

ΕΙΔΙΚΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑΣ

Στην Αθήνα, σήμερα 24 Ιουνίου 1997 και ώρα 10.14' συνήλθε στην Αίθουσα συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η «Βουλή των Εφήβων», σε Ολομέλεια, για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Προέδρου της Βουλής κ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι, αρχίζει η συνεδρίαση της «Βουλής των Εφήβων».

Εισερχόμαστε στην

ΕΙΔΙΚΗ ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΞΗ

Συζήτηση και ψηφοφορία επί της αρχής των προτάσεων και του συνόλου της Σύνοψης Κειμένων των μαθητών της Β' Λυκείου και των Τεχνικών Επαγγελματικών Σχολών, που συμμετείχαν στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα «Βουλή των Εφήβων» από την Ελλάδα, την Κύπρο και τον Απόδημο Ελληνισμό.

Θα παρακαλέσω, πριν προχωρήσει η συνεδρίασή μας, να διακόψουμε για δύο λεπτά για την προσέλευση του Προέδρου της Δημοκρατίας.

(Δ Ι Α Κ Ο Π Η)

(ΜΕΤΑ ΤΗ ΔΙΑΚΟΠΗ)

(Στο σημείο αυτό εισέρχεται στην Αίθουσα ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας.

(Όρθιοι όλοι οι έφηβοι βουλευτές υποδέχονται τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας).

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι έφηβοι βουλευτές, επαναλαμβάνεται η διακοπή της συνεδρίασής μας.

Σύμφωνα με το πρόγραμμα το οποίο έχετε υπόψη σας, θα μιλήσουν πρώτα οι εισηγητές με τη σειρά κάθε Διαρκούς Επιτροπής. Στη συνέχεια θα μιλήσουν με τη σειρά τους οι ομιλητές, που επελέγησαν ή κληρώθηκαν στις Διαρκείς Επιτροπές.

Ο χρόνος ομιλίας των εισηγητών είναι οκτώ λεπτά και των λοιπών εφήβων βουλευτών είναι τέσσερα λεπτά.

Υπάρχει το αίτημα των εφήβων βουλευτών του Νομού Έβρου. Δεν κληρώθηκε κανείς από τον ακριτικό αυτό νομό και ζητούν ένας εξ αυτών να κληρωθεί και να μιλήσει. Υπάρχει καμία αντίρρηση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Όχι, όχι.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Καλώς λοιπόν, ομοφώνως δεχόμεθα το αίτημά τους.

Στο διάλειμμα που θα κάνουμε στις 12.00' το μεσημέρι, οι έφηβοι βουλευτές του Νομού Έβρου θα έρθουν εδώ κοντά στο Προεδρείο και θα γίνει μεταξύ αυτών κλήρωση για το ποιος θα μιλήσει.

Το λόγο τώρα έχει η έφηβος βουλευτής του Νομού Κορινθίας Γεωργία Σμυρνιώτη.

(Ζωηρά χειροκροτήματα στην Αίθουσα)

ΓΕΩΡΓΙΑ ΣΜΥΡΝΙΩΤΗ (Νομός Κορινθίας - Α' Λύκειο Κορίνθου): Κυρίες και κύριοι, συνάδελφοι και συναδέλφισσες, εκπροσωπώ τα μέλη της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων το έργο της οποίας περιλαμβάνει τις αρμοδιότητες των Υπουργείων Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων και Πολιτισμού, καθώς και της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού.

Οι έφηβοι βουλευτές με τόλμη και ωριμότητα σκέψης κλήθηκαν να διατυπώσουν τις απόψεις τους για τα φλέγοντα αυτά ζητήματα. Μαθητές από όλη την Ελλάδα, την Κύπρο και την Ομογένεια του εξωτερικού, ανταποκρίθηκαν με συνέπεια και νεανικό ενθουσιασμό στην πρόταση αυτή.

Τα ελληνικά νιάτα συγκεντρώθηκαν εδώ και με θάρρος και αισιοδοξία, που χαρακτηρίζει την ηλικία τους, διατύπωσαν απόψεις, πρότειναν, διεκδίκησαν, απαίτησαν.

Όσον αφορά την εκπαίδευση, οι έφηβοι βουλευτές κατήγγειλαν τα δεινά του εκπαιδευτικού μας συστήματος, την ανεπαρκή κρατική στήριξη της Παιδείας, την προχειρότητα της σχολικής οργάνωσης, τα προβλήματα που απορρέουν από τη λειτουργία του εκπαιδευτικού θεσμού, τις σχέσεις διδασκόντων με διδασκόμενους, τους τρόπους αξιολόγησης, το αναλυτικό πρόγραμμα.

Κατέκριναν την ελλιπή υλικοτεχνική υποδομή, την ύπαρξη ενός μονοδιάστατου σχολικού εγχειριδίου, που εκφράζει τις απόψεις ενός μόνο συγγραφέως, την ελλιπή επιστημονική

έρευνα, τις συνεχείς αλλαγές στην εκπαιδευτική οργάνωση. Οι μαθητές διαμαρτύρονται για την αστάθεια και την έλλειψη συνέπειας και ζητούν:

Πρώτον, να γίνει διαγωνισμός για τη συγγραφή και καθιέρωση του προσφορότερου και πολλαπλότερου σχολικού βιβλίου με σκοπό την κατάργηση των βοηθημάτων και την πλήρη κάλυψη των μαθητών.

Δεύτερον, τη διοικητική αποκέντρωση της εκπαίδευσης με τη θέσπιση δημοτικής μέριμνας για τα σχολεία κάθε τόπου.

Τρίτον, την αποσυμφόρηση των πανεπιστημιούπολεων με την ίδρυση νέων πανεπιστημιακών κέντρων και ιδιαίτερα στις παραμεθόριες περιοχές.

Τέταρτον, την επαύξηση και αρτιότερη κατάρτιση του διδακτικού προσωπικού. Ενδεικτικά αναφέρθηκε, ότι η αναλογία διδασκόντων και διδασκομένων στην Ευρώπη είναι ένα προς δώδεκα, ενώ στην Ελλάδα αγγίζει το ένα προς εκατό.

Πέμπτον, την πάταξη της παραπαιδείας και τη δημιουργία ίσων μορφωτικών ευκαιριών για όλους και κυρίως για τα παιδιά του απλού λαού, που λείπουν οικονομικών δυνατοτήτων. «Τα αγαθά κόποις κτώνται», λέει το αρχαίο ρητό και οι έφηβοι βουλευτές συμπληρώνουν, «και χρήμασι».

Έκτον, τη θέσπιση ενός πιο ανθρώπινου διδακτικού προγράμματος, καθώς το τίμημα της μόρφωσης στην Ελλάδα επιβάλλει μεγάλο ψυχικό σθένος και οι νέοι, που προσπαθούν να αντεπεξέλθουν σ' αυτό, έχουν μηδαμινό ελεύθερο χρόνο. Οι έφηβοι βουλευτές καταγγέλλουν, ότι είναι ντροπή πανεπιστήμια να μένουν κλειστά για νέους, που έχουν πραγματική διάθεση και ειλικρινά επιθυμούν να σπουδάσουν, αλλά λείπουν ικανοτήτων, τύχης ή δύναμης, να ανταπεξέλθουν στη μεγάλη ψυχολογική πίεση.

Το αποτέλεσμα είναι να φέρνουν το στίγμα του αποτυχημένου και να οδηγούνται σε ακραίες καταστάσεις. Και αν οι πραγματικοί Βουλευτές αρκούνται σε φιλολογικές επικρίσεις μετρώντας κάθε φορά τα ποσοστά αυτοκτονιών και αντικοινωνικής συμπεριφοράς, οι έφηβοι βουλευτές αρνούνται να ξεχάσουν τη Θάλεια και τα υπόλοιπα αδικοχάμενα παιδιά.

Ως προς το ζήτημα των πανελληνίων εξετάσεων οι έφηβοι βουλευτές αναγνωρίζουμε το γεγονός, ότι είναι αδιάβλητες, αλλά δεν τις θεωρούμε ούτε δίκαιες, ούτε αντικειμενικές.

Αναφερόμενοι στην Παιδεία και την πολιτισμική παράδοση, μαθητές με παρηγορία επεσήμαναν τις ελλείψεις της μορφωτικής διαδικασίας, την εξάλειψη του ανθρωποκεντρικού της χαρακτήρα και την παραμέληση των κλασικών γραμμάτων.

Το Υπουργείο Παιδείας, διοικούμενο από συντηρητικούς θεολόγους και φιλόλογους, που εμμένουν στο θεωρητισμό και απομακρύνονται από κάθε πρακτική κατεύθυνση, επιβραδύνει τους μηχανισμούς εκσυγχρονισμού της Παιδείας. Μαθήματα, όπως η Φυσική και η Χημεία, στην πλειονότητα

των Λυκείων και ιδιαίτερα των Γενικών, διδάσκονται μέσα από ακατάλληλα βιβλία, που δίνουν συνοπτικά κάποιες βασικές αρχές, μπερδεύοντας περισσότερο τους μαθητές και απομακρύνοντάς τους από το πείραμα και την έμπρακτη εφαρμογή.

Εμείς πιστεύουμε, ότι η Παιδεία πρέπει να εκσυγχρονίζεται και να προσαρμόζεται στα δεδομένα κάθε εποχής και στις ιδιαίτερες ανάγκες των μαθητών.

Μαθήματα, όπως η Οικιακή Οικονομία, κρίθηκαν αναχρονιστικά και προτάθηκε η κατάργησή τους, ενώ άλλα, όπως η Σεξουαλική Αγωγή, ο Συστηματικός Σχολικός Επαγγελματικός Προσανατολισμός, η Περιβαλλοντική Εκπαίδευση, ακόμα και η Μυθολογία μολονότι δεν εντάσσονται στο σημερινό σχολικό πρόγραμμα, κρίθηκαν απαραίτητα για την ολοκληρωμένη αγωγή των σύγχρονων νέων.

Εξ άλλου κατά την επίσκεψή μας στην Ακρόπολη, οι έφηβοι βουλευτές με λύπη διαπιστώσαμε πόσο χρειάζεται και συνάμα πόσο εκλείπει η αισθητική αγωγή από τα σχολικά μας προγράμματα.

Η τέχνη και η μουσική παιδεία είναι συστατικά απαραίτητα μιας σωστής αγωγής. Για τον αθλητισμό οι μαθητές τόνισαν την εξαθλιωτική κατάσταση των αθλητικών εγκαταστάσεων, την ανεπαρκή παρουσία του μαθήματος της Φυσικής Αγωγής στα σχολεία. Είναι ντροπή –και το τονίζω αυτό– στην περίοδο που διεκδικούμε τους Ολυμπιακούς Αγώνες του 2004, να έχουμε εξαθλιωμένες αθλητικές εγκαταστάσεις, πρωτόγονα γυμναστήρια και παραγνωρισμένο το μάθημα της Φυσικής Αγωγής.

Όσον αφορά την ψυχαγωγία τους, οι μαθητές απαιτούν την οργάνωση θεατρικών ομάδων, τη δημιουργία κέντρων νεότητας και την οργάνωση βιβλιοπαρουσιάσεων ανά την Ελλάδα, ώστε να δημιουργηθούν όλες οι απαραίτητες προϋποθέσεις για την αρμονική ψυχοσωματική τους ανάπτυξη και την ολοκλήρωση της προσωπικότητάς τους.

Έντονη στη Βουλή μας ήταν και η παρουσία Ελλήνων ομογενών, μαθητών σχολείων της Κύπρου και του εξωτερικού. Τα προβλήματά τους, ειπωμένα με πάθος, άγγιξαν τις καρδιές όλων και μας έδειξαν ότι, αν τα προβλήματα της Παιδείας εδώ στην Ελλάδα είναι μεγάλα και τραγικά, για τα παιδιά των απόδημων Ελλήνων είναι πραγματικά ανυπερβλήτα. Οι μαρτυρίες Ελληνόπουλων του Βερολίνου για πλήρη εγκατάλειψη των ελληνικών σχολείων, παντελή έλλειψη κονδυλίων, παρακολούθηση διπλού σχολείου, πρωινού για τα γερμανικά μαθήματα και απογευματινών γυμνασιακών τάξεων μητρικής γλώσσας, είναι πραγματικά συγκλονιστικές. Τα παιδιά αυτά που έχουν μέσα τους βαθιά ριζωμένη την εθνική συνείδηση, πιστεύω, περισσότερο από κάθε άλλον, ότι βρίσκονται απομονωμένα από κάθε κρατική πρόνοια των ξένων κρατών και ταυτόχρονα κάθε μεσολαβητική παρέμβαση του ελληνικού κράτους. Μόνη τους στήριξη είναι η ιδιωτική δράση φιλελληνικών και ελληνικών συλλόγων του

ΕΙΔΙΚΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑΣ

εξωτερικού, όπως ο γερμανικός σύλλογος «Αριστοτέλης».

Οι εξήντα ώρες μάθημα την εβδομάδα για να καλύψουν τις ανάγκες και της γερμανικής και της ελληνικής γλώσσας, που καταγγέλθηκαν από μαθητές του ελληνικού σχολείου του Βερολίνου, πρέπει κάποτε να κινήσουν το ενδιαφέρον των κυβερνώντων αυτής της Χώρας. Ωστόσο η δυναμική τους παρουσία στη Βουλή των Εφήβων απέδειξε για μια ακόμη φορά, ότι ιδέες και οράματα για ένα καλύτερο μέλλον και μια καλύτερη Ελλάδα δεν υπάρχουν μόνο εντός των ελληνικών συνόρων.

Κλείνοντας θα ήθελα να σας πω, ότι οι περισσότεροι από μας ήλθαν εδώ άλλοι με αισιοδοξία, ότι κάτι πρέπει να γίνει και άλλοι με απαισιοδοξία. Μάλιστα άκουσα μια κοπέλα που είπε, ότι «δεν περιμένουμε τίποτα».

Τώρα που τελειώνουμε τις εργασίες, νομίζω, ότι όλοι έχουν δει πια, ότι είναι υπερβολικά ουτοπιστικό να πιστεύουμε, ότι αυτά που προτείνουμε θα υλοποιηθούν. Ωστόσο θέλω να ευχαριστήσω τους πρωτεργάτες της καθιέρωσης αυτού του θεσμού, γιατί μας έδωσαν την ευκαιρία σαν νέοι, να έλθουμε εδώ και μεταξύ μας να συζητήσουμε τα μείζονα προβλήματα, που μας απασχολούν και κυρίως, γιατί καταφέραμε να εισακουσθεί η φωνή των νέων σ' όλη την Ελλάδα και αποδείξαμε, ότι τελικά η νέα γενιά έχει και ιδανικά και οράματα και ότι δεν είναι όπως την παρουσιάζουν, μια παρεξηγημένη γενιά. Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Θα παρακαλέσω πολύ αυτούς, που στη συνέχεια θα ομιλήσουν από το Βήμα της Βουλής, να σέβονται ακριβώς το χρόνο, που έχουν στη διάθεσή τους. Έτσι σέβονται τους άλλους συναδέλφους τους, που θα πρέπει να μιλήσουν μέσα στα χρονικά πλαίσια, που έχουμε και να μην υποχρεωθούν να μιλήσουν σε ένα καταπονημένο ακροατήριο.

Σ' ότι αφορά την παρατήρηση της Γεωργίας Σμυρνιώτη, ως προς την αποτελεσματικότητα των λόγων σας και των προτάσεών σας εδώ, πρέπει να πω πολύ σύντομα ότι και η Βουλή των Ελλήνων, όταν συζητά σ' αυτήν την Αίθουσα τα διάφορα θέματα, που απασχολούν τον τόπο, δεν έχει εκ προοιμίου εξασφαλίσει, ότι αυτά τα οποία θα διατυπωθούν, θα γίνουν αποδεκτά από την Κυβέρνηση, την Τοπική Αυτοδιοίκηση, την Εκκλησία και τους διάφορους φορείς των οποίων αρμοδιότητα είναι να ασχοληθούν με αυτά τα ζητήματα.

Εδώ, λοιπόν, έχουμε την ελευθερία να εκφραζόμαστε, να διατυπώνουμε με θάρρος τις απόψεις μας –όποιες και αν είναι αυτές– πάντοτε με ευπρέπεια σεβόμενοι ο ένας τον άλλο, και να είμαστε βέβαιοι, ότι ο λόγος σ' αυτήν την Αίθουσα, όπως και κάθε λόγος που εκφέρεται ελεύθερα και δημόσια, δεν πηγαίνει ποτέ χαμένος.

Σ' ότι αφορά ειδικότερα τις εργασίες της πρώτης Συνόδου της Βουλής των Εφήβων, θέλω να σας πληροφορήσω, ότι από τις απαντήσεις που εστάλησαν προς εμένα από πολλά

Υπουργεία, προκύπτει ότι αυτά τα οποία ελέγχθηκαν και μελετήθηκαν και ελήφθησαν υπόψη. Σε αρκετά από αυτά που ελέγχθηκαν υπάρχουν ήδη μέτρα, τα οποία υλοποιούνται και υπάρχουν σε πολλά από αυτά που ελέγχθηκαν διαφορετικές απόψεις. Αλλά αποτελούν σε κάθε περίπτωση ευκαιρία και δίνουν ερεθίσματα για να σκεφτείται κάθε αρμόδιος το πρόβλημα που από αυτό εδώ το ιερό Βήμα της Βουλής ένας νέος άνθρωπος διατυπώνει απευθυνόμενος όχι μόνο στους αρμοδίους, αλλά και σε ολόκληρο τον Ελληνικό Λαό, στον οποίο σε τελική ανάλυση δίδει λόγο κάθε αρμόδιος, σύμφωνα με το Πολίτευμα της Κοινοβουλευτικής μας Δημοκρατίας.

Ο κ. Κωνσταντίνος Καπνίσης, έφηβος βουλευτής της Α' Περιφέρειας Πειραιά, έχει το λόγο.

(Χειροκροτήματα)

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΦΩΤΗΣ (Νομός Άρτας - 2ο Λύκειο Άρτας): Κύριε Πρόεδρε, θα μπορούμε να κάνουμε παρεμβάσεις;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Θα περιμένετε πρώτα να τελειώσει ο ομιλητής, στον οποίο έχει δοθεί ο λόγος και δεν πρέπει να τον διακόπτει κανείς. Στη συνέχεια θα σας δώσω απάντηση.

Ορίστε, κύριε Καπνίση, έχετε το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΠΝΙΣΗΣ (Α' Πειραιά - 2ο Λύκειο Πειραιά): Αξιότιμε, κύριε Πρόεδρε της Δημοκρατίας, κύριε Πρωθυπουργέ, κύριε Πρόεδρε της Βουλής, Αρχηγοί των Κομμάτων, κύριοι Υπουργοί, κύριοι Βουλευτές, σεβασμιότατε πάτερ, κύριε Πρόεδρε της Επιτροπής Προγράμματος Βουλής των Εφήβων, αγαπητοί συνάδελφοι, μετά τις συνεδριάσεις της Επιτροπής Αμυνας και Εξωτερικών Υποθέσεων υπό την Προεδρία του Βουλευτή κυρίου Στέλιου Παπαθεμελί, θα σας παρουσιάσω ορισμένα θέματα, που μας απασχόλησαν και μας προβληματίσαν πολύ.

Όσον αφορά τις διεθνείς σχέσεις, προτείνουμε ενημέρωση και δημοσιοποίηση των θέσεών μας, την χάραξη εθνικής πολιτικής στρατηγικής και την αποφυγή της μυστικής διπλωματίας.

Κυπριακό: Προτείνουμε την άμεση γνωστοποίηση της τύχης των 1.619 αγνοουμένων της Κύπρου. Επίσης άμεση επιστροφή όλων των προσφύγων στις πατρογονικές τους εστίες.

Παγκόσμια ειρήνη: Προτείνουμε ενίσχυση της διεθνούς διπλωματίας για την ειρηνική επίλυση των διαφορών.

Ελληνοτουρκικά: Προτείνουμε διατήρηση εκ μέρους της Ελλάδος στην επικαιρότητα του θέματος της αδιαμφισβήτητης ελληνικότητας της Ανατολικής Θράκης, του Πόντου, της Μικράς Ασίας, της Ίμβρου και της Τενέδου.

Οικουμενικός Ελληνισμός: Προτείνουμε να γίνει ειδικό μάθημα στα ελληνικά σχολεία για τους ομογενείς, ώστε να έχουν τη δυνατότητα τα παιδιά να γνωρίσουν καλύτερα τα αδέρφια μας του Απόδημου Ελληνισμού.

Μερικά από αυτά τα θέματα θα αναπτυχθούν από τους συναδέλφους ομιλητές μέλη της επιτροπής.

Θέλω όμως να θίξω δύο θέματα, τα οποία προκαλούν την προσοχή μας και δεν μας αφήνουν αδιάφορους.

Πρώτον, Ευρωπαϊκή Ενοποίηση. Στη σύγχρονη εποχή, εθνικά μεγέθη, όπως η παραγωγή, η μεταφορά, η αγορά προϊόντων και υπηρεσιών, το τραπεζικό σύστημα, οι τηλεπικοινωνίες, οι συγκοινωνίες, η νομοθεσία, οι κανόνες, οι πρακτικές, έγιναν υπερεθνικά. Η εξέλιξη της τεχνολογίας οδήγησε στο να μην αρκεί η οργάνωση πλέον της ζωής μόνο σε εθνικό επίπεδο, για τη διαχείριση αυτών των μεγεθών. Η τεχνολογία δηλαδή δημιούργησε τη βιομηχανική κοινωνία, διεθνοποιήθηκαν μεγέθη και οι εθνικές κρατικές δομές στάθηκαν αδύναμες να διαχειρισθούν αυτά τα μεγέθη. Ήταν απαραίτητη η δημιουργία υπερεθνικών κοινοτήτων.

Η συγκρότηση υπερεθνικών κοινοτήτων και άλλων πόλεων είναι αναπόδραστη ανάγκη. Αλλά και να ήθελε ένα κράτος να μείνει έξω από αυτήν τη διαδικασία και να διαφυλάξει την πολιτιστική του καθαρότητα, θα ήταν αδύνατον, διότι οι ιδέες, τα σχήματα, οι δημιουργίες σε ποικίλους τομείς κινούνται με αστραπιαία ταχύτητα, αφ' ενός λόγω των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης και αφ' ετέρου λόγω της μαζικής επαφής και της αυξημένης κινητικότητας ποικίλων ομάδων πληθυσμού από χώρα σε χώρα.

Είναι βέβαιο, ότι η διακίνηση των ιδεών πορεύεται μαζί με την οικονομία, το εμπόριο, τους ανθρώπους και οι αλληλεπιδράσεις είναι αναπόφευκτες. Δηλαδή η υιοθέτηση πολιτιστικών στοιχείων από άλλες κουλτούρες είναι γεγονός. Αυτό, όμως, ούτε για πρώτη φορά γίνεται ούτε και είναι σκάνδαλο όπως προβάλλεται. Χαρακτηριστική είναι η περίπτωση της σχέσης του ελληνικού πολιτισμού με τον πολιτισμό των ανατολικών λαών στην αρχαιότητα.

Αναμφίβολα ο κάθε λαός δημιουργεί τον πολιτισμό που του χρειάζεται, του ταιριάζει και τον εκφράζει. Αυτός ο πολιτισμός στο πέρασμα του χρόνου συγκροτεί την πολιτισμική παράδοση, άρα και την ταυτότητα ενός λαού. Η απώλεια της ταυτότητας, ο παραμερισμός της ίδιας της παράδοσης, η παραμέλησή της, η διακοπή του διαλόγου μαζί της, ασφαλώς απεργάζεται συνθήκες πολιτιστικής δουλείας, αφού στη θέση των ιδίων μορφών πολιτισμού, που χάνονται, θα έλθουν μορφές πολιτισμού εισαγόμενου, μια και ο άνθρωπος πλέον εκτός πολιτισμικού πλαισίου δεν μπορεί να ζήσει.

Συμπερασματικά, η διεθνοποίηση που παρατηρείται σήμερα είναι επικίνδυνη για την τύχη των εθνικών πολιτισμών, αφού οι μορφές ενός παγκόσμιου πολιτισμού, που απλώνεται με τον άλφα ή βήτα τρόπο πάνω στον πλανήτη, λειτουργεί ισοπεδωτικά για τις εθνικές κουλτούρες. Πρόκειται για ένα ψευδελίγραφο παγκόσμιο πολιτισμό, που εκπέμπουν σήμερα οι μεγάλες μητροπόλεις της εθνολογίας απεργαζόμενες καινούριες αυτοκρατορίες, επιδιώκοντας να στηρίξουν τη δική τους δύναμη και ακμή με το να καταστήσουν τους άλλους λαούς συνδρομητές των δικών τους πολιτιστικών επιτευγμάτων.

Η ιστορία διδάσκει ότι όλες οι πολυεθνικές αυτοκρατορίες της κυριαρχίας του ενός επί των άλλων στο πέρασμα του

χρόνου διαλύθηκαν. Αλλά φαίνεται, ότι το μόνο που διδάσκει η ιστορία είναι, ότι δεν διδάσκει μπροστά στη μανία της ανομοιομορφίας, που παρατηρείται στις ενώσεις και στο γεγονός, ότι δεν αντέχουν στη μία και μόνη αλήθεια, που μπορεί να τους δίνει το φιλί της ζωής στο πέρασμα του χρόνου. Οι ενώσεις δεν πρέπει να γίνουν ποτέ, αλλά πρέπει να γίνονται διαρκώς, αφού από τη στιγμή που θα γίνουν, θα αρχίσει αργά και σταθερά η αποσύνθεσή τους.

Τέλος θα ήθελα να μιλήσω για την κρίση στα Βαλκάνια και συγκεκριμένα για το Σκοπιανό.

Μετά την κατάρρευση τους Γιουγκοσλαβίας προέκυψε για την Ελλάδα το πρόβλημα των Σκοπίων, της πρώην Γιουγκοσλαβικής Δημοκρατίας της Μακεδονίας.

Πρέπει να έχουμε υπόψη μας κατ' αρχήν, ότι το όνομα «Μακεδονία» το είχαν πάρει το Σκόπια την εποχή που ο στρατάρχης Τίτο απομακρύνθηκε από την επιρροή της τότε Σοβιετικής Ένωσης. Τότε το ΝΑΤΟ πίεσε την Ελλάδα να μην του προκαλέσει προβλήματα από τη στιγμή που ο Τίτο στρεφόταν κατά της Σοβιετικής Ένωσης. Θα είχε ενδιαφέρον να δει κανείς διπλωματικά έγγραφα της εποχής σχετικά με το θέμα.

Μετά τη διάλυση της Γιουγκοσλαβίας, σφετερίστηκαν τα Σκόπια και το όνομα «Μακεδονία» και τον ήλιο της Βεργίνας και κατά γελοίο τρόπο την ιστορία. Έπειτα άρχισαν να διαπραγματεύονται με χαρτιά διαπραγματεύσης αυτά που αυθαίρετα επεδίωξαν να ιδιοποιηθούν. Ίσως θα έπρεπε να αντιμετωπιστούν με άλλους τρόπους, από τους οποίους άξιος λόγου θα ήταν ο εξής: Η Ελλάδα απλά, αφοπλιστικά να δηλώσει επίσημα, ότι θεωρεί τους Σκοπιανούς Βυζαντινογενείς και Ελληνογενείς. «Απόδειξη» το όνομα που θέλουν για τον εαυτό τους. Ότι θα τους δεχόταν στα πλαίσια του Ελληνικού Κράτους ειρηνικά, εάν αυτή είναι η βούλησή τους, όπως θα μπορούσε να εκφραστεί, σύμφωνα με την αρχή της αυτοδιάθεσης μέσα από ένα δημοψήφισμα υπό τον Οργανισμό Ηνωμένων Εθνών.

Μια τέτοια θέση θα ερχόταν βέβαια σε αντίθεση με την αρχή της μη αλλαγής των συνόρων. Για ποια, όμως, σύνορα μιλάμε μετά τη διάλυση της Γιουγκοσλαβίας;

Επίσης μια τέτοια θέση θα προσέκρουε στα συμφέροντα άλλων γειτονικών κρατών. Εδώ η Ελλάδα θα παρατηρούσε, ότι δεν τους διεκδικεί. Ευχάριστα, όμως, δέχεται την αυτοδιάθεσή τους και την ένταξή τους με όποιο σχήμα επιθυμούν στην ελληνική επικράτεια.

Ενδιαφέρον έχει το τελικό αποτέλεσμα. Η ηγεσία των Σκοπίων θα έτρεχε να βρει όνομα και θα παρουσίαζε βέβαια μία άλλη εκδοχή για την ιστορική προέλευση αυτής της ανομοιογενούς κοινωνίας. Έπειτα η Ελλάδα θα μπορούσε να δηλώσει επίσημα, ότι αποδέχεται τη θέση αυτή και να κλείσει το θέμα, αφήνοντας με φιλικούς, πάντως, τόνους να φανεί το ενδιαφέρον της για την ελληνική μειονότητα, που υπολογίζεται κοντά στο 10% με 12% του πληθυσμού των Σκοπίων.

ΕΙΔΙΚΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑΣ

Έτσι, σαν αντίβαρο για όσα λένε οι Σκοπιανοί για Μακεδονική εθνότητα, που μάλιστα καταπιέζεται στην Ελλάδα.

Μια ανησυχία στα Σκόπια για το πού το πάει η Ελλάδα, θα είχε ενδιαφέρον.

Τέλος, δεν θα έβλαπτε να αναζητηθεί το οικογενειακό παρελθόν της ηγετικής ομάδας των Σκοπίων, που θα μπορούσε να πει πολλά για την ελληνική τους προέλευση. Ασφαλώς σε καμία περίπτωση δεν θα τους χαρακτηρίζαμε «πολιτικούς γενίτσαρους».

Μία ένσταση σε αυτήν τη θεώρηση του προβλήματος θα ήταν, ότι δεν είναι σοβαρή, έχει μια ελαφρότητα και πολλά άλλα. Αυτό, όμως, που κάνουμε τώρα με περισσή σοβαρότητα, είναι να συζητάμε με τους Σκοπιανούς, όπως ένας νηφάλιος με ένα μεθυμένο. Οι αρχαίοι έλεγαν: «Πάσσαλος πασσάλω εκρούετο». Η άποψη αυτή μπορεί και τώρα να έχει αποτέλεσμα. Αφού τόσο θέλετε να λέγεσθε Μακεδόνες, εμείς σας δεχόμαστε ως Βυζαντινογενείς και Ελληνογενείς.

(Στο σημείο αυτό ακούγεται ο προειδοποιητικός ήχος λήξης του χρόνου ομιλίας του κ. Καπνίση Κωνσταντίνου).

Μισό λεπτό ακόμα, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Θα παρακαλέσω πάρα πολύ να τηρήσουμε αυτό που είπα από την αρχή. Πρέπει να σεβόμαστε το χρόνο, που έχουμε στη διάθεσή μας, γιατί αυτό σημαίνει, ότι σεβόμαστε εκείνους από τους ακροατές μας, που θα ακολουθήσουν εμάς στο Βήμα. Συνεχίστε και ολοκληρώστε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΠΝΙΣΗΣ (Α΄ Πειραιά - 2ο Λύκειο Πειραιά): Πιστεύω να σας προβληματίσει. Δυστυχώς δεν είμαστε ακόμη αυτό που θα έπρεπε να γίνουμε, όπως λέει ένας πολύ γνωστός μας πολιτικός. Ελπίζω, ότι υπάρχει ακόμα η ελπίδα, το όνειρο και το όραμα, όπως θα έλεγε ο αείμνηστος Ανδρέας Παπανδρέου. Γι' αυτό όλοι μαζί ας προχωρήσουμε για να πάμε μπροστά και σαν Τόπος και σαν Έθνος. Εσείς σαν γνήσιοι και σωστοί πατριώτες οφείλετε να ανταποκριθείτε στο προβληματισμό μας. Εμείς σας δώσαμε το ερέθισμα.

Ευχαριστώ.

(Ζωηρά Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Όπως γνωρίζετε –και έχει σημειωθεί αυτό στις οδηγίες που σας έχουν δοθεί διανεμηθεί– εφαρμόζουμε αναλόγως τη διαδικασία συζήτησης, που καθορίζει ο Κανονισμός της Βουλής. Όπως είμαι υποχρεωμένος να διακόπτω τους Βουλευτές, όταν υπερβαίνουν το χρονικό όριο, που ο Κανονισμός ορίζει για να μιλήσουν, έτσι πρέπει να κάνω και με τους ομιλητές, που έρχονται από εσάς στο Βήμα, εάν πρέπει πράγματι η Βουλή των Εφήβων να λειτουργεί αναλόγως προς τον τρόπο –όπου αυτό βέβαια είναι δυνατό– που λειτουργεί η Βουλή των Ελλήνων.

Ένας εκ των συναδέλφων σας ρώτησε, αν μπορεί να κάνει κάποια παρέμβαση. Ο Κανονισμός της Βουλής προβλέπει, ότι μπορεί κάποιος να διακόψει έναν που ομιλεί, να κά-

νει κάποια ερώτηση, εάν συμφωνεί αυτός που ομιλεί και αν το επιτρέπει και ο Πρόεδρος του Σώματος, προφανώς για να μη γίνεται κατάχρηση, δια των διακοπών, των δικαιωμάτων, που έχει κάθε ένας εις βάρος των άλλων μελών του Σώματος.

Άλλου είδους αγορεύσεις, πέραν αυτών που προβλέπει ο Κανονισμός, δεν μπορούν να γίνουν. Γιατί σε αυτήν την περίπτωση δεν θα είχαμε μια οργανωμένη συζήτηση.

Στις Διαρκείς Επιτροπές όσοι ήθελαν, όλοι έλαβαν το λόγο. Οι απόψεις τους έχουν καταγραφεί. Και αυτές οι απόψεις τους θα διαβιβασθούν στους αρμοδίους, όπως και οι απόψεις των παιδιών, που μίλησαν πέρυσι.

Κι εδώ, θα ακούσουμε εκείνους, που με τις διαδικασίες τις οποίες έχετε υπόψη σας, έχουν το δικαίωμα να μιλήσουν.

Στο τέλος κάποιος που θα θέλει να κάνει μια παρέμβαση, για να πει κάτι διαφορετικό, θα μπορεί αυτό να το προτείνει. Θα τεθούν υπόψη του Σώματος έγγραφες προτάσεις, με τις οποίες βελτιώνεται, τροποποιείται ή οπωσδήποτε άλλως διαφοροποιείται το κείμενο, που μας έφερε εδώ η κάθε Διαρκής Επιτροπή και η Σύνοψη Κειμένων όλων των μαθητών.

Το λόγο έχει ο κ. Γεώργιος Τζορμπατζίδης, έφηβος βουλευτής της Α΄ Περιφέρειας Αθηνών.

(Ζωηρά χειροκροτήματα στην Αίθουσα)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΖΟΡΜΠΑΤΖΙΔΗΣ (Α΄ Αθήνας - 4ο Λύκειο Αθήνας): Κυρίες και κύριοι, συμμαθητές και συμμαθήτριες, ξεκινώντας, θα ήθελα να ευχαριστήσω τον Πρόεδρο της Βουλής και τα μέλη της επιτροπής του προγράμματος «Βουλή των Εφήβων» και ιδιαίτερα τον «αιώνιο έφηβο» –όπως λέγεται– τον κ. Σαμαράκη, για την ευκαιρία, που μας δίνουν να έρθουμε σε επαφή με τους θεσμούς της Χώρας.

Επειδή η Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων ασχολήθηκε με ένα ευρύ φάσμα θεμάτων, δεν είναι δυνατόν να αναφερθούν όλες οι επισημάνσεις και προτάσεις, που ακούστηκαν κατά τη διάρκεια των συνεδριάσεων. Γι' αυτό έχω συνοψίσει τα όσα ειπώθηκαν σε επί μέρους κατηγορίες θεμάτων, που θα βοηθήσουν να σας δώσω μια ολοκληρωμένη εικόνα σχετικά με ό,τι συζητήθηκε από την επιτροπή μας.

Στον τομέα της εθνικής οικονομίας επισημάνθηκε η έλλειψη οργάνωσης και μακροπρόθεσμου προγραμματισμού, που έχουν ως άμεσο αποτέλεσμα τη δυσκολία απορρόφησης των κοινοτικών κονδυλίων και την κατασπατάληση των οικονομικών εσόδων του Κράτους.

Ιδιαίτερα απασχόλησε την επιτροπή η έξαρση της ανεργίας, που, σαν ένα σύγχρονο τέρας, είναι έτοιμη να κατασπαράξει τα όνειρα και τις φιλοδοξίες πολλών νέων.

Εκφράστηκε η ανάγκη να αλλάξει ο τρόπος λειτουργίας των τουριστικών επιχειρήσεων και να ενισχυθούν οικονομικά οι αγροτικοί πληθυσμοί, δεδομένου ότι ένα μεγάλο μέρος των εσόδων της Χώρας προέρχεται από τον τουρισμό και τη γεωργία.

Για τη λύση των προβλημάτων αυτών προτάθηκε η ενθάρρυνση ξένων και ελληνικών επενδύσεων, με στόχο την ανά-

πτυξη της βιομηχανίας στην Ελλάδα, που συνεπάγεται βέβαια νέες θέσεις εργασίας.

Άλλοι διαφώνησαν και έδωσαν προτεραιότητα σε επενδύσεις στον τομέα της πρωτογενούς παραγωγής, στην παροχή υπηρεσιών, δηλαδή στον τουρισμό και σε άλλους τομείς.

Αρκετοί υποστήριξαν, ότι το Ελληνικό Δημόσιο θα πρέπει να προχωρήσει σε προσεκτικές ιδιωτικοποιήσεις έτσι ώστε, χωρίς να ζημιωθεί, να μπορέσει να απαλλαγεί από τη διοίκηση προβληματικών επιχειρήσεων.

Πρέπει ακόμη να περιοριστούν οι εισαγωγές ξένων προϊόντων και να προωθηθούν τα ελληνικά προϊόντα στις εγχώριες αγορές, αλλά και στο εξωτερικό, όπου αυτό είναι δυνατό.

Σχετικά με τον τουρισμό, πολλοί είπαν ότι πρέπει να προστατευτεί ο τουρίστας από φαινόμενα αισχροκέρδειας και κυρίως, ότι επιβάλλεται να εγκαταλείψουμε τη νοοτροπία εκείνη, που μας κάνει να βλέπουμε τους τουρίστες μόνο σαν πηγή χρήματος και έτσι διαμορφώνουμε ανάλογη συμπεριφορά απέναντί τους.

Ένας σημαντικός εξάλλου αριθμός ομιλητών ασχολήθηκε με τη βάση της εθνικής οικονομίας, που είναι το φορολογικό μας σύστημα. Χαρακτηρίστηκε ως άδικο και προκλητικό. Και ακριβώς σε αυτό το γεγονός εντοπίστηκαν και τα αίτια της φοροδιαφυγής. Έτσι, αρκετοί έφηβοι βουλευτές ζήτησαν τη θέσπιση σκληρών νόμων για τους φοροφυγάδες, όπως η δέσμευση περιουσίας και άλλα.

Από την άλλη, φαίνεται να είναι αναγκαία η μηχανοργάνωση των φοροίων. Ενώ πολλοί τόνισαν, ότι τα αντικειμενικά κριτήρια πρέπει να είναι πραγματικά αντικειμενικά. Και αν αυτό δεν είναι εφικτό, τότε είναι απαραίτητη η ριζική αναδιάρθρωση του φορολογικού συστήματος, ώστε αυτό να γίνει πιο διεσδυτικό και να μη σταματά σε απλές και άδικες γενικεύσεις.

Τέλος, προτάθηκε η κατάργηση των φοροαπαλλαγών, για όσους εργαζόμενους έχουν μία σχετική οικονομική άνεση.

Η Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων ασχολήθηκε και με τα δημόσια έργα στη Χώρα. Καταλήξαμε στο συμπέρασμα, ότι σε πολλές περιπτώσεις οι ρυθμοί εκτέλεσης των έργων είναι αδικαιολόγητα χαμηλοί και είναι εύκολο να κατανοήσουμε το γιατί, ενώ άλλες φορές, επειδή δεν γίνεται άμεση επίβλεψη, παρατηρούνται κακοτεχνίες, που οδηγούν τον ανθρώπινο σκεπτόμενο νου να θεωρήσει, ότι πιθανότατα πίσω από το έργο παίζουν μεγάλα οικονομικά συμφέροντα σε βάρος του Έλληνα φορολογούμενου. Γι' αυτό ψηφίστηκε η θέσπιση μιας εταιρείας, που θα ασχολείται αποκλειστικά με την ανάθεση και επίβλεψη των δημόσιων έργων. Έτσι η ανάθεση των έργων δεν θα γίνεται μόνο από ένα πρόσωπο, πράγμα, που περιορίζει την πιθανότητα παράνομης συνδιαλλαγής. Παράλληλα θα συνταχθεί και το μητρώο εργοληπτικών εταιρειών, ώστε να αποφεύγεται η επανάληψη λαθών του παρελθόντος.

Όσον αφορά την αρχιτεκτονική και τα οικιστικά στην Ελλάδα, επισημάνθηκαν η άναρχη δόμηση και η αισθητική κακοποίηση της Χώρας. Ιδιαίτερα στις μεγαλουπόλεις κατά ένα μεγάλο ποσοστό η μόλυνση οφείλεται στην ανοργάνωτη δόμηση.

Ακόμη, είναι πολύ ανησυχητικό το γεγονός, ότι οι Έλληνες εγκαταλείπουν την παραδοσιακή αρχιτεκτονική και αντιγράφουν ξένα αρχιτεκτονικά πρότυπα, που όμως δεν μπορεί να σχετίζονται με τον ψυχισμό των Ελλήνων και το κλίμα της Χώρας. Γι' αυτό προτάθηκε η διάθεση κονδυλίων για τη διατήρηση των παραδοσιακών οικισμών και αναπαλαίωση παραδοσιακών κτηρίων. Ακόμα ψηφίστηκε για τις μεγάλες πόλεις η πρόταση για απαλλοτρίωση οικοπέδων με σκοπό τη δημιουργία πλατειών, χώρων αναψυχής και υπογείων χώρων στάθμευσης, ώστε να απαλλαγούν οι δρόμοι από τα χιλιάδες παρκαρισμένα αυτοκίνητα.

Σχετικά με το περιβάλλον, τα συμπεράσματα ήταν ότι η απληστία του ανθρώπου και κυρίως το οικονομικό συμφέρον τον έκαναν να μη σέβεται τη μητέρα φύση και να ενεργεί έτσι, ώστε να πλουτίζει, αλλά ανατρέποντας τις ισορροπίες και καταστρέφοντας το φυσικό του περιβάλλον.

Οι κίνδυνοι που μπορούν να προκύψουν είναι πολύ μεγάλοι, αλλά δυστυχώς αυτό δεν το έχουν καταλάβει. Η επιτροπή πάντως έδειξε να έχει συναίσθηση του προβλήματος και μεταξύ άλλων πρότεινε τη δημιουργία χωματερών υγειονομικής ταφής απορριμμάτων, την επέκταση των προγραμματίων βιολογικού καθαρισμού και τη θέσπιση ειδικών προγραμμάτων περιβαλλοντικής αγωγής στα σχολεία, μέσα στα οποία θα εντάσσονται και σχολικές εκδρομές, που θα δίνουν την ευκαιρία στους νέους να συμμετέχουν σε προγράμματα αναδάσωσης, δενδροφύτευσης και άλλα.

Κλείνοντας θα ήθελα να ευχαριστήσω τον πρόεδρο της επιτροπής μας, τον κ. Δαμιανίδη, για την ελευθερία που μας έδωσε και θα ήθελα να συγχαρώ τα μέλη της επιτροπής μου για την ωριμότητα και τη μαχητικότητα, που έδειξαν κατά τη δική μου άποψη. Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Το λόγο έχει η Ιωάννα Ποθητάκη από τη Β' Περιφέρεια της Αθήνας.

(Χειροκροτήματα)

ΙΩΑΝΝΑ ΠΟΘΗΤΑΚΗ (Β' Αθήνας - Εκπαιδευτήρια Δούκα - Ιδ. Λύκειο): Κύριε Πρόεδρε της Δημοκρατίας, κύριε Πρόεδρε της Βουλής, αξιότιμοι κυρίες και κύριοι παρευρισκόμενοι, αν δεν υφιστάμεθα ως Έθνος, δεν θα έχει νόημα να συζητάμε για οτιδήποτε άλλο. Γι' αυτό σημαντικότερο πρόβλημα της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων θεωρώ ότι είναι το δημογραφικό.

Δηλώσεις που γίνονται κατά καιρούς, παρόμοιες με αυτήν του πρώην προέδρου της Τουρκίας, Οζάλ, «Θα νικήσουμε την Ελλάδα με όπλο το δημογραφικό σε είκοσι χρόνια», αλλά και αυτή κοινοτικού αντιπροσώπου «διαφορετική

ΕΙΔΙΚΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑΣ

θα ήταν η στάση των εταίρων μας, εάν φθάνετε σε πληθυσμό την Τουρκία» δεν πρέπει να αφήνουν ανέπαφες τις ελληνικές καρδιές. Άλλωστε οι συνέπειες του δημογραφικού ζητήματος είναι ιδιαίτερα σημαντικές, καθώς πλέον αποτελεί την πληγή για την οικονομική κατάσταση της Χώρας μας, αφού η αναλογία εργαζομένων συνταξιούχων από 1 προς 4,5 έχει μεταβληθεί σε 1 προς 1 στο Δημόσιο και σε 1 προς 2,5 στο ΙΚΑ. Όμως, σημαντικές είναι και οι εθνικές διαστάσεις, αφού λειτουργεί απειλητικά για την εδαφική μας ακεραιότητα, την εθνική μας ανεξαρτησία, φθάνοντας και στα όρια της πολιτιστικής αφομοίωσης.

Σημαντικότερες αιτίες του προβλήματος είναι τα πενιχρά πλέον εισοδήματα των εργαζομένων και οι αυξημένες ανάγκες της εποχής μας. Μάλιστα προβλέπεται σε λίγα χρόνια η Ελλάδα να είναι η πιο γεροντική χώρα των Βαλκανίων, ενώ οι γειτονικές της χώρες από τις πιο νεαρές και πολυπληθέστερες του κόσμου.

Καθίσταται, λοιπόν, αναγκαία η λήψη επιπλέον μέτρων από την Κυβέρνηση για την αντιμετώπιση του οξύτατου αυτού προβλήματος, όπως:

Η αύξηση των επιδομάτων και η φορολογική ελάφρυνση των πολυτέκνων.

Η ίδρυση παιδικών σταθμών σε κάθε γωνιά της Ελλάδος, αστική και αγροτική, που είναι απαραίτητοι μετά την έξοδο της γυναίκας στην αγορά εργασίας.

Η τροποποίηση του νόμου περί υιοθεσίας προς στο απλούστερο, η οικονομική κάλυψη των μεθόδων τεχνητής γονιμοποίησης, η προστασία και η στήριξη της ανύπαντρης μητέρας και η προβολή ως προτύπου του πολύτεκνου γονιού.

Ιδιαίτερα σημαντικά θέματα της εποχής μας είναι όμως και τα ναρκωτικά και το AIDS, οι μάστιγες του αιώνα μας, που προτίμησα να μην τα αναπτύξω, αφού σε αυτά θα αναφερθούν εκτενέστερα επόμενοι ομιλητές.

Άξιο προσοχής είναι ωστόσο και το φαινόμενο του κοινωνικού ρατσισμού, που δυστυχώς και στη Χώρα μας έχει λάβει ανησυχητικές διαστάσεις.

Πώς σας φαίνονται οι χαρακτηρισμοί του τύπου «γύφτος», «αλβανός», «φορέας», χαρακτηρισμοί σκληροί και ψυχοφθόροι για αυτούς που τις υφίστανται και που, δυστυχώς, αποτελούν ένα μεγάλο μέρος του πληθυσμού της Χώρας μας;

Αίτια του φαινομένου αυτού φαίνεται να είναι η αλλοτρίωση του ανθρώπου, η άνιση κατανομή του πλούτου, η ελλιπής ανθρωπιστική παιδεία, τα συμπλέγματα ανωτερότητας και κατωτερότητας, καθώς και η κακή επίδραση των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης.

Άξιόλογες προτάσεις είναι βέβαια οι κυρώσεις εναντίον των ρατσιστών, καθώς και η έντονη κοινωνική αποδοκιμασία, ιδίως μέσω των Μ.Μ.Ε. μα πάνω από όλα η ενίσχυση της ανθρωπιστικής παιδείας και η σωστή λειτουργία των κυριότερων φορέων της Παιδείας στην ανάγκη ενίσχυσης των αριστοκρατικών κοινωνικών οργανισμών. Φυσικά μέχρι να αντιμε-

τωπιστεί ο κοινωνικός ρατσισμός. Φαινόμενα χαρακτηριστικά για την κοινωνία μας θα είναι η κοινωνική κρίση, που χαρακτηρίζεται από το φανατισμό, τον εθνικισμό και την αναξιοκρατία. Και επιπλέον η εκμετάλλευση ορισμένων ανθρώπων, η παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, η περιθωριοποίηση και η βία.

Η βία συνδέεται βέβαια και με την εγκληματικότητα. Γι' αυτά τα φαινόμενα ευθύνονται περισσότερο η αδιαφορία των γονιών, του σχολείου και της Πολιτείας προς τους νέους και ο κακός ρόλος των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης. Η μεν πρώτη αιτία προκαλεί την αντίδραση των νέων, η δε δεύτερη τους παθητικοποιεί.

Σημαντικό ρόλο φυσικά παίζουν και οι προσωπικές εμπειρίες, καθώς το κακοποιημένο παιδί έχει είκοσι μία φορές περισσότερες πιθανότητες να κακοποιήσει τα δικά του παιδιά. Μάλιστα φαίνεται πως η σημερινή κοινωνία ευνοεί την έκταση της βίας. Γι' αυτό κρίνεται απαραίτητη η κατάργηση των σκηνών βίας στην τηλεόραση και η αποδοκιμασία τους μέσω των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης, έτσι ώστε αυτά να ασκούν θετική επιρροή.

Η ύπαρξη εξειδικευμένου προσωπικού παιδοψυχολόγων σε σχολεία και σωφρονιστικά ιδρύματα και οι υποδειγματικές για τους παραβάτες ποινές, έτσι ώστε να μη φθάσουμε στο σημείο να φοβόμαστε να βγούμε από τα σπίτια μας και να θυμόμαστε με νοσταλγία τον καιρό, που ανταλλάσσαμε μία ψυχρή τυπική καλημέρα με τους ενοίκους του διπλανού διαμερισματος. Η ανάμνηση αυτή θα είναι ένδειξη οξύνσης της κρίσης των διαπροσωπικών σχέσεων, που ήδη υπάρχει, εξαιτίας του χάσματος των γενεών, της επικράτησης του ατομικού συμφέροντος, της ανηθικότητας, της γενικότερης στάσης των ανθρώπων απέναντι στους συνανθρώπους τους.

Οι προτάσεις του θέματος αυτού συμπίπτουν με προαναφερθείσες, γι' αυτό και θεωρώ άσκοπη την αναφορά τους. Αντίθετα οφείλω να αναφερθώ στον τομέα της υγείας, στον οποίο πρέπει, πιστεύω η Χώρα μας να δώσει μεγαλύτερη προσοχή. Στο κατώφλι του 2000 είναι απαράδεκτο άνθρωποι να πεθαίνουν εξαιτίας της έλλειψης φαρμάκων, μονάδων εντατικής θεραπείας, ειδικών εγκαταστάσεων, π.χ. μονάδων τεχνητού νεφρού ή ακόμα εξειδικευμένου προσωπικού.

Είναι απαράδεκτο τα νοσοκομεία να είναι συχνά εστίες μόλυνσης. Είναι απαράδεκτο άνθρωποι να πεθαίνουν, επειδή δεν έχουν τη δυνατότητα να πληρώσουν την αντίστοιχη θεραπεία. Μα πάνω από όλα είναι απαράδεκτο άνθρωποι να πεθαίνουν, επειδή δεν έφθασαν, εξαιτίας της καθυστέρησης του πλοίου της γραμμής ή άλλου μεταφορικού μέσου, έγκαιρα στο νοσοκομείο.

Η υγεία, η σημαντικότερη προϋπόθεση για την ευτυχία ενός ανθρώπου, είναι αγαθό πολύτιμο, που κανείς δεν πρέπει να στερείται, λόγω έλλειψης της κατάλληλης υποδομής.

Καλό θα ήταν λοιπόν να εκσυγχρονιστούν τα νοσοκομεία, τα οποία υπάρχουν και να ιδρυθούν νέα ιδίως στις αγροτικές

περιοχές, που είναι σχεδόν ανύπαρχτα. Μάλιστα όλα πρέπει να εξοπλιστούν κατάλληλα και να πληρούν τους κανόνες υγιεινής, έτσι ώστε να σταματήσει η εκμετάλλευση των ασθενών, που συχνά πληρώνουν για την εξασφάλιση ενός κρεβατιού σε νοσοκομείο, που να μπορεί να τους εξυπηρετήσει.

Τέλος, επειδή είναι αδύνατο να υπάρχει νοσοκομείο και στο πιο μικρό ελληνικό νησί, γίνεται επιτακτική η αγορά ελικοπτέρων παντός καιρού για τη γρήγορη μεταφορά των ασθενών στο πλησιέστερο νοσοκομείο.

Αξίζει να επισημάνω, ότι με την αύξηση των νοσοκομείων, αυξάνονται οι θέσεις εργασίας των γιατρών. Είναι ίσως αυτό το πρώτο βήμα για την αντιμετώπιση της ανεργίας, ενός προβλήματος ιδιαίτερα σημαντικού που απασχολεί, φοβίζει και αγχώνει τους περισσότερους εφήβους.

Αιτία της ανεργίας φαίνεται πως είναι ο ελλιπής επαγγελματικός προσανατολισμός, η υποτίμηση της χειρωνακτικής εργασίας, η πτυχιολατρεία των γονέων, η αστυφιλία και η εγκατάλειψη της υπαίθρου.

Επειδή όμως ο άνθρωπος εργάζεται το μεγαλύτερο μέρος της ζωής του, θα πρέπει στα δεκαοκτώ να προβλέψει τι θα τον ευχαριστεί, όχι μόνο στα είκοσι και στα τριάντα, αλλά και σε όλη του τη ζωή. Έτσι λοιπόν η επιλογή του επαγγέλματος γίνεται πολύ δύσκολη, αφού πρέπει να συνδυάζει κλίσεις και ενδιαφέροντα. Γ' αυτό προτείνεται να υπάρχουν ψυχολόγοι επαγγελματικού προσανατολισμού, για να βοηθούν τους εφήβους στην επιλογή τους αυτή.

Να σταματήσει να υπάρχει η διάκριση των επαγγελματιών σε κατηγορίες και η διαφορετική αξιολόγησή τους, αφού όλα είναι απαραίτητα για την ομαλή λειτουργία της κοινωνίας μας.

Επίσης πρέπει να καταργηθούν τα λεγόμενα ρουσφέτια, ενώ καλό θα ήταν τα πανεπιστήμια να συνεργάζονται με διάφορες εταιρείες, στοχεύοντας στην άμεση επαγγελματική αποκατάσταση των νέων.

Προτείνω, τέλος, για τα θέματα της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων: Πρώτον, να συσταθεί μια πραγματικά Διακομματική Επιτροπή, στην οποία κυβέρνηση και αντιπολίτευση θα λειτουργούν πιο ομαδικά με στόχο την αποτελεσματική αντιμετώπιση, εάν όχι την επίλυση σοβαρών προβλημάτων, κάτι που στις μέρες μας συμβαίνει σπάνια, αφού οι προτάσεις ψηφίζονται συνήθως βιαστικά κατά τις εκλογικές περιόδους και διαρκούν μέχρι να τις καταργήσει η επόμενη κυβέρνηση.

Δεύτερον, να διαθέτει το Ελληνικό Δημόσιο χρήματα για την καλύτερη δυνατή αντιμετώπιση των κοινωνικών προβλημάτων.

Εύλογα εδώ προβάλλει το ερώτημα: Μπορεί το Ελληνικό Κράτος να διαθέσει τόσα χρήματα; Είναι μάλλον άστοχο, αφού υπέρογκα ποσά δαπανώνται καθημερινά. Ενδεικτικά αναφέρω, ότι δεκάδες εκατομμύρια χαρίζονται σε ποδοσφαιρικές ομάδες, οι προεκλογικές δαπάνες των Κομμάτων

αγγίζουν τα δέκα τέσσερα δισεκατομμύρια ανά τετραετία, ενώ μισό δισεκατομμύριο χαραμίζεται κάθε χρόνο για την αλλαγή επίπλωσης των γραφείων. Ευχαριστώ.

(Ζωηρά χειροκροτήματα στην Αίθουσα.)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Η δεσποινίς Ελένη Καλαντζή, έφηβος βουλευτής του Νομού Κορινθίας, έχει το λόγο.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΤΣΟΥΡΟΥΝΑΚΗΣ (Νομός Ζακύνθου - 1ο Λύκειο Ζακύνθου): Κύριε Πρόεδρε, θα μπορούσα να κάνω μια παρέμβαση στην ομιλία που έγινε πριν;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ορίστε, έχετε το λόγο.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΤΣΟΥΡΟΥΝΑΚΗΣ (Νομός Ζακύνθου - 1ο Λύκειο Ζακύνθου): Κύριε Πρόεδρε, θα συμφωνήσω σχεδόν σε όλα όσα είπε η κυρία εισηγήτρια, αλλά θα διαφωνήσω στο θέμα των λαθρομεταναστών.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Στην επιτροπή, στην οποία συμμετείχατε κατά τη συζήτηση του θέματος αυτού, θα είπατε την άποψή σας.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΤΣΟΥΡΟΥΝΑΚΗΣ (Νομός Ζακύνθου - 1ο Λύκειο Ζακύνθου): Δεν μπόρεσα να πω την άποψή μου, γιατί δεν μου δόθηκε η σχετική άδεια.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Δεν είχατε το λόγο;

ΒΑΣΙΛΗΣ ΤΣΟΥΡΟΥΝΑΚΗΣ (Νομός Ζακύνθου - 1ο Λύκειο Ζακύνθου): Το λόγο τον είχα μόνο για μια φορά και δεν μπόρεσα επεκταθώ, στο χρόνο που μου δόθηκε, σ' αυτό το θέμα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Μιλήσατε τέσσερα λεπτά στην Επιτροπή.

ΒΑΣΙΛΗΣ ΤΣΟΥΡΟΥΝΑΚΗΣ (Νομός Ζακύνθου - 1ο Λύκειο Ζακύνθου): Δεν μπόρεσα να επεκταθώ. Δεν μπορώ να έχω μερικά δευτερόλεπτα;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Όχι, δεν θα είναι σωστό, γιατί φοβούμαι ότι έτσι θα χαλαρώσει η διαδικασία μας και δεν θα ολοκληρώσουμε, όπως το έχουμε προγραμματίσει το έργο μας.

Ορίστε δεσποινίς Καλαντζή, έχετε το λόγο.

ΕΛΕΝΗ ΚΑΛΑΝΤΖΗ (Νομός Κορινθίας - Λύκειο Βέλου): Έξοχότατε, κύριε Πρόεδρε της Δημοκρατίας, αξιότιμε κύριε Πρωθυπουργέ, κύριε Πρόεδρε της Βουλής, κύριε Πρόεδρε της Επιτροπής του εκπαιδευτικού προγράμματος «Βουλή των Εφήβων», κύριοι Βουλευτές, αγαπητοί συνάδελφοι, είναι χαρακτηριστικό, ότι σχεδόν όλοι οι έφηβοι, που έλαβαν μέρος στο πρόγραμμα, αναφέρονται στο πρόβλημα της αστυφιλίας.

Η ερήμωση της υπαίθρου, ο μαρασμός των χωριών, το αθηνοκεντρικό κράτος, η μικρή απόδοση των καλλιεργειών και οι χαμηλές τιμές των προϊόντων είναι ζητήματα που μας απασχολούν.

Ως αιτίες εγκατάλειψης της υπαίθρου δεν αναφέρονται,

ΕΙΔΙΚΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑΣ

τόσο οι δυνατότητες που παρέχουν τα μεγάλα αστικά κέντρα, όσο η έλλειψη βασικής υποδομής στην ύπαιθρο στους τομείς της ιατρικής και νοσοκομειακής περίθαλψης, των συγκοινωνιών, των σχολείων, κάτι που για τους έφηβους είναι οι παράγοντες, που αναγκάζουν τους ανθρώπους να καταφεύγουν στις πόλεις.

Η Πολιτεία καλείται να ενδιαφερθεί για τον καλύτερο προγραμματισμό των δημοσίων έργων με πρώτη και κύρια την επαρχία. Επίσης να κατασκευαστεί οδικό δίκτυο και να ενισχυθούν οι άγονες γραμμές.

Οι πρώτες ύλες και τα μηχανήματα για τους αγρότες να είναι αφορολόγητες και να αυξηθούν οι αγροτικές συντάξεις.

Να εκχωρηθούν γαίες στους ακρίτες, να δοθεί δουλειά στους άνεργους.

Προτείνουμε την αναβάθμιση επίσης των Υπουργείων Αιγαίου και Μακεδονίας-Θράκης, την ίδρυση Υπουργείου Ηπείρου και τέλος, τη σύσταση βιβλιοθηκών και πνευματικών κέντρων στην επαρχία. Επιπροσθέτως και μία προσεκτική εφαρμογή του σχεδίου «ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ» για τους δήμους.

Όσον αφορά τον τομέα της δημόσιας διοίκησης, προκειμένου να απαλλαγεί από τη γραφειοκρατία, τις αυθαιρεσίες των δημοσίων υπαλλήλων, καλά θα ήταν, θεωρούμε, να μηδενιστεί η ρουσφετολογία, να γενικευθεί η χρήση της πληροφορικής, καθώς και να υπάρξει στην ουσία η τοπική αυτοδιοίκηση, από την οποία περιμένουμε πολλά.

Η θέση της γυναίκας και γενικότερα η ισότητα μεταξύ των δύο φύλων σχολιάστηκε πολύ. Η γυναίκα υποβαθμίζεται. Περιορίζεται η συμμετοχή της στα κοινά. Θεωρείται αντικείμενο ηδονής, σεξουαλικής παρενόχλησης και βιασμού.

Πρέπει, λοιπόν, να ιδρυθούν βρεφονηπιακοί σταθμοί και να σεβαστούν τα Μέσα Μαζικής Επικοινωνίας τη γυναίκα.

Συμφωνούμε, λοιπόν, για την αύξηση του αριθμού των γυναικών στη Βουλή. Οι γυναίκες πρέπει να απελευθερωθούν και όχι να είναι σκλάβες του άνδρα, του οποίου ο ρόλος θεωρείται κυρίαρχος. Λάθος.

Στον τομέα της δημόσιας διοίκησης γίνεται αναφορά στους Έλληνες, οι οποίοι έρχονται πρώτοι στα τροχαία, λόγω ίσως του κακού οδικού δικτύου της Ελλάδας, της υπερβολικής ταχύτητας και της χρήσης αλκοόλ, πριν την οδήγηση.

Επιτακτικό αίτημα αποτελούν οι αυστηρές ποινές για τις παραβάσεις του Κώδικα Οδικής Κυκλοφορίας. Επίσης να υπάρχει έλεγχος των οδηγών με αλκοτέστ, καθώς και της εκπαίδευσής τους.

Λόγος πολύς έγινε για τα Μέσα Μαζικής Επικοινωνίας, τα οποία παραπληροφορούν τους πολίτες και με την τακτική της κινδυνολογίας, της σκανδαλοθηρίας, της λασπολογίας μέσω των πολιτικών Κομμάτων, που στοχεύουν στην αύξηση της εκλογικής τους δύναμης.

Η τηλεόραση προβάλλει τις διαφημίσεις και καλλιεργεί υπερκαταναλωτισμό. Ο κιτρινισμός του τύπου φθείρει, υπο-

βαθμίζοντας το κύρος, εξυτηρώντας κομματικά συμφέροντα και σπιλώνοντας εξέχουσες προσωπικότητες. Συνεπώς απουσιάζει και η δημοσιογραφική δεοντολογία.

Κατ' αρχάς, λοιπόν, προκειμένου να αντιμετωπιστεί το φαινόμενο, θα πρέπει να μην προβάλλονται στην τηλεόραση προγράμματα βίας, εγκλήματος και σεξ. Να περιοριστεί η διαφήμιση, να σέβεται την προσωπικότητα των καταναλωτών και των δύο φύλων, καθώς και να συμμετέχει σε καμπάνιες δημοσίου ενδιαφέροντος, για παράδειγμα ναρκωτικά, AIDS, κ.λπ.

Όσον αφορά τη σωστή λειτουργία του τύπου, σημαντικός παράγοντας που μπορεί να συμβάλει είναι η απαλλαγή των δημοσιογράφων από οικονομικοπολιτικούς παράγοντες και πιέσεις, καθώς απαιτείται δημοσιογραφική δεοντολογία, ισότιμη πληροφόρηση και όχι παραπληροφόρηση και η πλουραλιστική παρουσίαση γεγονότων και απόψεων.

Η εικόνα που εμφανίζεται τώρα να υπάρχει σε μας τους έφηβους για τη δικαιοσύνη, δεν φαίνεται να είναι η καλύτερη δυνατή. Το κακό και αναχρονιστικό σωφρονιστικό σύστημα παράγει το έγκλημα.

Αποτυχημένος θεσμός θεωρούνται οι φυλακές ανηλίκων. Επίσης, οι αποφυλακισμένοι δεν μπορούν να βρουν εργασία. Πρέπει, λοιπόν, το σωφρονιστικό σύστημα να εκσυγχρονιστεί και να ανεγερθούν νέα κτίρια. Να υπάρξει μέριμνα για την ομαλή επανένταξη στην κοινωνία των αποφυλακισμένων, οι οποίοι να παίρνουν και μέρος σε προγράμματα εργασίας.

Επισημαίνονται επίσης σοβαρές αδυναμίες του δικαστικού συστήματος, όσον αφορά τη μεροληπτική –ας το θέσω έτσι– στάση των δικαστών και το σύστημα της αξιοκρατίας. Προκειμένου να εξαιρεθεί η δικαιοσύνη αυτού του είδους, θα πρέπει να εξασφαλιστούν αξιοκρατικές επιλογές, αμεροληψία και επιμόρφωση των δικαστών. Επίσης, να καταργηθεί η διπλοδικία και η θανατική ποινή.

Τέλος, οι ανήλικοι κρατούμενοι θα πρέπει να αντιμετωπιστούν με διαφορετικό τρόπο και θα πρέπει να βρίσκονται σε ξεχωριστά σωφρονιστικά καταστήματα από τους ενήλικες.

Στη δημόσια τάξη η σχέση της αστυνομίας και των πολιτών περνά κρίση. Οι αστυνομικοί ασκούν πλημμελή καθήκοντα. Για την αντιμετώπιση του θέματος, υποστηρίζουμε την ειδική εκπαίδευση των αστυνομικών και τις καλύτερες αποδοχές τους, ώστε να είναι οικονομικά ανεξάρτητοι και να μην υπάρχουν τα ρουσφέτια. Επίσης, να καταργηθεί η ρατσιστική συμπεριφορά τους.

Ιδιαίτερα σοβαρό θεωρείται και το ζήτημα της κοινωνικοοικονομικής ανισότητας. Η ανεργία και η υποαπασχόληση είναι αυτές που επιδεινώνουν το πρόβλημα. Ο ρατσισμός και η εκμετάλλευση των παιδιών εντείνουν την κοινωνική ανισότητα.

Δεν υπάρχει σεβασμός στα ανθρώπινα δικαιώματα, καθώς δεν τηρείται η ισονομία και η ιστιμία για τους φυλακισμένους, αλλά και τους πρόσφυγες. Απαραίτητη προϋπό-

θεση μια ουμανιστική παιδεία, που θα βοηθήσει την καταπολέμηση του ρατσισμού. Τα κοινωνικά δικαιώματα απαιτούν κατοχύρωση.

Άλλο μέτρο, είναι η επιδότηση διαφόρων επιχειρήσεων για άτομα με ειδικές ανάγκες. Τέλος, να υπάρξει ρητή απαγόρευση της παιδικής εργασίας, καθώς επίσης να χορηγηθούν ίσες αμοιβές και στα δύο φύλα.

Όλοι γνωρίζουμε πως τη συμπεριφορά των πολιτικών καθορίζουν το οικονομικό συμφέρον και το κυνήγι των ψήφων. Οι πολιτικοί προσφεύγουν στη δημαγωγία, ενώ πολλές θέσεις τους είναι κληρονομικές. Αναδεικνύεται το κομματικό συμφέρον που βλάπτει την ομαλότητα της πολιτικής ζωής.

Απαιτείται, λοιπόν, διαφάνεια στην πολιτική ζωή, καθώς και διεξαγωγή δημοψηφισμάτων για καίρια θέματα, όπως και βελτίωση του Συντάγματος και της εσωτερικής λειτουργίας των Κομμάτων.

Έχει παρατηρηθεί άλλωστε, ότι κάποια προβλήματα της κοινωνίας, που θα μπορούσαν να είχαν επιλυθεί και εξαλειφθεί στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων, μέσω σωστού διαλόγου, τελικά λύνονται με διαφωνίες και πολλές φορές με χειροδικίες, εικόνας που το Ελληνικό Κοινοβούλιο έχει αρκετές φορές επιδειξει.

Είναι επίσης χαρακτηριστικό το φαινόμενο των αδειανώνεδράνων από τους Βουλευτές, χαρακτηριστική επίσης η μεγάλη τους αποζημίωση και η κατάχρηση της εξουσίας και η έλλειψη συνεργασίας με τους Υπουργούς.

Θα άρμοζε λοιπόν ο αριθμός των Βουλευτών μας να μειωθεί. Να ψηφιστεί επίσης η απλή αναλογική, ως εκλογικός νόμος ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας να εκλέγεται από το Λαό, καθώς και οι περιφερειάρχες από το λαό.

Πιστεύω ότι η υπερβολική αγάπη του Προέδρου της Βουλής και όλων όσοι κοπιάζουν για το θεσμό της Βουλής των Εφήβων, να μην επιτρέψουν την αλλοίωση του χαρακτήρα του, αλλά να πείσουν και τους αντιρρησίες, όπως και τους καθηγητές Λυκείων, να είναι θετικοί για ένα λαμπρό μέλλον του θεσμού αυτού.

Σας ευχαριστώ.

(Ζωηρά χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Η δεσποινίς Ευαγγελία Γαλαζίου, η τελευταία ομιλήτρια από τους εισηγητές, έφηβος βουλευτής της Β' Περιφέρειας Πειραιώς, έχει το λόγο.

(Ζωηρά χειροκροτήματα)

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΓΑΛΑΖΙΟΥ (Β' Πειραιάς-Λύκειο Περάματος): Κύριοι Πρόεδροι, κύριοι Υπουργοί, κύριοι Βουλευτές, κυρίες και κύριοι, κατ' αρχήν να σας συστηθούμε, ποιοί βρισκόμαστε σήμερα εδώ, τί εκπροσωπούμε και πώς σκεπτόμαστε: Είμαστε Έλληνες μαθητές, που αγωνιούν για το μέλλον. Πιστεύουμε ότι μπορεί να υπάρχει για τη Χώρα, εκτός από το δρόμο της αιώνιας λιτότητας, ένας άλλος δρόμος. Ο δρόμος της ανάπτυξης και της προόδου.

Είμαστε νέοι με όνειρα, με όραμα και δίψα για ζωή. Επιζητάμε τη συμμετοχή στα κοινά, αλλά και απαιτούμε: Ειλικρινή διάλογο, ισότιμη συμμετοχή, ανανέωση των θεσμών και ζωντανή επαφή τους με την κοινωνία. Απαιτούμε να παίζουμε σ' ένα κοινωνικό παιχνίδι χωρίς τα χαρτιά να είναι στημένα. Θέλουμε μοχλοί ανάπτυξης μιας οικονομικά ισχυρής και κοινωνικά δίκαιης Ελλάδας να είναι:

Πρώτον, η γεωργία και η κτηνοτροφία. Ένας σημαντικός οικονομικός τομέας, που μπορεί να αποτελέσει αιχμή για την ελληνική οικονομία. Πρωτογενές κύτταρο ανάπτυξης της ελληνικής υπαίθρου, όμως, είναι ένας τομέας σε φθίνουσα πορεία. Ποιός ευθύνεται γι' αυτό; Η αδιαφορία και η εγκατάλειψη της ελληνικής υπαίθρου. Η έλλειψη έργων υποδομής και οι δύσκολες συνθήκες εργασίας. Ο κατακεραματισμός του γεωργικού κλήρου. Η αδυναμία χάραξης αγροτικής πολιτικής για καλλιέργειες δυνατές, όπως το βαμβάκι, τα τεύτλα, τα εσπεριδοειδή, που κατέργρασαν. Συνεταιρισμοί υπό διάλυση, η εύκολη λεία ορισμένων.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Πιό αργά, για να μπορούμε να σας παρακολουθούμε.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΓΑΛΑΖΙΟΥ (Β' Πειραιάς-Λύκειο Περάματος): Η υπογραφή της GATT το 1993, οδήγησε στην αναθεώρηση της ΚΑΠ, σημαίνοντας έτσι περιορισμό σε παραδοσιακές ελληνικές καλλιέργειες, όπως καπνός, βαμβάκι, τεύτλα, βιομηχανική τομάτα. Κι' αυτό κάνει τα πράγματα πολύ δύσκολα. Μικροί και μεσαίοι αγρότες, αντιμετωπίζουν πρόβλημα επιβίωσης. Απειλείται με ερήμωση η ελληνική ύπαιθρος.

Εμείς προτείνουμε: Σεβασμό της αγροτιάς, χάραξη αγροτικής πολιτικής με οδηγίες για νέες καλλιέργειες, χαμηλότοκα δάνεια για καλλιέργεια και εξοπλισμό, ρύθμιση παλαιών αγροτικών χρεών, ανάπτυξη γεωπονικής και κτηνιατρικής έρευνας για σπόρους, υβρίδια, λιπάσματα, διασταυρώσεις. Μάρκετινγκ και διείσδυση στις ευρωπαϊκές και ανατολικές αγορές. Τυποποίηση των προϊόντων, δημιουργία βιοτεχνικών μονάδων επεξεργασίας. Κίνητρα για προσέλκυση νέων αγροτών και κτηνοτρόφων. Κίνητρα για την ανάπτυξη οικολογικών καλλιέργειών. Δημιουργία τράπεζας αγροτικών πληροφοριών. Κίνητρα και δανειοδοτήσεις για τη μετατροπή της παραδοσιακής, ποιμενικής κτηνοτροφίας μας σε σύγχρονη σταλισμένη υψηλών προδιαγραφών.

Δεύτερον, ο τουρισμός. Μεγάλο εθνικό κεφάλαιο. Εισροή απ' αυτόν του μεγαλύτερου μέρους των άδηλων πόρων της Χώρας. Η Ελλάδα μας έχει ομορφιές, ήλιο και θάλασσα, ιστορία, μνημεία και πολιτισμό, που οι ξένοι υποκλίνονται μπροστά τους.

Έχει φυσικά όπλα με τα οποία μπορεί να παλέψει τους ανταγωνιστές. Θα πρέπει παράλληλα όμως να αποκτήσουμε τουριστική παιδεία και συνείδηση. Να σεβόμαστε τους ξένους. Δεν ήρθαν για να τους αδειάσουμε τα πορτοφόλια. Να γίνουν έργα υποδομής, λιμάνια, αεροδρόμια, σωστό οδικό

ΕΙΔΙΚΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑΣ

δίκτυο, σωστές ξενοδοχειακές μονάδες με άψογες εξυπηρέτησεις.

Απάντηση στα πισώπλατα κτυπήματα των ανταγωνιστών πρέπει να είναι το σωστό μάρκετινγκ και η προβολή μας στο εξωτερικό με επεξεργασμένα και ανταγωνιστικά τουριστικά πακέτα, ανάπτυξη του οικοτουρισμού και αγροτικού τουρισμού, ανάπτυξη του εσωτερικού τουρισμού και αποβολή της ξενομανίας μας. Ας γνωρίσουμε πρώτα τις ομορφιές της Πατρίδας μας και μετά την ομίχλη άλλων χωρών.

Τουρισμός στην Ελλάδα δεν είναι μόνο καζίνο και τζόγος, αλλά επαφή με τις ομορφιές της Χώρας, που δίδαξε τον πολιτισμό.

Ενέργεια και τεχνολογία. Η Χώρα μας είναι η χώρα του ήλιου, των ανέμων και των κυμάτων των πελάγων μας. Προσφέρεται για την αξιοποίηση ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, που θα ελαχιστοποιήσουν το κόστος παραγωγής και θα βελτιώσουν την ποιότητα της ζωής μας.

Η χρήση της ηλιακής και αιολικής ενέργειας, η χρήση των κυμάτων της θάλασσας και της γεωθερμίας μας είναι επιβεβλημένες. Σήμερα ζούμε στη ρομποτική εποχή, η χρήση τεχνολογίας είναι αναπόσπαστο κομμάτι της ζωής μας. Η χρήση των ηλεκτρονικών υπολογιστών, η πληροφορική είναι απαραίτητη σε κάθε επιχείρηση. Μειώνει το κόστος βελτιώνει την παραγωγή και τις υπηρεσίες.

Η ανάπτυξη της έρευνας για παραγωγή τεχνολογίας και τεχνογνωσίας, εξαγωγίσιμη πρέπει να είναι αυτοσκοπός. Εδώ τα πανεπιστήμια και μάλιστα οι πολυτεχνικές μας σχολές κάνουν την επανάσταση και το θαύμα τους.

Ακριτικές προβληματικές περιοχές. Οι ακριτικές μας περιοχές, θεματοφύλακες της απειλούμενης εθνικής μας ακεραιότητας σε εποχές δύσκολες γεμάτες εθνικούς κινδύνους, είναι εγκαταλελειμμένες, προβληματικές. Η ακριτική Θράκη φωνάζει βοήθεια, η Ήπειρος ψυχορραγεί. Στα ακριτικά νησιά του Αιγαίου άνθρωποι πεθαίνουν αβοήθητοι. Εμείς προτείνουμε: Περισσότερη τόλμη και ευαισθησία για να μην ανοίξουν οι κερκόπορτες, κίνητρα παραμονής των νέων στις ακριτικές ή προβληματικές περιοχές, ενίσχυση της αγροτικής οικονομίας, εγκατάσταση βιομηχανικών και βιοτεχνικών μονάδων εκεί, καλύτερη ασφάλεια και σιγουριά στους ακρίτες από τους λαθρομετανάστες, τη λεηλασία, την απειλή. Δημιουργία νοσοκομείων και κέντρων υγείας υψηλών προδιαγραφών σε όλες τις ακριτικές περιοχές. Εύκολη πρόσβαση με σύγχρονα αεροδρόμια στα ακριτικά νησιά. Η καρδιά της Ελλάδας πρέπει να κτυπά στα σύνορα, για να είναι αισθητή στα πέριξ.

Περιβάλλον και οικολογία. Το τίμημα της μεταβιομηχανικής εποχής είναι δυστυχώς η μόλυνση του περιβάλλοντος και το πληρώνουμε αδρά. Η τρύπα του όζοντος απειλή για τον καθαρό ουρανό μας. Η χλωρίδα και η πανίδα μας καταστρέφεται. Οι υδροβιότοποί μας μεταβάλλονται σε νεκρές περιοχές. Η άναρχη δόμηση, η παράνομη οικοπεδοποίηση, φορείς

εμπρησμών και καταστροφής του πρασίνου. Η μόλυνση των ποταμών και των θαλασσών είναι γεγονός από τα απόβλητα της βιομηχανίας και των πόλεων. Η υδρόβια ζωή τείνει να εξαφανιστεί. Πρέπει να δώσουμε την απαραίτητη προσοχή στην προστασία του περιβάλλοντος για τη ζωή μας, την οικονομική οντότητα της Χώρας, τον πολιτισμό μας, την ιστορία μας και το μέλλον μας. Να αξιοποιήσουμε πόρους, όχι μόνο για την καταστολή της ρύπανσης, αλλά για την έρευνα και κύρια την πρόληψη. Να γίνουν έργα βιολογικού καθαρισμού αξιοποίησης πηγών ενέργειας μη ρυπογόνων. Περιφρούρηση των δασών μας, ετοιμότητα για την πρόληψη εμπρησμών. Πάταξη της καταπάτησης της γης και της παράνομης και άναρχης δόμησης.

Ναυτιλία. Την άφησα σχεδόν τελευταία, γιατί είναι ένας τομέας που με αγγίζει ιδιαίτερα. Ο παππούς μου ο γερο-Λευκαδίτης, καπετάνιος, κάτοικος της Μεσογείου και πολίτης του κόσμου με ταξίδευε με τις ιστορίες του και τα φτερά της φαντασίας μου στα πέρατα της οικουμένης.

Σήμερα νοιώθω πίκρα και οργή για τα συσσίτια της ντροπής στο λιμάνι του Πειραιά. Τα αίτια της κρίσης της πρώτης κύριας πηγής εισροής άδηλων πόρων, πολλά όπως οι παγκόσμιες αλλαγές, η διεθνοποίηση των ναυτιλιακών επιχειρήσεων, η ανάπτυξη των οδικών δικτύων και αερομεταφορών, η κατασκευή πετρελαιοαγωγών, το υψηλό κόστος των θαλασσίων μεταφορών, η αδυναμία του ΥΕΝ να εκπονήσει και να εφαρμόσει εθνική ναυτιλιακή πολιτική, η υποβάθμιση της ναυτικής εκπαίδευσης οι ιδιαιτερότητες και δυσκολίες του ναυτικού επαγγέλματος. Για να ξανακυματίσει λοιπόν η γαλανόλευκη στα πέρατα των ωκεανών εμείς προτείνουμε: Άμεσο και ειλικρινή διάλογο πολιτείας, εφοπλιστών, ναυτεργατών. Χάραξη εθνικής ναυτιλιακής πολιτικής και μετατροπή του ΥΕΝ από στρατιωτικό σε παραγωγικό οικονομικό Υπουργείο. Αναβάθμιση της ναυτικής εκπαίδευσης. Αλλαγή στους κώδικες ιδιωτικού ναυτικού δικαίου. Εφαρμογή της νομοθεσίας για τις συνθέσεις των πληρωμάτων. Κίνητρα προσέλκυσης στη θάλασσα. Μετατροπή του Πειραιά σε ναυτιλιακό κέντρο με έργα υποδομής κτιριακά, οδικούς άξονες, ναυτιλιακή τράπεζα, ναυτιλιακό χρηματιστήριο. Αναβάθμιση του ρόλου του ναυτικού επιμελητηρίου, με προτάσεις, μελέτες, παρεμβάσεις.

Ναυπηγοεπισκευαστική ζώνη. Η κρίση στη ναυτιλία κτύπησε τη βαριά ελληνική βιομηχανία, τη ναυπηγοεπισκευαστική. Κτύπησε και την πόλη μου, το Πέραμα. Χωρίς επισκευές και κατασκευές μας καταδικάσατε στην ανέχεια. Το Πέραμα, ο Πειραιάς, η Ελευσίνα, η Σύρος βουλιάζουν στην ανεργία. Η ζώνη πρέπει να ξαναζωντανέψει και μπορεί να γίνει ανταγωνιστική με έργα υποδομής, που θα μειώνουν το κόστος, σύγχρονες πλωτές δεξαμενές, δανειοδοτήσεις χαμηλότοκες, για τον εκσυγχρονισμό του εξοπλισμού των επιχειρήσεων.

Ακούστε λοιπόν τους προβληματισμούς μας, για όσα πιο πάνω ανέπτυξα εγώ, καθώς και οι συμμαθητές μου. Κρα-

τήστε κάτι από την αγωνία και τη δυναμική, που δίνει η ηλικία μας, γιατί νέος θα πει να είσαι αυθόρμητος, να μένεις κοντά στις πηγές της ζωής, να μπορείς να ορθώνεσαι και να κρατάς τις αλυσίδες ενός θαμένου πολιτισμού, να τολμάς αυτό που οι άλλοι δεν μπορούν να επιχειρήσουν. Ευχαριστώ.

(Ζωηρά και παρατεταμένα χειροκροτήματα στην Αίθουσα).

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Μετά την ολοκλήρωση των ομιλιών των εισηγητών, θα δίδεται στους εφήβους βουλευτές ο λόγος για τέσσερα λεπτά με την αλφαβητική σειρά, που είναι στον κατάλογο των ομιλητών. Καθένας ή καθεμία εξ αυτών δεν είναι απαραίτητο να περιορίζεται στο αντικείμενο της Επιτροπής, στην οποία συμμετείχε, χωρίς αυτό βεβαίως να απαγορεύεται. Μπορεί να αναφερθεί σε οποιοδήποτε άλλο θέμα αναφέρεται στη σύνθεση κειμένων, που έχετε υπόψη σας, ή γενικότερα θεωρεί ότι είναι χρήσιμο να εκθέσει.

Τώρα την Έδρα θα καταλάβει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. Παναγιώτης Κρητικός. Ο Πρωθυπουργός, όπως μας είχε ενημερώσει, έχει αποχωρήσει, διότι είχε προανειλημμένη υποχρέωση.

Θα σας παρακαλέσω να διακόψουμε για δύο λεπτά, προκειμένου να εξέλθει της Αιθούσης, συνοδευόμενος από εμένα, ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας κ. Κωνσταντίνος Στεφανόπουλος.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Ν. ΚΡΗΤΙΚΟΣ)

(Στο σημείο αυτό, αποχωρεί από την Αίθουσα χειροκροτούμενος ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας κ. Κωνσταντίνος Στεφανόπουλος συνοδευόμενος από τον Πρόεδρο της Βουλής κ. Απόστολο Κακλαμάνη)

(ΔΙΑΚΟΠΗ)

(ΜΕΤΑ ΤΗ ΔΙΑΚΟΠΗ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Επαναλαμβάνεται η διακοπείσα συνεδρίαση.

Το λόγο έχει ο κ. Μιχάλης Αγαθοκλέους από την Κύπρο.

(Χειροκροτήματα από όλες τις Πτέρυγες)

Έφηβε κύριε συνάδελφε, μιλάτε από τη θέση σας για τέσσερα λεπτά, πάντα κατά τον Κανονισμό, όπως και όλοι οι ομιλητές.

ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΗΣ ΜΠΑΛΑΣΚΑΣ (Α' Πειραιάς - Ιωαννιδείου Σχολής): Κύριε Πρόεδρε, ο κ. Κακλαμάνης μας είχε πει ότι εάν κάποιος διαφωνεί, μπορεί να εκφράσει τη διαφωνία του.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Όχι, κύριε συνάδελφε, δεν μπορείτε να πάρετε τώρα το λόγο. Αρχίζει τώρα ο κατάλογος των ομιλητών. Μετά θα δούμε. Δεν μπορούμε να περάσουμε σε διαφωνίες με τρόπο, ο οποίος δεν προβλέπεται από τον Κανονισμό. Δεν είπε αυτό ο κύριος Πρόεδρος.

Ορίστε, κύριε Αγαθοκλέους, έχετε το λόγο.

ΜΙΧΑΗΛ ΑΓΑΘΟΚΛΕΟΥΣ (Λύκειο Πολεμίδων - Λεμεσός): Αγαπητέ κύριε Σαμαράκη, σεβαστοί κύριοι Βουλευτές, αγαπητοί φίλοι, προς απογοήτευση των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης δεν πρόκειται να καταφύγω σε ρητορικές εξάρσεις και σε μεγάλα λόγια. Θα προσπαθήσω να δώσω μία όσο το δυνατόν πιο σωστή εικόνα της σημερινής κατάστασης στην Κύπρο και να σχηματίσω το περίγραμμα αυτής, που εγώ θα χαρακτήριζα ρεαλιστική πολιτική.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ)

Μετά την τουρκική εισβολή το 1974, που είχε ως αποτέλεσμα την κατάληψη του 37% του κυπριακού εδάφους και την εκδίωξη περίπου εκατόν ογδόντα χιλιάδων Ελληνοκυπρίων από τα σπίτια τους, οι ηγέτες των δύο Κοινοτήτων κύριοι Μακάριος και Ντενκτάς συμφώνησαν το 1977, ότι μία διζωνική κοινοτική ομοσπονδία πρέπει να σταθεί ως βάση για τη λύση του ζητήματος.

Παρ' όλα αυτά, είκοσι χρόνια μετά, ακόμη δεν έγινε κατορθωτή η επίτευξη μιας λύσης. Οι βασικές εστίες τριβής είναι τρεις: Πώς σε ένα ενιαίο κράτος θα διασφαλίζονται τα δικαιώματα της μειοψηφίας, χωρίς να παραποιείται το δημοκρατικό πολίτευμα, πώς θα επιτευχθεί ο όσο το δυνατόν δικαιότερος διακανονισμός του εδαφικού και πώς θα υπερπηδηθεί η παραδοσιακή εχθρότητα των δυο λαών.

Παρ' όλο που τα δύο πρώτα σημεία φαίνονται να εγείρουν τις περισσότερες διαφωνίες, στην πραγματικότητα το τρίτο είναι που προκαλεί αμφιβολίες για τη βιωσιμότητα ενός μελλοντικού ενιαίου κράτους. Προτιμώ να μην αναφερθώ στα γνωστά και χιλιοειπωμένα για την τουρκική αδιαλλαξία, για την αδιαφορία των ξένων κ.λπ. Αντίθετα, θα ήθελα να σταθώ στο τι εμείς μπορούμε να κάνουμε για τη βελτίωση της θέσης μας. Πρώτα απ' όλα έχω τη γνώμη ότι επικρατεί μία αντιφατικότητα αυτήν τη στιγμή στην κυπριακή κοινωνία ως προς το ποθούμενο αποτέλεσμα. Από τη μία διακηρύσσουμε τη θέλησή μας για ειρήνη και συμβίωση. Από την άλλη, κάποιοι πιστεύουν ότι οι πλιγγές της εισβολής είναι αδύνατον να κλείσουν εύκολα. Είναι ανάγκη να ξεκαθαρίσει η πλευρά μας τη θέση της.

Προσωπικά, νομίζω ότι με τη λογική της αντιπαράθεσης κανένα πρόβλημα σε καμία εποχή δεν λύθηκε. Δεν έχουμε δικαίωμα να κρατηθούμε μακριά από το μέλλον μας για χάρη του παρελθόντος. Αναφέρω σαν παράδειγμα προς μίμηση, τη γαλλογερμανική φιλία που, παρά τις βαρβαρότητες του παρελθόντος, είναι σήμερα θεμέλιο της ευρωπαϊκής ενοποίησης. Θα ήθελα επίσης να σχολιάσω τη στάση της πολιτικής μας ηγεσίας, καθώς και μεγάλης μερίδας του Τύπου απέναντι στις ξένες πρωτοβουλίες. Όταν διαφανεί η εκδήλωση μιας τέτοιας πρωτοβουλίας, αρχίζουν οι προειδοποιήσεις για τις παγίδες, που μας περιμένουν. Όταν, αντίθετα, επικρατεί ανυπαρξία πρωτοβουλιών, κατηγορούνται οι ξένοι ως απαθείς.

ΕΙΔΙΚΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑΣ

Έτσι χάσαμε ως τώρα σημαντικές ευκαιρίες, των οποίων σήμερα η εκμετάλλευση θα έδινε σίγουρα πλεονεκτήματα στη δική μας πλευρά ή και θα έλυne το πρόβλημα.

Το κυριότερο, αφήσαμε το χρόνο να κυλά εις βάρος μας, αφού η συνεχιζόμενη δημογραφική αλλοίωση των κατεχομένων εδαφών, με την εγκατάσταση Τούρκων εποίκων και η φαινομενική μονιμότητα του παράνομου τουρκοκυπριακού καθεστώτος που δημιουργείται, δυσχεραίνουν ακόμα περισσότερο τις δικές μας προσπάθειες για δικαιότερη λύση.

Δυστυχώς, πολλοί Κύπριοι επαναπαυόμενοι στην τωρινή ευμάρεια του νησιού, δεν έχουν συνειδητοποιήσει πραγματικά την ανάγκη της επίμονης αναζήτησης μιας λύσης σε σύντομο χρονικό διάστημα. Αυτό είναι ζωτικής σημασίας.

Από την Ελλάδα ζητούμε χρησιμοποίηση της ελληνικής επιρροής υπέρ των προσπαθειών του κυπριακού ελληνισμού. Θεωρώ ακόμα ότι, λόγω της απειλής για την ασφάλεια από τα τριάντα πέντε χιλιάδες τουρκικά στρατεύματα στο νησί, ένα σωστό βήμα είναι η στρατιωτική συνεργασία Ελλάδας - Κύπρου. Μια στρατιωτική συνεργασία, όμως, είναι μικρής σημασίας, δίχως την παρουσία ελληνικών στρατευμάτων στο κυπριακό έδαφος. Κάτι τέτοιο θα είχε θετικές συνέπειες στο διπλωματικό πεδίο, αφού θα αφαιρούσε από την Τουρκία το σημαντικό πλεονέκτημα της στρατιωτικής υπεροχής.

Σαν κατακλείδα θα ήθελα να πω, ότι το πρόβλημα δεν θα λυθεί με διακηρύξεις και μεγάλα λόγια. Θα λυθεί με έξυπνη διπλωματία και σωστούς χειρισμούς.

Διαρκές στόχος μας είναι η διατήρηση της ελληνικότητας του νησιού. Ναι, είμαστε διατεθειμένοι να πολεμήσουμε γι' αυτό, αλλά θα κάνουμε ό,τι μπορούμε πρώτα, για να επιτύχουμε ένα συμφέροντα διακανονισμό, δίχως αίμα και δίχως πόνο. Ας κατανοήσουμε ότι εθνικό έργο δεν είναι μόνο να πολεμάμε στη Σαλαμίνα, αλλά και πολλές φορές να στέλνουμε στον Ξέρξη τον Σίαινο.

Ο πρώην Υπουργός Εξωτερικών του Ισραήλ Αμπά Εμπάν είχε πει, εφοδιασμένος με την πείρα της ιστορίας του λαού του, ότι οι άνθρωποι και τα έθνη συμπεριφέρονται σοφά, μόνο, όταν δεν υπάρχει άλλη επιλογή.

Πιστεύω πως σήμερα στην Κύπρο δεν υπάρχει άλλη επιλογή από τη λογική. Κάθε διαφορετικός δρόμος θα οδηγήσει στην οριστική απώλεια των κατεχομένων εδαφών μας ή στον ολοκληρωτικό αφανισμό του κυπριακού Ελληνισμού.

Λοιπόν, είναι η ώρα για συνδιαλλαγή και για ειρήνη. Την ειρήνη των γενναίων.

Σας ευχαριστώ.

(Ζωηρά χειροκροτήματα στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Η δεσποινίς Ευαγγελία Αποστολοπούλου, έφηβος βουλευτής της Α' περιφέρειας της Αθήνας.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΥ (Α' Αθήνας - Ιδ. Λεόντιο Λύκειο Πατησίων): Κύριε Πρόεδρε, θέλω να ακουμπίσω κάπου τα χαρτιά μου.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Εγώ είμαι πολύ μακριά από εκεί. Να αυτενεργούμε, να παίρνουμε πρωτοβουλίες.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΥ (Α' Αθήνας - Ιδ. Λεόντιο - Λύκειο Πατησίων): Κύριε Πρόεδρε της Βουλής, αγαπητοί Έφηβοι Βουλευτές, θα ξεκινήσω τη σημερινή μου ομιλία λίγο παράδοξα, δηλαδή παίρνοντας ως ερέθισμα τα λόγια του Λευτέρη Πούλιου απ' ένα ποιήμά του, στο οποίο μιλά για το σημερινό άνθρωπο. «Η επιθυμία του, ένα λουλούδι που φυλακίστηκε στο τοιμένο. Η ψυχή του, ψάρι που κολυμπάει στη γυάλα. Μυρίζει ναυάγιο. Η ποίηση είναι μακριά του. Σε έναν ωκεανό άγχους, εκπεσμού και ανοχής παραδέρνει. Έχει σκοτώσει μέσα του το Θεό του».

Θα σταθώ στη φράση «Η ποίηση είναι μακριά του» και θα συμπληρώσω, ότι ο σημερινός άνθρωπος, δυστυχώς, είναι μακριά από κάθε μορφή τέχνης, κάτι το οποίο αν δεν ενθαρρύνεται, όμως, έμμεσα καλλιεργείται από το υπάρχον εκπαιδευτικό σύστημα.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελεί ο τρόπος με τον οποίο αντιμετωπίζουμε τα αρχαία ελληνικά κείμενα και ο οποίος οδηγεί στο να παρουσιάζεται ο αρχαίος ποιητικός μας κόσμος νεκρός άμα τη γενέσει του. Ποιά μεγαλύτερη συκοφαντία θα μπορούσε να δεχθεί από τους απογόνους του; Ποιά μεγαλύτερη ύβρη; Και η νέμεση; Μα, η αδιαφορία των νέων, γιατί η νιότη δεν μπορεί να συμβιβαστεί με το θάνατο, με τη στειρότητα με τη στέρηση.

Εμείς είμαστε το μέλλον και αν μαθαίνουμε από τώρα να συμβιβάζομαστε με τα λίγα, πώς είναι δυνατόν να αγωνιστούμε για ένα καλύτερο αύριο;

Όμως, η κατάσταση αυτή παρατηρείται σε κάθε τομέα της σχολικής μας ζωής, με αποτέλεσμα να μαθαίνουμε τελικά να επαναπαυόμαστε σε ό,τι οι αιώνες έχουν συνηθίσει να τιμούν και να μην τιμάμε τους προγόνους μας, ακολουθώντας το παράδειγμά τους, δηλαδή ξεπερνώντας τους.

Βέβαια, δυστυχώς, δεν γνωρίζω, αν εμείς οι νέοι σήμερα έχουμε τις κατάλληλες προδιαγραφές για να πετύχουμε κάτι τέτοιο. Και αυτό, γιατί πιστεύω πως μέσα από το σύγχρονο ελληνικό σχολείο αποφοιτούμε άνθρωποι με κομμένα τα φτερά, αδύναμοι να επιχειρήσουμε ψηλά πετάγματα, με καθηλωμένα τα μάτια, ανίκανοι να διεισδύσουμε στην πραγματικότητα και να την αλλάξουμε.

Νομίζω, όμως, πως η τέχνη αποτελεί το δρόμο για να φτάσουμε στην αλλαγή.

Θα σας θυμίσω τα λόγια του Ντοστογιέφσκυ: «Η τέχνη είναι η ομορφιά που θα σώσει τον κόσμο». Ο μεγάλος Ρώσος λογοτέχνης με την παραπάνω διατύπωση, η οποία ίσως φαίνεται υπερβολική, αναδεικνύει τη δύναμη της τέχνης να απελευθερώνει τον άνθρωπο από τη δουλεία του άσχημου, του χυδαίου, κάθε πράγματος που τον καθηλώνει, που τον δεσμεύει.

Τελικά, ποιός μπορεί να μου εξηγήσει από την ηγεσία του

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΦΗΒΩΝ

Υπουργείου Παιδείας, γιατί δεν πρέπει να ασχολούμαστε με την τέχνη; Διότι η υποβάθμιση των καλλιτεχνικών μαθημάτων, η υπονόμηση της αισθητικής διάστασης κάθε μαθήματος, αυτό αποδεικνύει.

Βέβαια, όλη αυτή η κατάσταση επιδρά και στον τρόπο με τον οποίο αντιμετωπίζουμε και στην υπόλοιπη ζωή μας την τέχνη. Άοπλοι και με μειωμένες τις άμυνές μας, γινόμαστε έρμαια της πολιτιστικής βιομηχανίας και των ευτελών προϊόντων της. Και το χειρότερο, έχουμε την ψευδαίσθηση, ότι είναι δική μας επιλογή. Μα, για ποιά ελευθερία πρόκειται, όταν επιλέγουμε με κριτήρια ήδη διαστρεβλωμένα από το συρμό;

«Ελευθερία ανάπρηη πάλι σου τάζουν», έγραφε εδώ και χρόνια ο Μιχάλης Κατσαρός. Όπως, όμως, έχω ήδη τονίσει στις συνεδριάσεις της Επιτροπής μου, μία ανάπρηη ελευθερία, δεν είναι ελευθερία, αλλά είναι βαθειά δουλεία. Παρ' όλα αυτά, εγώ εξακολουθώ να ελπίζω και να οραματίζομαι ένα σχολείο ανοικτό στην τέχνη, ανοικτό στη γνώση, στην αναζήτηση, στη ζωή. Για να υπονομεύσω την κυρίαρχη αντίληψη γύρω από το θέμα, θα έλεγα ότι, ναι, ονειρεύομαι ένα σχολείο ανοικτό στο περιττό, ανοικτό στο άχρηστο. Γιατί ό,τι θεωρείται περιττό και άχρηστο από το σημερινό σχολείο, αυτό είναι το χρήσιμο, αυτό είναι το δημιουργικό, αυτό το απαραίτητο.

Προτείνω, λοιπόν, τη θεσμοθέτηση ειδικού μαθήματος για την ιστορία της τέχνης, το οποίο φυσικά δεν θα είναι μονόδρομο, αλλά θα περιλαμβάνεται στο σχολικό πρόγραμμα και θα βαθμολογείται. Ακόμα, προτείνω να δημιουργηθεί μία κάρτα καλλιτεχνικών δραστηριοτήτων για τους μαθητές, καθώς και πανελλήνια, αλλά και παγκόσμια συνέδρια και συναντήσεις ανάμεσα σε σχολεία, που θα γίνονται διαγωνισμοί, συζητήσεις πάνω στην τέχνη, αλλά και άλλα ζητήματα.

Τελειώνοντας, θα ήθελα να πω, πως ακούμε από παντού για τις ελπίδες, που επενδύει η κοινωνία σε μας τους νέους, στο μέλλον μας. Αν, όντως, ισχύει αυτό και δεν είναι λόγια, που απλώς λέγονται από συνήθεια, τότε πρέπει να αποδειχθεί και η διάθεση της κοινωνίας να επενδύσει σε δείκτες ανθρωπιάς και όχι σε ομόλογα των τραπεζών και δείκτες του Χρηματιστηρίου. Την καλή πίστη της κοινωνίας θα την αποδείξει η διάθεση να ακούσει με προσοχή εμάς τους νέους, κάτι το οποίο δυστυχώς δεν έγινε ούτε εδώ, στη Βουλή των Εφήβων, αφού τελικά πολλά παιδιά δεν κατάφεραν να μιλήσουν καθόλου γι' αυτό που τους απασχολεί, είτε γιατί τοποθετήθηκαν σε επιτροπή που δεν είχαν επιλέξει, είτε γιατί, το αν θα μιλήσουν σήμερα, εξαρτήθηκε μόνο από την τύχη.

Όσο για τον ουσιαστικό πολιτικό διάλογο, βλέπουμε ότι ακόμα και εδώ έχει αντικατασταθεί από χρονομετρημένους μονολόγους. Και όσο για την τέχνη; Τελικά ως επιδιώξουμε μία διαφορετική σχέση με αυτή, ώστε να πάψει το σχολείο να αποτελεί επίσκεψη στο Μουσείο των Κέρινων Ομοιωμάτων, που φυλακίζει τις ελπίδες μας και νεκρώνει τις συνειδήσεις

μας. Ίσως τότε να ξαναπάρει η ζωή μας πνοή, ελευθερία και λόγο.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Η δεσποινίς Ελένη Αργυρίου, έφηβος βουλευτής της Β' Περιφέρειας Θεσσαλονίκης, έχει το λόγο.

ΕΛΕΝΗ ΑΡΓΥΡΙΟΥ (Β' Θεσσαλονίκης - Λύκειο Ωραιοκάστρου): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε της Βουλής, κύριοι Υπουργοί, κύριοι Βουλευτές, αγαπητέ μας Πρόεδρε της Επιτροπής του εκπαιδευτικού προγράμματος «ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΦΗΒΩΝ», κύριε Αντώνη Σαμαράκη, αγαπητοί μαθητές και μαθήτριες, αρχικά νοιώθω την ανάγκη να σας ευχαριστήσω για την υλοποίηση του συγκεκριμένου αυτού προγράμματος, που με την εφαρμογή του για δεύτερη συνεχόμενη χρονιά, καθιερώνεται πλέον ως θεσμός.

Με την ευκαιρία που μου δίνεται, θα ήθελα να αναφερθώ σ' ένα από τα πλέον φλέγοντα ζητήματα, ιδιαίτερα για μας τους νέους, τη λειτουργία του σχολείου, η οποία παρουσιάζει σοβαρές αδυναμίες και ελλείψεις. Κοινή διαπίστωση αποτελεί το γεγονός, ότι το εκπαιδευτικό πρόγραμμα που υιοθετεί η Πολιτεία, οδηγεί στην υπερεξειδίκευση της γνώσης και αναπόφευκτα στην πνευματική μονομέρεια, καθώς αυτό που ενδιαφέρει δεν είναι μία γνώση που συνδυάζεται δημιουργικά με άλλες, για να συγκροτήσει ένα ερμηνευτικό, θεωρητικό πλαίσιο, όπου κάθε ξεχωριστή πληροφορία θα μπορούσε να βρει τη θέση της, φωτίζοντας σχέσεις μεταξύ πραγμάτων και οδηγώντας σε λύσεις, αλλά μία γνώση αποκομμένη, κατακερματισμένη, που προκαλεί διανοητικές συγχύσεις, αδυνατώντας να γίνει εργαλείο ουσιαστικής καταγραφής, μελέτης και ερμηνείας όλων των πλευρών του επιστητού.

Στόχος της λειτουργίας του εκπαιδευτικού συστήματος γίνεται αποκλειστικά και μόνο η εισαγωγή στο πανεπιστήμιο και η αναζήτηση μέσα από αυτό των πιο κερδοφόρων επαγγελματικών επιλογών. Η γνώση παύει να αποτελεί αξία καθ' εαυτή και εκτιμάται μόνο στο βαθμό που μπορεί να ανταποκριθεί στις ανάγκες του ανθρώπου, ως παραγωγού και καταναλωτή. Έτσι, εδραιώνεται μία χρησιμοθηρική, ωφελμιστική αντίληψη για τα πράγματα, που εκτοπίζει κάθε εκπαιδευτικό στόχο, που σχετίζεται με τη διαμόρφωση μίας ισορροπημένης και συγκροτημένης προσωπικότητας και γίνεται το μοναδικό κριτήριο αξιολόγησης κάθε εκπαιδευτικής πράξης.

Μέσα σε αυτά τα πλαίσια, καλλιεργούνται ο ανταγωνισμός, ο ατομικισμός, η εγωπάθεια, η επιθυμία για προσωπική ανάδειξη και κυριαρχία. Αφαιρείται κάθε έννοια συλλογικότητας, ομοψυχίας, συμπόνοιας, κοινών στόχων. Ο «καλύτερος», προσδιορίζεται σύμφωνα με κριτήρια καθαρά μετρήσιμα, αριθμητικά, ανάμεσα στα οποία οι βαθμοί των εξετάσεων παίζουν πρωτεύοντα ρόλο.

Οι εξετάσεις που η σημασία τους υπερτονίζεται σ' αυτήν την αντίληψη για την Παιδεία, γραπτές ή προφορικές, είναι ο

ΕΙΔΙΚΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑΣ

πυρήνας, ο άξονας γύρω από τον οποίο περιστρέφονται όλες οι διαδικασίες του σχολείου. Γίνονται ο ανώτατος κριτής, όχι μονάχα των γνώσεων που έχουν αποτυπωθεί και συσσωρευθεί, αλλά και της αξίας του χαρακτήρα και της προσωπικότητας του παιδιού και του εφήβου.

Ένα εκπαιδευτικό σύστημα που κατακυριαρχείται από τέτοιους τεχνοικονομικούς στόχους, δεν μπορεί να ικανοποιήσει θεμελιώδεις ανάγκες ενός νέου ανθρώπου, όπως την ανάγκη για τη δημιουργία ουσιαστικών ανθρώπινων σχέσεων, την ανάγκη για δημιουργική αναζήτηση, για εύρεση ιδανικών και απελευθερωτικών στόχων ζωής. Και ακριβώς γι' αυτό μπορεί να γεννά αδιέξοδα, να προκαλεί απογοητεύσεις και να εντείνει το αίσθημα του ανικανοποίητου, οδηγώντας τους μαθητές να αναζητούν τον εαυτόν τους σε δρόμους φαύλους και επικίνδυνους σε δύσβατους δρόμους-παγίδες, όπως η βία, η εγκληματικότητα, τα ναρκωτικά, οι ρατσιστικές ιδεολογίες.

Παρατηρώντας εμείς οι νέοι, αλλά και βιώνοντας καθημερινά αυτή την κατάσταση, απαιτούμε αλλαγές ριζικές και άμεσες.

Θα πρέπει πρώτα-πρώτα η σχέση ανάμεσα σε δάσκαλο και μαθητή να μην είναι σχέση ανάμεσα σε παντογνώστη και αδαή, υποκείμενο και αντικείμενο, αλλά μια νέα αναβαπτισμένη σχέση, μία σχέση βαθιάς επικοινωνίας και κατανόησης. Ανώτερος σκοπός της σχέσης αυτής θα είναι η ουσιαστική καλλιέργεια, στην οποία φθάνουν και οι δύο συμπορευόμενοι, αλληλοδιδασκόμενοι και αλληλοσυνδεόμενοι με τον κόσμο που τους περιβάλλει, αλλά και μεταξύ τους θα είναι μια σχέση, όπου τα επιχειρήματα τα βασισμένα στο κύρος δεν θα ισχύουν πια.

Επιβάλλεται ταυτόχρονα, η διαδικασία της μάθησης να μην είναι μία απλή πράξη μεταβίβασης πληροφοριών, κατά την οποία οι μαθητές ως αμέτοχοι ακροατές και εξασκημένοι γραμματείς δέχονται, καταχωρούν και αποταμιεύουν τις καταθέσεις σε γνώσεις του δασκάλου, αλλά μια διαδικασία έρευνας μέσα από την οποία η γνώση ανακαλύπτεται και ξαναανακαλύπτεται από τους ίδιους τους μαθητές. Η διδασκαλία γίνεται μία ασίγαστη, ανυπόμονη, γεμάτη ελπίδες και διάθεση αναζήτησης, που οι μαθητές κάνουν μαζί με το δάσκαλο του κόσμου, μαζί με τον κόσμο και ο ένας με τον άλλο. Είναι μία διαδικασία, που προτιμά την κρίση από τη μνήμη.

Πρωταρχικό σίγουρα όργανο επικοινωνίας και έρευνας αναδεικνύεται ο διάλογος, μέσα από τον οποίο οι μαθητές αφήνονται να ανακαλύψουν την αλήθεια για τον εαυτόν τους, τους άλλους και το κοινωνικό γίνεσθαι. Έτσι, ο δάσκαλος παύει να σκέπτεται για λογαριασμό των μαθητών, αντικαθιστώντας τη δημιουργική αντιπαράθεση, που αφυπνίζει τη συνείδηση και εξοβελίζει την παθητικότητα και την ευκολοπιστία με έναν ατέρμονα καταθλιπτικό μονόλογο. Ο διάλογος εξυψώνεται σε μέσο απολύτρωσης από καταπιεστικά

πνευματικά και ηθικά δεσμά, μετατρέπεται σε θελκτικό μονοπάτι ενός αμοιβαίου εξανθρωπισμού.

Κλείνοντας, θα ήθελα να πω ότι εσείς, κύριοι Βουλευτές, υποσχθήκατε ότι θα λάβετε σοβαρά υπόψη τις απόψεις μας και θα προσπαθήσετε να εφαρμόσετε στο βαθμό βέβαια που είναι δυνατό, τις προτάσεις μας. Ελπίζουμε, πως δεν θα μας διαψεύσετε, επιτυγχάνοντας με τον τρόπο αυτό, το σκοπό του εκπαιδευτικού προγράμματος της Βουλής των Εφήβων.

Σας ευχαριστώ.

(Ζωηρά χειροκροτήματα στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Τη συνεδρίασή μας παρακολουθεί αντιπροσωπεία της Τοπικής Βουλής Βάδης Βυτεμβέργης, με επικεφαλής τον Πρόεδρό της και στην οποία συμμετέχουν καθηγητές πανεπιστημίων της Γερμανίας.

(Ζωηρά χειροκροτήματα στην Αίθουσα)

Η δεσποινίς Χριστίνα Αχτύπη, έφηβος βουλευτής του Νομού Αχαΐας, έχει το λόγο.

ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΑΧΤΥΠΗ (Νομός Αχαΐας - 6ο Λύκειο Πατρών): Γεννήθηκα για να αγαπάω τους ανθρώπους και όχι να μισώ τους ανθρώπους. Τους ανθρώπους όμως, ή τους κλωνοαθρώπους; Διότι σήμερα το Εδιμβούργο παρουσιάζει τη γέννηση με τη μέθοδο της κλωνοποίησης, καταρρίπτοντας κάθε ηθικό φραγμό.

Και εγώ πώς αντιδρώ τώρα; Αρχικά ξεχγό τη ζωτική λειτουργία της ένωσης του σπερματοζωαρίου με το ωάριο, την ιερότητα της συγκίνησης και υιοθετώ τον απλό ψυχρό και μηχανικό τρόπο του εργαστηρίου. Σιγά-σιγά συνηθίζω το κλωνοποιημένο μέλλον, που μου επιβάλλουν.

Κλωνοποιημένο ή καλύτερα συγκλονισμένο. Μπροστά στη νέα γενετική Χιροσίμα αποδέχομαι καθέναν, που γεννημένος από ένα κύτταρο απάτωρ και αμήτωρ, διεκδικεί την επιβίωση του με τα δικά του ασυνήθιστα ένστικτα.

Αδιαφορώ για την αναστάτωση στο ρυθμό αναπαραγωγής, καθώς και για την οικονομία, που έχει προβλεφθεί από τη φύση, ανάμεσα στις γεννήσεις και στους θανάτους. Δεν με απασχολεί η ριζική διατάραξη της ισορροπίας των φύλων. Δημιουργώ τώρα πια διαπροσωπικές σχέσεις, που χαρακτηρίζονται από σύγχυση. «Συγγνώμη, είσαι κλώνος; Ουπς, λυπάμαι. Προτιμώ τους αυθεντικούς».

Η ατομικότητα ευτελίζεται, αφού παντού τριγυρίζουν άνθρωποι καμπόν. Μήπως είμαι και εγώ ένας από αυτούς;

Η ανθρώπινη ελευθερία μου ακυρώνεται, μιας και κατασκευάστηκα κατά παραγγελία. Ακαριαία καταρρέουν οι παραδοσιακές αξίες, ενώ η ποικιλομορφία της ζωής αλλοιώνεται. Συζητάμε για την ανθρωπότητα του Γαϊτη. Η μονοτονία άλλωστε κουράζει. Στην αντίθεση, αρμονία!

Και βέβαια συμβιβάζομαι με την ιδέα ότι η κλωνοποίηση εξασφαλίζει τη δημιουργία ανθρώπων με επιλεγμένα χαρακτηριστικά και αυτό με κριτήρια μη ελεγχόμενα. Ένας σύγχρονος δηλαδή, Χιτλερ ένας νέος Μένγκελε, ας μας οδηγή-

σει στη δημιουργία ενός περιούσιου λαού. Οι ασκοί του Αιόλου ας ανοίξουν. Μήπως ενοχλείσαι;

Ενοχλούμαι, όμως, εγώ και αντιδρώ έγκαιρα και αποφασιστικά, διότι είμαι νέα. Αγωνίζομαι να χτίσω την ελπίδα, να στερεώσω το μέλλον μου! Όσο οι πνευματικές μου αρτηρίες παραμένουν ανοιχτές, όσο η καρδιά μου χτυπάει, θα αγωνίζομαι εναντίον εκείνων που ενεργούμενα οικονομικών συμφερόντων προσπαθούν απεγνωσμένα να κατευθύνουν την ζωή μου. Απορρίπτω κάθε τι προκατασκευασμένο αντίγραφο της τελειότητας. Είμαι αυθεντική με προτερήματα και ελατώματα, όμως, μπορώ ακόμα να αγκαλιάζω το συνάνθρωπο, να συντονίζω τους παλμούς της καρδιάς μου με αυτούς της δικής του. Δεν αφήνω την κοινωνία να κοιμάται πάνω σε πυρηνικές βόμβες, που η τωρινή μόδα τις ονομάζει «Ντόλυ». Και αν δεν μπορώ να σταματήσω την επιστήμη, μπορώ και σταματώ τους επιστήμονες!

Η κραυγή των τραγικών θυμάτων του πυρηνικού ολέθρου δεν με αφήνει να σωπάσω ξανά, γιατί αν οι επιστήμονες μπορούν να με εντυπώσουν σήμερα, όσο και αν προσπαθήσουν, ευτυχώς την ψυχή μου δεν θα καταφέρουν να την αντιγράψουν. Ας κρατήσουν, λοιπόν, τα ινστιτούτα με την ταμπέλα «κατασκευαί-επισκευαί πλασμάτων» μακριά μας!

Εγώ είμαι έφηβη και πάνω από όλα Ελληνίδα στη ψυχή και όχι στα χαρτιά. Χάρη σ' αυτό δεν φοβάμαι, ούτε σεις. Είμαστε ελεύθεροι. Και αν και ορισμένοι της τέταρτης εξουσίας διαφανούν, εμείς είμαστε πρωτότυποι, αυθεντικοί!

Λυπάμαι γι' αυτούς που εθελουφλούν. Εγώ δεν θα κλάψω για να γίνω πρωτοσέλιδο, δεν ασχολούμαι με την τηλεθέασή τους, δεν κυνηγώ κάμερα. Συνεπώς, δεν τους ενδιαφέρω. Δεν είμαι τυποποιημένη, δεν λειτουργώ μηχανικά. Ίσως, να μην είμαι πρωτότυπη καθόλου, γιατί κλαίω, χαίρομαι, ερωτεύομαι, επειδή το νιώθω και όταν το νιώθω. Τριακόσιοι σαράντα εννέα φίλοι μου ας χαρακτηρισθούμε και ας ψηφισθούμε ομόφωνα τετριμμένοι από τους πρωτότυπους. Γιατί; Μα, επειδή δεν ζητάμε πολλά, αλλά τα πάντα!

Όπως και να έχει προτείνω τη ρητή απαγόρευση της κλωνοποίησης του ανθρώπινου είδους από το διεθνές νομικό πλαίσιο, τον καθορισμό κανόνων ηθικής δεοντολογίας, την καθιέρωση συνεδρίου κορυφαίων επιστημόνων, τον περιορισμό πιστώσεων των δυτικών εταιρειών στα ινστιτούτα γενετικής, την καθιέρωση της ηθικής της τρίτης χιλιετίας, μα πάνω από όλα ζητώ την επιστροφή στην ανθρωπιά και την αξιοπρέπεια!

Ας μην ξεχνάμε, λοιπόν, ότι το χρήμα είναι καλός υπηρέτης, αλλά κακός αφέντης. Σε μια Χώρα που το αυτονόητο είναι προσόν και τίποτα μονιμότερο από το προσωρινό δεν υπάρχει, ας υποδείξουμε τουλάχιστον εμείς τα θεμέλια πάνω στα οποία θέλουμε να στηριχθεί η ύπαρξή μας. Ας ζήσουμε ακλόνητα ακλωνοποίητοι. Ας αναζητήσουμε την ελπίδα της ανθρωπότητας, στη χαρά της δημιουργίας, στο θαύμα της γέννησης και όχι σε εργαστήρια γενετικής του Εδιμ-

βούργου, γιατί, αλίμονο, θα ανοίξει το κουτί της Πανδώρας! (Ζωηρά και παρατεταμένα χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Παρακαλώ, εκτός από τα μέλη της Βουλής των Εφήβων κανείς άλλος να μην επιδοκιμάζει με χειροκροτήματα ή με άλλο τρόπο αυτά τα οποία λέγονται και να μη γίνονται διακρίσεις στη συνέχεια για πράγματα, που μπορεί να μην μας ενθουσιάζουν!

Επίσης, ήθελα να σας πω ότι είτε αυτοί που ομιλούν, είτε αυτοί που ακούν, μπορούν να καταγράψουν –εμείς από πλευράς νομοτεχνικής θα το δούμε με τις υπηρεσίες– προτάσεις, που κρίνουν ότι θα πρέπει να περιληφθούν στο τελικό κείμενο των προτάσεων της Β' Συνόδου της Βουλής των Εφήβων, όπως, π.χ. το θέμα του ελέγχου των τεχνολογικών αυτών επαναστάσεων στον τομέα της γενετικής, στο οποίο αναφέρθηκε η δεποινίς Αχτύπη.

ΜΑΡΙΑ ΛΙΓΝΟΥ (Α' Πειραιάς - Ιδ. Ιωνίδειος Σχολή Πειραιώς): Μου επιτρέπετε, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ορίστε, έχετε το λόγο.

ΜΑΡΙΑ ΛΙΓΝΟΥ (Α' Πειραιάς - Α. Ιωνιδείου Σχολής): Κύριε Πρόεδρε, αντίρρηση σε προτάσεις, που έχουν ήδη λεχθεί, αποτελούν πρόταση για να τη δώσουμε, ή να επιχειρηματολογήσουμε;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Αν μεν είναι προτάσεις, σημεία, ιδέες που έχουν ήδη περιληφθεί –και το γνωρίζει καθένας που συμμετείχε στην αντίστοιχη επιτροπή– εκεί ναι, μπορεί να γράψει κανείς σε ένα χαρτί ότι προτείνω να απαλειφθεί από τις προτάσεις της τάδε διαρκούς επιτροπής αυτό το σημείο.

Ότι καινούργιο ακούγεται, θα τεθεί σε ψηφοφορία και βεβαίως, όποιος έχει αντίρρηση, θα το καταψηφίσει.

ΜΑΡΙΑ ΛΙΓΝΟΥ (Α' Πειραιώς - Λύκειο Ιωνιδείου Σχολής): Αν δεν εμπίπτει σε επίπεδο επιτροπής, γιατί εγώ διαφωνώ ως προς πράγματα άλλων επιτροπών, που άκουσα μόλις.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Αυτό, όπως καταλαβαίνετε, τεχνικώς δεν είναι πρακτικό. Έχετε όμως το κείμενο έκθεση-πρακτικό της κάθε επιτροπής, που σας διενεμήθη χθές το βράδυ. Εκεί, λοιπόν, έχοντας υπόψη σας το αρχικό κείμενο της σύνθεσης κειμένων και την έκθεση-πρακτικό κάθε επιτροπής που σας δόθηκε και αν δείτε ότι δεν περιλαμβάνεται κάτι σοβαρό που σας απασχολεί – θα υποχρεωθείτε στο διάστημα αυτό που συνεδριάζουμε, να το διατυπώσετε ως πρόταση. Αν δείτε κάτι, στο οποίο δεν συμφωνείτε και περιλαμβάνεται, θα διατυπώσετε την πρόταση να απαλειφθεί αυτό το σημείο.

ΜΑΡΙΑ ΛΙΓΝΟΥ (Α' Πειραιώς - Λύκειο Ιωνιδείου Σχολής): Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Με αφορμή σημειώματα που μου έστειλαν η δεποινίς Ευθυμία Κεφαλούκα και η δεποινίς Αγνή Καραγιαννίδη, που έρχονται από τη Γερμανία, και οι οποίες δεν κληρώθηκαν στην κλήρωση, που

έγινε για να μιλήσει κάποια εξ αυτών για λογαριασμό των παιδιών που ήρθαν από τη Γερμανία, πρέπει να σας πω ότι, όπως ξέρετε, αποφασίσαμε κατ' εξαίρεση, για να ακουστεί οπωσδήποτε ένα παιδί από κάθε γωνιά του Απόδημου Ελληνισμού, να οριστούν επιπλέον των ομιλητών που είχαν καθοριστεί για κάθε επιτροπή, ένα παιδί από την Κύπρο, ένα παιδί από τη Γερμανία, ένα παιδί από την υπόλοιπη Ευρώπη, ένα παιδί από την Αυστραλία, ένα παιδί από την Αφρική και ένα παιδί από την Αμερική. Είναι λογικό, αυτοί που κληρώθηκαν να μην εκφράζουν όλες ή πλήρως τις απόψεις των υπολοίπων παιδιών, όπως συμβαίνει με παιδιά, που μιλούν για τη Β' Περιφέρεια της Αθήνας, που είναι αρκετά παιδιά. Αυτό δεν σημαίνει πως, ό,τι λέγεται απ' αυτούς, εκπροσωπεί και τους άλλους. Κατά συνέπεια, αν είναι κάτι, όπως αυτό που προτείνουν οι δύο δεσποινίδες από τη Γερμανία, σχετικά με το σχολείο τους που λειτουργεί στο Βερολίνο, και κρίνουν –και αυτό είναι στην ελεύθερη κρίση τη δική σας– ότι κάποιο θέμα είναι τόσο σοβαρό, ώστε έστω και εξατομικευμένο να διατυπωθεί στο τελικό μας πρακτικό, θα κάνουν ό,τι έχω πει έως τώρα για όλες τις πρόσθετες ιδέες ή προτάσεις που έχετε. Θα γράψουν την πρότασή τους με λίγα λόγια σε ένα φύλλο χαρτί και θα το δώσουν εδώ στους συνεργάτες μας.

Ο κ. Στυλιανός Γιαννάκης, έφηβος βουλευτής της Β' Περιφέρειας Αθήνας, έχει το λόγο.

(Χειροκροτήματα)

Μην ξεχνάτε πάντοτε να είστε σε μια σωστή απόσταση από το μικρόφωνο, ανάλογα με το ανάστημά σας, να το σηκώνετε ή να το κατεβάζετε. Επίσης, τον τόνο της φωνής σας να τον ρυθμίζετε αναλόγως, να μη μιλάτε πάρα πολύ γρήγορα, για να προφθάσετε όσα θέλετε να πείτε, για να γίνεστε κατανοητοί σ' αυτά που λέτε. Και ένα λεπτό πριν τελειώσει ο χρόνος σας, κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι. Άρα, όταν θα ακούσετε να κτυπάει μια φορά το κουδούνι, σημαίνει ότι έχετε ένα λεπτό ακόμη.

Ορίστε κύριε Γιαννάκη.

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ (Β' Αθηνών - 7ο Λύκειο Περιστερίου): Κύριε Πρόεδρε της Βουλής, κύριε Σαμαράκη, κύριοι Βουλευτές, έφηβοι και μη, από την πλευρά μου θα ήθελα να θίξω ένα θέμα, με το οποίο έχουμε τόσο συμβιβαστεί και εξοικειωθεί, που δεχόμαστε τα αποτελέσματά του σαν παθητικοί δέκτες.

Αναφέρομαι στο χαμηλό επίπεδο οδικής ασφάλειας στη Χώρα μας. Καθημερινά θρηνούμε πέντε άτομα, που χάνουν τη ζωή τους στην ασφάλτο. Αν μάλιστα έχει προϋπάρξει και το λεγόμενο εορταστικό τριήμερο, τότε ο αριθμός αυτός αυξάνεται σημαντικά.

Το ανησυχητικό είναι ότι κάθε χρόνο, ο αριθμός των νεκρών από τροχαία δυστυχήματα έχει αύξουσα παρά φθίνουσα πορεία. Τα αίτια του μοναδικού αυτού φαινομένου στην Ευρώπη είναι λίγο-πολύ γνωστά. Ευθύς εξ αρχής, μεγάλο ποσοστό ευθύνης φέρει το κακό στην πλειονότητα οδικό δίκτυο.

Η κακή ποιότητα του οδοστρώματος, οι ανεπαρκείς μελέτες, που γίνονται, πριν την κατασκευή των δρόμων με πρόσφατο παράδειγμα τη Μαλακάσα είναι αποτελέσματα της αδράνειας και της αδιαφορίας του Ελληνικού Κράτους.

Ένας εξ ίσου σημαντικός παράγοντας στον οποίο δεν έχει υπάρξει ακόμη ουσιαστική επέμβαση από καμία κυβέρνηση, είναι ο τρόπος εκπαίδευσης και εξέτασης των υποψηφίων οδηγών. Οι γνώσεις που αποκομίζουν για την τέχνη της οδήγησης –γιατί περί τέχνης πρόκειται– είναι ελάχιστες. Έτσι αργότερα τους δίνεται η δυνατότητα να οπλοφορούν μόνιμα, θέτοντας σε σοβαρό κίνδυνο τη ζωή πολλών συνανθρώπων μας.

Οι αιτίες όμως δεν εξαντλούνται εδώ. Η κακή οδική σήμανση, η υπολειτουργία των κέντρων τεχνικού ελέγχου οχημάτων και ο ρόλος της Αστυνομίας, που έχει περισσότερο εισπρακτικό χαρακτήρα των διαφόρων κλήσεων, παρά συνεργασίας με τους οδηγούς, επικουρεί στη συνέχιση αυτού του προβλήματος.

Οι συνέπειες του προβλήματος αυτού είναι όχι απλώς σημαντικές, αλλά πιστεύω ότι το θέμα χρήζει άμεσης αντιμετώπισης. Αλήθεια, έχουν ποτέ σκεφθεί οι ιθύνοντες του Υπουργείου Μεταφορών και Συγκοινωνιών ότι τα αποτελέσματα προκύπτουν από την άρνηση του κράτους να ξυπνήσει από το λήθαργο στον οποίο βρίσκεται;

Δυστυχώς δεν ξέρω την απάντηση. Θα σας απογοητεύσω. Πάντως γνωρίζω το εξής: Το γεγονός ότι χάνονται περί τις δύο χιλιάδες ανθρώπινες ζωές κάθε χρόνο, επιδεινώνει δραστικά το δημογραφικό πρόβλημα. Παράλληλα, το κόστος για την ελληνική οικονομία έχει υπολογισθεί ότι είναι κάποιες δεκάδες δισεκατομμύρια κάθε χρόνο. Αυτό είναι ιδιαίτερα σημαντικό, αν υπολογίσουμε ότι βρισκόμαστε σε μία περίοδο λιτότητας.

Επιπρόσθετα, είναι παράλογο, και πιστεύω ανασταλτικό στην ανάπτυξη μιάς χώρας, που θέλει να λέγεται ανεπτυγμένη, να κατέχει την πρώτη θέση σε τροχαία δυστυχήματα, με τεράστια διαφορά από τους άλλους. Και το χειρότερο; Να αδρανεύει, να αδιαφορεί και να μην προσπαθεί να λύσει αυτό το μεγάλο πρόβλημα.

Όλα αυτά τα άσχημα γεγονότα μπορούν να μειωθούν στο ελάχιστο, εάν εφαρμοσθούν κάποια μέτρα, τα οποία κατ' εμέ είναι απλά και άμεσα εφαρμόσιμα, αλλά δεν μπορώ να καταλάβω γιατί έχει αργήσει η εφαρμογή τους.

Μακροπρόθεσμα, πιστεύω ότι μπορούμε να αποκτήσουμε ένα πολύ καλό οδικό δίκτυο, αρκεί να δημιουργηθεί το κατάλληλο θεσμικό πλαίσιο, που να υποχρεώνει τον εργολάβο να εκτελέσει το έργο, προσφέροντας πολύ καλή ποιότητα κατασκευής.

Με σωστή νομοθεσία θα δημιουργούνται κατάλληλες ασφαλιστικές δικλίδες, που θα προστατεύουν τον Έλληνα οδηγό από την αισχροκέρδεια και αμέλεια των εργοληπτικών εταιρειών.

Επίσης, να γίνει αλλαγή του τρόπου εκπαίδευσης και εξέτασης των υποψηφίων οδηγών, υιοθετώντας ένα αντίστοιχο σύστημα, όπως παραδείγματος χάρη της Γερμανίας, που είναι πάρα πολύ σωστό. Έτσι θα αποκτήσουμε πραγματικούς οδηγούς και όχι οδηγούς επικίνδυνους για τη δημόσια ασφάλεια.

Μία άλλη λύση είναι η ένταξη κυκλοφοριακής αγωγής στα σχολεία. Με αυτόν τον τρόπο τα παιδιά θα αποκτήσουν τη νοοτροπία αλλά και τις βάσεις ώστε να γίνουν πραγματικοί οδηγοί.

Αυτά είναι τα βασικά μέτρα, που άμεσα πρέπει να λάβει η πολιτεία. Για την πλήρη εξυγίανση όμως αυτού του τομέα της κοινωνίας οφείλει να λάβει και άλλα. Έτσι θα πρέπει να τονωθεί η λειτουργία των κέντρων τεχνικού ελέγχου οχημάτων οι αστυνομικοί μέσα από ειδικά σεμινάρια να συνειδητοποιήσουν πώς θα πρέπει να συμπεριφέρονται στους οδηγούς.

Ακόμα πρέπει να παρέχει κίνητρα για ανανέωση του στόλου των αυτοκινήτων, που έχει εξαιρετικά μεγάλη μέση ηλικία ζωής.

Τελειώνοντας, θεωρώ επιβεβλημένη την κατασκευή αυτοκινητόδρομου στον οποίο θα γίνονται συν τοις άλλοις και μαθήματα οδήγησης σε ακραίες συνθήκες. Η ιστορία επιβεβαιώνει, ότι η ύπαρξη πίστας αυτοκινήτων βοηθάει σημαντικά στον τομέα αυτών. Ελπίζω κάποια ημέρα να σταματήσει να μετακομίζει απο τον Ορχομενό στην Πάτρα, στην Αθήνα και αλλού και να πραγματοποιηθεί.

Ευχαριστώ πολύ που με ακούσατε.

(Ζωηρά χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Η δεσποινίς Χριστίνα Γκούτζου, έφηβος βουλευτής του Νομού Άρτας, έχει το λόγο.

(Χειροκροτήματα)

ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΓΚΟΥΤΖΟΥ (Νομός Άρτας - 4ο Λύκειο Άρτας): Αγαπητές κυρίες και κύριοι, είμαι εδώ σήμερα για να μιλήσω για το Βορειοηπειρωτικό ζήτημα, το οποίο, όπως όλοι θα έπρεπε να γνωρίζουν, είναι κατασκευάσιμα των μεγάλων δυνάμεων, που με τη δημιουργία αλβανικού κράτους εξυπηρετούσαν τα καταχθόνια σχέδιά τους.

Οι μεγάλες δυνάμεις, οι οποίες δεν έλαβαν ως κριτήριο τη συνείδηση και την ομιλουμένη στην περιοχή γλώσσα και βίαια επέβαλαν με το Πρωτόκολλο της Φλωρεντίας το 1913 τα σύνορα, που οριοθετούνται μέχρι και σήμερα.

Τουλάχιστον, όμως, γι' αυτούς δεν είμαστε παρά μόνο πόνια, που τα χρησιμοποιήσαν για να νικήσουν στο παιχνίδι των συμφερόντων. Για σας, όμως, τα αδέρφια μας, τους Έλληνες, τι είμαστε; Δυστυχώς, Αλβανοί είμαστε για σας, εξωγήινα όντα, άνθρωποι δεύτερης κατηγορίας.

Αναρωτιέμαι όμως γιατί. Μήπως η Ήπειρος, η αρχηγόνος Ελλάς, πριν τη δημιουργία του βορειοηπειρωτικού ζητήματος, δεν ήταν μία και ενιαία; Μήπως το παρελθόν μας

είναι φτωχό σε θυσίες, σε αίμα, σε εξορίες, σε φυλακίσεις και διωγμούς; Μήπως εμείς δεν παλέψαμε κρυφά και φανερά εδώ και 3.000 χρόνια για την ελληνική μας γλώσσα; Μήπως δεν παλέψαμε για να διατηρήσουμε τη χριστιανική μας θρησκεία, τα ήθη και τα έθιμά μας, που δε διαφέρουν κατά πολύ από των υπόλοιπων Ελλήνων; Όλα αυτά, ούτε καν ο Χότζα, ο χειρότερος των κυβερνητών, των δικτατόρων μάλλον, δεν κατάφερε να τα σβήσει.

Ότι και αν πιστεύετε, όμως, ότι και αν λέτε, ένα πράγμα να ξέρετε, ότι εμείς ήμασταν, είμαστε και θα είμαστε Έλληνες, γιατί πάντα στη σκέψη μας κυμάτιζε η γαλανόλευκη, το ιερό μας κειμήλιο, που ήταν καταχωνιασμένο στα κρυμμένα κιβώτια των γιαγιάδων μας, η γαλανόλευκη, την οποία εμείς ποτέ δε διανοηθήκαμε να κάψουμε.

Πολλοί έχουν ρωτήσει κατά καιρούς, γιατί δε γυρίζουμε πίσω στον τόπο μας. Το βέβαιο, όμως, είναι πως εμείς περισσότερο από τον καθένα αγαπάμε και λαχταρούμε τη Βόρειο Ήπειρο, γιατί «όπου και αν πας, ό,τι και αν δεις, ψωμί πιο νόστιμο, κρασί πιο γλυκό απ' της πατρίδας σου, πουθενά δε θα βρεις». Δεν είμαστε εμείς αυτοί, που θέλουμε να βλέπουμε τα σπίτια μας χορταριασμένα και εγκαταλελειμμένα, τα χωράφια μας ακαλλιέργητα, τον τόπο μας να ερημώνει κάθε μέρα και πιο πολύ.

Από τη στιγμή, όμως, που οι γονείς μας δεν μπορούν να δουλέψουν εκεί, εμείς τα παιδιά βλέπουμε πως δεν υπάρχουν οι κατάλληλες συνθήκες για σωστή παιδεία σε όλες τις βαθμίδες. Από τη στιγμή που κανείς δε μας βοηθάει, ή κάποιοι επωφελούνται των διαφόρων βοηθειών και η κατάσταση που επικρατεί στην Αλβανία είναι τέτοια, που την ξέρουμε, ειδικά τους τελευταίους μήνες, εσείς τι προτείνετε να γίνει;

Εγώ πάντως προτείνω εσείς, που νομοθετείτε, να σταματήσετε επιτέλους τις ανούσιες αντιδικίες και να συνεργαστείτε, έτσι ώστε τα αποτελέσματα να είναι εποικοδομητικά. Να κατοχυρωθεί, επίσης, η όσον το δυνατόν πιο ελεύθερη επικοινωνία με την Ελλάδα, έτσι ώστε να μην αντιμετωπίζομαστε ως αλλοδαποί στην ίδια μας την πατρίδα. Αυτή η επικοινωνία, μαζί με την αύξηση των επενδύσεων στην περιοχή, την οικονομική και ηθική υποστήριξη των αδελφών μας, θα συγκρατήσει τον πληθυσμό και η Βόρειος Ήπειρος δε θα ερημωθεί.

Επίσης, το Πρωτόκολλο της Κέρκυρας το 1914, μέσα στα όρια του αλβανικού κράτους, παραχώρουσε ευρύτατη αυτονομία στη Βόρειο Ήπειρο και καθόριζε τα γεωγραφικά όρια της εφαρμογής του. Μάλιστα, το Πρωτόκολλο υπέγραψε και η τότε αλβανική κυβέρνηση, αλλά ουδέποτε φυσικά εφαρμόστηκε, λόγω μιας ακόμη παρεμβάσεως των μεγάλων δυνάμεων. Μήπως είναι καιρός η Ελλάδα να χρησιμοποιήσει το Πρωτόκολλο αυτό ως βάση λύσεως του βορειοηπειρωτικού, σύμφωνα πάντα με τις επιβαλλόμενες σύγχρονες αντιλήψεις;

Κυρίως, όμως, κατά τη γνώμη μου τουλάχιστον, πρέπει να βοηθηθεί το όλο εκπαιδευτικό σύστημα της περιοχής με το να

ΕΙΔΙΚΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑΣ

σταλεί ο κατάλληλος σχολικός εξοπλισμός σε μαθητές και εκπαιδευτικούς. Και επειδή, όπως όλοι ξέρουμε, το μέλλον ενός λαού στηρίζεται στα νιάτα του, θα πρέπει η Ελλάδα να βοηθήσει, π.χ. με την παραχώρηση υποτροφιών στα νέα παιδιά που ονειρεύονται να σπουδάσουν και να ασκήσουν το επάγγελμά τους στον τόπο τους, αλλά δυστυχώς δεν έχουν την οικονομική αυτή δυνατότητα.

Αυτήν τη στιγμή έρχονται στο μυαλό μου οι σίχιοι του Νομπελίστα ποιητή μας Οδυσσέα Ελύτη και, παραφράζοντάς τους, θέλω να σας πω κάτι: «Μη, παρακαλώ σας, μη λησμονάτε τη Βόρειο Ήπειρο».

(Ζωηρά χειροκροτήματα)

Τελειώνοντας, θα ήθελα να ευχαριστήσω εκ των προτέρων εσάς προσωπικά, κύριε Πρόεδρε της Βουλής των Ελλήνων και μέσω υμών το σύνολο των Ελλήνων Βουλευτών, την Κυβέρνηση, για όσες προτάσεις μας θα βάλετε σκοπό σας να υλοποιήσετε. Στην αντίθετη περίπτωση, της αδράνειάς σας, να ξέρετε πως θα γεμίσετε τις ψυχές μας οδύνη και απογοήτευση.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Ζωηρά χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο κ. Αθανάσιος Γραμμένος, έφηβος βουλευτής της Α' Αθηνών, έχει το λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΡΑΜΜΕΝΟΣ (Α' Αθήνας - 18ο Λύκειο Αθήνας): Κύριε Πρόεδρε της Βουλής, κύριοι εκπρόσωποι του πολιτικού κόσμου, κύριε Σαμαράκη, φίλοι μου, χαίρεται.

Η χαριστική βολή, που σήμανε την Οδύσεια του αθλητικού ιδεώδους και τη μεταχείριση ολόκληρου του αθλητισμού, που χιλιάδες χρόνια πριν γεννήθηκαν από το λαό μας, σαν επικερδούς επιχείρησης, δόθηκε στις 15 Δεκεμβρίου 1995, όταν το Ανώτατο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο δικαίωσε τον πενταετή αγώνα ενός άσημου ποδοσφαιριστή του Ζαν Μάρκουζ Μαν, όταν η εξ ίσου άσημη ομάδα του απέτρεψε τη μεταγραφή του στη Βελγική Δουνκέρκη εξ αιτίας της διαφωνίας στο χρηματικό ποσό.

Το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο επωφελούμενο της ευκαιρίας δεν έμεινε εκεί, αλλά προέβη στη δημιουργία διατάγματος με το οποίο όχι μόνο άναβε το πράσινο φως για τις μεταγραφές εντός των χωρών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλά επέβαλε και ελεύθερη διακίνηση αυτών σε όλους τους συλλόγους της και επέτρεψε τη δημιουργία εθνικών ομάδων με ξένους. Έτσι, ομάδα χωρίς ντόπιο αθλητή είναι πλέον ένα φαινόμενο, που δεν εκπλήσσει, αλλά ισχύει με τη συγκατάθεση του νόμου.

Σ' αυτό έρχεται να προστεθεί η έτερη άποψη του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου, που έχει ως εξής: Οι αθλητές θα θεωρούνται στο μέλλον εργαζόμενοι, που θα αναζητούν εργασία σε αθλητικές εταιρείες.

Η απόφαση αυτή τους αφαιρεί τη βαθιά έννοια του «νους υγιής εν σώματι υγιεί» που ποιούν και εκπροσωπούν, ενώ παράλληλα τους αναγκάζει να επιδιώκουν συμφωνία με όσο το

δυνατόν περισσότερες αποδοχές. Βάζει παράλληλα τον αθλητισμό στο μάτι ενός κυκλώνα με άγνωστη κατεύθυνση.

Τα θετικά αποτελέσματα αυτής της απόφασης είναι βελτιώσεις σε τομείς, που θα δαπανηθούν κονδύλια από τους Προέδρους των συλλόγων. Δηλαδή, τη βελτίωση των αθλητικών εγκαταστάσεων, κάτι που συνεπάγεται την καλύτερη εκγύμναση των αθλητών και την αύξηση των επιδόσεών τους.

Με αυτό τον τρόπο ο φιλάθλος απολαμβάνει πλουσιότερο θέαμα και καλύτερη ποιότητα. Άλλωστε ο ίδιος θα μπορεί να απολαμβάνει άνετα αγώνες από πολυτελείς κερκίδες, που θα αποσκοπούν να τον κάνουν να νιώθει άνετα.

Μία πρόχειρη ματιά στις αρνητικές συνέπειες του σχεδίου, όμως, αρκεί για να επιδείξει το μέγεθος του εκμιαλισμού του ολυμπιακού ιδεώδους.

Αρχικά παρατηρείται η αλλοίωση των εθνικών ταυτοτήτων των ομάδων, αφού οι πρόεδροι θα προτιμούν τους οικονομικότερους κοινοτικούς, για να καλύψουν τα κενά. Συγχρόνως οι αθλητές σαν εργαζόμενοι επιδιώκουν την καριέρα με την έννοια της οικονομικής επιτυχίας, παύοντας να επιδιώκουν αποκλειστικά τη δόξα, αλλά μόνο αυτή που θα επιφέρει χρήματα.

Τέλος, οδηγούμαστε στη δημιουργία πανευρωπαϊκών και εθνικών πρωταθλημάτων δύο ταχυτήτων. Οι μεν ήδη δυνατοί με τη προσθήκη των κοινοτικών αστέρων θα μετατρέπονται σε πολυεθνικά μεγαθήρια, ενώ ταυτόχρονα σωματεία θα γίνουν θυγατρικά των προηγούμενων, ανήμπορα να τα κοντράρουν, με τελικό σκοπό την εύρεση ταλέντων που θα προωθήσουν τους δυνατούς.

Προτείνω, λοιπόν, πρώτα-πρώτα τον περιορισμό των ξένων και των κοινοτικών αθλητών στα ελληνικά πρωταθλήματα.

Δεύτερον, την άσκηση «βέτο» στο σχέδιο Μπόσμαν και στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο από την Ελληνική Κυβέρνηση. Σε περίπτωση αποτυχίας αυτής της αρνησιγκυρίας, την τροποποίηση έστω από το Υφυπουργείο Αθλητισμού, έτσι ώστε να συμφωνούν με τις παραπάνω απόψεις.

Επίσης, τη διατήρηση των παραδοσιακών πρωταθλημάτων και όχι τη δημιουργία κλειστού πανευρωπαϊκού πρωταθλήματος σε όλα τα αθλήματα με επίλεκτες ομάδες από κάθε χώρα, όπως συζητείται από τους ισχυρούς της Ευρώπης.

Τέλος, τη διαπαιδαγώγηση νέων, αλλά και φτασμένων αθλητών, όσον αφορά τις ιδέες και τα ήθη που προσβέουν, καθώς και παράλληλη προσπάθεια στα παιδιά, ώστε να μην μεγαλώνουν με την ιδέα του χρήματος.

Μόνο, αν διατηρήσουμε την εθνική μας συνείδηση στον αθλητισμό και αποφύγουμε την αλλοίωση των εθνικότητων, θα μπορούμε και σε προσεχείς Ολυμπιάδες να θαυμάζουμε και άλλους Πύρρους και άλλες Βούλες να μάχονται για την καταξίωση της πατρίδας τους μέσω αυτών και να αφιερώνονται σε κάθε Ελλάδα.

Άλλωστε, αν γινόταν αυτό, πώς μία εθνική ομάδα, που

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΦΗΒΩΝ

αποτελείται από ξένους, θα μπορούσε να πρεσβεύσει τα ιδανικά της; Ποιος απ' αυτούς τους ξένους θα άκουγε τον εθνικό ύμνο και θα συγκινούνταν;

Φίλοι μου, αυτό είναι το αρχαίο αθάνατο πνεύμα. Πρέπει να επιζήσει τώρα που έχουμε ανάγκη αυτό και τις αρετές του και αυτό εξαρτάται από εμάς.

Ευχαριστώ.

(Ζωηρά χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Η ώρα είναι ακριβώς 12.00'. Στο σημείο αυτό θα διακόψουμε για μισή ώρα. Στις 12.30' ακριβώς θα εκφωνήσω τον επόμενο ομιλητή. Στις 12.30' ακριβώς είμαστε στις θέσεις μας.

(ΔΙΑΚΟΠΗ)

(ΜΕΤΑ ΤΗ ΔΙΑΚΟΠΗ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Επαναλαμβάνεται η διακοπή συνεδρίαση.

Ο κ. Γεώργιος Δημητριάδης, έφηβος βουλευτής του Νομού Πέλλας, έχει το λόγο.

(Ζωηρά χειροκροτήματα)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ (Νομός Πέλλης - Ε.Π.Α. Έδεσσας): Αξιότιμε Πρόεδρε, σεβαστό Κοινοβούλιο, κατ' αρχάς θα ήθελα να εκφράσω την ευχαρίστησή μου, που στη φετινή συνεδρίαση της Ολομέλειας παίρνει το λόγο ο Νομός Πέλλης, κάτι που δεν είχε συμβεί πέρυσι.

Αρχίζοντας την ομιλία μου, δε θα πω πόσο χαίρομαι που βρίσκομαι εδώ. Αντίθετα λυπούμαι γιατί πρέπει να αναπτύξω προβλήματα, που δε θα έπρεπε να υφίστανται.

Θα μιλήσω, λοιπόν, για το κράτος και τις σχέσεις του με τους πολίτες. Ποιες σχέσεις θα αναρωτηθεί κανείς; Τί ειδους σχέσεις είναι αυτές που στηρίζονται στην έλλειψη εμπιστοσύνης και που δοκιμάζονται καθημερινά μέσα από απεργίες, κινητοποιήσεις και κάθε ειδους αντιδράσεις;

Ποιος ευθύνεται γι' αυτήν την κατάσταση; Μα, είναι πασιφανές. Ευθύνεται η αδυναμία της κρατικής μηχανής να αντεπεξέλθει σε κάποιες από τις βασικότερες ανάγκες των πολιτών, είτε από αδιαφορία, είτε από έλλειψη δύναμης. Γιατί όσον αφορά το λαό, μπορεί αυτός να είναι ο φορέας εξουσίας στη Χώρα μας, μπορεί να είναι ο ανώτατος δικαστής και η φωνή του να κινεί τα βουνά, αλλά ταυτόχρονα η δύναμή του αυτή χρειάζεται ισχυρή ηγεσία και τιθάσευση.

Μια οποιαδήποτε ανίκανη και ανίσχυρη κυβέρνηση δεν μπορεί να ελέγχει και να ελέγχεται αρμονικά από το λαό. Κατά συνέπεια, το κράτος οδηγείται σε εσωτερική κατάρρευση.

Τρωτά σημεία παρατηρούμε σε όλους τους τομείς της διοίκησης. Το κράτος αποδεικνύει την αδυναμία του να απομακρύνει τις εξουσίες από την πρωτεύουσα. Η αστυφιλία γονάτισε την εξουθενωμένη επαρχία. Πώς να εμπιστεύονται οι αγρότες τον κρατικό φορέα, που σε περιπτώσεις θεομηνίας χρησιμοποιεί αδαείς γεωπόνους για την καταγραφή των ζημιών, χωρίς καν τη συνεργασία εκπροσώπων της Τοπικής

Αυτοδιοίκησης και που οι αποζημιώσεις είναι ελλιπείς και καταβάλλονται πολύ αργότερα από τον υποσχόμενο χρόνο; Αυτά είναι φαινόμενα που παρατηρούνται πολύ συχνά στην περίπτωση της κεντρικής Μακεδονίας.

Η ζωή στην επαρχία δε διευκολύνεται, όσο θα έπρεπε, και γι' αυτό ο πληθυσμός της Αθήνας έφθασε στους σημερινούς τερατώδεις αριθμούς. Ο λαός δεν εμπιστεύεται πια τον πολιτικό κόσμο και τα αναξίοπιστα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης. Δεν νοιώθει ασφαλής με τα σωφρονιστικά ιδρύματα να αδυνατούν να συγκρατήσουν τους τροφίμους τους μέσα και βιώνει καθημερινά την κοινωνική ανισότητα.

Όσον αφορά την οικονομική ανάπτυξη, επιβάλλεται η άμεση πάταξη της φοροδιαφυγής, που αποτελεί την πληγή της ελληνικής οικονομίας. Μαζί της ανθεί και η παραοικονομία, που λειτουργεί σε βάρος της ευημερίας και της ανάπτυξης.

Κάποιοι πιστεύουν, ότι το κλειδί για την οικονομική ανάπτυξη της Χώρας είναι ο τουρισμός. Ακόμη και αν αυτό είναι αλήθεια, τα μνημεία του τόπου μας, κύριος πόλος έλξης τουριστών, έχουν εγκαταλειφθεί και αφέθηκαν ως ένα βαθμό στην τύχη τους.

Η ιδιαίτερη πατρίδα μου, η Έδεσσα και η Πέλλα, η άλλοτε πρωτεύουσα του κρατικού Ελληνικού Κράτους της Μακεδονίας στερείται μουσείου και ανάδειξης.

Δε χρειάζεται, όμως, να πάμε τόσο μακριά. Κοιτάξτε γύρω σας, κοιτάξτε την κατάσταση των αρχαιοτήτων της Αθήνας, κοιτάξτε τον Παρθενώνα που αιμορραγεί και τις ετοιμόρροπες στήλες. Με τι πνυγή να διεκδικήσει η Ελλάδα τις κλεμμένες αρχαιότητες κάτω απ' αυτές τις συνθήκες;

Οι εκάστοτε διοικήσεις του Κράτους δεν εξυπηρετούν, όσο δύνανται την ευημερία των πολιτών, η πλειοψηφία των οποίων έπαψε να τρέφει εμπιστοσύνη προς την πολιτεία. Αν κοιτάξουμε, όμως, προσεκτικά θα διαπιστώσουμε, ότι η ισορροπία των σχέσεων ανάμεσα στο κράτος και το λαό είναι ένας πύργος στη χούφτα του καθενός μας, όλων μας και είναι στο χέρι μας να τον ανορθώσουμε ισχυρό ή να τον αφήσουμε να γκρεμιστεί και να παρασύρει μαζί του τη Χώρα.

Ναι, λοιπόν, όλοι για την Ελλάδα, αλλά και η Ελλάδα για όλους. Σας ευχαριστώ.

(Ζωηρά χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Η δεσποινίς Μαρία Θεοδοσίου, έφηβος βουλευτής του Νομού Καβάλας, έχει το λόγο.

(Ζωηρά χειροκροτήματα στην Αίθουσα)

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΜΟΥΡΙΚΗ (Β' Αθήνας - 7ο Λύκειο Περιστερίου): Κύριε Πρόεδρε, το λόγο παρακαλώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ορίστε, τι θέλετε;

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΜΟΥΡΙΚΗ (Β' Αθήνας - 7ο Λύκειο Περιστερίου): Θα ήθελα να εκφράσω την απογοήτευσή μου για το γεγονός ότι οι Βουλευτές της Κυβέρνησης λείπουν, απουσιάζουν. Δεν ξέρω αν ήρθαν στην αρχή για λόγους εντυπώσεων

ΕΙΔΙΚΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑΣ

και έφυγαν, επειδή έχουν ανειλημμένες υποχρεώσεις. Αλλά και αυτή είναι μία ανειλημμένη υποχρέωση να μας παρακολουθήσουν, γιατί εμείς ήρθαμε για να μας ακούσουν και να υλοποιήσουν αυτά που θέλουμε εμείς. Ευχαριστώ.

(Ζωηρά και παρατεταμένα χειροκροτήματα στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Είναι απολύτως κατανοητό και αυτό που είτε η συνάδελφός σας, συμμαθήτριά σας και η ανταπόκρισή σας αυτή.

Πρέπει, όμως, να σας εξηγήσω ότι θα αδικούσατε τη δική σας εικόνα εάν δίδατε την εντύπωση, ότι έχετε την αξίωση, όχι απλώς όπως επιβάλλεται να μελετηθούν αυτά που θα πείτε, αλλά να παρίστανται εδώ όλοι αυτοί που θα πρέπει να μελετήσουν αυτά που θα πείτε, που δεν είναι μόνο η Κυβέρνηση, δεν είναι μόνο οι τριακόσιοι Βουλευτές, είναι ολόκληρος ο Ελληνικός Λαός. Τουλάχιστον προσωπικά αυτό πιστεύω, όταν είχα την ιδέα αυτού του θεσμού, αυτό πίστευα και εξακολουθώ να το πιστεύω. Διότι το να διαβιβάσει κανείς τις όποιες απόψεις έχει σε ένα Υπουργείο, σε ένα Βουλευτή, σε ένα οργανισμό, αυτό είναι πολύ εύκολο. Αλλά να αποτελέσουν οι απόψεις του και οι ιδέες του αντικείμενο ενός δημόσιου διαλόγου και αντικείμενο προσοχής και ενδιαφέροντος ολόκληρου του Ελληνικού Λαού, αυτό είναι το δύσκολο πράγμα.

Μην κάνουμε, λοιπόν, το λάθος το οποίο διαπιστώνουμε να γίνεται από άλλες πλευρές και το οποίο είναι λίγο λαϊκισμός, λίγο δημαγωγία να λέμε: Είναι άπαντες παρόντες εδώ; Εάν δεν είναι, σημαίνει ότι κακώς ήρθαμε. Θα κάνουμε τότε το ίδιο λάθος, που κάνουν κάποιοι, που είναι υπεύθυνοι για την μοίρα του τόπου κατά καιρούς, που έχουν την αξίωση ο απλός πολίτης να εγκαταλείπει κάθε άλλη υπόθεσή του, κάθε άλλο πρόβλημα και να στέκεται ει δυνατόν, σε στάση προσοχής μπροστά στα κελεύσματά τους. Όχι, παιδιά μου, αυτό δεν είναι δημοκρατία. Δημοκρατία είναι η υποχρέωση του κάθε αρμόδιου, αλλά και του κάθε απλού πολίτη να ενημερώνεται για ό,τι απασχολεί το κοινωνικό σύνολο. Δεν πρέπει εμείς, μέσα από αυτούς τους θεσμούς, να περνάμε ίσως μία καταστροφική αντίληψη, όχι μόνο για τον Τόπο μας, αλλά για κάθε χώρα, ότι τα προβλήματα του Τόπου είναι υπόθεση κάποιων αρμοδίων. Έτσι, αν οι αρμόδιοι αυτοί είναι παρόντες, πάνε καλά τα προβλήματα, αν είναι απόντες, δεν πάνε καλά τα προβλήματα. Ο λαός, οι διαδικασίες; Θα μας αρκούσε μόνο η παρουσία; Εάν, δηλαδή, αυτήν τη στιγμή ο Πρωθυπουργός, ο οποίος είχε συνάντηση με τον Πρωθυπουργό της Αυστραλίας, ματαίωνε αυτήν τη συνάντηση και βρισκόταν εδώ, ή αν ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας ματαίωνε τις άλλες υποχρεώσεις του και ήταν εδώ, αλλά αν άκουγαν απλώς και δεν προβληματιζόνταν πάνω σ' αυτά που θα ακούσουν, αυτό θα μας αρκούσε;

Νομίζω ότι κάποιο λάθος κάνουμε σε μία τέτοια περίπτωση.

Εμείς, λοιπόν, εδώ θα πούμε την άποψή μας, θα αμφισβητήσουμε, θα ασκήσουμε κριτική, θα διατηρήσουμε αυτήν τη θετική εικόνα, που έχει αυτός ο θεσμός, ότι η ελληνική νεολαία ξέρει να αμφισβητεί, να ανατρέπει, είναι σε θέση να κτίσει και να οικοδομήσει συγχρόνως. Και αν είναι κάτι που πάνω απ' όλα αποδοκιμάζει η σημερινή ελληνική νεολαία, πιστεύω ότι είναι η άρνηση, η κατεδάφιση, χωρίς την ταυτόχρονη φροντίδα για την οικοδόμηση ενός καλύτερου μέλλοντος για τη νεολαία και για ολόκληρο τον Ελληνικό Λαό.

Τώρα, φίλες και φίλοι, επειδή βλέπω πάρα πολλούς να ζητούν το λόγο και θα φύγουμε εντελώς από το προγραμμα μας, θα καλέσω τη δεσποινίδα που περιμένει και της οποίας στερήσαμε το δικαίωμα του λόγου για αρκετά λεπτά, να μιλήσει. Είναι πολύ σοβαρό να σεβόμαστε τα δικαιώματα των άλλων, ακόμα και το δικαίωμα της απουσίας ή της σιωπής πρέπει να το σεβόμαστε, για να μπορούμε να υποστηρίξουμε και τα δικά μας δικαιώματα με αξιοπιστία. Άλλως δε θα έχουμε αξιοπιστία, αν δε σεβόμαστε τα δικαιώματα των άλλων. Δε θα είμαστε αξιόπιστοι, όταν αξιώνουμε σεβασμό των δικών μας δικαιωμάτων.

Η δεσποινίς Μαρία Θεοδοσίου έχει το λόγο.

ΜΑΡΙΑ ΘΕΟΔΟΣΙΟΥ (Νομός Καβάλας - 1ο Λύκειο Καβάλας): Αναφορικά με το θέμα...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Συγγνώμη κυρία Θεοδοσίου. Θα σας παρακαλέσω πάρα πολύ να κατανοήσετε τη δική μου προσωπική αγωνία για αυτόν το θεσμό. Όταν πρότεινα την ιδέα αυτή, ελάχιστοι την κατενόησαν. Ορισμένοι την αρνήθηκαν. Ορισμένοι έσπευσαν στον τύπο ή στην τηλεόραση να την εμπορευματοποιήσουν. Το είδα χθές το βράδυ σε ένα τηλεοπτικό κανάλι. Το εν λόγω κανάλι, αντί να αναμένει να ακούσει τη φωνή των νέων, και αυτή τη φωνή αν ήθελε να μεταφέρει στον Ελληνικό Λαό, θέλησε να καλύψει ένα από τα προγράμματά του, παίρνοντας κάποια από τα παιδιά αυτής της Συνόδου.

Το θεωρώ ότι είναι έλλειψη σεβασμού. Θεωρώ ότι είναι στη λογική του «τα πάντα εμπορευματοποιούνται, τα πάντα υπακούουν στην τηλεθέαση, στη διαφήμιση, στο κέρδος». Προστατέψτε, σας παρακαλώ αυτόν το θεσμό.

Αυτές τις ημέρες λιγότερα ακούω και διαβάζω από τον πλούτο ιδεών και των προτάσεων που έχετε διατυπώσει και περισσότερα ακούω, αν τυχόν έχουν λεχθεί –και έχουν ασφαλώς λεχθεί και δικαίως– κάποια πράγματα αρνητικά, είτε για τον πολιτικό κόσμο είτε για το Κράτος είτε για την Πολιτεία. Έχει πολλά αρνητικά και ο πολιτικός κόσμος, το Κράτος και η Πολιτεία, αλλά οι νέοι ξέρουν όχι μόνο αρνητικά πράγματα να παρουσιάζουν, αλλά και εναλλακτικές λύσεις.

(Ζωηρά χειροκροτήματα)

Και αυτός ο θεσμός για όσους είτε είναι παρόντες και συγχρόνως απόντες είτε είναι παρόντες πραγματικά, είτε απόντες δικαιολογημένα, θα κάνουν τον κόπο να εγκύψουν στα κείμενα και τα περσινά και τα φετινά, πιστεύω, αν έχουν

αγνή προαίρεση για τον τόπο, πολλά θα ωφεληθούν και οι ίδιοι και ο τόπος.

Ας προχωρήσουμε, λοιπόν.

(Ζωηρά χειροκροτήματα)

Κυρία Θεοδοσίου, σας ζητώ συγγνώμη και προσωπικά και εκ μέρους όλων. Έχετε τον λόγο.

MARIA ΘΕΟΔΟΣΙΟΥ (Νομός Καβάλας - 1ο Λύκειο Καβάλας): Ευχαριστώ.

Κύριε Πρόεδρε της Βουλής, κύριοι Βουλευτές, κύριοι συνάδελφοι έφηβοι βουλευτές, θα ήθελα να αναφερθώ σε ένα ζήτημα, το οποίο, αν και είναι πολύ σημαντικό, δεν έτυχε ιδιαίτερης προσοχής στις δύο συνεδριάσεις της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων.

Πρόκειται για τη σεξουαλική κακοποίηση ανηλίκων παιδιών, κοινώς για τους παιδεραστές.

Έχει τύχει σε πολλά εκθεσιολόγια να διαβάσω χαρακτηρισμούς για την εποχή μας ως εποχή μεγάλων αντιφάσεων. Τελικά πιστεύω πως είναι δίκαιος αυτός ο χαρακτηρισμός και θέλω να σας πείσω με μερικά ερωτήματα.

Πώς μπορούμε να υπερηφανευόμαστε για το βαθμό πολιτισμικής προόδου, που έχουμε φθάσει και ταυτόχρονα όλοι μας και καθένας από εμάς να ανεχόμαστε να βλέπουμε εικόνες σεξουαλικής κακοποίησης ανηλίκων παιδιών σε διάφορα μέρη του κόσμου;

Πώς μπορούμε να μιλάμε για σεβασμό σε ανθρώπινα δικαιώματα τη στιγμή, που ανεχόμαστε εννιάχρονα, δεκάχρονα ή και δεκατετράχρονα παιδιά να γίνονται μέσα ικανοποίησης των σεξουαλικών ορξέσεων του κάθε ανισόρροπου κήνους;

Πώς είναι δυνατόν να αφήνουμε εμείς, αλλά κυρίως εσείς, που έχετε την εξουσία, να δικαιωνίζεται αυτή η κατάσταση και να μην προβαίνετε στη λήψη συγκεκριμένων δραστησικών μέτρων, προτού το φαινόμενο της παιδεραστίας διογκωθεί ακόμα περισσότερο;

Εγώ προσωπικά δεν το ανέχομαι. Εξάλλου, γι' αυτό βρίσκομαι εδώ, για να ευαισθητοποιήσω προς αυτήν την κατεύθυνση και άλλα άτομα.

Θα κάνω, λοιπόν, κάποιες συγκεκριμένες προτάσεις. Πρώτα απ' όλα, απαιτώ από την Πολιτεία να θεσπίσει στο σχολείο μάθημα σεξουαλικής διαπαιδαγώγησης, με σκοπό να καλλιεργεί υγιείς μελλοντικές ερωτικές συμπεριφορές, καθώς και ένα μάθημα «συζήτησης», όπου οι μαθητές της κάθε τάξης θα έχουν την ευκαιρία να συνομιλούν για τα προβλήματά τους και μεταξύ τους, αλλά και με ειδικούς ψυχολόγους. Ο κάθε ψυχολόγος θα ακολουθεί τους συγκεκριμένους μαθητές σε όλες τις τάξεις του δημοτικού, του γυμνασίου ή του λυκείου, έτσι ώστε να έχουμε μια συναισθηματική ένωση με τους μαθητές. Επιπλέον, οι ίδιοι οι μαθητές δεν είναι ανάγκη να κάθονται στις θέσεις τους. Θα μπορούν να κάθονται κάτω στο πάτωμα, να κάνουν έναν κύκλο, να δημιουργηθεί μια πιο γλυκιά ατμόσφαιρα, ώστε να μπορούν να εκφράσουν τους

προβληματισμούς τους πιο ελεύθερα, να μπορούν να μιλούν, όπως μιλάνε σε κάποιο φίλο τους.

Ίσως μερικοί να αναρωτηθείτε τι θα κερδίσουμε από αυτό το μάθημα. Πρώτα απ' όλα, οι ψυχολόγοι πιστεύω ότι έτσι θα μπορέσουν να εντοπίσουν, ποια άτομα έχουν κάποιες τάσεις προς παιδεραστία, αν και αυτό είναι δύσκολο, ή τουλάχιστον θα μπορέσουν να εντοπίσουν, ποια άτομα είναι θύματα σεξουαλικής κακοποίησης, οπότε να τους στηρίξουμε ψυχικά.

Αναφορικά με την ψυχολογική στήριξη των θυμάτων, προτείνω ακόμα την ίδρυση ενός πανελλήνιου τηλεφωνικού κέντρου, όπου ο καθένας θα μπορεί να καταφεύγει σε αναζήτηση συμπαράστασης και βοήθειας από ειδικούς.

Καταλαβαίνω πως το εννιάχρονο ή το δωδεκάχρονο παιδί δεν μπορεί να καταλάβει τι συμβαίνει, γι' αυτό και δεν μπορεί να το αναφέρει πουθενά. Ένα, όμως, δεκατριάχρονο ή δεκατετράχρονο παιδί ξέρει πολύ καλά τι συμβαίνει, αλλά απλώς φοβάται να το αναφέρει ακόμα και στους γονείς τους. Ιδιαίτερα μάλιστα αν ο ίδιος ο γονέας ή κάποιο συγγενικό πρόσωπο είναι ο θύτης, τότε δεν έχει πού να απευθυνθεί. Γι' αυτό θα ήταν πάρα πολύ καλή η ύπαρξη κάποιου τέτοιου κέντρου, οπότε θα μπορούσε να βρει και συμπαράσταση και βοήθεια και προστασία.

Πέρα από τους τρόπους ψυχολογικής στήριξης των θυμάτων σεξουαλικής κακοποίησης, πιστεύω ότι είναι απαραίτητο να ληφθούν κάποια μέτρα, που θα περιορίζουν τις εικόνες σεξουαλικής κακοποίησης ανηλίκων παιδιών.

Για παράδειγμα, δεν μπορώ να καταλάβω, πώς μπορούμε και ανεχόμαστε να ανοίγουμε τον υπολογιστή και μέσα από το INTERNET να μπορούμε να βρίσκουμε εικόνες σεξουαλικής κακοποίησης παιδιών ή επιπλέον να μπορούμε να βρούμε και διευθύνσεις, όπου θα διαλέξουμε ποιο παιδάκι θέλουμε να μας ικανοποιήσει τις ορξέεις μας αργότερα.

Δεν πιστεύω ότι είναι αδύνατο να υπάρξει κάποιος έλεγχος στο διεθνές δίκτυο «INTERNET». Απλώς χρειάζεται κάποιος χρόνος, που ίσως οι αρμόδιοι δεν τον διαθέτουν. Ελπίζω, ότι τουλάχιστον αυτό το χρόνο θα το βρουν οι αρμόδιοι, ώστε να χρειαστεί να απαγορεύσουν την κυκλοφορία εντύπων και συγκεκριμένα κόμικς, όπου έχουν εικόνες σεξουαλικής κακοποίησης ανηλίκων παιδιών, που κυκλοφορούν ήδη ελεύθερα στο εξωτερικό.

Σ' αυτήν την περίπτωση πιστεύω, ότι η διαστροφή και το θρόσος των παιδεραστών φτάνουν στον ύψιστο βαθμό και προσωπικά δε θα δεχθώ ποτέ την ελεύθερη κυκλοφορία τέτοιων εντύπων πλάι σε άλλα έντυπα, έστω και αν αυτά τα άλλα έντυπα είναι τα λεγόμενα πορνοπεριοδικά, που υπάρχουν σήμερα.

Κλείνοντας, θέλω να πω ότι οι παιδεραστές είναι ψυχολογικά ανισόρροπα άτομα και γι' αυτό μπορούν να βρουν πάρα πολλούς τρόπους, για να προβάλλουν τις διαστροφές τους. Απαιτείται, λοιπόν, προσοχή και προστασία για τα ανή-

ΕΙΔΙΚΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑΣ

λικα θύματα σεξουαλικής κακοποίησης, που, πριν καν γνωρίσουν, όχι απλώς τον έρωτα, αλλά ακόμα και το φλερτ, γίνονται αντικείμενα προς ικανοποίηση των ανθρώπινων κτηνών, των παιδεραστών.

Κλείνοντας οριστικά πλέον, θα ήθελα να μου επιτραπεί να πω δύο φράσεις. Κανένα είδος ζωντανού οργανισμού δεν έχει φτάσει σ' αυτό το επίπεδο. Το πολιτισμένο, όμως, ανθρώπινο είδος ξέρει πώς να πρωτοστατεί πάντα στα πάντα. Ευχαριστώ πολύ.

(Ζωηρά χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Η δεσποινίς Στέλλα Καλαποτλή από τη Β' Περιφέρεια Αθηνών, έχει το λόγο.

(Ζωηρά Χειροκροτήματα)

ΣΤΕΛΛΑ ΚΑΛΑΠΟΤΑΗ (Β' Αθήνας - 2ο Λύκειο Νέου Ηρακλείου): Κύριε Πρόεδρε, αγαπητέ κύριε Σαμαράκη, κυρίες και κύριοι παρευρισκόμενοι, αγαπητοί συνάδελφοι, χαίρετε.

Ήρθα σήμερα εδώ, με σκοπό να χρησιμοποιήσω το χρόνο, που έχω στη διάθεσή μου, για να μιλήσω για το θέμα, που απασχόλησε τα περισσότερα μέλη της επιτροπής μου και που τέθηκε ως πρώτο σε σπουδαιότητα και σοβαρότητα. Αυτό δεν είναι άλλο από τα ναρκωτικά.

Φαίνεται, όμως, πως τελικά θα αμελήσω τους αρχικούς σκοπούς μου και αυτό, όχι γιατί θεωρώ πως το να μιλήσει κανείς για τα ναρκωτικά έχει καταντήσει μια κοινοτοπία. Αλίμονο! Αν δε μιλήσουν οι έφηβοι για τα ναρκωτικά, ποιος θα το κάνει; Αλλά γιατί θα ήθελα να καταθέσω το δικό μου μήνυμα και προς τις επόμενες Βουλές των Εφήβων, προς τους επόμενους έφηβους βουλευτές, προτού εγώ η ίδια αποχωρήσω από αυτά τα έδρανα, προτού αυτή η εμπειρία γίνει για μένα μια ανάμνηση.

Δράττομαι, λοιπόν, της ευκαιρίας που μου δίνεται και μέσα σ' αυτό το λίγο χρόνο να αναφερθώ σε ό,τι θεωρώ ότι πρέπει να αλλάξει σ' αυτό το θεσμό. Ο λόγος μου αυτός, λοιπόν, που προοριζόταν να ήταν λόγος για τα ναρκωτικά, θα είναι ένας αντίλογος. Θα είναι ένας αντίλογος σε όλους τους προηγούμενους λόγους, ένας αντίλογος για τη μη ύπαρξη αντιλόγου, για τις αντιδημοκρατικές μεθόδους. Γιατί εκείνο που χρειάζονται σήμερα οι Έφηβοι Βουλευτές, δεν είναι μόνο να ανεβαίνουν πάνω στο Βήμα και να υποστηρίζουν την άποψή τους, αλλά και να καταρρίπτουν τις άλλες απόψεις και να βλέπουν και τις δικές τους να καταρρίπτονται.

Η έλλειψη αντιλόγου άλλωστε σημαίνει ταυτόχρονα την έλλειψη διαλόγου και χωρίς το διάλογο δε νοείται η Δημοκρατία. Άλλωστε, όπως είπε και ο Παπανούτσος, στο διάλογο δεν πάμε να σώσουμε τις ιδέες μας, πάμε να σώσουμε την αλήθεια.

Ομολογώ, λοιπόν, ότι τρομάζω στην ιδέα ότι η πολιτική αυτού του Τόπου είναι ένας μονόπλευρος μονόλογος, ότι δεν υπάρχει αντίλογος και αν αυτός υπάρχει δε λαμβάνεται υπό-

ψη. Και ότι τελικά η εκάστοτε εξουσία κάνει του κεφαλιού της, όπως θα λέγαμε, ενώ η αντίπολίτευση έχει διακοσμητικό ρόλο.

Συνεπώς, διαπιστώνουμε αυτό που πολύ εύστοχα διατυπώθηκε από το Σεφέρη, ότι είμαστε η Χώρα των παράλληλων μονολόγων. Και σαν να μην έφθανε αυτό, όλοι καθημερινά βιώνουμε τη διάσταση μεταξύ των λόγων και των πράξεων των πολιτικών. Αυτό, δηλαδή, προβλέπεται και για τους έφηβους βουλευτές, να γίνουμε αντίγραφο των Ελλήνων Βουλευτών; Δεν το νομίζω. Δε νομίζω τουλάχιστον ότι οι περισσότεροι από τους συναδέλφους μου έχουν κάτι τέτοιο ως κύριο στόχο τους.

Οι περισσότεροι από τους έφηβους βουλευτές θέλουν ο λόγος τους να γίνει πράξη. Γιατί οι έφηβοι βουλευτές, αλλά και κάθε έφηβος που δεν βρίσκεται αυτήν τη στιγμή σ' αυτήν την Αίθουσα, θέλουν, μπορούν και ξέρουν, πώς να πραγματοποιήσουν τις προτάσεις τους, πώς να κάνουν τα οράματά τους πραγματικότητα.

Μπορούν οι έφηβοι να είναι δίπλα στους ναρκομανείς, δίπλα στους φορείς του AIDS, δίπλα στους φυλακισμένους, από το να μιλάνε για τις αιτίες, που οδηγούν στα ναρκωτικά. Μπορούν να βελτιώσουν τις συνθήκες των σχολείων τους από το να τις καταγράφουν σε σκονισμένα τετράδια. Μπορούν να κάνουν κάτι για το περιβάλλον, από το να διαπιστώνουν ότι η μόλυνσή του έχει πάρει μια τεράστια διαστάσεις.

Μπορούν να λάβουν μέρος ακόμα και στη διαχείριση των εθνικών θεμάτων από το να εμμένουν στις ταμπέλες που έχουν δοθεί κατά καιρούς σ' αυτά, όπως Κυπριακό, Μακεδονικό, Αλβανικό κ.λπ. Μπορούν να έχουν άποψη ακόμα και στα οικονομικά θέματα αυτής της Χώρας και να βρουν λύσεις για τη βελτίωσή τους. Άλλωστε τα προβλήματα αυτής της Χώρας δεν υπάρχουν μόνο τέσσερις μέρες το χρόνο, αλλά κατά τη διάρκεια όλου του χρόνου.

Αυτή λοιπόν είναι η δική μου πρόταση σήμερα, να γίνει ο λόγος των εφήβων βουλευτών πράξη.

Συνοψίζοντας θα ήθελα να πω, ότι η εμπειρία των τεσσάρων αυτών ημερών με έπεισε, ότι η Βουλή των Εφήβων είναι μια μικρογραφία της Βουλής των Ελλήνων. Σε καμιά περίπτωση, όμως, δεν θα πέσει στην παγίδα να γίνει παρακλάδι αυτής, θυσιάζοντας τα όνειρά της και υιοθετώντας τις τακτικές της δεύτερης.

(Ζωηρά χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Η δεσποινίς Ιουλία Καούρα, έφηβος βουλευτής της Α' περιφέρειας Αθήνας, έχει το λόγο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΚΟΥΤΟΓΛΙΔΟΥ (Α' Θεσσαλονίκης - 12ο Λύκειο Θεσσαλονίκης): Μπορώ, κύριε Πρόεδρε, να πω κάτι;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Όχι, σας ζητώ συγγνώμη.

Είπα πριν, ότι δεν θα θέλατε να γίνετε ένα κακέκτυπο της Βουλής των Ελλήνων.

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΦΗΒΩΝ

Ένα από τα ελαττώματα της Βουλής των Ελλήνων είναι ότι ορισμένα μέλη της, επωφελοόμενα της τηλεοπτικής κάλυψης των εργασιών της, ζητούν το λόγο. Αν έχετε προσέξει, ζητούν το λόγο επί προσωπικού ή ζητούν το λόγο για να πουν κάτι, για να φανούν.

Πιστεύω ότι αυτό δεν είναι στις προθέσεις, όσων ζητούν το λόγο, όπως και στη Βουλή των Ελλήνων, ορισμένα πράγματα, που επισημαίνονται ως αρνητικά, δεν είναι στις προθέσεις του συνόλου, αλλά πολλές φορές ούτε και των συγκεκριμένων ατόμων, που γίνονται παραιτία αυτών των αρνητικών εντυπώσεων.

Σας παρακαλώ λοιπόν, να προστατεύσετε τη συνολική εικόνα, να αφεθείτε στο πλαίσιο αυτό ορισμένων κανόνων, με τους οποίους μπορεί να λειτουργήσει ένα σύνολο, ένα σώμα συλλογικό, όπως είναι το δικό σας αυτήν τη στιγμή.

Ήδη έχω αιτήματα από αρκετά παιδιά, που θέλω να μιλήσουν. Το κατανού απολύτως. Αλλά αν επρόκειτο να μιλήσουν τριακόσιοι, όχι μόνο στις Διαρκείς Επιτροπές αλλά και στην Ολομέλεια, αντιλαμβάνεσθε, ότι θα έπρεπε να μείνουμε αρκετές μέρες εδώ. Προβληματίζομαι –και ήδη κάναμε ένα βήμα από πέρυσι, φέτος– δίνοντας δυο μέρες συζήτησης αντί μιας στις Διαρκείς Επιτροπές.

Σκεφτόμαι –αλλά αυτό ίσως για σας δεν λέει τώρα τίποτε– ότι η επόμενη Βουλή των Εφήβων, ίσως, θα πρέπει να έχει δύο συνεδριάσεις στην Ολομέλεια.

Θέλω να πω, όμως, ότι τα αιτήματα που βλέπω εδώ να έρχονται, δεν έχουν να κάνουν με κάτι καινούριο. Απλώς καθέννας από μας –και είναι ανθρώπινο αυτό και λογικό– θεωρεί, ότι, αν αφεθεί έστω για λίγα λεπτά να πει κάτι, αυτό το κάτι θα είναι σημαντικό.

Αλίμονο αν ό,τι σκεφτόμαστε, δεν το θεωρούσαμε σημαντικό. Αλίμονο! Αυτό, όμως, δεν σημαίνει ότι πρέπει να παρεκκλίνουμε από ορισμένους κανόνες, τους οποίους αποδεχθήκαμε, συμμετέχοντας σε αυτή τη διαδικασία.

Σας παρακαλώ, λοιπόν, και πάλι, μη με παρεξηγείτε, που δεν σας δίνω το λόγο, όταν εκτός του καταλόγου τον ζητάτε και παρακαλώ να συγκεντρώσουμε την προσοχή μας σε αυτά που λέγονται, για να καταξιώσουμε πράγματι αυτό το Σώμα και αυτό το θεσμό, ως γνήσιο εκφραστή του προβληματισμού της ελληνικής νεολαίας σήμερα.

Όταν κάποιος ζητάει να μιλήσει και δεν είναι εγγεγραμμένος στον κατάλογο των ομιλητών, σημαίνει, ότι κάτι θέλει να πει, κάτι θέλει να προτείνει. Ας γράψει, λοιπόν, με δικά του λόγια –εμείς εδώ με τους συνεργάτες μας θα το διατυπώσουμε αναλόγως– αυτό που θέλει να προτείνει, για να τεθεί υπόψη του Σώματος. Ακόμα και μία πρόταση για κατάργηση αυτού του θεσμού. Και αυτή θα μπορούσε να τεθεί σε ψηφοφορία. Αυτό σημαίνει Δημοκρατία. Κάθε άποψη να τίθεται υπόψη εκείνων που έχουν την ευθύνη να παίρνουν αποφάσεις. Έτσι μεγαλώνει η αίσθηση της ευθύνης και αυτών που καλούνται να παίρνουν αποφάσεις, ώστε να μην παίρνουν

πρόχειρες αποφάσεις. Και, αν θέλετε, όταν κάνουμε κριτική στον πολιτικό κόσμο, θα πρέπει σε αυτήν την κριτική να έχουμε υπόψη μας, ότι έχουμε ευθύνη ως πολίτες, όταν παίρνουμε αποφάσεις για το ποιός κάθε φορά θα εκπροσωπήσει την περιφέρειά μας, για το ποιός θα κυβερνήσει τον Τόπο. Όχι μόνο να χειροκροτούμε, όχι μόνο να λέμε «μπράβο» και «ζήτω», αλλά και να σκεφτόμαστε τί αποφάσεις παίρνουμε κάθε φορά για εμάς, για το μέλλον μας, για το μέλλον του Τόπου.

Η δεσποινίς Ιουλία Καούρα έφηβος βουλευτής Α Αθηνών έχει το λόγο.

ΙΟΥΛΙΑ ΚΑΟΥΡΑ (Α' Αθήνας - 30ο Λύκειο Αθήνας): Ευχαριστώ.

Πριν από όλα θα ήθελα παρά πολύ σύντομα να αναφερθώ σε ένα θέμα που θίξατε και εσείς πρωτίτερα και το οποίο πολύ σωστά θίξατε, κύριε Πρόεδρε, σε ένα θέμα που έχει αναστατώσει την πλειοψηφία των εφήβων βουλευτών, τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης. Δυστυχώς, οι δημοσιογράφοι έγιναν κυνηγοί. Κυνηγούν το δάκρυ του εφήβου, κυνηγούν την απελπισμένη κραυγή βοήθειας του παιδιού της Κύπρου, της Βορείου Ελλάδας ή έστω των ακριτικών νησιών. Κυνηγούν το λάθος ή το στραβοπάτημα του παιδιού, κατηγορούν ή εξυμνούν μόνο και μόνο για να πουλήσουν. Δυστυχώς, όμως, δεν γνωρίζουν ότι τα νιάτα της Ελλάδας δεν είναι για πούλημα.

Θα συνεχίσω με κάτι άλλο, που πάλι θίξατε πρωτίτερα. Η Βουλή των Εφήβων μας ενθουσίασε ως θεσμός, η Βουλή των Εφήβων μας ξεσήκωσε σαν ιδεολογία. Μας ευχαρίστησε σαν εμπειρία, μα μας απογοήτευσε σαν διαδικασία. Και πραγματικά λυπάμαι που το λέω αυτό, μα αυτή είναι η αλήθεια, παρ' όλα τα ελαφρυντικά των καταστάσεων, που δεν είναι άλλο από τη νεότητα του θεσμού.

Όταν πρωτοήρθαμε στη Βουλή των Εφήβων, φανταστήκαμε, ότι θα είχαμε την ευκαιρία να εκφράσουμε τις απόψεις μας, τα παράπονά μας, τις προτάσεις μας και μετά από διάλογο ουσιαστικό, πραγματικό, θα καταλήγαμε και όλοι μαζί θα προτείναμε. Και όμως, με την δικαιολογία ότι η Βουλή λειτουργεί βάσει τυπικού διαδικαστικού κανονισμού, με την δικαιολογία ότι πρέπει να σεβαστούμε μία απαράβατη τυπικότητα, μας φίμωσαν ή τουλάχιστον προσπάθησαν να το κάνουν.

(Ζωηρά χειροκροτήματα)

Νιώσαμε ευτελισμό, όταν μας αρνήθηκαν το λόγο αφαιρώντας μας το δικαίωμα της δευτερολογίας. Νιώσαμε ταπεινωση, όταν ειρωνεύτηκαν τα λόγια μας.

(Ζωηρά χειροκροτήματα)

Νιώσαμε αηδία, όταν και οι πρόεδροι ακόμα των Επιτροπών έκλειναν τα αυτιά τους στα λόγια μας και μιλούσαν στο κινητό τηλέφωνο ή έπαιζαν κομπολόι.

(Ζωηρά χειροκροτήματα)

Νιώσαμε αγανάκτηση, όταν εμείς, μη γνωρίζοντας πάντα –όπως άλλωστε είναι φυσικό– όλες τις αποφάσεις, τις συζη-

ΕΙΔΙΚΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑΣ

τήσεις ή τα σχέδια της Κυβέρνησης, δεχόμεσαν τις παρεμβάσεις των προέδρων των Διαρκών Επιτροπών στις συζητήσεις-μονολόγους μας, μην μπορώντας κανείς να ανταπαντήσει όχι, επειδή δεν ήξερε –γιατί συνήθως ήξερε– αλλά γιατί δεν του δινόταν το δικαίωμα λόγου.

Είμαστε αναγκασμένοι, λοιπόν, να προτείνουμε για την επόμενη χρονιά, για την επόμενη Βουλή των Εφήβων, που πρέπει να είναι –και θα είναι– καλύτερη, πρώτον, δικαίωμα ανταπάντησης και δεύτερον, παρουσία και δικαίωμα λόγου όχι μόνο κυβερνητικών παραγόντων, αλλά και εκπροσώπων της Αντιπολίτευσης και των άλλων Κομμάτων της Βουλής. Και αυτοί οι τελευταίοι θα είναι σε θέση να ελέγχουν τα λεγόμενα των προέδρων, που φέτος δεν ήλεγξε κανείς.

(Ζωηρά χειροκροτήματα στην Αίθουσα)

Και έτσι ίσως να γινόταν η αρχή για ένα διάλογο της Βουλής των Εφήβων και της Βουλής των Ελλήνων, από τον οποίο φέτος απέχουμε κατά πολύ. Από τη στιγμή που η δικιά μας Βουλή, η Βουλή των Εφήβων, δεν έχει το προνόμιο να παίρνει αποφάσεις και στη συνέχεια να τις εφαρμόζει, από τη στιγμή που οι προτάσεις μας δεν είναι αποφάσεις, αλλά προτάσεις στη Βουλή των Ελλήνων και συνάμα, νιώθοντας ότι εμείς εδώ απλώς μιλάμε και όποιος άκουσε, άκουσε, απαιτούμε διάλογο.

Νιώθουμε την αδιαφορία των κυβερνήσεων για μας. Νιώθουμε την αφ' υψηλού υπεροπτικότητα τους.

Και όμως, η Βουλή των Ελλήνων λογοδοτεί σήμερα στη Βουλή των Εφήβων. Ο κόσμος των μεγάλων λογοδοτεί στον κόσμο των μικρών. Μόνο που οι μεγάλοι αδιαφορούν.

Και ερχόμαστε για άλλη μια φορά να κάνουμε πρόταση, ή μάλλον απαίτηση. Θέλουμε κάθε Βουλή των Εφήβων, κάθε χρόνο, πριν αρχίσει τις εργασίες της, να λαμβάνει από το κάθε Υπουργείο ή τον κάθε Υπουργό μια έκθεση απολογισμού του έργου ενός έτους. Στη συνέχεια ζητούμε περισσότερο χρόνο για τις ομιλίες μας. Μα, κυρίως επιτακτική είναι η ανάγκη περισσότερων συνεδριάσεων των Διαρκών Επιτροπών.

Εδώ κάνουμε προτάσεις αντιπροσωπεύοντας τα νιάτα της Ελλάδας. Δεν έχουμε το δικαίωμα ούτε παράλειψης, ούτε βιασύνης.

Και τέλος ζητούμε μέσα στη Βουλή, τη Βουλή τη δικιά μας, τη Βουλή των Εφήβων, να απαγορεύεται το «απαγορεύεται».

(Ζωηρά χειροκροτήματα στην Αίθουσα)

Και τη φράση αυτή του πολυαγαπημένου μας Αντώνη Σαμαράκη, δηλώνουμε αποφασισμένοι, να κάνουμε πραγματικότητα. Και επαναλαμβάνω: Η Βουλή των Εφήβων ανήκει στους εφήβους και μόνο στους εφήβους. Και εμείς ξέρουμε καλύτερα από κάθε παντογνώστη γραφιά, πώς πρέπει να λειτουργήσει η Βουλή. Απαγορεύεται το «απαγορεύεται»!

(Ζωηρά χειροκροτήματα στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Η δεσποινίς Μα-

ριάνθη Καρατζά, έφηβος βουλευτής Περιφέρειας Νομού Αττικής, έχει το λόγο.

ΜΑΡΙΑΝΘΗ ΚΑΡΑΤΖΑ (Περιφέρεια Νομού Αττικής - Λύκειο Αρτέμιδος): Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, πριν κάνω τις τοποθετήσεις μου, θα ήθελα να ξεκαθαρίσω, πως πραγματικά όλα όσα έζησα, σ' αυτές τις τέσσερις μέρες, ήταν μια μοναδική εμπειρία και κάτι παραπάνω από ενδιαφέρον –πιστεύω– για όλους μας, όχι μόνο γιατί είχαμε την ευκαιρία να εκφράσουμε τις απόψεις και τις αγωνίες μας και να ζήσουμε την πολιτική από κοντά, αλλά και γιατί ήλθαμε σε επαφή μεταξύ μας, ανταλλάσσοντας σκέψεις, μιλώντας για ιδέες και αξίες, ξεχνώντας για λίγο τα απλά καθημερινά μας προβλήματα.

Θεωρώ αυτόν το θεσμό ιδιαίτερα σημαντικό. Και πιστεύω, πως η παρουσία του μπορεί να παίξει καταλυτικό ρόλο ακόμη και στην πολιτική ζωή του Τόπου μας και να της δώσει την τόλμη μας στις καταγγελίες, τον αυθορμητισμό και την ανεξάρτητη και ελεύθερη έκφραση ιδεών, ανεξάρτητα από κάθε είδους συμφέροντα και παρατάξεις, συνδυάζοντας έτσι στην ολότητά της την πείρα και τη γνώση των μεγάλων με τη δική μας φαντασία και τόλμη.

Για τους λόγους αυτούς λοιπόν σκοπεύω να ασχοληθώ με τον ίδιο το θεσμό της Βουλής των Εφήβων, αναφέροντας τις αδυναμίες και προτείνοντας λύσεις για την καλύτερη λειτουργία και αντικειμενικότητά του. Σε όλες μου τις σκέψεις δεν θα εκφράσω μόνο δικές μου απόψεις, αλλά και απόψεις των συναδέλφων μου, που είχα την τύχη να συνεργασθώ, να διαλεχθώ, να συμφωνήσω ή να διαφωνήσω. Για να μπορέσει ο θεσμός αυτός να γίνει ένα σωστικό όργανο στην πολιτική μας οργάνωση, είναι απαραίτητο να υπάρχει αναμφισβήτητη αντικειμενικότητα.

Είναι γεγονός, όμως, πως η εμπιστοσύνη των παιδιών, αλλά και των καθηγητών προς το θεσμό αυτό έχει σημαντικά μειωθεί. Τρανή απόδειξη; Η σημαντική διαφορά των υποψηφίων, που φέτος έλαβαν μέρος σε σχέση με πέρυσι.

Εκφράστηκαν παράπονα, που προσβάλλουν και την οργανωτική επιτροπή αλλά και εμάς τους ίδιους τους έφηβους βουλευτές.

Προτείνω λοιπόν, για να διασφαλιστεί ουσιαστικά η αξία της Βουλής των Εφήβων, δύο λύσεις: Είτε την προετοιμασία των παιδιών από πριν και τη συγγραφή των εργασιών τους, όπως γράφουμε εξετάσεις –σίγουρα όμως θα επιτρέπεται, τη στιγμή της συγγραφής, η χρήση του υλικού, που κάθε υποψήφιος θα έχει επιλέξει και τα χρονικά όρια δεν θα είναι αυστηρά– είτε την προσωπική συνέντευξη του υποψηφίου, σχετικά με το θέμα της εργασίας με μέλη μιας διευρυμένης εξεταστικής επιτροπής.

Καθ' όλη τη διάρκεια της διαδικασίας αυτής αντιμετωπίσαμε προβλήματα, που δυσκόλεψαν το έργο μας και επηρέασαν αρνητικά την ποιότητα της δουλειάς μας.

Έτσι ο ελεύθερος χρόνος ήταν ελάχιστος, ώστε να μπο-

ρέσουμε να προετοιμάσουμε τις ομιλίες και να επεξεργαστούμε τα κείμενά μας, αλλά και η ενημέρωσή μας, σχετικά με τη διαδικασία, που θα έπρεπε να ακολουθήσουμε, γινόταν και αυτή την τελευταία στιγμή, με αποτέλεσμα να χάνεται πολύτιμος χρόνος με ατελείωτες διενέξεις.

Ο διάλογος δε μέσα στις επιτροπές δεν ήταν ουσιαστικός. Κατανοήσαμε πως έτσι λειτουργούν οι επιτροπές και πως εμείς δεν μπορούμε να αλλάξουμε τις διαδικασίες. Δεν μπορούμε όμως, να μην αναφέρουμε, πως ο διάλογος δεν ήταν ουσιαστικός. Δεν μπορούσαμε να απαντήσουμε και να αναπτύξουμε τα επιχειρήματά μας, τη στιγμή που τελείωνε ο ομιλητής στον οποίο θα αναφερόμασταν. Πηγαίναμε από το ένα θέμα στο άλλο και κατόπιν, πάλι στο προηγούμενο, αντί να συζητάμε κατά θεματικές ενότητες. Αυτός δεν ήταν δημοκρατικός και εποικοδομητικός διάλογος.

Κλείνοντας τις παρατηρήσεις μου, θα ήθελα να κάνω δυο προτάσεις, που θα αναδείξουν το έργο μας και το έργο σας.

Πρώτον, να γίνεται επίσκεψη, κατά τη διάρκεια του προγράμματος κατά επιτροπή και στα αρμόδια Υπουργεία, ώστε να κατανοήσουμε τη λειτουργία τους.

Δεύτερον, το βουλευτικό αξίωμα να γίνει ετήσιο. Και κατά καιρούς, όποτε είναι εφικτό, κατά επιτροπή ή κατά περιφέρεια, να συγκεντρωνόμαστε για ενημέρωση και να συνεδριάζουμε, προτείνοντας νέα μέτρα, επικυρώνοντας τις προηγούμενες αποφάσεις μας.

Ελπίζω να μην προσέβαλα κανένα από τα μέλη της επιτροπής και εμφανώς του θεσμού αυτού. Η πρόθεσή μου δεν ήταν αυτή. Απλά θέλω και ελπίζω η επόμενη σύνοδος να είναι πιο οργανωμένη και πιο αποτελεσματική.

(Ζωηρά χειροκροτήματα στην Αίθουσα.)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Η δεσποινίς Στεφανία Καραφυλλέ, έφηβος βουλευτής της Β' Περιφέρειας Θεσσαλονίκης, έχει το λόγο.

ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΗΣ ΜΠΑΛΑΣΚΑΣ (Α' Πειραιά - Λύκειο Ιωαννιδίου Σχολής): Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Λυπάμαι πάρα πολύ, δεν μπορώ να σας δώσω το λόγο.

ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΗΣ ΜΠΑΛΑΣΚΑΣ (Α' Πειραιά - Λύκειο Ιωαννιδίου Σχολής): Είναι κάποια πράγματα, που δεν μπορούμε να τα γράψουμε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Παρακαλώ, να τα γράψετε. Είμαι βέβαιος, ότι και ευπρόεπια διαθέτετε και γνώση της ελληνικής γλώσσας. Να τα γράψετε.

ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΗΣ ΜΠΑΛΑΣΚΑΣ (Α' Πειραιά - Λύκειο Ιωαννιδίου Σχολής): Είναι κάποια πράγματα, που δεν γράφονται.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ορίστε, δεσποινίς Στεφανία Καραφυλλέ, έχετε το λόγο.

ΣΤΕΦΑΝΙΑ ΚΑΡΑΦΥΛΛΕ (Β' Περιφέρεια Θεσσαλονίκης - Λύκειο Νέας Μεσημβρίας): Κατ' αρχάς, καλημέρα.

Είναι γνωστό πως το φαινόμενο εκφυλισμού και φθοράς

της γλώσσας ολοένα και περισσότερο επεκτείνεται και είναι ένα από τα προβλήματα που πραγματικά με θλίβουν και για το οποίο θα προτείνω τρόπους για τη βελτίωσή του.

Αρχικά εμείς οι νέοι οφείλουμε να συνειδητοποιήσουμε, ότι η γλώσσα μας κρύβει ένα τεράστιο πλούτο και να μάθουμε να τη χρησιμοποιούμε σωστά. Γιατί δεν θα ήταν καλό να υιοθετούμε ξένα λεκτικά σχήματα άκριτα, ούτε να απορρίπτουμε την ελληνική γλώσσα. Σ' αυτό θα μας βοηθήσουν οι γονείς μας, οι οποίοι πρέπει να μιλούν σωστά και να μας προωθούν στη μελέτη βιβλίων.

Μεγάλης σημασίας είναι η συνδρομή και ο ρόλος της Παιδείας και της κοινωνικής και πολιτιστικής αγωγής. Η εκπαίδευση, αφού είναι ο βασικότερος φορέας διαμόρφωσης της γλώσσας, έχει χρέος να διδάσκει τη γλώσσα στις σωστές της διαστάσεις και να την κάνει κατανοητή και προσίτη στο Λαό. Για να το πετύχει αυτό, κρίνεται απαραίτητο να δοθούν στο μαθητή, στο σπουδαστή, τα αναγκαία εφόδια και οι δυνατότητες για τη σωστή και σε βάθος και πλάτος εκμάθηση της εθνικής του γλώσσας, μακριά από ακρότητες και άκριτους πειραματισμούς.

Χρειάζονται, λοιπόν, καταρτισμένοι δάσκαλοι, που να διαθέτουν γνώσεις και πλούσιο συναισθηματισμό, καθώς επίσης και βιβλία, όχι μόνο επιστημονικά, αλλά και άρτια γλωσσικά.

Ακόμη, η κοινωνία και η Πολιτεία έχουν την υποχρέωση με την ιδεολογία τους και τη γλωσσική αγωγή να διαμορφώσουν ένα πλούσιο και σωστό λεξιλόγιο, που θα το μεταδώσουν και θα το κληροδοτήσουν στους νεότερους. Για να γίνει όμως αυτό, απαιτούνται, προσπάθεια, περίσκεψη, αναγνώριση του ρόλου της γλώσσας στη διαμόρφωση της προσωπικότητας και του χαρακτήρα του νέου και στην πνευματική καλλιέργεια.

Προς την κατεύθυνση αυτή θα βοηθήσουν τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, που είναι φορείς ιδεών, διαμορφώνουν σωστή γλώσσα και σκέψη και αναπτύσσουν ανώτερο πολιτιστικό και πνευματικό επίπεδο.

Έτσι, προβάλλεται επιτακτική η ανάγκη, να αναλύονται με σαφήνεια και ακρίβεια τα φαινόμενα, τα γεγονότα και οι πληροφορίες, να αποφεύγονται τα γραμματικά λάθη, οι ασυνταξίες, οι ακυριολεξίες και να δίνονται οι δυνατότητες στα άτομα να σκέφτονται και να διαλέγονται για την εύρεση της αλήθειας και της επίλυσης των προβλημάτων.

Παράλληλα, θα πρέπει να ελέγχεται η εισροή ξένων λέξεων στη γλώσσα και να γίνονται αποδεκτές μόνο εκείνες που εκφράζουν έννοιες, τις οποίες η ελληνική πραγματικότητα δεν μπορεί να εκφράσει. Από την άλλη, οι διανοούμενοι, οι συγγραφείς, οι πνευματικοί άνθρωποι μπορούν να διαδραματίσουν σημαντικό ρόλο, αν σκύψουν πάνω στα προβλήματα των νέων, να λύσουν τους προβληματισμούς τους, να προτείνουν λύσεις, σε μια γλώσσα όμως, πάνω απ' όλα, κατανοητή από τους απλούς ανθρώπους. Τότε οι νέοι θα αναγνω-

ΕΙΔΙΚΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑΣ

ρίσουν την αξία της, γιατί θα αναλύσουν το ρόλο της, θα τον κατανοήσουν και θα υιοθετήσουν μια γλώσσα, που προάγει την ανθρωπίνη νοημοσύνη και δείχνει την ψυχική καλλιέργεια του ατόμου.

Τέλος, κάτι ακόμα. Είναι γνωστό ότι, για να λύσουμε ένα πρόβλημα, αρκεί πρώτα να το συνειδητοποιήσουμε. Εμείς έχουμε συνειδητοποιήσει τα προβλήματα που μας απασχολούν, έχουμε βρει τις λύσεις τους, αλλά αδρανούμε.

Ας συγκεντρώσουμε, λοιπόν, τις προσπάθειές μας, για να τις υλοποιήσουμε για έναν κόσμο καλύτερο, για ένα λαμπρότερο μέλλον. Ευχαριστώ.

(Ζοηρά χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Η δεσποινίς Μαρίνα Κάρλου, Έφηβος Βουλευτής από την Αυστραλία, έχει το λόγο.

(Χειροκροτήματα)

MARINA KAPAOY (Σχολείο Άγιος Ιωάννης, Μελβούρνη):

Αξιότιμε, κύριε Πρόεδρε της Βουλής, κύριοι παρευρισκόμενοι, αγαπητοί συνάδελφοι, σύμφωνα με τη φιλοσοφία του προγράμματος, το αποτέλεσμα που θα επέλθει από τη Βουλή των Εφήβων, θα πρέπει να συμβαδίζει με τις φρέσκιες και ειλικρινείς ιδέες των νέων παιδιών, που με ζήλο συνέβαλαν στη διαδικασία αυτή.

Οι νέοι με τον αυθορμητισμό, την πρωτοβουλία και τη συνέπεια, αποδεικνύουμε ότι είμαστε άξιοι να ξεπεράσουμε τους Έλληνες Βουλευτές στο δύσβατο έργο τους. Δεν είμαστε τα νέα παιδιά, που απλώς εμφανιζόμαστε με ένα υποκριτικό τις περισσότερες φορές χαμόγελο. Κάτω από το πρόσωπό μας υπάρχει η αβεβαιότητα και το δέος για το μέλλον, που ποτέ δεν ξέρουμε τί μας επιφυλάσσει. Δε θα αναφερθώ όμως περισσότερο σ' αυτά, γιατί θεωρώ ότι, όσα θα πω στη συνέχεια, με βαραίνουν περισσότερο.

Ως έφηβη εκπρόσωπος της Μελβούρνης της Αυστραλίας και νέα με έντονο το συναίσθημα του Ελληνισμού, θα ήθελα να εκφράσω και να γνωστοποιήσω τα όσα με απασχολούν για τον Απόδημο Ελληνισμό της Μελβούρνης. Για όσους δεν το γνωρίζουν, η πόλη στην οποία ζω είναι ένα παγκόσμιο κέντρο προσέλκυσης πολλών Ελλήνων. Η Μελβούρνη είναι διεθνώς, μετά την Αθήνα και τη Θεσσαλονίκη, η πόλη με το μεγαλύτερο αριθμό Ελλήνων κατοίκων, που φθάνει τις διακόσιες εβδομήντα χιλιάδες. Οι ελληνικές παροικίες της Αυστραλίας δεν αποτελούν πλέον μειονότητα. Έχουν αποκτήσει δική τους ταυτότητα. Μία ταυτότητα με ελληνική σφραγίδα.

Ελπιδοφόρα μηνύματα, λοιπόν, θα έλεγε κανείς ότι εμπνέει αυτό το κίνημα διατήρησης του Ελληνισμού. Με βαθιά χαραγμένη την ελληνική συνείδησή τους, οι Έλληνες εκεί κάτω γνωρίζουν την ευθύνη, που τους βαρύνει και αισθάνονται ιδιαίτερα υπερήφανοι για την ελληνικότητά τους. Εκτιμούμε, ίσως περισσότερο από τους Έλληνες, που ζουν εδώ στην Ελλάδα, το καθετί, που μπορεί να μας προσφέρει η

«Ιθάκη μας», για την οποία θα κάναμε τα πάντα.

Είναι πεπεισμένοι ότι οι υποχρεώσεις για την Ελλάδα είναι η θρησκευτική πίστη, η πρόθυμη υπακοή στους νόμους και η αγάπη για την Πατρίδα. Η Ελλάδα για μας είναι πηγή ζωής και κοινός σκοπός όλων μας. Είναι η ακτινοβολία του πολιτισμού της να λάμπει πάντα. Είμαστε αποφασισμένοι να παλέψουμε για τη Χώρα μας.

Εμείς πρώτοι απ' όλους, οι Απόδημοι Έλληνες, θα διεκδικήσουμε τα κυριαρχικά δικαιώματα και θα έρθουμε σε σύγκρουση με όσους προσπαθούν να αποδυναμώσουν την Ελλάδα. Είμαστε διατεθειμένοι να κάνουμε τα πάντα για την Πατρίδα μας. Τι σημασία έχει, αν βρισκόμαστε στην άλλη άκρη του κόσμου; Η καρδιά μας χτυπάει στην Ελλάδα.

Μπορεί όλα αυτά να μας καλλιεργούν το συναίσθημα της ελπίδας και όμως υπάρχει κίνδυνος αυτή η λάμψη του Ελληνισμού της Μελβούρνης να εκλείψει. Από τα είκοσι επτά χιλιάδες νέα Ελληνόπουλα της Αυστραλίας μόνο τα δέκα χιλιάδες έχουν τη δυνατότητα να φοιτήσουν σε ελληνόφωνα σχολεία, είτε αυτά είναι σαββατιανά σχολεία είτε ελληνόφωνα κολέγια. Δηλαδή, μόλις το 28% των αποδήμων Ελλήνων μαθητών έρχεται σε άμεση επαφή με τα στοιχεία του πολιτισμού της Πατρίδας μας. Και τα υπόλοιπα δέκα επτά χιλιάδες νέα παιδιά τι κάνουν; Κανείς δεν τους μαθαίνει, ότι οι Έλληνες είναι γεννημένοι για να αγωνίζονται και να μην υποχωρούν. Ζουν μέσα στην άγνοια για το ένδοξο παρελθόν της Ελλάδας, επιρροεπείς προς τα στοιχεία του πολυπολιτισμού, που μαστίζουν τη χώρα της Αυστραλίας. Κατηγορούνται οι νέοι εκείνοι ότι δεν επιδιώκουν να ελληνοποιηθούν και αρνούνται να συμμετέχουν στα ελληνικά κοινά.

Είναι θλιβερό το γεγονός, ότι οι μεγάλοι βλέπουν το θέμα ως μονόπλευρη προσφορά. Όλοι γνωρίζουμε, όμως, ότι για να πείσουμε τον κολυμβητή να καταδυθεί, πρέπει να γεμίσουμε την πισίνα με νερό. Πρέπει να παρακινηθούν οι νέοι να συνεχίσουν τον αγώνα για τη διατήρηση της ελληνικότητας, είτε της Ορθοδοξίας, είτε της γλώσσας.

Είμαστε η νέα γενιά, αυτή που θα δώσει το σκήπτρο στις επόμενες γενιές και ούτω κάθ' εξής. Εάν, λοιπόν, δεν αφυπνιστούν οι υπεύθυνοι, ο αγώνας, που έκαναν κάποιοι αλλοδαποί Έλληνες για τη διατήρηση του Ελληνισμού, θα πάει χαμένος, ο τόσο δύσκολος αγώνας να συνεχίσει να υπάρχει το ελληνικό στοιχείο σε μία κοινωνία βασισμένη στη σύμπτυξη δεκάδων πολιτισμών.

Χρειάζεται, λοιπόν, η συνεχής παρουσία της Ελληνικής Πολιτείας στην προσπάθεια διατήρησης του Ελληνισμού. Γι' αυτό, προτείνω την αδελφοποίηση σχολείων και την παροχή φιλοξενίας σε Έλληνες μαθητές της αλλοδαπής για κάποιο χρονικό διάστημα, ώστε να μπορούν οι νέοι μαθητές, οι Απόδημοι Έλληνες, να έρχονται σε άμεση επαφή με τη γενέτειρα της Δημοκρατίας και να υιοθετήσουν την ελληνική κουλτούρα, την ελληνική νοοτροπία, να καλλιεργήσουν την εθني-

κή συνείδηση και να συμβάλλουν αποφασιστικά στο έργο των γονέων τους.

Επίσης προτείνω τη λειτουργία περισσότερων ελληνόφωνων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων, όχι μόνο στη Μελβούρνη, αλλά και στις άλλες πόλεις της Αυστραλίας. Τα τρία ελληνικά σχολεία, που λειτουργούν στη Μελβούρνη, δεν είναι αρκετά για να ικανοποιήσουν τη μεγάλη ζήτηση για σωστή ελληνική μόρφωση.

Θα έπρεπε, λοιπόν, με πρωτοβουλία των δύο χωρών, να δημιουργηθούν οι κατάλληλες προϋποθέσεις για την υλοποίηση του οράματος κάθε Απόδημου Έλληνα να αναγνωριστεί η προσπάθεια για τη διατήρηση του Ελληνισμού εκτός των συνόρων της Ελλάδας και να καταφέρει να διασώσει, όσα περισσότερα μπορεί από το ελληνικό ήθος.

Ο Απόδημος Ελληνισμός, είτε της Αυστραλίας είτε κάθε άλλου σημείου της γης, αποτελεί αναπόσπαστο τμήμα του Ελληνισμού, γιατί μαζί με την Ελλάδα υποφέρουμε κι εμείς.

(Ζωηρά χειροκροτήματα στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Η δεσποινίς Χρυσάνθη Κυριαζή, έφηβος βουλευτής του Νομού Αχαΐας, έχει το λόγο.

ΧΡΥΣΑΝΘΗ ΚΥΡΙΑΖΗ (Νομός Αχαΐας - Πειραματικό Λύκειο Πατρών): Κύριε Πρόεδρε της Βουλής, κύριε Πρόεδρε της Επιτροπής του Εκπαιδευτικού Προγράμματος «Βουλή των Εφήβων», κύριοι Βουλευτές, η Πατρίδα μας με τις σημερινές συνθήκες εξακολουθεί να κατέχει σημαντική γεωγραφική, στρατιωτική, εμπορική και πολιτισμική θέση.

Εδώ και σχεδόν χίλια χρόνια διαρκεί η αμείλικτη σύγκρουση Τουρκίας - Ελλάδας. Στη βάση της βρίσκονται οι αγεφύρωτες φυλετικές, θρησκευτικές και χασοτικές πολιτισμικές διαφορές των δύο Εθνών. Πρόκειται για σύγκρουση πολιτισμών, η οποία προβλέπεται να διαρκέσει για πολλά ακόμα χρόνια ή μάλλον για πολλούς αιώνες.

Πέραν των όσων ακούστηκαν εδώ για το ζήτημα αυτό, στην εξωτερική μας πολιτική απαιτείται διαρκής και συστηματική προσπάθεια ευρείας και πολύπλευρης συνεργασίας με τις χώρες της Βαλκανικής και της πρώην Σοβιετικής Ένωσης, η οποία θα κατοχυρώνει την πολιτική σταθερότητα και οικονομική ανάπτυξη στην περιοχή και θα αναβαθμίζει τη θέση της Ελλάδας συνολικά.

Έτσι, με μία τέτοια επιθετική στρατηγική σε βάθος, θα πετύχουμε να περικνκλώσουμε εθνικά, οικονομικά και πολιτικά την Τουρκία από δυτικά και βόρεια, αλλά και με την παραπέρα ανάπτυξη του ενιαίου αμυντικού δόγματος με την Κύπρο και από νότια.

Αυτή πρέπει να είναι, κύριοι Βουλευτές, η απάντηση του Ελληνισμού, δηλαδή το διπλό χριστιανικό τόξο από βορρά και νότο, που θα λειτουργήσει στραγγαλιστικά για την Τουρκία.

Θα ήθελα, όμως, ειδικότερα να αναφερθώ στο θέμα των δώδεκα μιλίων. Το Νοέμβριο του 1994 υπογράφηκε από

όλες σχεδόν τις χώρες η Σύμβαση για το Δίκαιο της Θάλασσας του Μόντεγκο Μπέι, η οποία αποτελεί κανόνα Διεθνούς Δικαίου και η οποία προβλέπει επέκταση των χωρικών υδάτων στα δώδεκα μίλια.

Η Ελλάδα με την επέκταση ή την απειλή επέκτασης στα δώδεκα μίλια, όπως είχε δικαίωμα από την παραπάνω Σύμβαση, θα καθιστούσε το Αιγαίο κλειστή θάλασσα, θα αναβάθμιζε διεθνώς τη θέση της και θα πίεζε διαρκώς την Τουρκία πολιτικά, θέτοντάς την σε μία κατάσταση οιονεί ομηρίας και καλλιεργώντας ταυτόχρονα το έδαφος με τον τρόπο αυτό για επέκταση, κάτω από τις κατάλληλες συνθήκες, στα δώδεκα μίλια.

Με άλλα λόγια, από το 1994 και μετά η Ελλάδα έχει όλο το δικαίωμα κατά το Διεθνές Δίκαιο να προχωρήσει. Όμως, υπό το πρόσχημα «όταν επιστεί ο χρόνος» –δηλαδή στην ουσία ποτέ– η Ελλάδα άφησε να κυλήσει ο χρόνος στις μυλόπετρες με αποτέλεσμα να δημιουργείται η εντύπωση παραίτησης από το δικαίωμα, δηλαδή αχρησίας, αφού δε δημιουργήσαμε συνθήκες και ατμόσφαιρα διεκδίκησης.

Δημιουργήθηκε έτσι εις βάρος μας μία αρνητική de facto κατάσταση με τη μη άσκηση ή έστω διεκδίκηση του δικαιώματος αυτού. Απ' αυτήν, όμως, την αδράνεια, οι μεγάλες δυνάμεις προσπαθούν να συρρικνώσουν αυτό το δικαίωμά μας για δώδεκα μίλια, να το καταστήσουν άνευ σημασίας και να το αδρανοποιήσουν. Πώς το επεχείρησαν; Με το να βάλουν την Τουρκία να μιλά για casus belli και στη συνέχεια να αποδέχονται γκρίζες ζώνες στο Αιγαίο με διπλό τελικό στόχο, αρχικά να απειλείται η Ελλάδα να μην ασκήσει το δικαίωμα των δώδεκα μιλίων –δηλαδή εκεί που θα μπορούσαμε να αναβαθμίσουμε τις θέσεις μας, χάσαμε και τα κεκτημένα– και να πουν οι μεγάλες χώρες, αφού θα έχουν ήδη αμφισβητηθεί κάποια νησιά μας, ότι και να πάρετε δώδεκα μίλια, το Αιγαίο δεν είναι κλειστό.

Απέναντι σε αυτήν την επεκτατική πολιτική, νομίζω, κύριοι βουλευτές, πως πρέπει άμεσα να θέσουμε σε όλους τους διεθνείς οργανισμούς και fora, ιδίως στις Βαλκανικές και Παραεξεινικές χώρες, το ζήτημα ότι η Ελλάδα σχεδιάζει σοβαρά να ασκήσει το δικαίωμά της για επέκταση των δώδεκα μιλίων στο Αιγαίο.

Ταυτόχρονα στο εσωτερικό της Χώρας πρέπει να ανοιχτεί ένας διαρκής διάλογος με το Λαό, στα πλαίσια της στρατηγικής της ουσιαστικής παλλαϊκής άμυνας σε βάθος.

Κύριοι βουλευτές, όπως θα έλεγε ένας σπουδαίος οικονομολόγος «η θεώρηση των πραγμάτων στην οποία υπεισέρχονται ευσεβείς πόθοι είναι κακή θεώρηση». Ή, σύμφωνα με κάποιον άλλον σοφό «όσοι πιστεύουν τον ήλιο για θεό τους, λίγο καταλαβαίνουν το νόμο της θερμοότητας».

Συμπεραίνουμε, λοιπόν, πως πρέπει να βλέπουμε τα πράγματα ρεαλιστικά, όπως είναι, και όχι όπως θα ήθελαν κάποιοι να είναι. Πιστεύω πως αυτή είναι η πεμπουσία και ο ρόλος του θεσμού της Βουλής των Εφήβων.

ΕΙΔΙΚΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑΣ

Κύριοι βουλευτές, εμείς, οι νέποτες κούροι και κόρες στέλνουμε τούτο το μήνυμα στους απολίτιστους ανατολίτες και τους υποστηρικτές τους: «Εχθρέ του ήλιου, δεν παραδίνομαι και μέχρι τον ύστατο κτύπο της καρδιάς μου θα αντιστέκομαι».

Ευχαριστώ.

(Ζωηρά χειροκροτήματα στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Η δεσποινίς Ελένη Κωστάκου, έφηβος βουλευτής από τη Β' περιφέρεια Πειραιά, έχει το λόγο.

ΕΛΕΝΗ ΚΩΣΤΑΚΟΥ (Β' Πειραιά - 4ο Λύκειο Κορυδαλλού): Πριν ξεκινήσω την ολιγόλεπτη ομιλία μου θα ήθελα να απευθύνω τους χαιρετισμούς μου στον κ. Σαμαράκη και στα στελέχη της Βουλής που επιμένουν να μας τιμούν με την παρουσία τους, ενώ οι άλλοι έχουν ήδη αποχωρήσει.

(Ζωηρά χειροκροτήματα στην Αίθουσα)

Είμαι μαθήτρια του 4ου Γενικού Λυκείου Κορυδαλλού, ενός σχολείου που βρίσκεται μόνο οκτακόσια μέτρα μακριά από τα σωφρονιστικά ιδρύματα, κοινώς φυλακές και αναμορφωτήρια ανηλίκων. Τραγελαφικό, έτσι δεν είναι; Βέβαια δεν αποτελεί αυτό σημείο αναφοράς στο γεγονός ότι η Παιδεία πορεύεται με αναπηρικό καροτσάκι.

Δεν είμαστε όμως εμείς οι συντηρητές αυτής της αναπηρίας. Παρ' όλα αυτά, εμείς γευόμαστε το δηλητηριασμένο φρούτο, που μας προσφέρεται. Σωριαζόμαστε εμπύρετοι σε ερείπια σχολεία δίχως θρανία και καθηγητές, λαμβάνοντας την πολύπλευρη γνώση, που απαιτείται για μία απλή, υποδεέστερη θέση εργασίας, μέσα από απαρχαιωμένα αντιπαιδαγωγικά βιβλία, που η μόνη απολαβή από αυτά είναι η κρίση της ανεπάρκειάς τους.

Με απλές μαθηματικές γνώσεις, η λύση βγαίνει πάντα από το ίδιο το πρόβλημα. Αν δεν το κοιτάξουμε κατάματα, πώς έχουμε την απαίτηση να το λύσουμε; Είναι γελοίο από τη στιγμή που είναι ορατή, που είναι μπροστά μας. Ζητούνται λύσεις από εμάς, όταν η κρατική μέριμνα εθελουφλεί. Μη νομίζουν, ότι εμείς δεν το βλέπουμε. Η νέα γενιά δεν ξεγελιέται από τα υπερπολυτελή ξενοδοχεία, από τις λαμπερές εκδηλώσεις, που μας προσφέρετε. Δεν ικανοποιείται από αυτά. Η νέα γενιά μιλάει για Παιδεία και όχι για λαμπερή φιλοξενία. Μιλάμε για πνευματική και ψυχική καλλιέργεια, που κανένας αρμόδιος φορέας δεν την παρέχει. Τα λόγια από τα μπαλκόνια κοιμίζουν γλυκά τον Ελληνικό Λαό και οι λύσεις γίνονται όνειρα. Η Ελλάδα δεν αξίζει να στηρίζεται μόνο στα όνειρα. Αξίζει μία καλύτερη θέση, την ηγετική. Τουλάχιστον πνευματικά. Εμάς πρέπει να μιμούνται και όχι εμείς τους άλλους.

Πόσο όμως ακόμη η κλασική Ελλάδα θα στηρίζει την Παιδεία του 2000; Πρέπει να παραμεριστούν οι βεντετισμοί και οι επιδείξεις, ώστε ο αγώνας να γίνει σοβαρός. Είναι άδικο η πηγή πνευματικού πλούτου, η Ελλάδα, να θεωρείται ανήμπορη, ταλαίπωρη και φτωχιά. Ουσιαστικά, η πιο «πλού-

σια» χώρα είναι η δική μας. Επιμένετε να θέλετε προτάσεις και λύσεις για την αναβάθμιση της Παιδείας; Μα, νομίζω, θα είναι περιττό. Όλα τα προβλήματα και οι λύσεις είναι καταχωρημένα στα άψυχα πρακτικά των Επιτροπών. Μόνο εκεί όμως, γιατί στις καρδιές και στις ψυχές των ιθυνόντων επικρατεί χάος και συμφοράση. Έτσι εσείς εκτιμάτε και υποστηρίζετε το ιδανικό «Παιδεία»;

Μας ζητούσαν να μην καταθέσουμε τις ίδιες προτάσεις με τις περσινές στην Επιτροπή. Πώς είναι όμως αυτό δυνατόν, από τη στιγμή που τα προβλήματα παραμένουν αλτα και σημαντικά;

(Χειροκροτήματα στην Αίθουσα)

Και του χρόνου εδώ πάλι στην ίδια Αίθουσα, θα ακουστούν οι ίδιες κραυγές αλλά από διαφορετικές φωνές. Τελικά, τι ζητάτε; Αλλαγή χροιάς;

(Ζωηρά και παρατεταμένα χειροκροτήματα στην Αίθουσα)

Η Σύνοδος των εφήβων βουλευτών πρέπει και οφείλει να συνεχιστεί, αν, και μόνο αν, πραγματοποιηθεί έστω το 1% των προτάσεων, που έχουν κατατεθεί. Αλήθεια, τι έχει αλλάξει μετά τα περσινά πρακτικά; Αισθάνομαι πως θα ήταν ειρωνεία προς όλους να προτείνω από τη θέση αυτή λύση για την Παιδεία.

Μία κινέζικη λαϊκή παροιμία τα λέει όλα: «Είναι καλύτερα ν' ανάβεις ένα κερί, παρά να διαμαρτύρεσαι για το σκοτάδι». Και αυτό να αγγίξει όχι μόνο εσάς, αλλά και όλους εμάς, που κάποτε θα πάρουμε τη θέση σας. Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ήθελα να παρακαλέσω τη δεσποινίδα Κωστάκου το εξής. Άκουσα ότι «μας είπαν να μην καταθέσουμε». Ποιος σας το είπε αυτό; Είναι ενδιαφέρον αυτό. Ποιος σας το είπε; Διότι την πρώτη μέρα που σας είδα εδώ ο ίδιος, σας είπα «μιλήστε, ό,τι θέλετε να πείτε». Και όταν λέμε «ό,τι θέλετε να πείτε», μπορεί κανείς να πει τα ίδια πράγματα. Άλλωστε, γι' αυτό σας δόθηκαν και τα περσινά πρακτικά, να δείτε τι ειπώθηκε και πέρυσι. Αλλά με ενδιαφέρει πάρα πολύ να μάθω. Σας το είπαν εδώ στη Βουλή; Ποιος;

ΕΛΕΝΗ ΚΩΣΤΑΚΟΥ (Β' Πειραιάς - 4ο Λύκειο Κορυδαλλού): Ο Βουλευτής της Επιτροπής μας ο κ. Ζαφειρόπουλος και γενικά όσοι ήταν στην Επιτροπή...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ένας είναι, αυτός που προεδρεύει. Τί σας είπε;

ΕΛΕΝΗ ΚΩΣΤΑΚΟΥ (Β' Πειραιάς - 4ο Λύκειο Κορυδαλλού): Μας είπε να μην προτείνουμε τα ίδια πράγματα συνέχεια και συνέχεια, εφόσον είναι καταχωρημένα στα πρακτικά.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Σας είπα, λοιπόν, να μην επαναλαμβάνεται προτάσεις της Σύνοψης Κειμένων. Δε σας είπα, να μην πείτε αυτά που ειπώθηκαν πέρυσι.

ΕΛΕΝΗ ΚΩΣΤΑΚΟΥ (Β' Πειραιάς - 4ο Λύκειο Κορυδαλλού): Μα, αυτά λέγαμε, αυτά που είπαν πέρυσι.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Παρακαλώ, γιατί τα ζητήματα αυτά πρέπει να διευκρινίζονται. Εγώ κατάλαβα, όπως σας άκουσα, ότι σας είπαν –πληθυντικός, όχι ενικός, ο Πρόεδρος της Επιτροπής. Θα είμαι περιέργος ποιοι άλλοι σας είπαν, γιατί μόνο ο Πρόεδρος της Επιτροπής έχει την ευθύνη να διευθύνει μια συνεδρίαση– να μην πείτε τα περσινά, όπως είπατε πριν, ή να μην πείτε τα ίδια και τα ίδια, ακολουθώντας ο ένας τον άλλο στο Βήμα, όπως μας είπατε τώρα;

ΕΛΕΝΗ ΚΩΣΤΑΚΟΥ (Β' Πειραιάς - 4ο Λύκειο Κορυδαλλού): Νομίζω και τα δύο ειπώθηκαν.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Και τα δύο ειπώθηκαν.

ΕΛΕΝΗ ΚΩΣΤΑΚΟΥ (Β' Πειραιάς - 4ο Λύκειο Κορυδαλλού): Αν υπάρχει κάποια αντίρρηση, μπορεί να ειπωθεί.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Καλώς. Σε συγχαίρω για την ακρίβεια με την οποία μας μετέφερες την εικόνα των συζητήσεων στη Διαρκή Επιτροπή που ήσουν μαζί με άλλα εξήντα παιδιά. Αν, λοιπόν, σας είπαν να μην πείτε εκείνο ή το άλλο, δε σας είπαν καλά. Ήταν κάτι διαφορετικό από αυτό που σας είπα εγώ ότι μπορείτε να πείτε ότι θέλετε. Αν όμως, σας είπαν «μην λέτε τα ίδια και τα ίδια, αυτά που είπε ένας άλλος πριν, δηλαδή να πείτε «καλύφθηκα», προκειμένου να υπάρξει χρόνος να μιλήσουν και άλλοι», προφανώς καλώς σας ελέγχθη. Δηλαδή μία φιλική σύσταση του Προεδρεύοντος «ξέρετε, πέστε κάτι καινούριο, μην επαναλαμβάνετε αυτό που είπε κάποιος άλλος πιο πριν, κερδίστε χρόνο, εκθέστε περισσότερο πλούτο ιδεών που έχετε». Αν σας ελέγχθη αυτό, καλώς σας ελέγχθη.

Ο κ. Γεώργιος Λαουτάρης από τη Β' περιφέρεια Αθήνας έχει το λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΠΑΞΕΒΑΝΗΣ (Νομός Κοζάνης - 1ο Λύκειο Πτολεμαΐδος): Κύριε Πρόεδρε, το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Όχι, δεν μπορείτε.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΠΑΞΕΒΑΝΗΣ (Νομός Κοζάνης - 1ο Λύκειο Πτολεμαΐδος): Είναι σχετικό με το ίδιο περιστατικό.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Όχι, δεν μπορείτε. Δεν κάνουμε ανακρίσεις εδώ, για να καλέσουμε μάρτυρες.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΠΑΞΕΒΑΝΗΣ (Νομός Κοζάνης - 1ο Λύκειο Πτολεμαΐδος): Με την ίδια λογική το ίδιο έγινε και στη δική μου Επιτροπή. Οι προτάσεις απεργίφθησαν. Δεν είναι το ίδιο;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Παρακαλώ, είναι Σώμα, που βουλευτείται αυτό. Σας παρακαλώ. Η δεσποινίς δεν ήθελε να σας θίξει.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΠΑΞΕΒΑΝΗΣ (Νομός Κοζάνης - 1ο Λύκειο Πτολεμαΐδος): Οι προτάσεις δεν ετέθησαν σε ψηφοφορία. Δε σας λέει τίποτε αυτό;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ορίστε, κύριε Λαουτάρη, έχετε το λόγο.

Θα κάνω μία έκκληση σε όλους σας. Ίσως κάποιοι από σας, αυτό σημαίνει άλλωστε «αντιπροσωπευτικότητα», δεν καταλαβαίνουν αυτό που θα πω. Αυτό που σας απευθύνω ως έκκληση είναι «αποδείξτε σε όσους σας ακούουν, ότι δεν έχουν δίκιο κάποιοι που, για τους δικούς τους λόγους, θέλουν να παρουσιάσουν τη σημερινή νεολαία διαφορετική από αυτή που πράγματι είναι. Σας παρακαλώ πολύ γι' αυτό.

(Ζωηρά και παρατεταμένα χειροκροτήματα στην Αίθουσα)

Κάποιοι ισχυρίζονται ότι η νεολαία σήμερα δε βουλευτείται. Χειροκροτεί, κάνει αυτό που λένε «χαβαλέ». Λοιπόν, να τους δώσετε την απάντηση, όπως την έχετε δώσει μέχρι τώρα, με τα κείμενά σας, με τις ομιλίες σας, ότι κάνουν λάθος, ότι η ελληνική νεολαία, όπως την εκφράζετε εσείς εδώ, είναι και υπεύθυνη και σοβαρή, όταν πρέπει και εύθυμη, όταν πρέπει. (Ζωηρά και παρατεταμένα χειροκροτήματα στην Αίθουσα)

Και όταν έχει το χρόνο και τη διάθεση, κάνει και αυτό που λέμε «χαβαλέ». Αλλά δεν το κάνει μέσα σε μία τέτοια διαδικασία.

Ορίστε, κύριε Λαουτάρη έχετε το λόγο.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΛΑΟΥΤΑΡΗΣ (Β' Αθήνας - 1ο Λύκειο Γλυφάδας): Αγαπητοί φίλες και φίλοι, δε θα αναλώσω το χρόνο μου, παρατηρώντας ή επισημαίνοντας καταστάσεις ή κακώς κείμενα της Παιδείας μας σήμερα. Εξάλλου μιλάω σε ανθρώπους, που τα γνωρίζουν καλά, αν όχι καλύτερα από εμένα.

Γι' αυτό θα προχωρήσω απευθείας σε κάποιες προτάσεις, που έχουν να κάνουν με τον πολιτισμό και την προαγωγή του μέσα στα σχολεία, με την εκπαιδευτική διαδικασία.

Είναι αλήθεια ότι μία συναδελφός αναφέρθηκε στο ίδιο θέμα, ωστόσο εγώ θα προχωρήσω πιο πολύ, με πιο συγκεκριμένες προτάσεις.

Κατά τη γνώμη μου, ο πολιτισμός σαν τρόπος και στάση ζωής μπορεί να διδαχθεί στο σχολείο μέσα από δύο κανάλια: αφ' ενός με τις πολιτιστικές δραστηριότητες και αφ' ετέρου με την αναβάθμιση των μαθημάτων της μουσικής και των καλλιτεχνικών.

Οι πολιτιστικές δραστηριότητες έχουν να κάνουν με τη συγκρότηση θεατρικών ομάδων, που προφανώς θα δίνουν παραστάσεις, αθλητικών ομάδων, που θα παίρνουν μέρος σε εσωτερικά ή διασχολικά πρωταθλήματα, καλλιτεχνικών ομάδων, οι οποίες θα παρουσιάζουν το έργο τους σε εκθέσεις ζωγραφικής, λογοτεχνικών ομάδων, που θα παρουσιάζουν το συγγραφικό τους έργο με εκδόσεις βιβλίων και τέλος με τη συγκρότηση περιβαλλοντικών ομάδων, που θα γνωστοποιούν τις εργασίες τους ή χρήσιμα συμπεράσματα από τις έρευνές τους στους υπόλοιπους μαθητές.

Τα παραπάνω, φυσικά, προϋποθέτουν έλλειψη κάθε ελέγχου από τους καθηγητές και ελεύθερη επιλογή από τους μαθητές, δεδομένου ότι έχουμε να κάνουμε με καλλιτεχνική δημιουργία, προσωπική έκφραση.

Το άλλο κανάλι πολιτισμού στα σχολεία είναι τα καλλιτεχνικά και η μουσική, που κατατάσσονται δυστυχώς μεταξύ

ΕΙΔΙΚΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑΣ

των μαθημάτων για τα οποία δεν ενδιαφέρονται οι μαθητές σήμερα. Η αναβάθμισή τους μπορεί να επιτευχθεί με τη διδασκαλία τους στο λύκειο και όχι μόνο στο γυμνάσιο. Εισαγωγή νέου βιβλίου μουσικής με παραδοσιακές μουσικές άλλων χωρών, δηλαδή μουσικές του κόσμου, που συνοδεύονται από σχετικές ακροάσεις, δηλαδή κασέτες. Επισκέψεις τόσο σε συναυλίες του Μεγάλου Μουσικής, όσο και σε συναυλίες σύγχρονων Ελλήνων καλλιτεχνών. Εκμάθηση μουσικών οργάνων.

Έπειτα, όσον αφορά τα καλλιτεχνικά, προτείνω να γίνεται διδασκαλία ιστορίας της τέχνης, όπως στα πολυκλαδικά λύκεια. Επισκέψεις σε εκθέσεις της Εθνικής Πινακοθήκης και άλλων αιθουσών τέχνης και καλλιτεχνική δραστηριότητα από τα ίδια τα παιδιά.

Τέλος, παίρνοντας αφορμή από την απουσία εφήβων δημοσιογράφων στη Βουλή μας, προτείνω τη θέσπιση εφημερίδας σε κάθε σχολείο. Εδώ μιλάω για Τύπο, μέσω του Internet, το διεθνές δίκτυο, δηλαδή ηλεκτρονική εφημερίδα. Αυτό βέβαια απαιτεί την ύπαρξη κόμβων Internet σε κάθε σχολείο πράγμα που επίσης εξυπηρετεί ποικίλους εκπαιδευτικούς σκοπούς. Αποτέλεσμα των παραπάνω θα είναι η εξοικείωση με την τέχνη και τον πολιτισμό, το ότι αναδεικνύονται οι προσωπικότητες των μαθητών μέσα από τέτοια προγράμματα και τέλος ότι ο μαθητής μπορεί να ανακαλύψει και να αναπτύξει κλίσεις και δεξιότητες του. Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Η έφηβος βουλευτή από τη Γερμανία Αγγελική Ματθαιοπούλου έχει το λόγο.

(Χειροκροτήματα)

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΜΑΤΘΑΙΟΠΟΥΛΟΥ (2ο Λύκειο Νυρεμβέργης): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε της Βουλής, αγαπητέ μας κύριε Σαμαράκη, αγαπητοί συνάδελφοι, σας χαιρετώ. Έρχομαι από τη Γερμανία για να θέξω καθαρά θέματα Παιδείας, γιατί άλλωστε αυτά είναι που μας αφορούν άμεσα και σε αυτά εντοπίζονται τα προβλήματά μας. Δε θα χρονотριβήσω με περιττούς προλόγους αφού ο χρόνος μου είναι περιορισμένος, αλλά θα περάσω κατευθείαν στην παρουσίαση της πραγματικότητας που βιώνουμε καθημερινά.

Αισθάνομαι ηθικό χρέος και επιβεβλημένη την ανάγκη να δηλώσω χωρίς φόβο, αλλά με θάρρος και παρηγορία, ότι απέχει αρκετά το να περιγράψω μία κατάσταση από το να τη βιώνεις άμεσα σαν ένα ασφυκτικό παρόν στο ξεκίνημα της ζωής σου για το οποίο ψάχνεις απεγνωσμένα λύσεις, για να μη γίνει και το μέλλον σου όμοιο. Δηλώνω ευθέως πως τούτη η γενιά των αποδήμων Ελλήνων διακατέχεται από ένα αίσθημα δυσάρεστο, το αίσθημα ότι ο στίβος στον οποίο μας παραδόθηκε η σκυτάλη είναι αποκαρδιωτικά βαρύς, για να μην πω διαλυμένος, και οι κανόνες του αγώνα μοιάζουν ξεχασμένοι, για να μην τους χαρακτηρίσω προδομένους. Το χειρότερο, όμως, είναι ότι η γενιά μου νοιώθει τον εαυτόν της

στα εκπαιδευτικά ζητήματα απροπόνητο, ή, αν θέλετε ανελλιπώς και ακατάλληλα προετοιμασμένο.

Το μόνο θετικό είναι το γεγονός ότι διαισθάνεται τα προβλήματά της και ότι δεν έχουμε να κάνουμε με πλήρη άγνοια. Πάνω σε αυτήν την ακτίδα αυτογνωσίας μπορώ να στηρίξω άλλωστε τις όποιες ελπίδες μου. Κατ' αρχήν θ' αναφερθώ στο ζήτημα της συρρίκνωσης των σχολείων της Γερμανίας. Το αρμόδιο Υπουργείο, με μέτρα που έλαβε πρόσφατα, έθεσε σαν στόχο τη μείωση των εκπαιδευτικών ιδρυμάτων, με πρόφαση το υψηλό οικονομικό κόστος της λειτουργίας αφενός και αφετέρου το άνοιγμα νέων σχολείων σε χώρες της Αφρικής, της λοιπής Ευρώπης, της Ασίας και της Νοτίου Αμερικής.

Το αξιοσημείωτο που μας αφήνει άφωνους είναι ότι οι ειδικοί προφασίζονται ότι πρέπει να ενισχύσουμε την Παιδεία και σε άλλες χώρες. Σας ερωτώ, για να ιδρύσουμε νέα σχολεία θα πρέπει να βάλουμε λουκέτα στα ήδη υπάρχοντα, που λειτουργούν εδώ και πολλά χρόνια; Κάνοντας κάτι τέτοιο υποβοηθούμε άμεσα τους απόδημους να προτιμήσουν να στείλουν τα παιδιά τους σε καθαρά γερμανικά σχολεία, με τραγική συνέπεια από εκεί και πέρα να γερμανοποιούνται απόλυτα, μιας και είναι αναμφισβήτητο το γεγονός του αποκλεισμού από το προσκήνιο αυτών των Ελλήνων. Αν είναι δυνατόν να συρρικνώσουμε δύο σχολεία σε ένα από τη στιγμή που έχουν τον απαιτούμενο αριθμό μαθητών!

Επίσης, πολλοί αντιμετωπίζουν πρόβλημα μετακίνησης, με την έννοια ότι για να μεταβούν στο πλησιέστερο γειτονικό σχολείο συχνά χρειάζονται δύο και τρεις ώρες. Έχετε, λοιπόν, την πεποίθηση ότι ένα τέτοιο παιδί θα προτιμήσει να φοιτήσει σε κάποιο ελληνικό σχολείο από το να παρακολουθήσει ένα αντίστοιχης βαθμίδας γερμανικό σχολείο;

Τι θα του προσφέρει; Παραπάνω κούραση;

Με τη συρρίκνωση στη συνέχεια, που ήδη έχει αρχίσει να συντελείται με ταχύτατους ρυθμούς και έχει προκαλέσει την αγανάκτηση και τη δυσαρέσκεια, δεν μπορούμε με κανένα τρόπο να κρατήσουμε την ελληνικότητα των ομογενών στη Γερμανία.

Χρησιμοποιούν επίσης ένα ακόμη πρόσχημα οι ειδικοί το οποίο θεωρούμε απαράδεκτο. Ισχυρίζονται ότι στη Γερμανία υπάρχουν τα περισσότερα σχολεία σε σχέση με άλλες χώρες και θα μπορούσαμε άνετα να τα μειώσουμε αφού το οικονομικό κόστος βαραίνει τους Έλληνες φορολογούμενους.

Έτσι, θα ήθελα να σας ενημερώσω ότι το γερμανικό κράτος αναλαμβάνει τις περισσότερες φορές την παραχώρηση κτηρίων, την παροχή σε εκπαιδευτικούς επιμισθίου, τη συντήρηση και την προστασία των σχολείων και άλλα.

Είναι, λοιπόν, φανερό ότι η συρρίκνωση των σχολείων στη Γερμανία δεν εξυπηρετεί τους στόχους που προφασίζονται οι αρμόδιοι και καθαρά συμβάλλουν στη σταδιακή ελαχιστοποίηση και στον περιορισμό τους σε τμήματα μητρικής γλώσσας.

Η αντίδραση των ομογενών πάνω στο θέμα αυτό βρίσκει αδιάφορους τους αρμόδιους φορείς που εθελουφλούν και συνεχίζουν να στηρίζουν τις κίβδηλες θέσεις τους, ενώ συγχρόνως προσπαθούν να πείσουν τους ομογενείς ότι η συρρίκνωση των σχολείων είναι συμφέρουσα και ότι αποτελεί μοντέλο καινοτόμο.

(Στο σημείο αυτό ακούγεται ο προειδοποιητικός ήχος λήξης του χρόνου ομιλίας της εφήβου-βουλευτού).

Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω λίγο χρόνο ακόμη;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Έχετε φτάσει τα πέντε λεπτά. Έπρεπε να είχατε κάνει την προετοιμασία σας. Είμαστε ήδη εκτός χρόνου. Παρακαλώ ολοκληρώστε σύντομα.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΜΑΤΘΑΙΟΠΟΥΛΟΥ (2ο Λύκειο Νυρεμβέργης): Έγραφα γυμνή την αλήθεια, όπως ακριβώς αισθάνομαι και από την οπτική γωνία από την οποία θωρώ τον κόσμο γύρω μου. Ίσως ο λόγος μου να θεωρηθεί ιδιαίτερα δηκτικός, να θίγει πρόσωπα και καταστάσεις και ίσως ισχυρισθούν κάποιοι ότι μιλάω από θέση υπερέχουσα, αφού έχω λευκό μητρώο και χωρίς να αναγκασθώ να δώσω λόγο για τις πράξεις και τα επιτεύγματά μου και γενικά για τη δράση μου.

Όμως σας υπενθυμίζω ότι εσείς ζητήσατε να σφυγμομετρήσετε τον παλμό της νεολαίας σε όλα τα μίξη και τα πλάτη της γης. Σεις ευχηθήκατε να ανταποκριθούμε στο κάλεσμα της Βουλής των Εφήβων 1996-1997.

Να, λοιπόν, η φωνή των Ελληνοπαίδων εξωτερικού. Σας την παραδίδω από τα βάθη της ψυχής μου, σε σας που παίρνετε αποφάσεις για τη ζωή μας. Δεν είμαστε έφηβοι δεύτερης ή τρίτης κατηγορίας. Κυλάει ελληνικό αίμα στις φλέβες μας και να είστε σίγουροι ότι, όσο και αν δεχόμαστε τα βέλη από τη μητέρα Ελλάδα, εμείς δε θα την προδώσουμε ποτέ.

(Ζωηρά χειροκροτήματα)

Πάντως, όσο πιο μακριά είμαστε από την Πατρίδα, τόσο πιο κοντά σ' αυτήν είναι οι ψυχές μας. Σας ευχαριστώ.

(Ζωηρά χειροκροτήματα).

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Η δεσποινίς Έρρα-Σταυρούλα Ντουμανοπούλου, έφηβος βουλευτής από το Σουδάν.

ΗΡΑ - ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ ΝΤΟΥΜΑΝΟΠΟΥΛΟΥ (Κοντομυχάλειος Σχολή Χαρτούμ): Αγαπητοί παρευρισκόμενοι, έρχομαι από το ελληνικό σχολείο του Σουδάν, την Κοντομυχάλειο Σχολή. Ένα κτίριο νεοκλασικό και επιβλητικό στην καρδιά μιας αφρικανικής χώρας. Ήταν τόση η λαχτάρα των Ελλήνων μεταναστών για ελληνική μόρφωση, που επένδυσαν τον ιδρώτα και την ψυχή τους για να κτισθεί αυτό το ελληνικό σχολείο. Πριν από μερικά χρόνια έσφυζε από ζωή, όπως και όλη η ελληνική παροικία του Σουδάν. Όμως τα κατά σειράν δικτατορικά καθεστώτα δυσκόλεψαν τη διαβίωση στη χώρα αυτή. Οι Έλληνες πήραν το δρόμο της επιστροφής, όπως συμβαίνει πάντα σε τέτοιες περιπτώσεις. Ορισμένοι αναγκάστηκαν να μείνουν. Είναι δεύτερη και τρίτη γενιά των

μεταναστών, είναι Έλληνες στη ψυχή και ορθόδοξοι στην πίστη. Μιλούν ελληνικά, μορφώνονται ελληνικά, χορεύουν παραδοσιακούς χορούς, κάνουν εθνικές γιορτές και παρελάσεις και ζουν σύμφωνα με τα ελληνικά ήθη και έθιμα. Η ζωή τους τώρα είναι δύσκολη, γιατί αυτή η χώρα δεν τους εξασφαλίζει σχεδόν τίποτε. Νιώθουν εγκαταλειμένοι. Ας αποφασίσει κάποιος εκπρόσωπος του Κράτους να τους επισκεφθεί και να ακούσει τα προβλήματά τους. Είναι Έλληνες, αλλά δε μπορούν να πάρουν ελληνικά διαβατήρια. Θεωρούνται Σουδανοί πολίτες, επειδή οι γονείς και οι παππούδες τους αναγκάστηκαν κάποια στιγμή να αλλάξουν υπηκοότητα για λόγους επιβίωσης. Δανειζομαι το στίχο κάποιου τραγουδιού «είχα βαθείά μου μια πληγή, αγάπη που δε βρήκε γη, χαμένη μέσα στο κύμα».

Ναι, όλοι αυτοί οι άνθρωποι την αγαπούν την Ελλάδα, την Ελλάδα που ίσως ποτέ δε γνώρισαν, μα τους κέρδισε με τη Δημοκρατία και την ελευθερία της. Δε νομίζετε, πως το Ελληνικό Κράτος, αντί να τους ταλαιπωρεί, πρέπει να τους επιβραβεύσει που κράτησαν ζωντανή τόσα χρόνια την Ελλάδα μέσα τους;

Κάτι ακόμα. Ζώντας στη χώρα αυτή, βιώνω καθημερινά γύρω μου την έλλειψη ελευθερίας και την καταπάτηση της ανθρωπίνης αξιοπρέπειας. Κατεβαίνοντας από το αεροπλάνο, στο αεροδρόμιο του Ελληνικού, ένοιωσα πως αναπνέω τον αέρα της Δημοκρατίας. Ας εκτιμήσουμε όλοι λίγο περισσότερο το πολύτιμο αυτό αγαθό.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Η δεσποινίς Τζουλιάννα-Δήμητρα Νιάγκου, έφηβος βουλευτής της Β' Περιφέρειας Αθήνας, έχει το λόγο.

ΤΖΟΥΛΙΑΝΑ - ΔΗΜΗΤΡΑ ΝΙΑΓΚΟΥ (Β' Αθήνας Ιδ. Λύκειο - Ελληνογαλλική Σχολή «Άγιος Ιωσήφ»): Σεβαστά μέλη της Βουλής, αγαπητοί φίλοι και συνάδελφοι, ένα θέμα που απασχόλησε αρκετά την Επιτροπή στην οποία ανήκω, είναι η ποιότητα των εκπομπών που προσφέρει η τηλεόραση και η επίδρασή τους πάνω στους τηλεθεατές.

Πιο συγκεκριμένα, θα αναφερθώ στα reality shows και στα συγγενικά με αυτά τηλεοπτικά νυφοπάζαρα.

Το τηλεοπτικό κοινό διχάζεται με αυτές τις εκπομπές, που επιλέγουν οι άλλοι πριν από εμάς, για εμάς. Άλλοι διασκεδάζουν. Όμως, δεν είναι διασκέδαση το γέλιο σε βάρος ενός ανθρώπου δυστυχημένου και απελπισμένου. Άλλοι υποστηρίζουν ότι ευαισθητοποιείται η κοινή γνώμη και εντείνεται η κοινωνική πρόνοια. Όμως, δεν είναι ευαισθητοποίηση η αποχαυνωτική παρακολούθηση τηλεοπτικών αποβλήτων, ενώ το κοινωνικό έργο των παρουσιαστών, είναι ανύπαρκτο. Καθόλου ανύπαρκτες, όμως, δεν είναι και οι αμοιβές τους που ανέρχονται σε ποσά πολλών μηδενικών.

Εμείς, μέσα από την ηλικία του αυθορμητισμού και της αβίαστης αλήθειας, ρίχνουμε τα κατηγορώ σε εσάς και σε εμάς, σε εσάς που επιτρέπετε να προβάλλονται τέτοιες εκπο-

ΕΙΔΙΚΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑΣ

μπές, σε εμάς που επιτρέπουμε στους εαυτούς μας τη συντήρησή τους. Υποβιβάζουμε όλοι, ανεξαρτήτως ηλικίας, και εσείς και εμείς, τη νοημοσύνη και την αξιοπρέπεια του ανθρώπου. Επιλέγουμε απλά το καλύτερο από τα χειρότερα, το λιγότερο χειρότερο. Η εκμετάλλευση αυτή του ανθρώπινου πόνου πρέπει να σταματήσει και ας γίνει αρχή απ' αυτήν εδώ την Αίθουσα. Σήμερα προτείνω, αύριο απολαμβάνω ένα καλύτερο μέλλον.

Προτείνω την προβολή στην τηλεόραση του ελληνικού και ξένου λογοτεχνικού πλούτου. Προτείνω τον έλεγχο των προγραμμάτων από επιτροπή ψυχολόγων, δημοσιογράφων, δικαστικών και παιδαγωγικών φορέων. Προτείνω τη διαμόρφωση των προγραμμάτων από τις δικές μας επιλογές. Διαλέγουμε εμείς πριν από τους άλλους, για εμάς. Προτείνω την εξυγίανση του τηλεοπτικού προγράμματος, γιατί μας προσφέρουν φτηνό θέαμα με την προσδοκία ότι θα το καταπιούμε. Προβάλλουν το χειρότερο, για να αισθανόμαστε τυχεροί που ζούμε σε κάτι καλύτερο, με τη μόνη διαφορά ότι εμείς διώχνουμε τη στάχτη που μας ρίχνουν στα μάτια, ενώ εκείνοι είναι μουντζουρωμένοι απ' αυτή. Εκείνοι τετραγωνίζουν τη δυστυχία και εμείς την απραξία. Προτείνω την επιβολή προστίμων και μετά από ένα συγκεκριμένο αριθμό χρηματικών αποζημιώσεων, την απαγόρευση των σχετικών εκπομπών. «Έγκλημα και τιμωρία». Έγκλημα, οιονεί εκμετάλλευση του ανθρώπινου πόνου, τιμωρία η χρηματική αποζημίωση.

Εμείς οι «Έφηβοι βουλευτές», σήμερα απ' αυτά εδώ τα έδρανα, βγάζουμε μια κραυγή απελπισίας και απόγνωσης πριν σωπάσουμε για πάντα και θέλουμε να εισακουστούμε. Γιατί η αναφορά ενός θέματος διαφέρει σημαντικά από τη αποσιώπησή του και γι' αυτό είμαστε εδώ αυτήν τη στιγμή. «Γυρίζουμε τα μάτια δάκρυα γεμάτα κατά το παραθύρι», σύμφωνα με στίχο γνωστού ποιήματος. Γι' αυτό και εγώ, με όλη μου την ειλικρίνεια, σας κοιτάζω κατάματα και δε σκίβω με ντροπή το κεφάλι μπροστά στα δημοσιογραφικά πολυβόλα που αυτήν τη στιγμή μας στοχεύουν. Μεριμνώ για το κοινό συμφέρον, μεριμνούμε για το κοινό συμφέρον. Μεριμνείστε και εσείς. Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Η δεσποινίς Αφροδίτη Νίκα, Έφηβος βουλευτής του Νομού Λαρίσης, έχει το λόγο.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΝΙΚΑ (Νομός Λαρίσης - 2ο Λύκειο Φαρσάλων): Κυρίες και κύριοι χαιρέτε. Εκπροσωπώ τη Βόρεια Ήπειρο, ένα πεταμένο κομμάτι της Ελλάδος. Νοιώθω περήφανε που κρατώ σήμερα την κάρτα «Βουλή των Ελλήνων». Ελπίζω να με ακούσετε, γιατί δεν είναι λόγια απλά, αλλά θέμα επιβίωσης και υπερηφάνειας. Η Βόρεια Ήπειρος είναι και η Κυρά του Ελληνισμού. Και αυτό οι Έλληνες εδώ, πρέπει να το πληροφορηθούν όλοι. Δεν έχουν το δικαίωμα να μας κοιτάζουν με ματιές άγριες και περιέργες. Πρέπει να γνωρίζουν τα μαρτύρια των Ελλήνων της Βορείου Ηπείρου,

που όλο και πιο πολύ βγαίνουν στην επιφάνεια. Αυτά τα λίγα χρόνια που έζησα στην Αλβανία, είδα μουσειά αρχαία με γράμματα ελληνικά. Πώς μπορούν αυτά να είναι Αλβανικά; Όμως, όλοι εμείς βγαίνουμε στο δρόμο και μας φωνάζουν Αλβανούς, γιατί γεννηθήκαμε εκεί που η γραμμή των συνόρων χαράχτηκε στραβά. Και όμως, η Κέρκυρα και τα Γιάννενα είναι Βόρεια Ήπειρος. Γιατί αυτοί λέγονται Έλληνες και εμείς Αλβανοί;

(Ζωηρά χειροκροτήματα)

Πώς μπορούμε με μια γραμμή να διαχωρίζουμε τις ευθύνες και να λέμε εγώ ανήκω εδώ, εκείνος εκεί; Δε ζητάω να σβήσετε αυτήν τη γραμμή, αλλά να νοιώσετε αυτό, ότι είμαστε Έλληνες. Δε θέλω να αναφερω στο χαμένο Ελληνισμό, αλλά να φωνάξω «όχι άλλες χαμένες πατρίδες, όχι άλλα δάκρυα»!

(Ζωηρά χειροκροτήματα στην Αίθουσα)

Έφυγα από την Αλβανία, με την ελπίδα να σωθώ. Αυτή η ελπίδα, όμως, πολύ σύντομα για όλους μας χάθηκε. Γιατί όλοι μας έβλεπαν σαν άσχημα παπιά. Σας ρωτώ, λοιπόν: Τί πρέπει να κάνουμε, για να δεχθούν ότι είμαστε Έλληνες; Τί μάχες και αγώνες πρέπει να δώσουμε; Υπάρχει μεγαλύτερος αγώνας από αυτόν που αιώνια κάνουμε και αιώνια κερδίζουμε; Όλα όμως έχουν και το τέλος τους και εμείς δεν αντέχουμε άλλο.

Ευχήστε από τον εφιάλτη που βλέπετε, για να βοηθήσετε και εμάς να μπούμε στο όνειρο. Ξέρω ότι κάνετε πολλά για μας και τα προβλήματα της Πατρίδας μας είναι πολλά. Όμως, αυτό πρέπει να λυθεί.

Θα ήθελα τώρα να κάνω μία πρόταση. Να υπήρχαν εδώ μαζί σας κάποιοι Βουλευτές Βορειοηπειρώτες να αντιπροσωπεύουν εμάς. Αυτό θα έπρεπε ήδη να έχει γίνει. Δε ζητάμε από σας να φωνάζετε ποιο Κόμμα θα βρει την καλύτερη λύση για μεγαλύτερη εντύπωση, αλλά να συνεργασθείτε όλοι για το καλό του Ελληνισμού. Εμείς, έτσι όπως χωρίσαμε τώρα, φοβάμαι ότι σε λίγο όλα θα έχουν χαθεί. Τόσον καιρό αντέξαμε και κανένας Χότζα δεν μπόρεσε να μας κάνει τουρκαλβανούς. Τώρα όμως ο κύκλος κλείνει.

Και φθάνω σε κάτι σημαντικό, τη γλώσσα, για την οποία κάποιοι έχουν δίκιο να μας φωνάζουν «Αλβανούς», αφού ούτε ελληνικά σχολεία έχουμε, ούτε εκκλησίες. Πρέπει να κτισθούν μερικά σχολεία, που να διδάσκονται τα ελληνικά –η γλώσσα μας– γιατί και εμείς πώς να τα ξέρουμε, αν πρώτα δεν τα μάθουμε;

Λίγα ποιήματα μου έχουν μείνει στο μυαλό από τη γιαγιά μου, ένα όμως δε θα πάψω να λέω σε κάθε μου βήμα: «Σε γνωρίζω από την κόψη του σπαθιού την τρομερή».

(Όρθιοι οι έφηβοι βουλευτές χειροκροτούν ζωηρά και παρατεταμένα)

Μου θύμιζε αυτήν τη γλώσσα, γιατί δεν ήξερα αλβανικά και μου έλεγε να μάθω αυτό που πρέπει, που είναι δικό μας και θα μείνει. Μ' αυτές τις τάξεις με Ελληνικά, που έχουν

φτιάξει, προσπαθούν να μας δέσουν τα μάτια. Για κοροϊδία; Αφού και αν τα μάθουμε, πάλι αλβανικά θα κάνουμε και θα τα ξεχάσουμε. Δεν πρέπει να τελειοποιηθεί ένα σχολείο με ανώτατη εκπαίδευση, ώστε να διδάσκονται τα Ελληνικά, για να συνεχίσουμε και εμείς τη γλώσσα μας;

Το μόνο που μπορώ να κάνω είναι να εύχομαι και να ελπίζω. Δεν αντέχω να βλέπω αυτή την κατάντια του Τόπου μου. Ένας κόμπος σε πνίγει στο λαιμό και τα μάτια σου γυαλίζουν, προσπαθώντας να σφίγγεις τα δόντια, ώστε να μην πέσουν τα δάκρυα κάτω, μη σε δει κανείς και σε κοροϊδέψει. Εκείνοι που τα παράτησαν, γιατί άφησαν τον πύργο τους που κάθε μέρα κτίζουν, το βράδυ να γκρεμίζεται; Δεν είναι κρίμα να μας πάρουν και αυτή τη γη που μας έμεινε; Απορρίψτε τη θέση «η Ελλάδα δε διεκδικεί τίποτα» και υιοθετήστε «η Ελλάδα διεκδικεί όσα της ανήκουν».

(Ζωηρά χειροκροτήματα στην Αίθουσα)

Μόνο εσείς μπορείτε να βοηθήσετε και μόνο εσείς μπορείτε να σηκώσετε τη φωνή σας για νόμους και Δικαιοσύνη.

Ακούστε τώρα να μιλά όχι η τυποποιημένη γλώσσα, αλλά εκείνη η φωνή της ψυχής που πιστεύω πως αντιπροσωπεύει όλους αυτούς που θα ήθελαν να μιλήσουν γι' αυτό το θέμα.

«Μα, ναι, εσένα ψάχνω, που έχεις στα χείλη το ρόδο το γαλάζιο και στα μαλλιά το φως. Μη μου το κόψετε καημοί, αυτό είναι το σχοινί μου. Και αν τραβηχτεί στο τέρμα και κοπεί, θα πληγωθεί η ψυχή μου. Και αν το ρόδο κόψετε και αν μαραθούν τα φύλλα και η φωνή μου θα χαθεί στ' αγριεμένο κύμα».

(Ζωηρά χειροκροτήματα στην Αίθουσα)

Να ευχαριστήσω και τα παιδιά που αντιπροσώπευαν τη Βόρειο Ήπειρο αλλά δεν μπόρεσαν να μιλήσουν, Μελλομένη Γιώργη, Σταύρου Ελένη, Μάλλω-Μαρία Εσμεράλντα.

Ευχαριστώ πολύ.

(Ζωηρά χειροκροτήματα στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Η δεσποινίς Στέλλα Ντάσιου, έφηβος βουλευτής του Νομού Φθιώτιδας, έχει το λόγο.

ΣΤΕΛΛΑ ΝΤΑΣΙΟΥ (Νομός Φθιώτιδος - 5ο Λύκειο Λαμίας): Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, κύριε Σαμαράκη, φίλες και φίλοι, χαίρομαι που μας δίνεται η ευκαιρία να εκφράσουμε μέσα στο χώρο της Βουλής τις απόψεις μας και να ασκήσουμε κριτική με μοναδικό τρόπο ως νέοι με ιδανικά, ανησυχίες και οράματα.

Εμείς δεν έχουμε να υπηρετήσουμε κανένα Κόμμα, ούτε να φροντίσουμε για τη θέση μας και την επανεκλογή μας. Είμαστε εδώ για να δώσουμε ένα μάθημα Δημοκρατίας και ένα μήνυμα ότι «μπορούμε να αλλάξουμε τον κόσμο». Αλλά να θυμάστε ότι περιμένουμε από εσάς τους μεγαλύτερους τις προϋποθέσεις για να το κάνουμε.

Καθημερινά βιώνουμε κοινωνικοπολιτικές καταστάσεις που φανερώνουν την ολοένα αυξανόμενη φθορά του Κράτους. Αναντίρροπα, τίποτα δεν μπορεί να επιχειρηθεί χωρίς

λειτουργικό κρατικό μηχανισμό. Δυστυχώς, όμως, ο δικός μας κρατικός μηχανισμός έχει πάψει από πολύ καιρό να είναι λειτουργικός.

Το τίμημα ωστόσο της κακοδιοίκησης δεν καλούνται να το πληρώσουν οι νοθευτές της ελληνικής πολιτικής ζωής, αλλά ο Λαός. Η έλλειψη αισθήματος καθήκοντος, που προάγεται μέσα στον ελληνικό κοινωνικό και πολιτικό χώρο, σιγματίζει την εποχή μας με την ιδεολογία του βολέματος. Έτσι βρεθήκαμε αντιμέτωποι με το «δούναι και λαβείν» του ρουσφετιού, το οποίο φαίνεται να είναι αναπόσπαστα δεμένο με κάθε μορφή δημόσιας ζωής.

Όταν ο νεοέλληνας έχει ως παντοδύναμο Θεό το μέσον και ενδίδει στην αθέμιτη συναλλαγή του ρουσφετιού, στην ουσία δεν μπορεί να θεωρηθεί πολίτης με ελεύθερη συνείδηση. Η έκφραση της θέλησης του ψηφοφόρου στη σύγχρονη Δημοκρατία είναι αλλοτριωμένη. Στην πραγματικότητα τα πολιτικά Κόμματα δε διαφέρουν και πολύ από τις εμπορικές επιχειρήσεις, καθώς ο πολιτικός παρέχει διορισμούς, μεταθέσεις, δάνεια, εργασία σε θέση του Δημοσίου, με αντάλλαγμα την παροχή αφοσίωσης στις πολιτικές προτιμήσεις.

Το ρουσφετί καλλιεργεί άμεσα και έμμεσα την παρανομία. Το τραγικό όμως της υπόθεσης είναι ότι τα λεγόμενα ρουσφετία δεν είναι όλα ρουσφετία της παρανομίας, αλλά είναι ο τρόπος για να ζητήσει ο πολίτης κάτι που πρέπει να γίνει χωρίς καμία μεσολάβηση.

Είναι φανερό, λοιπόν, πως το ρουσφετί αποτελεί πραγματική κοινωνική πληγή. Ευδοκμεί το υβρίδιο του δημοκρατικού μας ελλείμματος, εξαφανίζεται η ηθική δύναμη του δικαίου, καταργούνται οι νόμοι της Πολιτείας, εμποδίζεται η άνοδος των ικανών και άξιων, καλλιεργείται ο πολιτικός αμοραλισμός. Δεν είναι τυχαία η αδιαφορία των νέων για τα πολιτικά δρώμενα, αφού ζουν τη φθορά και την αναξιοκρατία, πριν ακόμη ενταχθούν ενεργά στον κοινωνικοπολιτικό χώρο.

Σε τελική ανάλυση ο νέος αναγκάζεται να προσαρμόσει τα όνειρα και τις φιλοδοξίες του στα πλαίσια μιας αρπακτικής κοινωνίας.

Για την πρόοδο του δημοκρατικού μας συστήματος πρέπει σαφώς να πραγματοποιηθούν νέα βήματα. Βασικά πρέπει να δοθεί ιδιαίτερη προσοχή στην τόσο κακοπαθημένη στον τόπο μας παιδεία. Ο μαθητής που μαθαίνει παπαγαλία γνώσεις, όταν γίνει πολίτης θα δέχεται άκριτα τις από κομματικής έδρας ψευδολογίες και απάτες. Είναι απαραίτητη η πολιτική κοινωνικοποίηση των νέων και η διαμόρφωσή τους σε πολίτες, που να μετέχουν ενεργά και κυρίως συνειδητά στην πολιτική ζωή.

Απαραίτητα είναι κάποια νομοθετικά και συνταγματικά μέτρα για να επιτευχθεί η εξάλειψη της ρουσφετολογίας, όπως όλες οι προσλήψεις σε θέσεις του Δημοσίου να γίνονται με αξιοκρατικούς διαγωνισμούς, να δημιουργηθούν Κόμματα αρχών και να καλλιεργηθεί η πολιτική της ευθύνης, να

καθιερωθεί αδικήμα αθέμιτης εξυπηρέτησης, γιατί μόνο με την ποινικοποίηση του ρουσφετιού μπορεί να αναβαθμιστεί η Δημοκρατία, να καταργηθεί ο σταυρός προτίμησης, ώστε να απαλειφθεί το κίνητρο των ρουσφετολογικών επιδόσεων, να υπάρξει έντιμο εκλογικό σύστημα.

Κάποτε ο Μπέρναρντ Σω έλεγε, πως όποιος δεν μπορεί να δράσει, διδάσκει. Εμείς που αποτελούμε τη «Βουλή των Εφήβων», δεν ήλθαμε εδώ για να διδάξουμε. Είναι βέβαιο πως τα προβλήματα είναι γνωστά, όπως και οι λύσεις τους, κανείς όμως δεν αναλαμβάνει το κόστος της υλοποίησής τους. Είναι καιρός να παραθέσουμε την ατομική μας ευθύνη δίπλα στη συλλογική. Μόνο έτσι θα μπορέσουμε να δημιουργήσουμε το ζητούμενο, δηλαδή το κράτος δικαίου, την πραγματική ισονομία και ισοπολιτεία που θα εγγυάται στους πολίτες την επικράτηση των καλύτερων μεταξύ των ίσων.

Δεν απομένει συνεπώς τίποτε άλλο παρά να δώσουμε σήμερα στους εαυτούς μας αλλά και στην Ελληνική Κοινωνία που μας παρακολουθεί την υπόσχεση «άμες δε γ' εσόμεθα πολλώ κάρονες!» Ευχαριστώ.

(Ζωηρά χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Η δεσποινίς Αφροδίτη Παρδάλη, έφηβος βουλευτής του Νομού Φλώρινας, έχει το λόγο.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ ΠΑΡΑΛΗ (Νομός Φλώρινας - Λύκειο Φλώρινας): Πάτερ, κύριε Πρόεδρε, σεβαστέ και αγαπητέ κύριε Σαμαράκη, φίλοι έφηβοι βουλευτές, ακούγονται πολλές κριτικές σε βάρος της νεολαίας, σε βάρος της δικής μας σημερινής νεολαίας, που αποτελούμε την ελπίδα και το αύριο της Πατρίδας. Εμείς, όμως, ξέροντε ότι «παντού τα πάντα» και μεταξύ των εν ενεργεία πολιτικών και σε διάφορα άλλα επαγγέλματα υπάρχουν και καλές και κακές πλευρές της ζωής. Αυτό συμβαίνει και σε μας, στη νεολαία, που, ενώ θεωρείται ότι έχει μόνο αρνητικά στοιχεία, σας διαβεβαιώνουμε ότι υπάρχουν πολλά θετικά!

Αγωνιούμε εξ ίσου με τους μεγάλους για τα άπαιμπλα προβλήματα, που αντιμετωπίζει η Χώρα μας. Σίγουρα, όταν έλθει κάποτε η ώρα, θα συμβάλλουμε και εμείς στην επίλυση αυτών, στην επίλυση τόσο των εθνικών προβλημάτων όσο και των εσωτερικών. Ένα από τα μεγαλύτερα εσωτερικά είναι η ανεργία, η οποία ταλαιπωρεί και μαστίζει πολλές περιοχές της Ελλάδας.

Ανεργία υπάρχει στη Θράκη, ανεργία υπάρχει στην Ήπειρο και στην Εύβοια. Η ανεργία είναι βαριά και βασανιστική για κάθε εργάτη, για κάθε απόφοιτο λυκείου, για κάθε πτυχιούχο, σε οποιοδήποτε σημείο της Ελλάδος και αν κατοικεί. Επομένως είναι το ίδιο βασανιστική και για τον άνεργο της Φλώρινας.

Για το λόγο αυτό θα ήθελα να αναφερθώ στις αρνητικές επιπτώσεις της ανεργίας στο νομό μου, συνδυάζοντάς τη και με άλλες παραμέτρους.

Αυτές τις μέρες απασχολεί το Υπουργείο Ανάπτυξης το

θέμα του τόπου που πρέπει να ανεγερθεί το εργοστάσιο παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας, καθώς και η αντιπαράθεση γνώμων, αν πρέπει να γίνει με λιγνίτη, που παράγει η περιοχή Φλώρινας, ή με εισαγόμενο γαιάνθρακα.

Ε, δεν είμαστε με τα καλά μας. Είναι το ίδιο πράγμα να έχεις την πρώτη ύλη στην πατρίδα σου, δίπλα στο εργοστάσιο με μηδενισμό μεταφορικών εξόδων και μηδενισμό εκροής συναλλάγματος, από το να τη φέρνεις από το εξωτερικό, με όλες αυτές τις επιβαρύνσεις και επιπρόσθετα με τον κίνδυνο διεθνών ανατιμήσεων ή εκβιασμών από το κράτος που την εισάγουμε; Είναι το ίδιο πράγμα να δίνεις δουλειά στους δικούς σου εργάτες ή σε ξένους, που καταβάλλεται σ' αυτούς πολύτιμο συνάλλαγμα, που στερείται το Κράτος; Ξεχνούμε ότι πολλές φορές μεγάλες χώρες καταστράφηκαν από την εγκατάλειψη της υπαίθρου από τους κατοίκους της και μάλιστα των παραμεθόριων περιοχών;

Η Φλώρινα, μετά τον εμφύλιο πόλεμο, έχει πληγεί κατ' επανάληψη από μεγάλο μεταναστευτικό ρεύμα προς το εσωτερικό και κυρίως προς το εξωτερικό, από την αδιαφορία και απουσία κοινωνικής ευαισθησίας των εκάστοτε πολιτικών. Έτσι, έχουμε στην Αυστραλία, στον Καναδά και στην Αμερική διπλάσιες και τριπλάσιες Φλώρινες, και στην Αθήνα και στη Θεσσαλονίκη.

Η έλλειψη δημογραφικής πολιτικής επιταχύνει την ερημωση, γιατί η υπογεννητικότητα κτυπάει περισσότερο τις παραμεθόριες περιοχές, λόγω της ανασφάλειας που νιώθουν οι κάτοικοι. Στο σημείο αυτό καταθέτω ότι υπάρχουν χωριά στα οποία έχουν να γίνουν γάμοι και βαφτίσια πάνω από δέκα χρόνια. Η Φλώρινα συνεχώς ερημώνεται και γνωρίζετε καλύτερα από μας τι σημαίνει αυτό, καθώς βρίσκεται στο τριεθνές μεταξύ δύο άλλων πτωχών χωρών, την Αλβανία και τα Σκόπια. Ο παραγκωνισμός και η απομόνωση της Φλώρινας οδηγεί με μαθηματική ακρίβεια στον οικονομικό μαρσασμό, στην αύξηση ακόμα περισσότερο της ανεργίας, στη συνέχιση της μετανάστευσης. Και τους νέους στην ανασφάλεια και την απογοήτευση. Επομένως η ανεργία, εφόσον είναι εξίσου κακή για διάφορες περιοχές της Ελλάδας, για την Φλώρινα είναι κάκιση, λαμβάνοντας υπόψη και τις άλλες παραμέτρους που αναφέρθηκαν. Δυστυχώς, όμως, στο θέμα αυτό μας διακατέχει ένας εθνικός μαζοχισμός, που μόνοι σκάβουμε το λάκκο μας και δε βλέπουμε τίποτε άλλο, παρά μόνο το τοπικό και πολιτικό κόστος.

Πρέπει, λοιπόν, να έρθει σύντομα προς κύρωση στη Βουλή η απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου της Δ.Ε.Η. για την ανέγερση του εργοστασίου στη Φλώρινα, γιατί οποιαδήποτε καθυστέρηση κοστίζει με απώλειες εισοδήματος. Μιας και αρμόδια για την πρότασή μου είναι η κα Βάσω Παπανδρέου, ως Υπουργός Ανάπτυξης –και ας μην είναι εδώ– της ζητώ, ως γυναίκα προς γυναίκα, να προτιμήσει, αντί του αρσενικού Πιπεργιά της Εύβοιας, ο οποίος έχει συνεχώς ενστάσεις για την ανέγερση του εργοστασίου στη Φλώρινα, τη

θηλυκή πιπεργιά της Φλώρινας και την παρακαλώ χωρίς δισταγμό, με απόλυτη διαφάνεια, να προχωρήσει στις δέουσες ενέργειες για τη σύντομη ανέγερση του εργοστασίου στην περιοχή Μελί της Αχλάδας Φλώρινας. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Η κα Μαρία-Ηλιάνα Παυλίδη από το Νομό Σερρών έχει το λόγο.

MARIA - ΗΛΙΑΝΑ ΠΑΥΛΙΔΗ (Νομός Σερρών - 3ο Λύκειο Σερρών): Κύριε Πρόεδρε, θέλω να χαιρετήσω τους εναπομείναντες στη Βουλή και θα σας μιλήσω για το θέμα των ναρκωτικών. Το ότι αποτελούν σήμερα μία τραγική πραγματικότητα και το πόσο βλαβερά είναι για τον άνθρωπο, δε νομίζω ότι χρειάζεται καν να το αναφέρω, είναι γνωστό σχεδόν σ' όλο τον κόσμο.

Αυτό που πρέπει κανείς να αναλογισθεί είναι οι αιτίες που σπρώχνουν το νέο άνθρωπο στα ναρκωτικά και ποιες είναι οι λύσεις που θα φέρουν το καλύτερο δυνατό αποτέλεσμα στη μάχη για την αντιμετώπισή τους.

Οι αιτίες είναι πολλές. Ενδεικτικά αναφέρω την αδιαφορία οικογένειας, φίλων και συνηθισμένων για τα προβλήματα του νέου παιδιού, που ζει μαζί μας ή δίπλα μας. Επίσης, θα ήθελα να επισημάνω την τεράστια ευθύνη που φέρνει η κάθε είδους ενημέρωση, αφού έχει καταντήσει υπερβολική και δεν παρέχεται στη σωστή στιγμή και στις σωστές δόσεις. Έτσι ο νέος, θέλοντας να αντιδράσει σ' όλο αυτόν το βορβανισμό από «μη» και «όχι», θέλοντας να κάνει την επανάστασή του απέναντι στον κόσμο των ενηλίκων, στον κόσμο που συνεχίζει να υποδεικνύει, αν όχι επιβάλλει, τι πρέπει και τι δεν πρέπει να κάνει, δοκιμάζει αυτήν την παράνομη ουσία, τα ναρκωτικά. Καθ' ότι κάθε απαγορευμένο έχει τη δική του γλύκα.

Σαν λύση -και πρέπει να επισημάνω ότι δεν έγινε δεκτή από την Επιτροπή στην οποία ανήκω- προτείνω την αποποινικοποίηση όλων των ναρκωτικών ουσιών. Όχι μόνο ορισμένων μαλακών, όπως το χασίς, αφού εκτός του ότι όλα τα ναρκωτικά κάνουν κακό στον άνθρωπο, είναι γνωστό ότι κάποιος από τα «μαλακά» περνάει στα σκληρά, όπως η ηρωίνη. Έτσι με το να είναι αποποινικοποιημένο το χασίς, είναι σαν να σπρώχνουμε κάποιον με νόμιμο τρόπο στην παρανομία.

Όταν λέω «αποποινικοποίηση», δεν εννοώ την ελεύθερη πώληση των ουσιών αυτών στα σουπερ-μάρκετ και τα περίπτερα, όπως γίνεται με τα τσιγάρα και τα ποτά. Θα πρέπει να παρέχονται σε ειδικά διαμορφωμένους χώρους, σε ένα είδος περιπτέρων, τα οποία θα υπάρχουν σε όλα τα χωριά, κομπόλεις και πόλεις της Χώρας για ευνόητους λόγους. Θα πρέπει επίσης να είναι στελεχωμένα με εξειδικευμένο προσωπικό, που να μπορεί να δίνει συμβουλές, να παρέχει ψυχολογική υποστήριξη, να βρίσκει απασχόληση σε όποιον την έχει ανάγκη και να βοηθά στην απεξάρτηση.

Η τιμή της δόσης στα περίπτερα αυτά, θα πρέπει να είναι σαφώς κατώτερη από αυτή που πωλείται στις πιάτσες, αλλά

αρκετά υψηλή, ώστε να μην αγοράζει κανείς ναρκωτικά απλώς και μόνο για να δοκιμάσει. Αυτονόητο είναι, ότι θα πρέπει να παρέχονται ελεγχόμενα, σε περιορισμένη ποσότητα κάθε φορά, μόνο για προσωπική χρήση.

Βέβαια υπάρχει και ο αντίλογος. Μια σοβαρή αντίρρηση, που πρέπει να ληφθεί με προσοχή υπόψη, είναι ότι με το να είναι τα ναρκωτικά αποποινικοποιημένα μόνο στην Ελλάδα, υπάρχει κίνδυνος εισροής ξένων ναρκομανών στη Χώρα. Γι' αυτό και τέτοιου είδους μέτρα θα πρέπει να λαμβάνονται τουλάχιστον σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Κοινότητας. Στο κάτω κάτω και, δυστυχώς, ναρκωτικά πάντα θα υπάρχουν. Το θέμα είναι να βάλει κανείς όλες τις προτεινόμενες λύσεις σε μια ζυγαριά και να διαλέξει την πιο ακίνδυνη και συμφέρουσα.

Με αυτού του είδους την ελεγχόμενη αποποινικοποίηση, πιστεύω, ότι τα οφέλη θα είναι πολλά και μεγάλα. Πρώτα από όλα θα περιοριστεί η εγκληματικότητα που οφείλεται στα ναρκωτικά, αφού ο χρήστης θα μπορεί να τα προμηθεύεται ευκολότερα. Θα λείπει η γλύκα του παρανόμου, ίσως κιόλας να σταματήσει το παράνομο εμπόριο, καθώς και ο εξαναγκασμός που ασκούν ορισμένα κυκλώματα προς τους νέους που προσπαθούν να απεξαρτητοποιηθούν, ώστε να ξανακυλήσουν στη χρήση ναρκωτικών. Και βέβαια, με τα ναρκωτικά αποποινικοποιημένα, δε θα κινδυνεύει ο χρήστης από άλλους παράγοντες ανεξάρτητους από την ζημιά που προκαλούν αυτές καθ' εαυτές ναρκωτικές ουσίες, όπως AIDS, ηπατίτιδες και άλλες, μέσω μολυσμένων συριγγίων, μεταδιδόμενες ασθένειες, ούτε θα πεθαίνει μόνος και αβοήθητος από υπερβολική ή νοθευμένη δόση σε απομονωμένα μέρη, τουαλέτες, εγκαταλελειμμένα σπίτια, όπως συμβαίνει τώρα συχνά. Θα είναι πιο ασφαλής και προστατευμένος.

Εδώ θα μπορούσε κανείς να πει: «Τι δηλαδή, θα βλέπει το μικρό παιδάκι τον ναρκομανή να παίρνει τη δόση του μπροστά στα μάτια του και δε θα θελήσει αργότερα να κάνει το ίδιο;». Η απάντηση είναι κατηγορηματικά όχι. Ο ναρκομανής δεν είναι σαν τον καπνιστή, που διαφέρει ελάχιστα από τους μη καπνιστές. Η εμφάνισή τους είναι αποκρουστική. Φλέβες τρυπημένες, σώμα ταλαιπωρημένο, πρόσωπο γερασμένο. Είναι τόσο τρομακτική, που το μικρό παιδί θα πει: «Όχι, εγώ δε θέλω να γίνω έτσι».

Επίσης, ίσως βέβαια ακούγεται κυνικό, το Κράτος μπορεί να κερδίσει πολλά από την αποποινικοποίηση των ναρκωτικών μέσω της φορολόγησής τους, όπως συμβαίνει με τα τσιγάρα και τα ποτά.

Τελειώνοντας θα ήθελα να παραδεχθώ, ότι με τη μια ή με την άλλη λύση τα ναρκωτικά δε θα εκλείψουν ποτέ και θα συνεχίσουν πάντα να κάνουν κακό. Θα εκλείψουν μόνον όταν ο άνθρωπος μάθει να αγαπάει τον άνθρωπο, μάθει να αγαπάει τη ζωή. Μόνο όταν αναλογιστεί το κακό που κάνει στον εαυτό του και πιστέψει ότι ήρθε ο καιρός να κάνει ένα μεγάλο βήμα μπροστά, μόνο τότε ο πόλεμος έναντι στα ναρκωτικά θα κερδηθεί και η ανθρωπότητα θα αρχίσει να οδεύει

ΕΙΔΙΚΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑΣ

προς μία νέα, καλύτερη, διαφορετική εποχή, απαλλαγμένη από ένα τεράστιο πρόβλημα και ελεύθερη να ανοίξει μία καινούργια σελίδα στην ιστορία της.

Ευχαριστώ.

(Ζωηρά χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Η δεσποινίς Βασιλική Περρακάκη, έφηβος βουλευτής του Νομού Μεσσηνίας, έχει το λόγο.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΠΕΡΡΑΚΑΚΗ (Νομός Μεσσηνίας - Λύκειο Πύλου): Κύριε Πρόεδρε της Βουλής, κύριε Αντώνη Σαμαράκη, κύριοι Βουλευτές, κυρίες και κύριοι, βρισκόμαστε σήμερα εδώ για δεύτερη συνεχή χρονιά, στο πλαίσιο του θεσμού της «Βουλής των Εφήβων», για να αποδείξουμε έμπρακτα με την παρουσία μας, ότι η σημερινή νεολαία, οι βουλευτές των δεκαεπτά χρόνων, ξέρουν να κρίνουν, να αξιολογούν, να αποφασίζουν, αλλά και να απαιτούν.

Θα ήθελα κι εγώ να αναφερθώ στο θέμα της εκπαίδευσης και ειδικότερα της υλικοτεχνικής υποδομής στα σχολεία. Ζώντας η ίδια στην επαρχία διαπιστώνω καθημερινά ότι η κατάσταση είναι πραγματικά τραγική. Τα σχολεία της υπαίθρου, απομονωμένα και καταδικασμένα από τους αρμόδιους φορείς και την Πολιτεία, σβήνουν καθημερινά, μη μπορώντας ν' αντεπεξέλθουν στις απαιτήσεις της σύγχρονης ζωής.

Τα προβλήματα είναι δυστυχώς πολλά. Η έλλειψη βιβλιοθηκών και χώρων μελέτης, καθώς και η ύπαρξη βιβλίων, η συγγραφή των οποίων έχει τελεστεί εδώ και πολλά χρόνια, είναι κάποια από αυτά. Επίσης, ο περιορισμένος χώρος και ο μειωμένος αριθμός αιθουσών διδασκαλίας, καθώς και ο μεγάλος αριθμός μαθητών ανά αίθουσα διδασκαλίας, που φτάνει και στα τριάντα πέντε άτομα σε πολλά από τα σχολεία της Ελλάδας, είναι γεγονότα αναμφισβήτητα.

Συνεχίζοντας, θα ήθελα να τονίσω ότι ο ελλιπής εξοπλισμός των σχολικών εργαστηρίων, η έλλειψη χώρων ξεκούρασης, αλλά και αποδυτηρίων και κλειστών αθλητικών κέντρων, μπορούν να αποτελέσουν χαρακτηριστικά παραδείγματα της αδικαιολόγητης πραγματικά κατάστασης που επικρατεί στα σχολεία της Ελλάδας της Ενωμένης Ευρώπης.

Όσον αφορά την παντελή ανυπαρξία, τουλάχιστον στην πόλη μου, αθλητικών εγκαταστάσεων, είναι κρίμα, πιστεύω, αλλά και ντροπή στην εποχή που διεκδικούμε την οργάνωση των Ολυμπιακών Αγώνων, να παρουσιάζονται τέτοιου είδους προβλήματα σε σχολεία της υπαίθρου, έτσι ώστε άτομα με ιδιαίτερες αθλητικές ικανότητες να μην μπορούν να εκμεταλλευτούν τις δεξιότητές τους για πρόοδο των ιδίων, αλλά και της Πατρίδας τους. Θλίβομαι και λυπάμαι αφάνταστα, όταν η ιδιαίτερη πατρίδα μου, η Πύλος, από την οποία κατάγεται ο Ολυμπιονίκης Κώστας Τσικλητήρας, δεν διαθέτει ούτε ένα κλειστό αθλητικό κέντρο.

Συνοψίζοντας, και μη έχοντας πολύ χρόνο στη διάθεση μου, προτείνω: Ίδρυση βιβλιοθηκών και χώρων μελέτης σε κάθε σχολείο της Ελλάδας, εισαγωγή στο χώρο διδασκαλίας

οπτικοακουστικών μέσων, εκσυγχρονισμό και βελτίωση των σχολικών εγχειριδίων και προσαρμογή τους στις απαιτήσεις και τις ανάγκες της σύγχρονης ζωής.

Ζητώ εργαστήρια πλήρως εξοπλισμένα, καθώς και σχολεία με οργανωμένους και εξοπλισμένους χώρους άθλησης, με γυμναστήρια, με διαμορφωμένους χώρους ξεκούρασης και ανάπαυσης των μαθητών. Απαιτώ αναβάθμιση της Παιδείας και οικονομική ενίσχυση αυτής. Οραματίζομαι ένα σχολείο που θα αποτελεί, με την εφαρμογή των παραπάνω προτάσεων, πόλο έλξης μαθητών και όχι αποφυγής.

Κύριοι Υπουργοί, κύριοι Βουλευτές, κύριοι συνάδελφοι, είδατε, ακούσατε. Στο χέρι σας είναι πια να υλοποιήσετε και να κάνετε πραγματικότητα τα όνειρά μας. Άλλωστε, οι καλύτερες επενδύσεις ενός κράτους, είναι οι επενδύσεις για την Παιδεία.

Ευχαριστώ πολύ.

(Ζωηρά χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο κ. Κωνσταντίνος Σαμπάνης έφηβος βουλευτής της Α' Αθηνών έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΑΜΠΑΝΗΣ (Α' Αθήνας - 7ο Λύκειο Αθήνας): Κύριε Πρόεδρε, κύριοι βουλευτές, είχα προετοιμάσει και εγώ ένα λόγο όπως όλοι, ένα λόγο με ξερή γλώσσα. Ακούγοντας, όμως τα αδέλφια μας, τους Βορειοηπειρώτες και τους Κυπρίους, δεν μπορώ να ακολουθήσω τη δική σας τακτική, να μιλήσω ψεύτικα και πλαστά.

Πετάω το λόγο μου και διατρανώνω προς τα αδέλφια μας, τους Βορειοηπειρώτες και τους Κυπρίους ότι, αν οι πολιτικοί, δουλικοί και πειθήνιοι σας ξέχασαν, εμείς δε θα σας ξεχάσουμε.

(Όρθιοι οι έφηβοι βουλευτές χειροκροτούν ζωηρά και παρατεταμένα).

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Η δεσποινίς Ευαγγελία Σιαϊνή, έφηβος βουλευτής του Νομού Αχαΐας, έχει το λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΣΙΑΙΝΗ (Νομός Αχαΐας - Ε.Π.Α.Πατρών): Κυρίες και κύριοι, συνάδελφοι έφηβοι βουλευτές, είναι απορίας άξιο, αλλόκοτο, το φαινόμενο της μη πολιτικοποίησης των νέων σήμερα. Και, όμως, η γενιά του ένα-ένα τέσσερα, ο Μάης του '68, το Πολυτεχνείο, είναι η πρόσφατη ιστορία μας.

Θα περίμενε κανείς από τους ταλαιπωρημένους πολιτικά Έλληνες να κάνουν το «μπαμ», για να μην ξαναβρεθούν σε καμία από τις άσχημες εποχές του κοντινού παρελθόντος, να είναι αγωνιστικοί, ευαισθητοποιημένοι πολίτες γύρω από τα θέματα της Δημοκρατίας, να καταδικάζουν το ρουσφέτι, να προωθούν την αξιοκρατία, να αποδοκιμάζουν με την κριτική και τη ψήφο τους τις διακηρύξεις των πολιτικών, να κατηριάζουν ενέργειες και πράξεις που υπονομεύουν τους θεσμούς, να απαιτούν από τους εκπροσώπους τους ηθική συμπεριφορά και από τα Κόμματά τους εσωτερική δημοκρατία. Θα περίμενε ακόμα κανείς τη δυναμική δράση και αντίδραση της νεολαίας μας.

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΦΗΒΩΝ

Αντί αυτών, σιωπή, αδιαφορία, ανοχή και αποχή. Οι ιδιοτελείς βλέψεις των Βουλευτών, τα μικροσυμφέροντα και η χρησιμοθηρία, που επικρατούν στους πολιτικούς σχηματισμούς, η υποτονική λειτουργία της Βουλής και η έλλειψη συνέπειας λόγων και έργων, είναι σημάδια έντονης πολιτικής κρίσης.

Κόμματα και πολιτικοί ηγέτες μιλούν για Δημοκρατία και Δικαιοσύνη, όμως, στην πράξη παραβιάζουν τους θεσμούς και τις παραδόσεις. Το Κράτος είναι ο στοργικός πατέρας, όμως, στην πράξη αδιαφορεί για τα κοινά συμφέροντα και υπηρετεί τη βούληση των λίγων και ισχυρών.

Παράλληλα, το υβρεολόγιο που υιοθετούν οι πολιτικοί, η αθλητικοποίηση του πολιτικού τύπου, τα σκάνδαλα και η σκανδαλολογία, ο ψίθυρος και η λασπολογία, μαρτυρούν τη δεινή πολιτική κρίση. Η παθητική στάση του Λαού έναντι αυτών των εκφυλιστικών φαινομένων, είναι ένδειξη, ότι η Δημοκρατία μας λειτουργεί χωρίς συνείδηση δημοκρατίας.

Γι' αυτό, λοιπόν, προτείνω:

Το Κράτος είσαι εσύ, απόδειξέ το. Πρέπει να αντιμετωπισθεί η τάση της επανάπαυσης και της παραίτησης από ευθύνες, αλλά και η αδιαφορία και η παθητικοποιημένη στάση απέναντι σε όλα τα προβλήματα. Πρέπει να συνειδητοποιήσουν όλοι το ρόλο του ενεργού πολίτη, ενός ατόμου με πλήρη γνώση των δικαιωμάτων και των υποχρεώσεών του, με διάθεση αγωνιστική και πνεύμα πρόθυμης συμμετοχής στα πολιτικά δρώμενα, ενός ατόμου που παίρνει μέρος στις συζητήσεις, ακούει, κρίνει, στοχάζεται και προτείνει λύσεις. Στο φως το έργο και όχι η ιδιωτική ζωή των πολιτικών.

Τα Μέσα Μαζικής Επικοινωνίας, οι πολίτες και οι πολιτικοί, πρέπει να ενδιαφέρονται όχι μόνο για τα σκάνδαλα και την προσωπική ζωή των αντιπάλων πολιτικών, αλλά κυρίως για το έργο τους, την προσφορά τους και τις προτάσεις τους για την ευημερία του κοινωνικού συνόλου. Προεκλογικός αγώνας και όχι προεκλογικό σόου.

Κοινός παρονομαστής των προγραμμάτων και της προεκλογικής τακτικής των Κομμάτων, πρέπει να είναι η μετριοπάθεια και η απλότητα. Τα Κόμματα πρέπει να αντιμετωπίζουν τους εκλογείς σαν πολίτες, που επιδιώκουν να ενημερώσουν και να πείσουν, και όχι σαν πελάτες, που επιζητούν να εντυπωσιάσουν και να παρασύρουν.

Η Δημοκρατία μας τείνει να μετατραπεί σε δημοκρατία τριακοσίων ανθρώπων, στους οποίους οι πολίτες έχουν παραδώσει όλες τις ευθύνες του Κράτους. Κάθε πολίτης πρέπει να εκφράζει τις σκέψεις και τις απόψεις του ο ίδιος άμεσα και όχι με απρόσωπους αντιπροσώπους, που τις περισσότερες φορές αγνοεί και τα ονόματά τους.

Παιδεία, θεμέλιο της Δημοκρατίας.

Το Κράτος, με την αναβάθμιση της Παιδείας, οφείλει να προωθήσει μία υγιή πολιτικοποίηση και όχι τη σχολαστική κομματοποίηση. Επίσης, προτείνω τη δημιουργική αξιοποίηση των μαθητικών κοινοτήτων, έτσι ώστε οι μαθητές να τις

θεωρούν ως μέσο για συζήτηση και επίλυση των προβλημάτων τους και όχι ως μέσο απαλλαγής από κάποιες ανεπιθύμητες διδακτικές ώρες.

Έργα και όχι λόγια.

Οι πολιτικοί πρέπει να επιδίδονται σε έργα υποδομής, αυτά που ουσιαστικά καλύπτουν τις ανάγκες των πολιτών, και όχι στα γνωστά «έργα βιτρίνας».

Ισότητα μεταξύ πολιτών και πολιτικών.

Να καταργηθεί η βουλευτική ασυλία, έτσι ώστε οι πολιτικοί να μην κρύβονται πίσω από την ιδιότητά τους και να αναλαμβάνουν τις ευθύνες των πράξεών τους. Να καταργηθεί το εκλογικό σύστημα της ενισχυμένης αναλογικής, γιατί με αυτό το σύστημα δεν αντιπροσωπεύεται η βούληση της πλειοψηφίας και χάνεται η δύναμη των μικρών Κομμάτων.

Τέλος, προτείνω ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας να εκλεγεται από τον Λαό, ανεξάρτητα από κομματική ιδεολογία, και να έχει περισσότερα δικαιώματα και παρεμβάσεις στην εξουσία.

Δεν πρέπει, όμως, να ξεχνάτε ότι η νεολαία είναι ένας χείμαρρος ενέργειας, αγάπης για δημιουργία, έρωτα, γνώσης – και αυτά είναι ορμέμφυτα. Κανένας βιασμός, καταναγκασμός, κανένα σύστημα δε μπορεί να τα αφανίσει. Παλεύουμε για το αύριο, για μία καλύτερη θέση στον ήλιο, πού καιρός για εξεγέρσεις. Το αίμα μας μέσα βράζει, όμως, και αυτό να μην το ξεχνάτε, διότι έχουμε και συνείδηση και συνειδητότητα.

Ευχαριστώ.

(Ζωηρά χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο κ. Βασίλειος Σουβλερός, έφηβος βουλευτής της Β' Περιφέρειας της Αθήνας, έχει το λόγο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΣΟΥΒΑΕΡΟΣ (Β' Αθήνας - 1ο Λύκειο Νέου Ηρακλείου): Κύριε Πρόεδρε, κύριοι Βουλευτές, αγαπητοί συνάδελφοι, ανεβαίνω σε αυτό εδώ το Βήμα, όπως και όλοι οι συνάδελφοί μου, με βαριά την αίσθηση της ευθύνης τόσο προς τους συμμαθητές μου όσο και προς όλους τους Έλληνες.

Πιστεύω, ότι πρέπει να εκφράσω τη συγνώμη και τη χαρά τη δική μου και των συναδέλφων μου γι' αυτή εδώ την τόσο σημαντική ευκαιρία που μας δίνεται, να πάρουμε το λόγο και να εκπροσωπήσουμε τους αυριανούς, αλλά ήδη συνειδητοποιημένους πολίτες της Χώρας μας.

Το ζήτημα με το οποίο θα ασχοληθώ είναι το πολυσυζητημένο φορολογικό μας σύστημα καθώς και η βαθιά πληγή της εθνικής οικονομίας μας, η φοροδιαφυγή.

Είναι ενδεικτικό, ότι το σύνολο των πολιτών του Κράτους μας, είτε αναγνωρίζει την αναγκαιότητα ύπαρξης ενός συστήματος φορολόγησης, το οποίο θα τροφοδοτεί τον κρατικό μηχανισμό, είτε όχι, δυσανασχετεί με τη φορολόγηση του εισοδήματός του και προσπαθεί να φοροδιαφύγει.

Καθήκον, λοιπόν, πρώτιστο της Πολιτείας, είναι να αναπτύξει το βαθμό συνειδητοποίησης των πολιτών. Πιστεύουμε,

ΕΙΔΙΚΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑΣ

ότι προς την κατεύθυνση αυτή, ανεκτίμητος μπορεί να είναι ο φορέας της εκπαίδευσης, στην οποία μπορούν να εισαχθούν –και κυρίως στις δύο πρώτες βαθμίδες– νέα μαθήματα με κύριο αντικείμενο τη σωστή σχέση και συνδιαλλαγή πολιτών - Κράτους.

Πρέπει να γίνει πλέον βίωμα, ότι το Κράτος δεν είναι ξένο προς εμάς, αλλά απαρτίζεται από κάθε έναν και κάθε μια από εμάς, γεγονός που πρέπει να γνωρίζουν όλοι οι πολίτες και να μην ξεχνούν οι πολιτικοί μας ταγοί.

Παράλληλα έχουμε την τεράστια φοροδιαφυγή των οικονομικά ισχυρών τάξεων, που, χρησιμοποιώντας είτε μη νόμιμους τρόπους, είτε νομιμοφανείς μέσα από τα δεκάδες «παραθυράκια», καταφέρνουν να αποκρύψουν πολύ μεγάλα εισοδήματα.

Αν θέλουμε όμως, να εξαλείψουμε την κοινωνική ανισότητα και αδικία, πρέπει τέτοια φαινόμενα να παταχθούν αμείλικτα και να τιμωρηθούν παραδειγματικά, έτσι ώστε η κοινωνική δικαιοσύνη να καταστεί περισσότερο εφικτή. Πρέπει να σταματήσει η σημερινή ευνοιοκρατία, που εσείς οι πολιτικοί συντηρείτε με την έντονη κομματικοποίηση που επιβάλλετε. Ζητάμε διαφάνεια και τιμιότητα και περιμένουμε να θεσπίσετε όργανα για να εξασφαλίσουμε.

Προχωρώντας, θα ήθελα να προτείνω κάποια μέτρα που θα καθιστούσαν πιστεύω το φορολογικό μας σύστημα αποτελεσματικότερο και άρα περισσότερο προσοδοφόρο.

Πρώτον, να γίνει πράξη η αρχή του Συντάγματος, η οποία θέλει τους πολίτες να συνεισφέρουν ανάλογα με τις δυνατότητές τους. Πρέπει να αλλάξει ο προσανατολισμός της φορολογίας, που χτυπά τα μικρομεσαία στρώματα του Λαού, και να στραφεί στο κεφάλαιο. Παράλληλα, θα μπορούσαν να θεσπισθούν κάποιες ειδικές εισφορές, όπως οι λειτουργίες στη δημοκρατικότερη αρχαία Αθήνα, για άτομα με μεγάλη οικονομική επιφάνεια. Πρέπει η φορολογία να οδηγήσει στην άμβλυνση των κοινωνικών αδικιών.

Έπειτα θα πρέπει να επανεξετασθούν επί της ουσίας τα αντικειμενικά κριτήρια, ούτως ώστε να γίνουν πράγματι αντικειμενικά. Θα πρέπει να δοθεί η προτεραιότητα στα κοινωνικά κριτήρια καθορισμού της φορολογίας και να γίνεται, επίσης, λεπτομερής έλεγχος και σύγκριση εσόδων-εξόδων, που θα δίνει την πραγματική οικονομική κατάσταση των φορολογουμένων.

Παράλληλα θα ήταν χρήσιμο να τεθούν κριτήρια, για τα οποία θα υπάρχει η δυνατότητα να προσαρμόζονται σε κάθε ειδική περίπτωση, ούτως ώστε να αποφεύγονται οι γενικεύσεις που οδηγούν σε άδικη φορολόγηση των πολιτών.

Τέλος, στα περισσότερα διαδικαστικά ζητήματα πρέπει να προωθηθεί η μηχανογράφηση και η γενικότερη μηχανική οργάνωση του φοροεισπρακτικού μηχανισμού, που θα τον καταστήσει περισσότερο ευέλικτο και προσοδοφόρο.

Ακόμα, θα βοηθούσε ουσιαστικά η εγκατάλειψη του μερικού συγκεντρωτισμού του συστήματος και η αποκέντρω-

ση των οικονομικών αρμοδιοτήτων και η ανάθεσή τους στις κατά τόπους δημόσιες οικονομικές υπηρεσίες.

Τέλος, προβάλλεται επιτακτική η ανάγκη πλήρους αναδιοργάνωσης και αναδιάρθρωσης του φορολογικού συστήματος, που θα επιτρέψουν την ορθότερη διαχείριση των φορολογικών προσόδων και την αποδοτικότερη κρατική προσφορά προς τους πολίτες, ούτως ώστε οι τελευταίοι να μην νιώθουν παραμελημένοι ή αδικημένοι και άρα να αντιδρούν στις φορολογικές τους υποχρεώσεις.

Έχοντας πια τελειώσει με τις υποχρεώσεις μου που ορίζει το καταστατικό της «Βουλής των Εφήβων», νιώθω την ανάγκη να εκφράσω κάποιους προβληματισμούς και ιδέες για τον ίδιο τον θεσμό.

Πιστεύω χωρίς προκατάληψη ότι τα όσα πολύ ενδιαφέροντα έχουν ειπωθεί και προταθεί από τους συναδέλφους, δεν αποτελούν κάτι νέο και πρωτόκουστο, εκτός από ελάχιστες περιπτώσεις. Το κλειδί στην προώθηση και στην ανάπτυξη είναι η βούληση και στην συγκεκριμένη περίπτωση είναι η πολιτική βούληση, την οποία πιστεύω ότι όλοι μας είδαμε να λείπει από αυτόν τον θεσμό. Γι' αυτό οι αποφάσεις της προηγούμενης συνόδου χρειάζεται να επαναληφθούν.

Ποια, λοιπόν, η σκοπιμότητα να γίνονται συνεχώς καινούργιες σύνοδοι, για να ζητούν ξανά τα ίδια πράγματα; Γι' αυτό θα πω κάτι πολύ απλό, το οποίο νομίζω ότι συμμερίζονται οι περισσότεροι από εσάς. Προειδοποιούμε όλους όσους κατέχουν την εξουσία ότι τους παρακολουθούμε στενά, τους κρίνουμε και αν χρειαστεί θα απαντήσουμε, όπως πρέπει.

(Ζωηρά χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Η δεσποινίς Μαρία Σταμούλη, έφηβος βουλευτής του Νομού Τρικάλων, έχει το λόγο.

ΜΑΡΙΑ ΣΤΑΜΟΥΛΗ (Νομός Τρικάλων - Λύκειο Βαλτινού): Κύριε Πρόεδρε της Βουλής, κύριε Σαμαράκη, αγαπητοί συνάδελφοι βουλευτές, η Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων, στην οποία ανήκω ασχολήθηκα με πολλά θέματα, που αφορούν άμεσα την οικονομία της Χώρας μας.

Όλοι μας διαπιστώνουμε με πολλή λύπη ότι η κύρια επιδίωξη του Κράτους είναι η περιφερειακή ανάπτυξη του Λεκανοπεδίου Αττικής. Ποσά δαπανώνται κάθε χρόνο για την βελτίωση της Αττικής, τα οποία κοστίζουν το μισό της όλης ελληνικής ανάπτυξης. Αν θέλουμε να μιλήσουμε με αριθμούς, θα δούμε ότι δύο δισεκατομμύρια τριακόσια εκατομμύρια δραχμές δαπανώνται αυτή την στιγμή για τα δημόσια έργα του Λεκανοπεδίου.

Πολλοί άνθρωποι εγκαταλείπουν την επαρχία για να έρθουν στο Νομό Αττικής, με κύρια επιδίωξη τους μία καλύτερη ζωή, την οποία θα εξασφαλίσουν αποκτώντας χρήμα και περιουσία, αφού το Λεκανοπέδιο απασχολεί πολλούς ανθρώπους.

Κατά τη γνώμη μου, ένα μεγάλο μέρος των χρημάτων που δαπανάται για τις επισκευές των δημοσίων έργων της

Αττικής, πρέπει να χρησιμοποιηθεί για την αναβάθμιση άλλων περιοχών της Ελλάδας, που θεωρούμε υποβαθμισμένες, λόγω της έλλειψης εργασίας, η οποία εργασία αποφέρει και οικονομική άνεση. Αν οι περιοχές αυτές αναβαθμιστούν, τότε δε θα υπάρχει συσσώρευση μαζών στην Αθήνα για νέες θέσεις εργασίας, αποφεύγοντας συγχρόνως τα έντονα κοινωνικά περιβαλλοντικά προβλήματα που αυτή επιφέρει.

Παραμένοντας οι επαρχιώτες στον τόπο τους, θα ενισχυθεί και η τοπική αγορά εργασίας.

Με το φευγαλέο πέρασμα που επιβάλλει ο περιορισμένος χρόνος, θα προσπαθήσω να αγγίξω τον ευρύ χώρο της φορολογίας. Συνειδητοποιούμε ότι με την αναλογική επιβάρυνση του Έλληνα πολίτη, όπως αναφέρεται στο άρθρο 4 του Συντάγματος, με γνώμονα ότι κάθε πολίτης φορολογείται ανάλογα με το οικονομικό του εισόδημα, προσπαθούν να αποφευχθούν οι κοινωνικές ανισότητες και αδικίες.

Για τη βελτίωση του περιβάλλοντος πρέπει η Κυβέρνηση και ιδιαίτερα ο Υπουργός Περιβάλλοντος να λάβει κάποια απαραίτητα μέτρα, όπως η παραγωγή ανακυκλώσιμων προϊόντων, με άμεση συνέπεια την βέβαια ανακύλωσή τους, η υγειονομική ταφή των απορριμμάτων σε ακατοίκητες περιοχές για να μην δημιουργείται δυσμοσμία και μόλυνση, καθώς επίσης και αυστηρότεροι νόμοι για τους παραβάτες.

Εκείνο, όμως, που πρέπει να βελτιωθεί και να προστατευθεί είναι το υδάτινο δυναμικό της Χώρας μας. Όπως είναι γνωστό, η Ελλάδα είναι μια χώρα με πλούσιο υδάτινο περιβάλλον, αφού δεκαπέντε χιλιάδες στρέμματα βρέχονται από θάλασσα και στο εσωτερικό της υπάρχουν ποτάμια και λίμνες.

Όμως, όλα αυτά έχουν περάσει στην ασυδοσία του ανθρώπου. Ο ίδιος έχει μετατρέψει την ομορφιά και τη ζωή σε απέραντα νεκροταφεία μικροοργανισμών.

Με μια τέτοια ευκαιρία λόγου, εύλογα δε θα μπορούσα να παραβλέψω ή σιωπηρά να προσπεράσω ένα βασικό πρόβλημα του Τόπου μου. Κατάγομαι από τα Τρίκαλα, μια περιοχή με μεγάλο αγροτικό πληθυσμό, ο οποίος αντιμετωπίζει ένα μεγάλο πρόβλημα με τον ποταμό Πηνειό και κάθε χρόνο, ιδιαίτερα το χειμώνα με τις δυνατές νεροποντές, πλημμυρίζει, καταστρέφοντας καλλιέργειες, δημιουργώντας συγχρόνως εστίες μόλυνσης. Για την αποφυγή αυτών και για τον κατευνασμό των διαμαρτυριών των αγροτών με τη μορφή των οδικών αποκλεισμών, θα πρέπει να παρθούν κάποια ουσιαστικά μέτρα. Ευχαριστώ.

(Ζωηρά χειροκροτήματα στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο κ. Επαμεινώνδας Στυλόπουλος, έφηβος βουλευτής της Β' Περιφέρειας Αθηνών, έχει το λόγο.

(Ζωηρά χειροκροτήματα στην Αίθουσα)

MARINA ΣΤΕΦΟΥ (Νομός Ιωαννίνων - Κλασικό Λύκειο Ιωαννίνων): Κύριε Πρόεδρε, το λόγο παρακαλώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Μια στιγμή, κύριε Στυλόπουλε.

Ορίστε, δεσποινίς, έδωσα, όμως, το λόγο ήδη. Μετά, όταν θα τελειώσει.

MARINA ΣΤΕΦΟΥ (Νομός Ιωαννίνων - Κλασικό Λύκειο Ιωαννίνων): Τώρα θέλω να κάνω μία παρέμβαση για μισό λεπτό.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Να του στερήσουμε το λόγο;

Ορίστε, έχετε το λόγο. Τί θέλετε να πείτε;

MARINA ΣΤΕΦΟΥ (Νομός Ιωαννίνων - Κλασικό Λ. Ιωαννίνων): Όσον αφορά και πάλι τις επαρχιακές περιοχές, ονομάζομαι Στέφου Μαρίνα από την Περιφέρεια Ιωαννίνων. Ήθελα να πω, επειδή δε θα ακουστεί κανένας από την Ήπειρο, δεν μας δόθηκε αυτό το δικαίωμα μέσα από τη διαδικασία.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Καλά, αλλά θα σας παρακαλέσω πάρα πολύ. Στο τέλος, εγώ θα επανέλθω στο θέμα της καλύτερης συμμετοχής όλων των περιφερειών της Χώρας. Όμως, μίλησε κάποιος από την Άρτα, αν δεν κάνω λάθος.

MARINA ΣΤΕΦΟΥ (Νομός Ιωαννίνων - Κλασικό Λύκειο Ιωαννίνων): Για τη Βόρειο Ήπειρο. Ήθελα να πω για την Ήπειρο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Καλά, είναι από την Άρτα.

MARINA ΣΤΕΦΟΥ (Νομός Ιωαννίνων - Κλασικό Λ. Ιωαννίνων): Ναι. Ζητάμε περισσότερα κονδύλια, θέσεις εργασίας.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Όχι, θα σας παρακαλέσω πάρα πολύ να σεβαστείτε αυτήν τη διαδικασία. Κάντε μου τη χάρη, γιατί πρέπει να δώσω το λόγο σε καθέναν, που θέλει να πει την άποψή του.

MARINA ΣΤΕΦΟΥ (Νομός Ιωαννίνων - Κλασικό Λύκειο Ιωαννίνων): Εντάξει. Ίσως μετά.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ορίστε, κύριε Στυλόπουλε, έχετε το λόγο.

ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ ΣΤΥΛΟΠΟΥΛΟΣ (Β' Αθήνας, Ιδ. Λύκειο «Ελληνική Παιδεία»): Αρχικά θα ήθελα να ζητήσω συγγνώμη από όλους, που θα μιλήσω για ένα τόσο ψυχρό θέμα, όσο η τεχνολογία, σε σχέση με αυτά που ειπώθηκαν από συναδέλφους.

Ελλάδα, μια χώρα που συνεχώς προσπαθεί για το καλύτερο, κάνοντας προγράμματα που η αριότητά τους ξαφνιάζει, αλλά δυστυχώς δεν καταφέρνει να υλοποιεί. Η Χώρα μας κινδυνεύει να χάσει το τρένο για ένα τεχνολογούμενο μέλλον, όσον αφορά πολλά θέματα.

Παλιά, ο άνθρωπος σκάλιζε σε πέτρες. Σήμερα γράφει σε χαρτί. Αύριο θα διαβάσει από την οθόνη. Σήμερα, για να γειμύσουμε το βιβλίο της ιστορίας, αφήνουμε κάποια σημάδια σε ένα φύλλο χαρτί, χρησιμοποιώντας μελάνη. Σε λίγο θα διαβάζουμε κείμενα, αποτελούμενα από ψηφία του διαδικτυακού συστήματος στην οθόνη ενός υπολογιστή. Δε θα μιλάμε για βιβλία, αλλά για CD-ROM της Ιστορίας.

ΕΙΔΙΚΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑΣ

Η Πατρίδα μας χωλαίνει τεχνολογικά σε πολλούς τομείς. Εγώ θα αναφερθώ σε τρεις από αυτούς. Πιο συγκεκριμένα θα πρέπει να παρατηρήσουμε το πρόβλημα της δικτυακής υποδομής. Η ζήτηση για διεθνείς συνδέσεις υψηλών ταχυτήτων με το «INTERNET» ικανοποιείται με μεγάλη καθυστέρηση και με ταχύτητες μικρότερες απ' αυτές που ζητούνται και συχνά σε συζητήσιμη ποιότητα. Η ζήτηση τέτοιων γραμμών στο εσωτερικό δεν ικανοποιείται έγκαιρα. Τα ποντισμένα καλώδια στο Αιγαίο κόβονται κάθε τόσο. Ακόμα και σε περιοχές της ίδιας πόλης, η τηλεφωνική επικοινωνία καθίσταται κάποιες στιγμές αδύνατη.

Αν θέλουμε να γίνουμε μέλη της παγκόσμιας κοινωνίας της πληροφορίας, θα πρέπει να επιταχύνουμε τους ρυθμούς ανάπτυξης του ΟΤΕ, το κύριο όχημά μας στις λεωφόρους του μέλλοντος. Γι' αυτό κι εμείς προτείνουμε την επέκταση των καλωδίων οπτικών ινών, την ανάπτυξη των ψηφιακών ραδιοηλεκτρικών συνδέσεων και την πλήρη αξιοποίηση του υφιστάμενου χαλκού.

Επιπροσθέτως, ένας προβληματικός τομέας είναι η εκπαίδευση, όσον αφορά τη σχέση της με την τεχνολογία. Όταν δεν υπάρχουν τα μηχανήματα στα σχολεία, όταν σχολεία είναι εφοδιασμένα με 80-88 XT, όταν δε δίνεται η δέουσα σημασία στο μάθημα της πληροφορικής, όταν αυτό λείπει από τα περισσότερα λύκεια, όταν σπάνια συνδέονται σχολεία με το INTERNET, όταν, με άλλα λόγια, δε δίνονται ερεθίσματα στους μαθητές να ασχοληθούν από μόνοι τους με την τεχνολογία, περιμένετε τους αυριανούς πολίτες της Χώρας μας να είναι τεχνοκράτες;

Γι' αυτό σας υποδεικνύουμε για ένα καλύτερο μέλλον, πρώτον τη σύνδεση με το διαδίκτυο για όλα τα σχολεία, δεύτερον τον εκσυγχρονισμό των σχολείων με νέα μηχανήματα, τρίτον την εντατικοποίηση του μαθήματος της πληροφορικής σε όλα τα σχολεία και την ένταξή του στα μαθήματα του γενικού λυκείου και τέταρτον τη δημιουργία βάσεων δεδομένων με δωρεάν πρόσβαση για όλους τους μαθητές.

Επίσης, η εφαρμογή τεχνολογικών επιτευγμάτων στο χώρο του τουρισμού, θα ήταν ένα σημαντικό βήμα προς ένα καλύτερο αύριο. Η Ελλάδα θα πρέπει να προωθηθεί με κάθε τρόπο στο εξωτερικό. Σημαντικό στοιχείο θα αποτελούσαν ο εκσυγχρονισμός των τουριστικών εγκαταστάσεων και η βελτίωση των συγκοινωνιών. Έτσι, λοιπόν, προτείνουμε τη δημιουργία τουριστικών σελίδων στο INTERNET, την έκδοση χαμηλού κόστους CD-ROM για την τουριστική Ελλάδα στο εξωτερικό, την εφαρμογή του προγράμματος της τηλεματικής, καλύτερες συγκοινωνίες και το κλείσιμο δωματίων και εισιτηρίων μέσα από το διαδίκτυο.

Τέλος, θα ήθελα να αναφερθώ σε ένα γεγονός που με έχει λυπήσει ιδιαίτερα σαν Έλληνα. Η τουρκική προπαγάνδα έχει κατασκευάσει πολλές σελίδες στο δίκτυο με αρκετά τεχνάσματα και επιχειρεί να παρουσιάσει προς τα έξω μια ψεύτικη Τουρκία. Χαρακτηριστικό το γεγονός ότι σε μια απ'

αυτές παρουσιάζεται το βόρειο τμήμα της Κύπρου ως τούρκικη περιοχή με αυτόνομη παράδοση και κουλτούρα. Κάποιος θα πρέπει να προχωρήσει πάρα πολύ και να μάθει τη δική τους «αντικειμενική» άποψη.

Η Ελλάδα πουθενά. Τώρα που η Χώρα μας κτίζει το αύριο, που οδηγούμαστε στην οικονομική, και όχι μόνο, ενοποίηση μας με την υπόλοιπη Ευρώπη, που τα σύνορα των χωρών με τη μικρή έννοια του όρου υποχωρούν, η Ελλάδα δεν πρέπει να μείνει πίσω.

Εμείς δε θελούμε μόνο να φτιάξουμε το σήμερα για να έχουμε αύριο ένα καλύτερο χθες, αλλά να φτιάξουμε το αύριο για να ζήσουν οι επόμενοι ένα καλύτερο μεθαύριο. Αυτά, τα υπόλοιπα σε μερικές δεκαετίες.

(Ζωηρά χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Η δεσποινίς Δέσποινα Τεοδορέσκου έχει το λόγο.

ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΤΕΟΔΟΡΕΣΚΟΥ (Σχολείο Αρχιεπισκόπου Ιακώβου, Νέα Υόρκη): Αξιότιμε Πρόεδρε, Βουλευτές, καθηγητές, κυρίες, κύριοι και νέοι, θα ήθελα να ευχαριστήσω το Ελληνικό Κράτος για την ευκαιρία που μου έδωσε να μπορέσω να εκφράσω τις ανησυχίες μου σαν νεολαία και να δώσω κάποιες απόψεις μου, που ίσως μπορέσουν να βοηθήσουν στην καταπολέμηση των προβλημάτων που θα αναφέρω.

Τα προβλήματα αυτά είναι τα εξής: Οικογενειακό περιβάλλον, μόρφωση, ναρκωτικά και AIDS. Εάν οι γονείς δεν ενημερώνουν τα παιδιά τους από μικρή ηλικία για την σοβαρότητα των θεμάτων που απασχολούν τους νέους σήμερα, θα πρέπει η ευθύνη αυτή να πέφτει στη δεύτερη οικογένεια του παιδιού για σωστή ενημέρωση και μόρφωση. Η οικογένεια αυτή λέγεται Κράτος. Η ζωή προχωρεί, τρέχει ασταμάτητα, ανυψώνει τους ισχυρούς και συντρίβει τους αδύναμους. Το παράδειγμα αυτό πρέπει να γίνει μάθημα σε όλους. Η μόρφωση είναι ένα κλειδί, που ανοίγει όλες τις πόρτες. Ο Έλληνας έγινε δάσκαλος και φωτοδότης ολόκληρης της ανθρωπότητας. Εμείς οι νεότεροι έχουμε καθήκον και υποχρέωση να συνεχίσουμε το έργο των προγόνων μας και να γίνουμε ξανά πρωτοπόροι και οδηγοί του κόσμου. Γι' αυτόν το λόγο θα πρέπει εσείς, οι δάσκαλοι, οι γονείς και οι άνθρωποι του πολιτικού κόσμου, να μας βοηθήσετε στα προβλήματά μας, που μας απασχολούν, ώστε να μπορέσουμε εμείς στη συνέχεια να προσφέρουμε τον καλύτερο εαυτό μας.

Πιστεύω ότι το Κράτος, μέσω του εκπαιδευτικού συστήματος και των οργανισμών, πρέπει να ενημερώνει τα παιδιά από μικρή ηλικία για τους κινδύνους που διατρέχουν από τα ναρκωτικά και την ασθένεια AIDS. Είναι λυπηρό να βλέπουμε νέους ανθρώπους να παλεύουν για τη ζωή τους. Ναρκωτικά και AIDS μασιάζουν αυτήν τη στιγμή την ανθρωπότητα. Τι πρέπει να κάνουμε; Πώς θα καταφέρουμε να αντιμετωπίσουμε αυτούς τους εχθρούς. Η απάντηση βρίσκεται στις λέξεις μόρφωση και εκπαίδευση, που χορηγούνται μέσω της

οικογένειας και τους Κράτους. Βοηθήστε μας, βάλτε κάποιο φραγμό στα ναρκωτικά.

Ένα άλλο πρόβλημα, που μας απασχολεί σαν Έλληνες του εξωτερικού, είναι η ελληνική γλώσσα. Στη Νέα Υόρκη παίρνουμε μόνο σαράντα πέντε λεπτά ελληνικά την ημέρα. Στο απογευματινό σχολείο παίρνουμε τρεις ώρες την εβδομάδα. Δεν είναι αρκετά. Θα ήθελα να ζητήσω από το Ελληνικό κράτος να γίνει κάποια προσπάθεια, έστω να μπορέσουμε να παίρνουμε και να μάθουμε περισσότερα ελληνικά. Στην αρχαία Ελλάδα ξεκίνησε ο πολιτισμός. Ευχαριστώ το Θεό που γεννήθηκε Έλληνας, είπε ο μεγάλος φιλόσοφος της αρχαιότητας Πλάτωνας.

(Ζωηρά χειροκροτήματα)

Δεν είχε άδικο που πίστευε στην ανωτερότητα της ελληνικής φυλής, της φυλής που τόσα πρόσφερε στην ανθρωπότητα. Βοηθήστε μας να γίνουμε ισχυροί.

Ζητώ, λοιπόν, αυτήν τη στιγμή από την Ελλάδα να δείξει την ανωτερότητά της σε μας τους Έλληνες με έργα και όχι με λόγια,

(Ζωηρά χειροκροτήματα)

μπροστά στον κίνδυνο και την απειλή στέρησης της ελευθερίας και προσβολής των ιδεωδών μας, να ονομαζόμαστε όλοι Έλληνες και να πραγματοποιήσουμε θαύματα, το ακατόρθωτο για άλλους.

Αυτή η φλόγα που λάμπει μέσα μας, άλλοτε λάμπει σαν τη δάδα των Ολυμπιακών Αγώνων και άλλοτε είναι σαρωτική πυρηνική λάβα. Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Η δεσποινίς Μελλομένη Τζήκα, από το 1ο Λύκειο Ξάνθης, έχει το λόγο.

ΜΕΛΙΠΟΜΕΝΗ ΤΖΗΚΑ (Νομός Ξάνθης - 1ο Λύκειο Ξάνθης): Αξιότιμοι κύριοι Πρόεδροι, κύριε Πρόεδρε της «Βουλής των Εφήβων», συνάδελφοι έφηβοι βουλευτές, η ελληνική παροικία στην Τουρκία πεθαίνει και δεν πρόκειται για φυσικό θάνατο. Η σημερινή ελληνική παροικία στην Τουρκία είναι φθίνουσα, ηλικιωμένη και φοβισμένη. Ο φόβος της συνδέεται με μια φρικιαστική ιστορία εκποτίσεων, που έχει υποστεί στα χέρια της τουρκικής κυβέρνησης. Γίνεται λόγος για τους Έλληνες που ζουν ακόμα εκεί, εκεί που δε νοούνται ανθρώπινα δικαιώματα, εκεί που καθημερινά αυτοί οι άνθρωποι εξισώνονται με ζώα και αντιμετωπίζονται σαν στοιχεία που πρέπει ή να εξορκιστούν ή να εξοντωθούν, είτε άμεσα είτε έμμεσα. Φρικιά ο νους του ανθρώπου για την καταχθόνια σύλληψη και εκτέλεση του πρωτοφανούς αυτού εγκλήματος. Και το έγκλημα αυτό γίνεται τρομερότερο, γιατί σχεδιάστηκε από την εντός εισαγωγικών «υπεύθυνη» κυβέρνηση της Τουρκίας και εκτελέστηκε εν ψυχρώ από τα κατευθυνόμενα όργανά της.

Κατηγορώ την Τουρκία, που μηδενίζει τον άνθρωπο εν ονόματι της ανασύστασης της μεγάλης Οθωμανικής αυτοκρατορίας, που δε σέβεται ούτε τις μειονότητες, αλλά ούτε

και το γνήσιο τουρκικό πληθυσμό, καθώς τους φανατίζει με τις στείρες ιδέες του μετατουρκισμού και πανισλαμισμού.

Κατηγορώ τις διεθνείς οργανώσεις για το θεωρητικό μόνο επίπεδο των ενεργειών τους και για την έμπρακτη αποχή τους από τον ανθρωπισμό που εξυμνούν.

Το γεγονός ότι οι δάσκαλοι του Χίτλερ στη γενοκτονία όχι μόνο μένουν ατιμώρητοι, αλλά αμείβονται με την υποκρισία των λεγόμενων μεγάλων, αποδεικνύει την απραξία των διεθνών οργανώσεων και φανερώνει τα συμφέροντα των μεγάλων και ισχυρών της υφηλίου.

Κατηγορώ τη λανθασμένη στάση των εκάστοτε ελληνικών κυβερνήσεων που κράτησαν μετά το 1923 απέναντι στις ελληνικές μειονότητες της Τουρκίας, αλλά και στη μουσουλμανική μειονότητα της Θράκης. Δώσαμε τόσα, όσα έφταναν για να χαθεί ο Ελληνισμός της Πόλης και των δύο νησιών. Διογκώσαμε τον τουρκικό κίνδυνο μέσα στα σπλάχνα μας και συνειδητοποιήσαμε πια ότι μόνο λάθη κάναμε. Κάποτε εγκρίναμε εμείς οι ίδιοι τον όρο «τουρκική μειονότητα» και δίναμε ρητές εντολές να γίνεται χρήση του όρου «τουρκική». Βαφτίσαμε το 1928 το Σωματείο της Ξάνθης και της Κομοτηνής στα τουρκικά και κάναμε το παν για τη διατήρηση της ελληνοτουρκικής φιλίας, με οποιοδήποτε τίμημα, φτάνει να σωθεί ο Ελληνισμός της Κωνσταντινούπολης. Τι απέγινε, όμως, εκείνος; Την απάντηση στο παραπάνω ερώτημα, σίγουρα όλοι την ξέρουμε. Τι θα γίνει, όμως, αύριο; Η απάντηση βρίσκεται μέσα σε μας, μέσα στις ψυχές όλων των Ελλήνων, μέσα στην αγκαλιά της μητέρας Ελλάδας, γιατί εμείς είμαστε οι μόνοι που μπορούμε να ενδιαφερομαστε για τους λησμονημένους Έλληνες.

Δεν μπορεί κανείς να λησμονήσει το ρόλο που μπορεί να διαδραματίσει η πνευματική ηγεσία της Ελλάδας, μέσω της τέχνης, και να ενώσει όχι μόνο τη μητέρα Ελλάδα με τα ξεχασμένα παιδιά της στην Τουρκία, αλλά και να φέρει πιο κοντά τον Ελληνικό και τον Τουρκικό λαό. Μέσω της τέχνης, θα διδάξουμε στον Τούρκο για τη Δημοκρατία και την Ελλάδα, για τη γνήσια ιστορία της και τα ιδανικά του Έλληνα. Τότε μόνο θα εξανθρωπίσουμε τα αποκτηνωμένα οράματα και ιδανικά του φανατισμένου τουρκικού λαού. Τότε, ο ώριμος πια Τούρκος, μέσα από το δρόμο της αυτογνωσίας, θα αντιληφθεί πλήρως την όλη κατάσταση και ο ίδιος θα απλώσει τα χέρια του για να κατεβάσει τις πολιτικές και στρατιωτικές κορυφές, που μας δυναστεύουν αδιάστατα επί αιώνες.

Κανένας Τούρκος δε θα επιθυμούσε καμία τέτοια διένεξη ανάμεσα στους δύο λαούς, γιατί πάνω απ'όλα είμαστε άνθρωποι, πάνω από κάθε θρησκεία, φυλή και ιδεολογία.

Οι πολίτες του σημερινού Ελληνικού Κράτους πρέπει να πάψουν να αδιαφορούν για την ύπαρξη αυτών των Ελλήνων και να πάψουν χλευαστικά να τους εξισώνουν με τον υπόλοιπο τουρκικό πληθυσμό. Αναγκαία είναι η πλήρης αντίληψη του ζητήματος από την πλευρά μας και η εκδήλωση αγάπης και ενδιαφέροντος.

ΕΙΔΙΚΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑΣ

Τέλος, ο Ελληνικός Λαός είχε, και πρέπει να έχει, στο βίωμά του τη θυσία, τη σταύρωση δηλαδή που συνοδεύει την ανάσταση. Για το λόγο αυτό πρέπει να απαλλαγούμε από το στείο μμητισμό. Να σκεπτόμαστε ελληνικά, να βλέπουμε ελληνικά, να δημιουργούμε ελληνικά. Εδώ είναι η μητέρα Ελλάδα, εκεί απέναντί μας, στα ανατολικά είναι οι σκλαβωμένες πατρίδες μας, είναι το πάτριο έδαφος που λέγεται Τουρκία, δημιούργημα της Συνθήκης της Λωζάννης και των ξένων.

Πρέπει να αρχίσει η δική μας συνειδητοποίηση, συνάδελφοι Έλληνες «Έφηβοι βουλευτές», να θερμάνει τη φλόγα που δεν έσβησε και να φωτίσει το δρόμο τον ειρηνικό, που οδηγεί στην απαλλαγή των αδελφών μας από τις απάνθρωπες συνθήκες διαβίωσης στη γείτονα χώρα.

Τέλος, θα ήθελα να θέσω ένα ερώτημα, κύριοι Έφηβοι βουλευτές: Αλήθεια, αν μιλάμε για αφανισμό της Ελληνικής μειονότητας και για χαμένες πατρίδες της Ανατολικής Θράκης, μήπως στο άμεσο μέλλον θα μιλάμε, λόγω της αδιαφορίας ή της αδυναμίας μας, αν μ' αυτόν τον τρόπο γίνεται ελαφρότερο το βάρος της ευθύνης, για νέες χαμένες πατρίδες, για νέες ελληνικές μειονότητες στην ακριτική μας Θράκη.

Οι κυβερνήσεις των επόμενων δεκαετιών θα έχουν την τιμή να απαντήσουν στο παραπάνω ερώτημα, χωρίς κανένα πλέον προσωπείο. Ευχαριστώ.

(Ζωηρά χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Η δεσπονίς Ελευθερία Τσιάρτα, έφηβος βουλευτής από το Νομό Ημαθίας, έχει το λόγο.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΤΣΙΑΡΤΑ (Νομός Ημαθίας - Ε.Π.Α. Βέροιας): Κατ' αρχήν καλημέρα σας. Είχα ετοιμάσει και εγώ ένα λόγο, τον οποίο, όμως, δε θα εκφωνήσω για διάφορους λόγους. Από το λόγο μου θα κρατήσω μόνο το κομμάτι που είχα αφήσει ως παράρτημα και θα ήθελα να υποστηρίξω λίγο τα πολυκλαδικά λύκεια, όπου, ενώ έκανα την πρόταση να γίνουν όλα τα λύκεια, της Ελλάδας πολυκλαδικά, η πρόταση αυτή καταψηφίστηκε, επειδή οι περισσότεροι δεν ήξεραν καν τι είναι το πολυκλαδικό λύκειο, ενώ, κατά την άποψή μου, είναι το καλύτερο σύστημα λυκείου που υπάρχει σήμερα στην Ελλάδα.

Εγώ είμαι τυχερή, διότι το λύκειο μου θεωρείται ως το καλύτερο του Νομού Ημαθίας και τιμάται από τους ανθρώπους της περιοχής. Όμως, τα περισσότερα παιδιά που πήγαν στα πολυκλαδικά και τα οποία γνώρισα εδώ, λένουν ότι σαμποτάρονται τα σχολεία τους από τους κατοίκους της περιοχής και γίνεται προσπάθεια να υποβαθμιστούν, όπου ήδη έχουν γίνει, όπως έχει γίνει και με τα ΤΕΛ.

Μου έκανε εντύπωση ότι τα παιδιά ψήφισαν να γίνουν πρακτικά λύκεια, ενώ σήμερα υπάρχουν κλασικά, κάτι που ήδη νομίζω γίνεται με τα Τ.Ε.Λ. Όλα, όμως, αυτά είναι κάποια μορφή πολυκλαδικού λυκείου. Τα πολυκλαδικά είναι λύκεια τα οποία προσφέρουν πραγματική Παιδεία, όσο και

αν αυτό σας φαίνεται παράξενο, γιατί γίνεται εξειδίκευση από τη Β' Λυκείου και προσφέρουν όλα αυτά τα μαθήματα τα οποία θα προτείνω να ισχύσουν για όλα τα λύκεια.

Δε θα ήθελα να πω περισσότερα λόγια, παρά μόνο να επαναφέρω την πρότασή μου, η οποία καταψηφίστηκε.

Τελειώνοντας, θέλω να πω δύο λόγια για το θεσμό της «Βουλής των Εφήβων», ο οποίος σήμερα κατακρίθηκε πολύ. Μπορεί να υπάρχουν προβλήματα. Πιστεύω και εγώ ότι πρέπει να υπάρχει δικαίωμα αντιλόγου, ειδικά στις Επιτροπές. Παρ' όλα αυτά, όμως, είναι πολύ άσχημο να βλέπουμε μόνο την άσχημη πλευρά των πραγμάτων, διότι κατά τα άλλα η οργάνωση ήταν πάρα πολύ καλή. Και ας μην ξεχνάμε, ότι ο θεσμός έχει ζωή μόνο δύο χρόνια. Υπάρχουν περιθώρια βελτίωσης και σίγουρα κανένας από εμάς δε μπορεί να αμφισβητήσει όλα αυτά τα οποία προσφέρθηκαν σε μας. Δεν είναι λίγες οι γνώσεις που πήραμε και γενικότερα όλη αυτή η προσφορά, η ιερότητα του χώρου και η Δημοκρατία την οποία έχουμε και πρέπει πάση θυσία να την προστατεύσουμε. Θέλω να κρατηθώ από τις λέξεις της Ήρας από το Σουδάν, η οποία είπε, να εκτιμάμε λίγο αυτό που έχουμε, γιατί η Δημοκρατία είναι κάτι που δεν το έχουν όλοι οι λαοί και όλα τα άτομα. Ας μην ξεχνάμε ότι ισοπεδώνοντας τα πάντα, επειδή υπάρχει μια κακή πλευρά, δε μπορούμε να προχωρήσουμε. Ας αξιοποιήσουμε τα καλά μας και ας προσπαθήσουμε να προχωρήσουμε παραπάνω. Ευχαριστώ.

(Ζωηρά χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Η δεσποινίς Παναγιώτα Φιλιππούλου, έφηβος βουλευτής από το Νομό Αχαΐας, έχει το λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΦΙΛΙΠΠΟΠΟΥΛΟΥ (Νομός Αχαΐας - 2ο. Λύκειο Αιγίου): Κύριε Πρόεδρε της Βουλής των Ελλήνων, κύριε Αντώνη Σαμαράκη, κύριοι Βουλευτές, κυρίες και κύριοι, καλημέρα σας.

Όπως ακούσατε, ονομάζομαι Παναγιώτα Φιλιππούλου και προέρχομαι από το Νομό Αχαΐας, από το 2ο Λύκειο Αιγίου και συγκεκριμένα από το σεισμόπληκτο, όπως όλοι σας θα γνωρίζετε, Αίγιο.

Θα ήθελα, λοιπόν, να θίξω με τη σειρά μου ένα θέμα, το οποίο δεν έχει προαναφερθεί από κάποιον συνομιλητή μου. Υπάρχει κοινή διαπίστωση ότι οι θεσμοί, οι αξίες και οι σχέσεις γενικότερα μέσα στα πλαίσια της ελληνικής οικογένειας διέρχονται μια κρίση. Σαν πρώτο βήμα, ας δούμε, ποια είναι τα αίτια τα οποία ευθύνονται γι' αυτό το φαινόμενο. Και θα αρχίσω από το εξής:

Πρώτο αίτιο είναι το χάσμα των γενεών, το οποίο, αν και αποτελεί κοινό χαρακτηριστικό όλων των τύπων οικογένειας, κατά τη διάρκεια της ανθρώπινης ιστορίας, εν τούτοις, την τελευταία εικοσαετία, έχει οξυνθεί και λόγω της τεχνολογικής προόδου, αλλά και λόγω της πληθώρας πληροφοριών, οι οποίες έχουν μεταβιβαστεί στην τωρινή γενιά, σε σχέση πάντα με την προηγούμενη.

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΦΗΒΩΝ

Δεύτερο αίτιο, είναι η δόμηση του κοινωνικού συστήματος πάνω στο πρότυπο του καταναλωτισμού, το οποίο, σαν παρεμφερή στοιχεία προβάλλει τη μονομανία, την ατομικότητα και γενικότερα την αποξένωση και αποκοπή από το μοντέλο του ανθρωπισμού.

Συναφή αίτια θεωρούνται ακόμη τα εξής: Οι κακές διαπροσωπικές σχέσεις και η αδιαφορία του ανθρώπου για τον άνθρωπο, η φθορά των ηθικών αξιών, η ανεργία, η ασέβεια, η αυδοσία και η έλλειψη ιδανικών από τη μεριά των νέων, αλλά και η υποκρισία, η έλλειψη κατανόησης και η ασυνέπεια από τη μεριά των μεγαλύτερων.

Η ελληνική κοινωνία, λοιπόν, αποτελούσε, μέχρι πρότινος, ένα μοντέλο, το οποίο με τη συνάρτηση των μελών του, την αλληλουχία, τη συνέχεια, το βάθος των ηθικών αξιών και τον ανθρωποκεντρικό του χαρακτήρα, αποτελούσε το ζωντανό κύτταρο από το οποίο αναπαραγόταν η ελληνική κοινωνία.

Εξαιτίας των επιρροών, όμως, από δυτικά ή άλλα πολιτισμικά πρότυπα, τα οποία εισήλθαν και επηρέασαν την ελληνική κοινωνία τις τελευταίες δύο δεκαετίες, ο θεσμός της οικογένειας άρχισε να χάνει τα θεσμικά του στοιχεία και να ταράσσεται ο συνεκτικός του ιστός. Κατά συνέπεια, φθάσαμε στο φαινόμενο του διαζυγίου, της αυτοκτονίας, στην κρίση των ανθρώπινων σχέσεων, στην αύξηση της εγκληματικότητας, στα κοινωνικά, οικονομικά και ψυχολογικά προβλήματα των παιδιών και είναι πρόσφατα τα παραδείγματα αυτής της σήψης τα οποία πληροφορούμαστε σε καθημερινή βάση από τον έντυπο και ηλεκτρονικό τύπο.

Κατόπιν όλων αυτών, οφείλουμε όλοι να αναζητήσουμε τρόπους υπερέασης των προβλημάτων και των εμποδίων που αυτά προτάσσουν, ώστε να αποτρέψουμε την περαιτέρω κακή εξέλιξη του φαινομένου αυτού, δηλαδή τη χαλάρωση των οικογενειακών θεσμών.

Γι' αυτό προτείνω, πρώτον, να δοθεί έμφαση στην ανθρωπιστική παιδεία, δηλαδή να συμπεριληφθούν πρόσθετα μαθήματα στον τομέα της Παιδείας που να αφορούν τον άνθρωπο και ειδικότερα τη διάπλαση της προσωπικότητάς του, αλλά και τον ψυχικό του κόσμο.

Δεύτερον, να χρησιμοποιηθεί ο διάλογος και η συνεργασία, καθώς επίσης αναγκαία θα ήταν και η συμμετοχή οικογενειακών λειτουργών και ψυχολόγων.

Ο διάλογος και η συνεργασία συμβάλλουν στο να μπορέσουν να βρουν λύσεις τα άτομα μιας ελληνικής οικογένειας στα διάφορα προβλήματα. Όμως, με τη βοήθεια των κοινωνικών λειτουργών και ψυχολόγων, μπορεί ένα άτομο όχι μόνο να βρει λύση για το πρόβλημά του, αλλά συγχρόνως να μπορέσει να διαμορφώσει το περιβάλλον του με τέτοιο τρόπο, έτσι ώστε να μπορέσει να αντεπεξέλθει αργότερα σε άλλα εμπόδια της ζωής.

Τρίτον, να δημιουργηθούν αθλητικά και ψυχαγωγικά κέντρα. Με την παροχή αυτών των κέντρων, τα άτομα μπορούν

να αντλήσουν θέματα απασχόλησης, ξεφεύγοντας, με αυτόν τον τρόπο, από τα διάφορα κοινωνικά προβλήματα που μας περιτριγυρίζουν, όπως είναι η μαστίγια των ναρκωτικών και το AIDS.

Τέλος, θα ήθελα να κλείσω προτείνοντας τη σεξουαλική ενημέρωση και πρόληψη πριν από το γάμο, έτσι ώστε πολλά άτομα να μπορούν να προστατευθούν από θανατηφόρες αρρώστιες, αλλά συγχρόνως να είναι ικανά να αποφύγουν ανεπιθύμητες εγκυμοσύνες και εκτρώσεις.

Ευχαριστώ πολύ.

(Ζωηρά χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Η δεσποινίς Αναστασία Χατζηγιαννίδη, έφηβος βουλευτής από το Βέλγιο, έχει το λόγο.

(Ζωηρά χειροκροτήματα)

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΧΑΤΖΗΓΙΑΝΝΙΔΗ (Λύκειο Shape - Ελληνικό Τμήμα): Κύριες και κύριοι, φίλοι Έφηβοι Βουλευτές, χαίρετε.

Ξεκινώντας, θα ήθελα να ευχαριστήσω όλους όσους συνέβαλαν στην υλοποίηση της ιδέας της Βουλής των Εφήβων, η οποία αποδεικνύει ότι πράγματι στη Χώρα μας γεννήθηκε η Δημοκρατία.

Ένα από τα θέματα, που έχει τραντάξει τα παιδιά που ζουν στο Βέλγιο, είναι η υπερβολική βία που επικρατεί.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Ν. ΚΡΗΤΙΚΟΣ)

Στην Ελλάδα, όταν τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης μας πληροφορούν για εγκλήματα που συχνά συμβαίνουν, νιώθουμε φόβο. Όμως ο φόβος αυτός δεν γίνεται εφιάλτης.

Αντίθετα, σε χώρες υποτίθεται πιο ανεπτυγμένες από την Ελλάδα, όπως αυτές της Δυτικής Ευρώπης και οι Ηνωμένες Πολιτείες, η βία και η εγκληματικότητα είναι σχεδόν ανεξέλεγκτες. Ίσως αυτό να είναι αδιανόητο για τον Έλληνα, που γνωρίζει ότι η Αστυνομία του εξωτερικού είναι πολύ πιο οργανωμένη από την ελληνική.

Συγκεκριμένα, στις Ηνωμένες Πολιτείες η βία ανθεί από τη σχολική ζωή. Πολλά σχολεία είναι εξοπλισμένα με ανιχνευτές μετάλλου και αστυνομικούς που ελέγχουν τους μαθητές για τον εντοπισμό όπλων.

Όταν έφθασα στο αεροδρόμιο των Βρυξελλών, που είναι το κέντρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, παντού υπήρχαν φωτογραφίες μικρών παιδιών με την ένδειξη «αναζητούνται».

Για ένα χρόνο περίπου, το κύκλωμα δρούσε ανεμπόδιστα, παρά τον ισχυρό έλεγχο της Αστυνομίας, η οποία βρισκόταν παντού και πάντα.

Αρκούν όμως αυτά για να δει κανείς, πως στις πιο εξελιγμένες κοινωνίες, οι άνθρωποι ζουν μια τόσο απρόσωπη και κυνική ζωή, που τους μαθαίνει να κυνηγούν μόνο το χρήμα και την ικανοποίηση των παραφρονικών επιθυμιών τους με οποιοδήποτε μέσο, ακόμα και αν αυτό είναι θέση

ΕΙΔΙΚΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑΣ

μιας άλλης ζωής. Όλα τούτα παρουσιάζουν μια αρωστημένη κοινωνία, που κρύβεται πίσω από την οικονομική και τεχνολογική ανάπτυξη. Οι άνθρωποι έχουν προοδευτικές ιδέες, αλλά πρωτόγονα ένστικτα. Αξίες, όπως οικογένεια και θρησκεία, περνούν κρίση που είναι ολοφάνερη στο εξωτερικό.

Τα παιδιά φεύγουν από το σπίτι μόλις τελειώσουν το σχολείο και έως τότε οι σχέσεις τους με τους γονείς δεν είναι σωστές. Αυτά τα παιδιά, που δεν δέχθηκαν καμία συμβουλή από τους γονείς τους τον καιρό που μπορούσαν να αντιληφθούν την αξία της, που δεν έχουν καμία εμπειρία από τη ζωή μετά το σχολείο, αυτά τα παιδιά βγαίνουν στην κοινωνία ολομόναχα για εργασία και σπουδές και διαλέγουν τον πιο εύκολο δρόμο. Για να ικανοποιήσουν τις ανησυχίες, που χαρακτηρίζουν τη φύση των νέων, ακολουθούν οποιαδήποτε πρωτότυπη ιδεολογία, που μπορεί να είναι μία οργάνωση, της οποίας όργανα είναι μόνο ευάλωτοι και εύπιστοι νέοι, τα ναρκωτικά και η βία.

Αυτό το φαινόμενο είναι σε ελάχιστα ποσοστά υπαρκτό στη Χώρα μας και όχι καθημερινό. Το γεγονός τούτο οφείλεται στις αρχές της ελληνικής κοινωνίας και στη νοοτροπία που διακρίνει ένα φιλήσυχο πνεύμα. Η τεχνολογία δεν μας έχει κατακλύσει. Το χρήμα δεν είναι αυτοσκοπός της ζωής μας. Η Χώρα μας είναι γεμάτη ήλιο και χρώματα. Οι Έλληνες σέβονται και αγαπούν τη ζωή και τη δική τους και των άλλων, έχουν ιδανικά και οράματα για το μέλλον, κάτι που λείπει από τους κατοίκους άλλων προηγμένων, υποτίθεται, χωρών, που έχουν αφεθεί αβασάνιστα στο σύστημα για το οποίο κάποιοι άλλοι αποφασίζουν χωρίς τη συμμετοχή του πολίτη, που έχει γίνει πλέον αδιάφορος.

Προτείνουμε, λοιπόν, ο εξευρωπαϊσμός της Ελλάδας να μην αγγίζει τον τρόπο ζωής της. Επίσης, ζητούμε από την Πολιτεία να υποστηρίξει, χωρίς υπερβολές, τις αξίες που δίνουν τις βάσεις για ένα χρήσιμο άτομο. Ζητάμε οράματα, προοπτική για τους νέους, διαφύλαξη των θεσμών, που πάνω τους οικοδομείται το μέλλον της Χώρας μας. Θέλουμε την οικογένεια υγιές κύτταρο για την κοινωνία, που κάθε γενιά χτίζει. Θέλουμε την Εκκλησία σαν θεσμό χωρίς υπερβολές και με κατανόηση, διακριτικά κοντά μας. Όχι στη σύγχυση και διαστρέβλωση των εννοιών και των αξιών.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ)

Πολιτισμός και βία σε μια Χώρα σαν τη δική μας είναι έννοιες αντίθετες. Μπορούμε να κάνουμε το έγκλημα εξαίρεση στον κανόνα, αν δεν μπορούμε να το καταπολεμήσουμε εντελώς. Να συνεχίσει η Χώρα μας να παράγει πολιτισμό, πνεύμα, να συντηρεί τη δημοκρατία, στηρίζοντάς την, σεβασμός σε κάθε μορφή της ζωής και κυρίως στον άνθρωπο.

Ευχαριστώ πολύ.

(Ζωηρά χειροκροτήματα στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Η δεσποινίς

Βασιλική Χιώνη, έφηβος βουλευτής της Β' περιφέρειας Αθήνας, έχει το λόγο.

(Ζωηρά χειροκροτήματα στην Αίθουσα)

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΧΙΩΝΗ (Β' Αθήνας - 8ο Λύκειο Εστίας Νέας Σμύρνης): Κύριε Πρόεδρε της Βουλής, κύριοι Αντιπρόεδροι, κύριοι Υπουργοί, κύριοι Βουλευτές, κύριε Σαμαράκη, αγαπητοί συνάδελφοι και φίλοι, μου δόθηκε η ευκαιρία στη Διαρκή Επιτροπή Δημόσιας Διοίκησης, Δημόσιας Τάξης και Δικαιοσύνης, της οποίας είχα την τιμή να είμαι μέλος, να αναπτύξω τις θέσεις και προτάσεις μου για το ανεπαρκέςτατο σύστημα αξιών της τηλεόρασης και για το πόσο επηρεάζει τη νεολαία.

Και αναφέρομαι στη νεολαία, γιατί αυτή έχει τους περισσότερο ευαίσθητους δέκτες, αυτούς, δηλαδή, που δεν προσεγγίζουν τα γεγονότα από κάποια άλλη πλευρά, εκτός από αυτή που τους προσφέρεται, χωρίς ιδιαίτερη εμβάθυνση και κριτική.

Ένας γνωστός οικονομολόγος και δημοσιολόγος του 19ου αιώνα, ο Τζόν Στιούαρτ Μιλ, έλεγε ότι οι άνθρωποι χάνουν τις πνευματικές τους ανησυχίες, όχι από δική τους βούληση, αλλά γιατί δεν έχουν καιρό να καλλιεργήσουν το πνεύμα τους και συνηθίζουν σε ευτελέστερα ερεθίσματα, διότι αυτά ακριβώς βρίσκονται μπροστά τους.

Επιπροσθέτως, όμως, θα ήθελα να τονίσω ότι η τηλεόραση, στη σημερινή της μορφή, δεν είναι καν φορέας ιδεών πολιτιστικών και πνευματικών. Τα κανάλια αρκούνται σε μέτρια έως κακά προγράμματα, φροντίζοντας, όμως, ιδιαίτερα το δείκτη της τηλεθέασής τους, είτε μέσα από άσκοπες πολιτικές αντιπαραθέσεις είτε ξεπουλώντας, στην κυριολεξία, τον ανθρώπινο πόνο και την ανθρώπινη αξιοπρέπεια.

Η τηλεόραση σήμερα έχει ενσυνείδητα απεμπολήσει τον ουσιαστικό της ρόλο, που είναι η αντικειμενική ενημέρωση με τη σωστή έννοιά της και όχι όπως βέβαια θέλει με έμφαση και στόμφο ο κάθε παρουσιαστής να παρουσιάζει τα γεγονότα, δίνοντας προτεραιότητα σε κείνα που θα πουλήσουν, κατά την άποψη του καναλάρχη, αποφέροντάς του περισσότερα κέρδη.

Η τηλεόραση φαίνεται να έχει ξεχάσει ότι μπορεί να καταστεί ουσιώδες πολιτιστικό μέσο, ότι οι πολιτισμένοι πολίτες δεν είναι δημιουργήματα της τύχης, αλλά δημιουργήματα μιας ολοκληρωμένης εκπαιδευτικής διαδικασίας, στην οποία μπορεί και πρέπει σήμερα η τηλεόραση να παίξει ουσιαστικό ρόλο.

Δεν πρέπει να ξεχνάμε δε ότι όσο περισσότερο αναπτύσσεται το μορφωτικό επίπεδο του πολίτη, τόσο λιγότερο θα αναγκάζεται το Κράτος να παρεμβαίνει με τους κάθε είδους κατασταλτικούς μηχανισμούς του.

Η άποψη που εξέφρασε πρόσφατα, σε μία τηλεοπτική συζήτηση, γνωστός δημιουργός της τηλεόρασης, ότι δίνουμε στον κόσμο αυτό που του αρέσει, είναι οδυνηρή για όλους μας, ιδιαίτερα, όμως, για εμάς τους νέους, που κατά τα άλλα

ακόμει το δήτην ενδιαφέρον όλων για τα ελπιδοφόρα νιάτα της Πατρίδας μας, τα προβλήματα που μαστίζουν τη νεολαία μας.

Όμως, μέχρι σήμερα, οι πνευματικοί δημιουργοί και οι καναλόχρες δεν έχουν αφιερώσει ούτε ένα δεκάλεπτο έστω σ' ένα τηλεοπτικό πρόγραμμα για τους έφηβους και τη νεολαία. Ένα δεκάλεπτο, παραδείγματος χάρι, με θέμα τον επαγγελματικό μας προσανατολισμό.

Για τους κώδικες δημοσιογραφικής δεοντολογίας θα τοποθετηθώ μ' ένα άλλο ερώτημα, όπως το έχει θέσει γνωστός πολιτικός και καθηγητής του Συνταγματικού Δικαίου: Ποιος, άραγε, χριζει μεγαλύτερης προστασίας, ο δημοσιογράφος ή ο κάθε ανυποψίαστος πολίτης που, για διάφορους λόγους, βρίσκεται στο στόχαστρο της στιγμιαίας επικαιρότητας, συνήθως δεχόμενος καταιγισμό κριτικής;

Η αφύπνιση των δημιουργών της τηλεόρασης, των δημοσιογράφων, που πρέπει επιτέλους να αντιληφθούν τη σοβαρότητα του ρόλου τους και της αποστολής τους, αφού έχουν και κατέχουν το προνομιακό όπλο της πληροφόρησης και της διοχέτευσης της σε κάθε ελληνικό σπίτι, καθώς και η δημιουργία πολιτιστικού μετώπου από ανθρώπους του πνεύματος και της τέχνης με στόχο την καλλιέργεια, τη γνώση, αλλά και την αντίσταση σε κάθε εύκολο και φτηνό πρόγραμμα, είναι οι προτάσεις μου.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Ζωηρά χειροκροτήματα στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Η δεσποινίς Θάλεια Χρυσοχούδου, έφηβος βουλευτής της Β' Αθήνας, έχει το λόγο.

(Ζωηρά χειροκροτήματα στην Αίθουσα)

ΘΑΛΕΙΑ ΧΡΥΣΟΧΟΥΔΟΥ (Β' Αθήνας - Ιδ. Λύκειο «Ελληνική Παιδεία»): Αξιότιμη κύριε Πρόεδρε της Βουλής, κυρίες και κύριοι, αγαπητοί συνάδελφοι, στην ανατολή του 21ου αιώνα η ανθρωπότητα αντιμετωπίζει κατάματα τις πολυδιαφημισμένες νέες αντιλήψεις, που επαγγέλλονται μία ισοπεδωτική παγκοσμιοποίηση. Αντιλήψεις, που θέλουν τους πολιτισμούς να εξομοιώνονται, τις πατρίδες να σαρώνονται, τις ιδεολογίες να καταχωριάζονται στα αζήτητα, τον ανθρώπινο λόγο, την ανθρώπινη σκέψη, το στοχασμό να υποχωρούν μπροστά στο μονότονο κροτάλισμα των ηλεκτρονικών υπολογιστών. Στο υψηλό όραμα της κοινωνίας των πολιτών αντιτάσσουν την άθλια πραγματικότητα της τηλεμάζας, που ζει με το ένστικτο και συμπεριφέρεται ομοιόμορφα.

Μέσα σ' αυτό το εφιαλτικό σκηνικό, οι πανίσχυρες πολυεθνικές παραμερίζουν τα προσχήματα και προβάλλουν ως οι αληθινοί πλανητάρχες. Υποβιβάζουν τους πολιτικούς σε απλούς διαχειριστές και βάζουν τον άνθρωπο, την κοινωνία, τις ιδέες και τα οράματα στο περιθώριο.

Σε αυτή τη δρομολογημένη νέα πραγματικότητα ποιος ρόλος επιφυλάσσεται για την Ελλάδα; Πώς αντιμετωπίζονται τα εθνικά της δίκαια, η ιστορική και πολιτισμική της ταυτό-

τητα; Θα αναγνωριστεί, επιτέλους, η ποιοτική και διαχρονική προσφορά της στον παγκόσμιο πολιτισμό;

Αν κρίνουμε από την έως τώρα πρακτική των λεγόμενων ισχυρών και των διεθνών Οργανισμών τους, δεν πρέπει να περιμένουμε τίποτε, χωρίς να το κατακτήσουμε εμείς οι ίδιοι μ' έναν διαρκή και ασυμβίβαστο αγώνα. Έναν αγώνα που να στηρίζεται στις δικές μας αιώνιες αξίες, στα δικά μας αιώνια θεμέλια, στην ιστορία μας, στην Ορθοδοξία και στον πολιτισμό μας. Εκεί και μόνον εκεί, θα βρούμε το ανεξίτηλο όραμα, που χρειάζεται απαραίτητα αυτή την ώρα ο Λαός μας. Ειδικά αυτή την ώρα, που η κοινωνία μας μαστίζεται από βαθύτερη κρίση, έλλειψη συνοχής και αλληλεγγύης, από κραυγαλέες αδικίες και ανισότητες.

Επιστροφή στις ρίζες μας. Και ξέρουμε καλά ποιες είναι.

Ανυποχώρητη επιθετική πολιτική απέναντι σε όσους μας επιβουλεύονται.

Αυτοί είναι οι δύο κεντρικοί άξονες πάνω στους οποίους πρέπει να στηρίξουμε την κάθε μας προσπάθεια.

Και δόγμα μας πρέπει να είναι αυτό: Ότι κατέχουμε σήμερα, αποτελεί το ελάχιστο του ιστορικού, εθνικού μας χώρου. Δεν παραχωρούμε τίποτε! Δεν διαπραγματευόμαστε τίποτε! Αντίθετα, διεκδικούμε το σύνολο του ιστορικά κατοχυρωμένου χώρου μας.

Όποιος, λοιπόν, θέλει διάλογο και διαπραγματεύση, ας βάλει στο τραπέζι όλες τις χαμένες πατρίδες, όλο τον ξεριζωμένο Ελληνισμό, όλες τις γενοκτονίες, όλη την ατίμωση που δυστυχώς ανεχθήκαμε επί δεκαετίες τώρα!

(Ζωηρά χειροκροτήματα στην Αίθουσα)

Τέρμα πλέον, στις εγκληματικές, ηττοπαθείς, δήθεν πολιτισμένες τακτικές! Τέρμα σε αντιλήψεις υποτέλειας, φανερός ή όχι!

Επί αιώνες, ο Ελληνισμός απάντησε με εκείνο το απροσκύνητο «Μολών λαβέ»! Γιατί τάχα, θα πρέπει εμείς οι νεότεροι να το λησμονήσουμε; Το θεωρούμε ξεπερασμένο; Εκεί βρίσκεται το πελώριο λάθος μας.

Είμαστε πάντοτε φιλόξενοι, ειρηνόφιλοι και δημιουργικοί. Και το έχουμε αποδείξει σε όλη την ιστορική μας διαδρομή. Αυτό, όμως, δεν σημαίνει ότι είμαστε και αναλώσιμοι! Γι' αυτό, σε κάθε πρόκληση πρέπει να αντιδρούμε αμέσως και να ανταποδίδουμε τα πολλαπλάσια. Μόνον έτσι θα μας σέβονται οι φίλοι και θα μας τρέμουν οι εχθροί!

(Ζωηρά χειροκροτήματα στην Αίθουσα)

Μόνο έτσι θα δικαιώσουμε την ιστορική μας ύπαρξη και τις άπειρες θυσίες που κοσμούν την ιστορία μας.

Η εικόνα που παρουσιάζει η Ελλάδα πρέπει μια για πάντα να ανατραπεί.

Αφιερώνω την ομιλία μου αυτή στα αδέρφια μας που έπεσαν στα Ίμια και την Κύπρο έπερσι.

(Ζωηρά χειροκροτήματα στην Αίθουσα)

Κάτι ακόμα, κύριε Πρόεδρε. Σας ευχαριστούμε θερμά για τον πολύτιμο θεσμό της «Βουλής των Εφήβων» που κα-

ΕΙΔΙΚΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑΣ

θερώσατε. Ευχαριστούμε πολύ τους συναδέλφους σας, τον Πρόεδρο Αντώνη Σαμαράκη και τα μέλη της Επιτροπής και όσους μας βοήθησαν αυτές τις ημέρες να νιώθουμε σαν στο σπίτι μας. Ευχαριστώ.

(Ζωηρά χειροκροτήματα στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Τελευταία στον κατάλογο είναι η δεσποινίς Σοφία Μελισσανίδου, την οποία υπέδειξαν οι έφηβοι βουλευτές του Νομού Έβρου να μιλήσει, όπως είχατε συμφωνήσει στην αρχή.

Ορίστε, δεσποινίς Μελισσανίδου, έχετε το λόγο.

ΣΟΦΙΑ ΜΕΛΙΣΣΑΝΙΔΟΥ (Νομός Έβρου - 2ο Λύκειο Ορεστιάδας): Κύριε Πρόεδρε της Βουλής των Ελλήνων, κύριοι Βουλευτές, δεν θα μιλήσω προσωπικά σαν Σοφία Μελισσανίδου, αλλά σαν εκπρόσωπος του Νομού Έβρου, εκ μέρους των υπόλοιπων έφηβων βουλευτών του νομού που είναι: Κουρουμχάκης Ιωάννης, Ναζίρης Δημήτριος και Θεοχάρη Αλκμήνη καθώς και του λαού του Έβρου.

Ως γνωστό, μία Χώρα θεωρείται ότι είναι προετοιμασμένη για κάθε ενδεχόμενο, προλαμβάνει τα πράγματα και βρίσκεται σε ετοιμότητα, όσον αφορά τις εξωτερικές υποθέσεις, τις σχέσεις της με τα άλλα κράτη και την Εθνική της Άμυνα, όταν τουλάχιστον για συνοριακές περιοχές τηρεί τα παραπάνω, πράγμα που δεν συμβαίνει στην Ελλάδα.

Σε αυτήν εδώ τη Χώρα, λοιπόν, ανήκει και ο Νομός Έβρου. Και για όσους δεν γνωρίζουν, βρίσκεται στη διασυνοριακή γραμμή Ελλάδα-Τουρκία-Βουλγαρία, το λεγόμενο τριεθνές.

Ενώ, λοιπόν, θα έπρεπε ο Νομός, λόγω της γεωγραφικής του θέσης, να βρίσκεται σε πλήρη ανάπτυξη, εφοδιασμένος με όλα, τα πλέον σύγχρονα, αμυντικά μέσα, η κατάσταση στην οποία βρίσκεται σήμερα είναι, επιεικώς χαρακτηριστική, άθλια. Και δυστυχώς, αυτό δεν παρατηρείται μόνο σ' έναν τομέα.

Έμμεσα συνδεδεμένοι με την Εθνική Άμυνα είναι φυσικά και οι άλλοι τομείς: Εσωτερική μετανάστευση, ανάπτυξη του Νομού, υπογεννητικότητα.

Ο Έβρος ημέρα με την ημέρα μαραζώνει, ερημώνει. Οι κάτοικοι και κυρίως οι νέοι εγκαταλείπουν τα πατρώα εδάφη προς αναζήτηση καλύτερης τύχης σε κάποια άλλη περιοχή της Ελλάδας ή ακόμα και σε κάποια άλλη χώρα. Δημοτικά, γυμνάσια, λύκεια κλείνουν. Οι νέοι φεύγουν, επειδή δεν υπάρχουν δουλειές, όχι μόνο στον τομέα στον οποίο ειδικεύτηκαν, αλλά και γενικότερα, ενώ, όσες προσπάθειες έγιναν για την ανάπτυξη του Νομού, ναυάγησαν, καθώς ποτέ δεν ολοκληρώθηκε τίποτα, με αποτέλεσμα το μεγαλύτερο ποσοστό του πληθυσμού που παραμένει στο Νομό να είναι γέροι.

Αυτή όμως η συνεχής μείωση του πληθυσμού κρούει τον κώδωνα του κινδύνου, καθώς εγκαταλελειμμένη περιοχή σημαίνει εύκολη λεία, όχι μόνο για την Τουρκία, αλλά και για την οποιαδήποτε άλλη Τουρκία. Θα πρέπει να δοθούν κίνητρα στους ίδιους τους Εβρίτες για να μην εγκαταλείψουν τον

Τόπο τους, γιατί κανείς άλλος από εμάς δεν μπορεί να φυλάξει καλύτερα αυτές τις Θεριοπύλες.

(Ζωηρά χειροκροτήματα στην Αίθουσα)

Η αρχική όμως εγκατάλειψη έγινε από την ίδια την Πολιτεία, αδιαφορώντας για τα όποια προβλήματα και επακόλουθα. Πρώτοι και καλύτεροι οι πολιτικοί, οι οποίοι θυμούνται πως υπάρχει και αυτός ο Νομός μόνο κατά τη διάρκεια της προεκλογικής περιόδου και για την εισπραξη φόρων.

Όσον αφορά τους φόρους, ο Έβρος έχει πάλι άδικη μεταχείριση σε σχέση με την Αθήνα: Ακριβότερα είδη, ακριβότερο πετρέλαιο, εξευτελιστικές τιμές των προϊόντων παραγωγής του νομού.

Δεν είναι όμως μόνο οι πολιτικοί που έχουν εγκαταλείψει τον Έβρο. Είναι και όλη η υπόλοιπη Ελλάδα, που αγνοεί ίσως και τη γεωγραφική του θέση.

Τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, ο στρατός, οι εκπρόσωποι της έβδομης τέχνης τηρούν αρνητική στάση απέναντι στο Νομό. «Δυσμενής μετάθεση στον Έβρο», λένε οι πολιτικοί. «Θα σας στείλω στον Έβρο», λένε οι στρατιωτικοί στους φαντάρους. «Νομό Αλεξανδρούπολης» μας αποκαλούν τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης. «Θα σε στείλω εξορία στον Έβρο», λένε οι μορφωμένοι άνθρωποι της έβδομης τέχνης.

Τί είναι, λοιπόν, ο Έβρος για εσάς στη συνείδηση; Τόπος εξορίας;

Αυτός ο τόπος εξορίας σας, λοιπόν, που μετά το Θεσσαλικό κάμπο είναι ο παλαιότερος τόπος της Ελλάδας, συντηρεί τον κηφήνα Αθήνα και ρωτάνε αγεωγράφητοι οι Αθηναίοι «από πού είσαι; Μέσα από τον Έβρο; Χρειάζεται διαβατήριο για να έρθεις εδώ;» Προς Θεού δεν είμαστε από άλλο πλανήτη, δεν είμαστε από άλλο γαλαξία!

(Ζωηρά χειροκροτήματα στην Αίθουσα)

Είμαστε Έλληνες, σαν και σας, μιλάμε την ίδια γλώσσα, έχουμε την ίδια θρησκεία, ανήκουμε στην ίδια εθνότητα. Ο Τόπος μας ανήκει στην Ελλάδα. Υπάρχουμε.

(Ζωηρά χειροκροτήματα)

Πολιτικοί, δεν νομίζετε ότι ήρθε ο καιρός να συνέλθετε από την αμνησία, που σας καταλαμβάνει μετά από κάθε προεκλογική περίοδο; Η εποχή της χειμερίας νάρκης έχει παρέλθει προ καιρού. Κάντε κάτι.

Χτίστε μας σχολεία, πανεπιστήμια, για να πάψουν τα Ελληνόπουλα να γειμίζουν τα βουλγάρικα και τούρκικα πανεπιστήμια. Φανείτε αξιότεροι από τη γείτονα Τουρκία, που μέσω της επεκτατικής της πολιτικής, ραγδαία αναπτύσσει σε όλους τους τομείς τις ακριτικές περιοχές.

Φτιάξτε βιομηχανίες και εργοστάσια. Δώστε φθηνότερη πρώτη ύλη και κρατάτε μας σε επαφή με την Ελλάδα. Μη μας απομονώνετε. Δώστε ζωή σ' αυτό τον Τόπο και μην τον ξεπουλάτε με την αδιαφορία και την παθητικότητά σας. Ανοίξτε τα αυτιά σας και ακούστε τον κώδωνα του κινδύνου για να μη θρηνήσουμε και άλλες χαμένες πατρίδες, για να μη θρηνήσουμε και τον Έβρο.

(Όρθιοι οι έφηβοι βουλευτές χειροκροτούν ζωνρά και παρατεταμένα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Με την ομιλία της δεσποινίδας Μελισσανίδου, ολοκληρώσαμε τη διαδικασία της συζήτησης.

Τώρα θα έρθουμε στις ψηφοφορίες...

(Στο σημείο αυτό μερικοί έφηβοι βουλευτές ζητούν το λόγο)

Παρακαλώ! Σας σέβομαι όλους και όλες, όπως σέβεσθε και εσείς εμένα. Δεν είναι δυνατόν να δώσω το λόγο σε έναν προς έναν, σε όσους το ζητούν. Δεν είναι κατανοητό αυτό άραγε; Σας ερωτώ.

Δεν κάνει εγώ να σας μαλώνω από αυτή τη θέση. Δεν είναι σωστό. Φοβούμαι ότι αυτό που χρειάζεται ο Τόπος, πέρα από τις προτάσεις και τις ιδέες όλων μας, μικρών και μεγάλων, είναι να αφαιρέσει καθένas κάτι από τον εγωκεντρισμό του, από το εγώ του, από τον εαυτόν του και να το βάλουμε σε ένα κοινό ταμείο γι' αυτόν τον Τόπο.

(Ζωνρά χειροκροτήματα)

Κάλεσα πριν μια συνάδελφό σας εδώ, διότι πραγματικά με πλήγωσε, κάτι που έγγραψε, και ως Πρόεδρο της Βουλής και ως πολίτη και ως πατέρα. Μου διευκρίνισε ότι έβγαλε ένα συμπέρασμα, δια του οποίου απέρριψε όλο τον πολιτικό κόσμο, από το γεγονός, ότι, χθες το βράδυ, στη δεξίωση, κάποιοι Βουλευτές που ήταν εκεί, ενδιαφέροντο, κατά την άποψή της –δεν μπορώ να το επιβεβαιώσω με μαρτυρία δική μου– περισσότερο αν θα τους δει η τηλεόραση, όταν μιλούσαν μαζί σας και όχι για το τι λέγατε εσείς.

ΠΟΛΛΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Σωστό.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Και εγώ ερωτώ: Ποιος μας είπε ότι ο πολιτικός κόσμος της Χώρας –και οποιασδήποτε χώρας– είναι κατ' αρχήν οι τριακόσιοι, που κάθε φορά εκπροσωπούν τον Ελληνικό Λαό;

Μήπως κάνουμε το λάθος, αγαπητά μου παιδιά, να ταυτίζουμε τον πολιτικό κόσμο, όπως και τον πνευματικό κόσμο, όπως και κάθε άλλη γηγεσία με όσους έχουν τη δυνατότητα, μέσα από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης και όποιους ελέγχουν, μέσω αυτών των μέσων, την ενημέρωσή μας, να γίνονται οι εικόνες τους πιο οικείες σε μας από τις εικόνες των άλλων πολιτικών, πνευματικών ανθρώπων και επιστημόνων, που δεν τους είδαμε σε κάποιο παράθυρο, δεν τους είδαμε να κάνουν το θέατρο αυτό που έχει κυριαρχήσει στη ζωή μας;

Μήπως κάνουμε το λάθος που κάνουν ορισμένοι μεγάλοι στην ηλικία –οι οποίοι θα δουν κάποιους νέους στην ηλικία που με τα οικογενειακά, τα κοινωνικά ή τα οποιαδήποτε άλλα προβλήματά τους, για τα οποία πρώτα απ' όλους είμαστε εμείς υπεύθυνοι, παρεκκλίνουν όπως λένε, και επιτίπουν στις διατάξεις και του Ποινικού Νόμου– να βγάζουμε το συμπέρασμα πολύ άνετα από πέντε, δέκα, δέκα πέντε ή είκοσι περιστατικά, που θα μεταδοθούν στα δελτία των 8.30';

Καθόμαστε να δούμε ειδήσεις και βλέπουμε οτιδήποτε

άλλο, εκτός από ειδήσεις. Λοιπόν, μήπως κάνουμε και εμείς εδώ, σήμερα, το λάθος που κάνουν –και εκεί φοβάμαι ότι δεν είναι λάθος, πολλές φορές είναι και σκοπιμότητα, όπως είπε και η ίδια– να βγάζουν συμπέρασμα από τα δέκα-είκοσι παιδιά των τηλεοπτικών δελτίων ή των διαφόρων γεγονότων που συγχλονίζουν την κοινή γνώμη καμιά φορά, για το σύνολο της ελληνικής νεολαίας και απορρίπτουν ολόκληρη την ελληνική νεολαία, λέγοντας πολύ απλά «α! εμείς, όταν ήμασταν νέοι...», λέτε και όταν εμείς ήμασταν νέοι, δεν είχαμε ανάλογα περιστατικά;

(Ζωνρά χειροκροτήματα στην Αίθουσα)

Παρακαλώ, λοιπόν, να μη γενικεύουμε. Επιτέλους η γενική εκφράζει μια καθόλου δημοκρατική αντίληψη. Η συλλογική ευθύνη είναι μια φασιστική αντίληψη και αρχή. Κάθε πρόσωπο, κάθε ανθρώπινη οντότητα έχει την αυτοτέλειά της. Κανένας δε δικαιούται να βγάλει συμπεράσματα από μια προσωπικότητα συγκεκριμένη για μια άλλη προσωπικότητα, όσο και αν κοντά βλέπει, είτε από πλευράς δεσμών αίματος, είτε ιδεών, είτε τρόπου κοινής ζωής, ότι βρισκείται.

Ας σεβαστούμε, λοιπόν, τη μοναδικότητα αυτή, που αποτελούμε εμείς οι άνθρωποι. Καθένας έχει τη δική του προσωπικότητα και αυτή οφείλουμε να τη σεβόμαστε.

(Ζωνρά χειροκροτήματα στην Αίθουσα)

Δε δικαιούμαστε από επιμέρους περιστατικά, που αφορούν επιμέρους πρόσωπα, να βγάζουμε γενικά συμπεράσματα. Σας παρακαλώ, ακούστε αυτή την εντελώς –δεν μου αρέσει να το πω ούτε πατερναλιστικά να σας μιλώ– πατρική άποψη. Σας λέω την άποψή μου σαν ένας από σας. Και σίγουρα ενοχλείσθε και εσείς, όταν στο δρόμο βγάζουν τόσο εύκολα συμπεράσματα, ακόμη και για σας και για ολόκληρη τη γενιά σας, από τον τρόπο που ντύνεσθε, από τον τρόπο που μιλήσατε κάποια στιγμή, από τον τρόπο που κοιτάξατε κάτι.

(Ζωνρά χειροκροτήματα στην Αίθουσα)

Δεν μπορώ, λοιπόν, να δεχτώ ότι, αν κάποιος, ανόητος προφανώς ή οτιδήποτε άλλο, Εκπρόσωπος του Λαού, σ' αυτήν την Αίθουσα την ιερή, στηθήκε μπροστά στην τηλεόραση την ώρα που μιλούσε μαζί σας, αυτό αποτελεί στίγμα και μομφή για χιλιάδες ανθρώπων, που πέρασαν απ' αυτόν τον ιερό χώρο και έδωσαν το είναι τους, τη ζωή τους, τις ιδέες τους, γι' αυτόν τον Τόπο.

(Ζωνρά χειροκροτήματα στην Αίθουσα)

Πρέπει να σας πω ότι χάρηκα πραγματικά πολύ το γεγονός, όταν σας ζήτησα κάτι, που το είχαμε πει από την αρχή του προγράμματος και στους καθηγητές-συνδέσμους και στις επιτροπές και όταν ήρθατε εδώ την πρώτη μέρα, ότι, ό,τι πιστεύετε ότι πρέπει να έρθει και εδώ, θα πρέπει να το γράψετε. Αυτό σας το είπα δύο-τρεις φορές σήμερα, με αποτέλεσμα να κατακλυσθεί η Έδρα από κείμενα, τα οποία, πρέπει να σας πω, άλλα αρχίζουν από μια πρόταση με πολλή σαφήνεια –λέτε και έχει νομοτεχνικές ικανότητες άριστος αυτός που τις διατύπωσε– και άλλα πλατυάζουν. Είναι φυσικό αυτό, δε με

ΕΙΔΙΚΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑΣ

Ξενίζεις. Όμως, πρακτικά δε με διευκολύνει σ' αυτό που υποσχέθηκα.

Γι' αυτό λοιπόν, θέλω να σας πω το εξής: Όλες αυτές τις προτάσεις, συγκεκριμένες ή με ανάπτυξη λεπτομερειακή, αναλύσεις, κριτικές, αντικριτικές, που κάνατε σε ό,τι αφορά το θεσμό, θα τις μελετήσω και ο ίδιος, θα τις δώσω στο Γενικό Γραμματέα της Βουλής, καθώς και στην επιτροπή αυτού του προγράμματος, στην επιτροπή του κ. Σαμαράκη, για να τις μελετήσουν, ώστε η επόμενη «Βουλή των Εφήβων» να είναι καλύτερη οπωσδήποτε από τη σημερινή.

(Ζωηρά χειροκροτήματα στην Αίθουσα.)

Αυτό θα οφείλεται και στις δικές σας παρατηρήσεις, όπως συνέβη με τη περσινή Σύνοδο, με τις παρατηρήσεις που έκαναν οι κατά ένα χρόνο μεγαλύτεροι από σας.

Τώρα θα θέσω σε ψηφοφορία τις νέες ιδέες ή προτάσεις, που τροποποιούν τις προτάσεις που έχουν προστεθεί στην αρχική σύνθεση κειμένων όπως τελικά διαμορφώθηκαν μέσα από το διάλογο που είχατε στις Διαρκείς Επιτροπές. Θα παρακαλέσω, όμως, κυριολεκτικά θα εκλιπαρήσω την προσοχή σας και επιτρέψτε μου την έκφραση την «πειθαρχία σας» σε αυτά που θα ακολουθήσουν.

Δηλαδή, εγώ θα αποδελτιώνω αυτά τα κείμενα. Όπου βλέπω ότι υπάρχει κάτι το οποίο μπορεί να διατυπωθεί ως πρόταση, αφού το εκφωνήσω, θα το θέτω σε ψηφοφορία και θα καλώ όσους συμφωνούν, να σηκωθούν όρθιοι. Εάν θα έχουν σηκωθεί οι περισσότεροι από αυτούς που θα είναι καθισμένοι, αυτό θα σημαίνει, ότι ψηφίζεται αυτό. Εάν δεν σηκωθούν οι περισσότεροι, δεν θα προχωρώ στην ερώτηση ποιο είναι εναντίον, ποιο ψηφίζουν λευκό, ποιο απέχουν, όπως κάνουμε στις διαδικασίες του Κοινοβουλίου, γιατί θα απαιτηθεί πολύς χρόνος. Νομίζω ότι αρκεί μια πρόταση όπως θα τεθεί, να έχει τη συγκατάθεση των περισσότερων από σας. Αυτή θα την εντάξουμε στο τελικό κείμενο. Όμως, ανεξαρτήτως του αν θα δεχτούμε κάτι ή αν θα το απορρίψουμε και επειδή δεν είναι ανθρωπίνως και τεχνικώς δυνατόν να αποδελτιώσω όλα όσα περιλαμβάνονται σε αυτό το πακέτο των κειμένων που βλέπετε, σκέφθηκα όσα -και είναι αρκετά κείμενα - αποτελούν μια σειρά σκέψεων, προτάσεων -αίφνης για το Μακεδονικό, για το Κυπριακό, ή για κάποια άλλα μεγάλα ζητήματα- αυτά να τα στείλω στα αρμόδια Υπουργεία, στο Υπουργείο Εθνικής Αμύνης, στο Υπουργείο Εξωτερικών, στο Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας. Κάποια ζητήματα που βάζετε για τις σπουδές σας, λεπτομερειακά, που δεν μπορούν να συμπυκνωθούν σε κάποια συγκεκριμένη πρόταση, θα σταλούν στο Υπουργείο Παιδείας.

Και εδώ θέλω να επαναλάβω αυτό που είπα την πρώτη ημέρα. Και στο πιο φτωχό κείμενο από αυτά των δεκατριών χιλιάδων παιδιών που συμμετείχαν σε όλη αυτή τη διαδικασία του προγράμματος, βρέθηκαν ιδέες και σκέψεις, όπως βρίσκονται τα μαργαριτάρια στο βυθό της θάλασσας ανάμεσα από τα φύκια και από άλλα πράγματα της θάλασσας.

Αυτό σημαίνει ότι πρέπει να δώσουμε προσοχή σε όλα όσα διατυπώνονται εδώ, έστω και αν, διαβάζοντας τις πρώτες σειρές, βρίσκουμε πράγματα, που μας ξενίζουν και μας δημιουργούν αρνητική διάθεση. Αυτό άλλωστε σημαίνει δημοκρατική διαδικασία. Ελπίζω ότι θα διατεθεί περισσότερος χρόνος συζήτηση την επόμενη σύνοδο με δυνατότητα πρώτα πρώτα στις Διαρκείς Επιτροπές.

Λυπούμαι, γιατί ορισμένοι Πρόεδροι Επιτροπών επέσπευσαν τόσο πολύ το χρόνο των συνεδριάσεων. Μία επιτροπή αντί να συνεδριάσει από τις 17.00' μέχρι τις 20.00' συνεδρίασε από τις 17.30' έως τις 19.30'. Αυτό είναι απαράδεκτο. Όπως ήρθαμε εδώ και είπαμε ότι 12.30' θα ξαναρχίσουμε, έτσι έπρεπε να γίνει και στις Επιτροπές. Έτσι πρέπει να διδασκόμαστε, ώστε στη ζωή μας να είμαστε συνεπείς, ακριβείς και να μη σπαταλούμε το χρόνο μας.

(Χειροκροτήματα)

Στην Ολομέλεια, θα εξετάσω τη δυνατότητα να έχουμε δύο συνεδριάσεις, είτε δύο ημέρες, είτε πρωί-απόγευμα. Δίδω αυτήν την υπόσχεση. Παρ' όλα αυτά δε θα είναι δυνατόν να μιλήσουν και οι τριακόσιοι. Όμως, διαπιστώσαμε ορισμένα αρνητικά φαινόμενα. Διότι π.χ. εμένα, αίφνης με ενόχλησε, αν και είναι η περιφέρειά μου, το ότι πάρα πολλά παιδιά μίλησαν από Β' περιφέρεια της Αθήνας.

Άρα η κλήρωση δε βοηθάει.

(Χειροκροτήματα)

Όμως, είμαι βέβαιος ότι θα συμφωνήσετε και σ' αυτό. Ότι δεν βοηθάει να πούμε ότι στις επιτροπές τα παιδιά που συμμετέχουν στην επιτροπή να υποδεικνύουν ποιοι θα μιλήσουν. Φοβάμαι πως κάτι που από την αρχή φροντίζουμε να μην υπάρξει, η ομαδοποίηση, ο κομματισμός, οι παρατάξεις, οι μεν και οι δε, οι ιδιαίτερες συσπειρώσεις από τον τόπο προέλευσης ή από κάποια άλλη ταυτότητα, ή αντιλήψεις ή οτιδήποτε άλλο, αν προχωρήσουμε σε μια τέτοια διαδικασία, αυτά θα πάρουν τη θέση τους σε βλάβη αυτού του θεσμού, που πρέπει να μείνει έτσι αγνός, δηλαδή να είναι αδιαπραγμάτευτη και αδιαμεσολάβητη η διακίνηση των όποιων αντιλήψεων έχει η σημερινή νεολαία σε αυτή την κρίσιμη ηλικία των δεκαεπτά χρόνων. Ως εδώ. Να μην παρεμβληθεί τίποτε άλλο. Όπως πρέπει να πω με λύπη μου, διότι οι εξαιρέσεις επιβεβαιώνουν τον κανόνα, τι διεπίστωσα σε ορισμένες από τις προτάσεις.

Ειδικότερα ένα από τα κείμενα που διάβασα, παιδιά μου, επειδή πέρασα τέσσερα χρόνια από το Υπουργείο Παιδείας, μου έδωσε να καταλάβω ότι ήταν σκέψεις που από κοινού διετύπωσε ο έφηβος με έναν εκπαιδευτικό. Δεν είναι εδώ ο χώρος για να έλθουν τα συντεχνιακά ή και λογικά αιτήματα της οποιασδήποτε κατηγορίας και ιδιαίτερα όσων έχουν να κάνουν με το εκπαιδευτικό μας σύστημα.

Κρατήστε αλώβητη -και αυτό να μεταφέρετε στα παιδιά που είναι μια τάξη κάτω από σας- αυτή τη δυνατότητα που έχετε να εκφράζεσθε εσείς και μόνο εσείς και κανένας άλλος μέσα από τη δική σας φωνή και τη δική σας γραφίδα.

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΦΗΒΩΝ

Κατέληξα λοιπόν και σας προτείνω –θα το συζητήσω και με την επιτροπή του προγράμματος– αλλά χρειάζεται η δική σας άποψη στην επόμενη «Βουλή των Εφήβων» να πάρει το λόγο τουλάχιστον ένας έφηβος βουλευτής από κάθε περιφέρεια της Χώρας, από κάθε Νομό της Χώρας...

(Ζωηρά χειροκροτήματα)

πέραν των εισηγητών και εκείνων που θα προκύψουν μέσα από τη διαδικασία της Διαρκούς Επιτροπής. Αλλά πάλι θα είναι μικρότερος ο αριθμός. Όμως με κλήρωση, ώστε να μη διαχωρισθούν οι Διαρκείς Επιτροπές, στους μεν που θα θέλουν να μιλήσει εκείνος, στους δε που θα θέλουν να μιλήσει ο άλλος. Αυτά θα συζητήσουμε και με την Επιτροπή και θα κάνουμε το καλύτερο, ώστε του χρόνου να είμαστε περισσότερο ευχαριστημένοι απ' ό,τι τώρα.

Έρχομαι, λοιπόν, στις προτάσεις, που έχουν κατατεθεί. Ό,τι αφορά λεπτομέρειες ή θέματα σοβαρά μεν, αλλά που δεν έχουν γενικό χαρακτήρα, δε θα τα θέσω υπόψη, όπως ας πούμε το Γυμνάσιο ή Λύκειο του Λονδίνου ή το Λύκειο του Βερολίνου. Είναι ζητήματα σοβαρά, θα τα στείλουμε στα αρμόδια Υπουργεία. Και αυτό, διότι δε θα τελειώσουμε ποτέ, αν φέρνουμε προτάσεις τόσο λεπτομερείς εδώ.

Όπως, επίσης, δεν είναι αντικείμενο ψηφοφορίας ορισμένες προτάσεις σε ό,τι αφορά τους εργολάβους και το πώς γίνονται οι δημοπρασίες των δημοσίων έργων, πώς εκπιπτουν κλπ. θα τις στείλουμε στο αρμόδιο Υπουργείο.

Επίσης, για την Πανελλήνια Έκθεση της Λαμίας και διάφορες ωραίες ιδέες που δίνονται, θα σταλούν στο Υπουργείο Εμπορίου, να τις δουν, να τις μελετήσουν.

Επίσης υπάρχουν ωραίες ιδέες σε ό,τι αφορά τα «Ελγίνεια» μάρμαρα.

Και άλλες ωραίες ιδέες.

ΕΦΗΒΟΣ ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ (Ομιλεί μη ακουόμενος):

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Λέτε για τα γλυπτά του Βρετανικού Μουσείου. Είναι άλλο κείμενο αυτό που λέτε εσείς. Εγώ μιλάω για τα «Ελγίνεια».

Παιδιά μου, τώρα εγώ έχω ένα χαρτί για τα «Ελγίνεια». Άλλο ο Παρθενώνας.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΟΛΛΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεν λέγονται έτσι.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Έχετε δίκιο γι' αυτό. Έχετε πάρα πολύ δίκιο.

(Ζωηρά χειροκροτήματα)

Είδατε λοιπόν που έχω δίκιο και εγώ που φωνάζω, πώς περνούν συστηματικά, καθημερινά, ιδέες, εκφράσεις! Ορίστε, είμαι άξιος κυρώσεων! Ελπίζω ο συμπρόεδρος μου, ο κ. Σαμαράκης, ότι θα δείξει κατανόηση.

Είπα Ελγίνεια τα μάρμαρα του Παρθενώνα και τα παιδιά δικαίως θέλουν την τιμωρία μου.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΑΜΑΡΑΚΗΣ: Επειδή είναι το πρώτο αδίκημα που διαπράττει, συμφωνείτε να απαλλαγεί;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Ναι.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Απαλλάσσομαι.
(Ζωηρά χειροκροτήματα)

Επίσης, σκέψεις και προτάσεις για την ανεργία θα σταλούν στο Υπουργείο Εργασίας.

Θεωρώ αυτονόητο, δηλαδή, ότι γι' αυτά που σας λέω ως τώρα, δεν υπάρχουν αντιρρήσεις.

Επίσης, σ' ό,τι αφορά το θεσμό των μουσικών σχολείων και ιδιαίτερα τη μουσική ως μάθημα στα σχολεία, και μια σειρά πολλών ωραίων σκέψεων, που πρέπει το Υπουργείο Παιδείας να τις δει.

Σ' ό,τι αφορά την υπογεννητικότητα, το δημογραφικό πρόβλημα έχουν διατυπωθεί προτάσεις και κίνητρα στα νέα ζευγάρια και άλλες ιδέες, που φθάνουν μέχρι και το χρόνο στρατεύσης. Ο χρόνος στρατεύσης, λένε κάποιοι, θα πρέπει να είναι πριν από το Πανεπιστήμιο, μετά τα δεκαοκτώ χρόνια αμέσως για να μην φεύγουν στο εξωτερικό οι νέοι και περιορίζεται ο πληθυσμός της Χώρας. Όμως, είναι και άλλοι που προτείνουν –νομιζω σωστά και αυτοί– ότι το φαινόμενο των αυτοκτονιών που παρουσιάζεται στο στρατό, ίσως να οφείλεται και στο πολύ νεαρό της ηλικίας των παιδιών, που πολλές φορές, όταν πηγαίνουν τόσο νέοι δεν έχουν και μία εμπειρία της ζωής, δεν έχουν ζυμωθεί αρκετά, ώστε να αντεπεξέλθουν σε κάποιες δυσκολίες.

Έρχομαι, λοιπόν, σε μία συγκεκριμένη πρόταση: Ίδρυση σχολείων σε όλες τις ακριτικές περιοχές.

Όσοι συμφωνούν να εγερθούν.

(Ηγέρθησαν οι περισσότεροι).

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Σας παρακαλώ θερμά! Η πρόταση είχε το σκοπό της. Αυτό σημαίνει, ότι η Πολιτεία αντί να δαπανά για να μεταφέρει παιδιά σε ένα μεγαλύτερο νησί ή σε μία κοντινότερη από τις ακριτικές περιοχές, πρέπει να ιδρύσει σχολεία όσο γίνεται πιο απομακρυσμένα, όπου υπάρχουν παιδιά, που θα φοιτήσουν.

Μία άλλη ωραία ιδέα, την οποία ασφαλώς επικροτείτε, είναι: πνευματικοί άνθρωποι να επισκέπτονται τα σχολεία, ώστε να έρθουν οι νέοι σε επαφή με την τέχνη και τον πολιτισμό. Αυτή είναι μια πολύ καλή ιδέα και μπορεί να υλοποιηθεί και μέσω της εκπαιδευτικής τηλεόρασης.

Επίσης, με τη μετάβαση ορισμένων πνευματικών ανθρώπων σε κάποια σχολεία, κύριε Υπουργέ της Παιδείας, και με ένα διάλογο που θα γίνεται στα σχολεία αυτά, μπορούν κασέτες με το περιεχόμενο αυτής της συζήτησης να στέλνονται στα άλλα σχολεία, ώστε να έχουν μία καλύτερη ενημέρωση.

Σε θέματα αμύνης, μία πρόταση είναι: Αύξηση των κονδυλίων για αγορά σύγχρονων οπλικών συστημάτων. Αυτή είναι μία ιδέα. Ακολουθούν και πολλές άλλες που αφορούν γενικότερα την ενίσχυση της αμυντικής θωράκισης της χώρας.

Όποιοι είναι υπέρ αυτής της πρότασης να εγερθούν.

(Ηγέρθησαν οι περισσότεροι).

ΕΙΔΙΚΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑΣ

Προφανώς, οι περισσότεροι ηγέρθησαν, αλλά σημειώνω, ότι είναι και αρκετοί αυτοί που δε συμφωνούν, που σημαίνει, ότι μάλλον δε διαφωνούν με την ανάγκη ενίσχυσης της αμυντικής ικανότητας της Χώρας, αλλά, ίσως, δε θέλουν σπατάλες κονδυλίων που θα μπορούσαν να αξιοποιηθούν π.χ. για την Παιδεία.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΤΟΜΤΣΗΣ (Νομός Ημαθίας - 2ο Λύκειο Νάουσας): Κύριε Πρόεδρε, μια παρατήρηση στα διαδικαστικά να κάνω.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Όχι, όχι. Όταν γίνεται ψηφοφορία δε δίνεται σε κανέναν ο λόγος.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΤΟΜΤΣΗΣ (Νομός Ημαθίας - 2ο Λύκειο Νάουσας): Πως μπορούμε να ψηφίζουμε...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Γιατί μιλάτε χωρίς να σας δώσω το λόγο; Δεν είναι σωστό.

Θέλετε, προφανώς, να αιτιολογήσετε την πρόταση.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΤΟΜΤΣΗΣ (Νομός Ημαθίας - 2ο Λύκειο Νάουσας): Όχι, όχι.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Τι;

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΤΟΜΤΣΗΣ (Νομός Ημαθίας - 2ο Λύκειο Νάουσας): Πώς μπορούμε να ψηφίζουμε προτάσεις, τις οποίες δεν ακούμε ολόκληρες, δεν ακούμε τους όρους κάτω από τους οποίους θα γίνει ο εκσυγχρονισμός των εξοπλισμών και αν παράλληλα με τον εκσυγχρονισμό των οπλικών συστημάτων θα υπάρχει παιδεία, επικοινωνία ανάμεσα στους λαούς για να γίνεται ειρήνη; Πώς μπορούμε να ψηφίζουμε κάτι τέτοιο;

Είναι πολύ απλά αυτά και μπορούν ακριβώς τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης να εκμεταλλευτούν τέτοιες προτάσεις, που θα δημοσιευτούν, για να βγάλουν δικά τους συμπεράσματα, όπως έγινε και στις ψηφοφορίες μέσα στις επιτροπές.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Αγαπητέ μου φίλε, πρέπει να πω το εξής, ότι καθένas κρίνεται από τον τρόπο που υπηρετεί την αποστολή του και από το βαθμό στον οποίο λειτουργεί η συνείδηση του. Τα Μέσα θα κάνουν αυτό που νομίζουν. Αλλά, όπως καταλαβαίνετε, δεν είναι δυνατόν για κάθε σημείο όλων αυτών των κειμένων, να μπαίνουμε σε μια διαδικασία ανάλυσης των υπέρ και των κατά κάθε πρότασης. Υποτίθεται ότι, έπειτα από αυτήν τη διαδικασία αυτών των ημερών και γενικότερα από τον τρόπο και τις ιδέες που έχουμε συγκεντρώσει και πώς τις χρησιμοποιούμε, παίρνουμε μία θέση. Δε γίνεται αλλιώς.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΤΟΜΤΣΗΣ (Νομός Ημαθίας - 2ο Λύκειο Νάουσας): Η λειτουργία του θεσμού έπρεπε να το προβλέπει, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Παρακαλώ, μη με αναγκάζετε να γίνωμαι αυστηρός. Δεν είναι σωστό.

Σε ό,τι αφορά τον τουρισμό μία πρόταση: Εκσυγχρονισμός αερομεταφορών, δημιουργία ισχυρότερης Ολυμπιακής –εννοεί την Ολυμπιακή Αεροπορία– χωρίς προβλήματα και δημιουργία ενός πιο ανταγωνιστικού τουρισμού.

Είναι μια σελίδα, δε μπορώ να την διαβάσω όλη. Προφανώς, συμφωνείτε με αυτές τις σκέψεις. Έτσι δεν είναι;

ΠΟΛΛΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Σε ό,τι αφορά την ενέργεια και την τεχνολογία προτείνεται η χρήση αντιρρυπαντικής τεχνολογίας, η χρήση των ήπιων μορφών ενέργειας ηλιακής, αιολικής κ.λπ., ευρύτατη χρήση του φυσικού αερίου, η είσοδος των ηλεκτρονικών αυτοκινήτων στην κυκλοφορία.

Και εδώ πιστεύω ότι είμεθα σύμφωνοι όλοι.

Μία πρόταση που πρέπει, όμως, να τεθεί υπόψη σας είναι: Μετατροπή όλων των Λυκείων σε Πολυκλαδικά. Δηλαδή, εισαγωγή ως αποκλειστικού θεσμού στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση, του θεσμού του Ενιαίου Πολυκλαδικού Λυκείου.

ΠΟΛΛΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Όχι, όχι.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Όσοι συμφωνείτε να σηκωθείτε και όσοι δε συμφωνείτε να μη σηκωθείτε.

(Εγείρονται οι ολιγότεροι)

Επομένως, η πρόταση να καθιερωθεί ως μοναδικός θεσμός το Ενιαίο Πολυκλαδικό Λύκειο, απορρίπτεται.

ΕΝΑΣ ΕΦΗΒΟΣ ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ: Συγγνώμη, αλλά...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Σας παρακαλώ. Καθήστε.

Όμως, θα ήθελα να σας ρωτήσω, για να μην υπάρξει παρεξήγηση σε αυτή την απόφασή σας: Συμφωνείτε με το να εξακολουθήσει να υπάρχει παράλληλα με τις άλλες μορφές Λυκείων ο θεσμός αυτός;

ΠΟΛΛΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Ναι, ναι.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Προφανώς, δεν υπάρχει θέμα ψηφοφορίας σε αυτό. Δεν θέλετε να υπάρχει αποκλειστικά αυτός ο θεσμός.

Μια πρόταση είναι να δημοσιεύεται κάθε χρόνο ένας απολογισμός του έργου των Υπουργείων και να δίδεται κάθε χρόνο και στη «Βουλή των Εφήβων».

ΟΛΟΙ ΟΙ ΕΦΗΒΟΙ - ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Μία άλλη πρόταση είναι να δημιουργηθεί μία επιτροπή για τα θέματα γενετικής και κλωνοποίησης που θα μελετήσει τις εξελίξεις στον τομέα αυτό και θα προβεί σε θέσπιση, σε δημιουργία, σε πρόταση νομοθετικού πλαισίου γι' αυτό το μεγάλο θέμα.

Είστε σύμφωνοι;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΕΦΗΒΟΙ - ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Συνεπώς δε θέλετε να αφηθεί ελεύθερη η κλωνοποίηση και η γενετική του εργαστηρίου.

Μία άλλη πρόταση είναι η αστυνόμευση του σχολικού χώρου κατά τη διάρκεια λειτουργίας του, για να μη γίνεται κέντρο τοξικομανών, εξωσχολικών, στόχος παιδεραστών κ.λπ.

Όσοι συμφωνείτε με την πρόταση για αστυνόμευση των σχολείων στη διάρκεια της λειτουργίας τους, απέναντι αυτών όμως των κινδύνων, να εγερθούν. Δεν ψηφίζουμε να έρχεται

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΦΗΒΩΝ

ο αστυνομικός μέσα στο σχολείο, όπως ερχόταν την εποχή, που ήμουν εγώ στο σχολείο.

(Εγείρονται οι περισσότεροι)

Νομίζω ότι οι περισσότεροι θέλετε μάλλον περισσότερη προσοχή, θα έλεγα –δε μου αρέσει ο όρος αστυνόμευση, ούτε σε σας– περισσότερη φύλαξη των σχολείων.

ΠΟΛΛΟΙ ΕΦΗΒΟΙ - ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Μία πρόταση λέει, ίδρυση Υπουργείου Κρήτης.

Ποιοι συμφωνείτε;

(Εγείρονται οι λιγότεροι)

Είστε οι λιγότεροι.

Πρέπει να πω ότι η Κρήτη σήμερα αδικήθηκε και δε μίλησε κανείς, από τους τέσσερις νομούς της Κρήτης.

Άλλη πρόταση: Εκλογή του Προέδρου της Δημοκρατίας από το Λαό απ'ευθείας.

(Εγείρονται οι περισσότεροι)

Εάν η ερώτησή μου τεθεί ως εξής: Αλλαγή του συστήματος της Προεδρευομένης Κοινοβουλευτικής Δημοκρατίας σε Προεδρική Δημοκρατία; Συμφωνείτε;

ΠΟΛΛΟΙ ΕΦΗΒΟΙ-ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Όχι.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Τότε, λοιπόν, δεν ψηφίζετε την απευθείας εκλογή του Προέδρου της Δημοκρατίας από το Λαό.

(Γέλωτες-Χειροκροτήματα)

Διότι εάν ο Πρόεδρος Δημοκρατίας ψηφίζεται από το λαό αυτό σημαίνει προεδρικό σύστημα!

Ωστόσο, είναι κάτι, που πρέπει να μας απασχολεί και ίσως κάποιοι να διαφωνούν και με τον τρόπο που εγώ σκέπτομαι τώρα, που σας έβαλα αυτό το ερώτημα.

Δημιουργία αποουσιολογίου στη Βουλή.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΕΦΗΒΟΙ - ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα.

(Έντονα χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Θα ήθελα όμως να σημειώσω ότι από αυτήν τη θέση διαπίστωσα σε ένα πολύ μικρό ποσοστό βέβαια, ότι το φαινόμενο των άδειων εδρών παρουσιάστηκε και σήμερα.

(Διαμαρτυρίες)

Και επίσης –που είναι κάτι σοβαρότερο και από το φαινόμενο των άδειων εδρών– ότι λόγω κοπώσεως προφανώς, αρκετοί και αρκετές από σας κάποια στιγμή δεν μπορούσαν καν να παρακολουθήσουν τη συνεδρίαση. Κάτι τέτοιο έβλεπα από εδώ.

(Διαμαρτυρίες)

Τώρα, μία πρόταση που θα προκαλέσει ενθουσιασμό κυρίως σε όσους ασχολήσθε πολύ με ποδόσφαιρο είναι η μείωση των ομάδων της Α Εθνικής Κατηγορίας.

(Γέλωτες)

Παρακαλώ να εγερθείτε. Πόσοι είστε σύμφωνοι να μειωθούν από δεκαοχτώ σε δέκα οι ομάδες αυτές;

(Εγείρονται οι λιγότεροι)

Είναι προφανές ότι η νεολαία παρακολουθεί μεν και τον αθλητισμό, αλλά δεν πάσχει και τόσο πολύ για το ποδόσφαιρο και το ποδοσφαιροποιημένο μπάσκετ!

Μία πρόταση, την οποία θέτω κατά καθήκον –εσείς θα την κρίνετε– λέει: «Κατάργηση των «ξενόφερτων» παρατάξεων» –εννοεί των Κομμάτων– «και δημιουργία πανελλήνιου και ενιαίου ψηφοδέλιου».

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Παρ' όλα αυτά –παιδιά μου, είστε Έφηβοι Βουλευτές– η Δημοκρατία σημαίνει ελευθερία έκφρασης της όποιας άποψης έχει κανείς. «Στη Δημοκρατία» –έλεγε ο Γεώργιος Παπανδρέου– «το φρόνημα είναι ελεύθερο, διώκεται μόνο η παράνομη πράξη».

Εδώ υπάρχει μία πρόταση: «Να δημιουργηθεί πανελλήνιο ενιαίο ψηφοδέλτιο Βουλευτών και κατάργηση των «ξενόφερτων» παρατάξεων, που διχάζουν τους Έλληνες, στα πρότυπα της Δημοκρατίας της αρχαίας Αθήνας και ο σχηματισμός Κυβέρνησης να γίνεται από τους Βουλευτές με τους περισσότερους ψήφους». Επειδή είμαι ένας από αυτούς, μήπως δεν είναι μόνο ο αριθμός των ψήφων το αποκλειστικό κριτήριο της ποιότητας, αγαπητέ φίλε, που έκανες την πρόταση; Τι σημαίνει;

(Χειροκροτήματα)

Αν κάποιον τον υιοθετήσουν δύο-τρία από τα μεγάλα κλάνα, θα έχει περισσότερους ψήφους! Λοιπόν, τι να κάνουμε;

Ερωτώ: Η πρόταση για ενιαίο ψηφοδέλτιο επικρατείας και κατάργηση των «ξενόφερτων» παρατάξεων εγκρίνεται;

ΠΟΛΛΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Όχι.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Επομένως η πρόταση για ενιαίο ψηφοδέλτιο επικρατείας και κατάργηση των «ξενόφερτων» παρατάξεων απερρίφθη.

Εδώ υπάρχουν διαφωνίες με απόψεις, που έχουν διατυπωθεί και έχουν ίσως –δε γνωρίζω ακριβώς τα κείμενα– περιληφθεί στα κείμενα των Επιτροπών. Η πρόταση λέει «όχι στην αποποινικοποίηση των ναρκωτικών».

Όσοι συμφωνούν με την πρόταση «όχι στην αποποινικοποίηση των ναρκωτικών», να εγερθούν.

(Εγείρονται όσοι συμφωνούν με την πρόταση)

Νομίζω ότι δε σας έθεσα καλά το θέμα. Καθήστε.

Επειδή υπάρχει κείμενο με πλήρεις και συγκεκριμένες προτάσεις για το θέμα των ναρκωτικών, το οποίο είναι κρίσιμο για τους νέους, καλύτερα να επανέλθω, όταν θα φθάσω σε εκείνο το σημείο, το οποίο είναι εδώ.

Πρώτη πρόταση: «Αποποινικοποίηση των μαλακών ναρκωτικών».

Όσοι συμφωνείτε με την πρόταση, να εγερθείτε.

(Εγείρονται οι λιγότεροι)

Επομένως η πρόταση: Αποποινικοποίηση των μαλακών ναρκωτικών, απερρίφθη.

Η πρόταση αυτή δίδεται και ως εξής: Αποποινικοποίηση

ΕΙΔΙΚΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑΣ

των μαλακών ναρκωτικών και ελεγχόμενη αποποινικοποίηση των σκληρών.

Άρα, κατά μείζονα λόγο, απορρίπτεται. Αφού απεργίφθη η πρόταση για αποποινικοποίηση των μαλακών ναρκωτικών, απορρίπτεται και η πρόταση για αποποινικοποίηση των σκληρών ναρκωτικών.

Υπάρχει η πρόταση: 'Ίδρυση κέντρων αποτοξίνωσης στις πρωτεύουσες όλων των νομών».

Όσοι συμφωνείτε με την πρόταση, παρακαλώ να εγερθείτε.

(Εγείρονται οι περισσότεροι)

Επομένως η πρόταση: 'Ίδρυση κέντρων αποτοξίνωσης στις πρωτεύουσες όλων των νομών έγινε δεκτή, κατά συντριπτική πλειοψηφία.

Υπάρχει η πρόταση Διανομή σκληρών και μαλακών ναρκωτικών μέσα στις φυλακές από κρατικό φορέα. Συμφωνείτε με την πρόταση;

ΠΟΛΛΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Όχι.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Επομένως η πρόταση Διανομή σκληρών και μαλακών ναρκωτικών μέσα στις φυλακές από κρατικό φορέα, απεργίφθη.

Ιατρική αγωγή στα σχολεία:

Συμφωνείτε;

ΠΟΛΛΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Υπάρχει μία πρόταση που θα σταλεί στο Υπουργείο Υγείας, για πληροφοριακό υλικό, σχετικά με τα φάρμακα που κυκλοφορούν στην Χώρα.

Επίσης, θα σταλούν στα αρμόδια Υπουργεία, οι προτάσεις για τη συνεργασία των Υπουργείων Πολιτισμού και Εξωτερικών για την προβολή του ελληνικού Πολιτισμού.

Έχουμε και μία πρόταση για την επιτάχυνση του προγράμματος ανάπτυξης της Ηπείρου.

Συμφωνείτε;

ΠΟΛΛΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κρίνω απαραίτητο, διότι είναι μεν σκέψεις, είναι και προτάσεις, αλλά έχουν ένα χαρακτήρα που πιστεύω ότι σας εκφράζει, ότι πρέπει να σας διαβάσω κάτι. «Οι έφηβοι βουλευτές της Β' Συνόδου 1996-1997, αφού ανέλυσαν τα χαρακτηριστικά και συζητήσαν τα προβλήματα της ελληνικής κοινωνίας, ζητούν: Πρώτον, από την Κυβέρνηση σύνεση και τόλμη, ώστε να ανοίξει νέους δρόμους, ιδιαίτερα στο χώρο της Παιδείας, που να βελτιώνει, χωρίς να λογαριάζει πολιτικό κόστος και οικονομικό κόστος. Δεύτερον, από την Αντιπολίτευση υπευθυνότητα και μεγαλοψυχία, μακριά από στείρες αντιπαραθέσεις, δημιουργικές προτάσεις, χωρίς φανατισμούς και παρωπίδες. Από τη συνδικαλιστική ηγεσία, σοβαρότητα και αποβολή της κοντόφθαλμης λογικής, που τη θέλει να βάζει το στενά συντεχνιακό συμφέρον πάνω από το συμφέρον του συνόλου. Από τη νεολαία, να ευαισθητοποιηθεί για τα προβλήματα του Τό-

που και τα δικά της και να πάρει πρωτοβουλίες, που της ανήκουν, να σπρώξει το κάρο για να βγει από το τέλμα, όπως έκανε η νεολαία την ηρωϊκή εποχή του 114 και του Πολυτεχνείου».

(Ζωηρά χειροκροτήματα)

Βλέπω ότι συμφωνείτε. Νομίζω ότι αυτό μπορούμε να το βάλουμε στο τέλος του συνολικού κειμένου.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΑΜΑΡΑΚΗΣ: Για το πρώτο, για την εκπαίδευση εννοείται «που να βελτιώνει»;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Προφανώς.

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΑΜΑΡΑΚΗΣ: Γιατί δεν το είπατε.

(Ζωηρά χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Υπάρχουν κάποιες προτάσεις, που αφορούν θέματα, που εμμέσως αφορούν τα σχολεία και εσάς, που έχουν να κάνουν με τους εκπαιδευτικούς, με την επετηρίδα τους, με τα κριτήρια επιλογής των διευθυντών των σχολείων κλπ. Αυτά θα δοθούν στο Υπουργείο Παιδείας, αλλά δε νομίζω ότι είναι κάτι, στο οποίο μπορείτε να πάρετε μια θέση.

Επειδή ακούστηκαν και πρόσεξα και εγώ ότι ένας από τους εισηγητές έδωσε το μεγαλύτερο μέρος της εισήγησής του στο θέμα των Σκοπίων, πρέπει να θέσω υπόψη σας ότι είκοσι μέλη της «Βουλής των Εφήβων» εκφράζουν μία αντίρρηση σε όλα τα «περί προσάρτησης», που δεν είναι σαφές, αν ήταν ρητορικό ερώτημα, ή πράγματι μία ουσιώδης πρόταση και επιχειρηματολογούν πάνω σε αυτό.

Θέλω να πω –το ανακοινώνω, επειδή υπογράφηκε από είκοσι παιδιά, δε θέλω να αποσιωπήσω τίποτα– πως ό,τι εξετάθη είτε από το Βήμα της Βουλής είτε από τη θέση καθενός, ό,τι έχει γραφεί στις εργασίες, εκφράζει αυτόν που μίλησε, η όποια άποψη, διότι κάποιος αύριο θα αρχίσουν να λένε, θα διαβάσετε, θα ακούσετε, ότι τα παιδιά είπαν εκείνο. Είπε κάποιος κάτι. Δε σημαίνει ότι είναι όλων άποψη. Έτσι δεν είναι; Άρα, λοιπόν, κάνουμε αυτή τη διευκρίνιση για μια ακόμη φορά, για να μην έχετε και μεταξύ σας προβλήματα.

Υπάρχει μία πρόταση για το Υπουργείο Παιδείας: Οι καθηγητές στις δέσμες να διδάσκουν τα μαθήματα μόνο της ειδικότητάς τους.

ΠΟΛΛΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Ναι.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Δε διαφωνείτε.

Αναφέρεται, επίσης, να ορισθεί όριο ποσότητας ναρκωτικών στους ναρκομανείς, ώστε να διαχωρίζεται ο έμπορος από το χρήστη.

ΜΕΡΙΚΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Ναι.

ΜΕΡΙΚΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Όχι.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Θα έλεγα ότι αυτό είναι ένα ειδικό θέμα. Αυτά τα ζητήματα κρίνονται κατά περίπτωση.

Επίσης, διατυπώνεται μία πρόταση, να απαλειφθούν από την έκθεση της αντίστοιχης επιτροπής, όσα αναφέρονται για την αναγκαιότητα της διοικητικής αποκέντρωσης της εκπαί-

δευσης. Ακολουθεί επίσης μία σειρά από απόψεις, που θα τονίσω για άλλη μια φορά ότι είναι θέματα, που αφορούν τους εκπαιδευτικούς, τους εργαζόμενους στο χώρο του Υπουργείου Παιδείας. Υπάρχει το θέμα των υπαλλήλων του Υπουργείου Παιδείας, που δε θέλουν να υπαχθούν στη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση. Κάποιος συνάδελφός σας το φέρνει αυτό ως πρόταση. Αν θέλετε, εγώ το θέτω υπόψη σας, να διαγραφεί αυτό που αναφέρεται εκεί, για την αναγκαιότητα της διοικητικής αποκέντρωσης της εκπαίδευσης.

Συμφωνείτε με τη διαγραφή ή να παραμείνει ως έχει;

Όσοι θέλετε να διαγραφεί, δηλαδή να μην αποκεντρωθεί διοικητικά η εκπαίδευση, παρακαλώ να εγερθείτε.

ΜΕΡΙΚΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεν ακούσαμε, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Όσοι νομίζετε ότι δεν πρέπει να αποκεντρωθεί διοικητικά η εκπαίδευση, δηλαδή να μην υπαχθούν στη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση τα θέματα της εκπαίδευσης, αλλά να παραμείνουν συγκεντρωμένα στο Υπουργείο Παιδείας, παρακαλώ να εγερθείτε.

(Εγείρονται οι αποδεχόμενοι την πρόταση)

Ωραία, είσθε αρκετά λίγοι και ευτυχώς, θα έλεγα.

Η αποκέντρωση της εκπαίδευσης είναι μία μεγάλη πρόοδος. Ας μην ξεχνάμε ότι η δημοτική εκπαίδευση, που λέγαμε πριν την αλλαγή του όρου σε πρωτοβάθμια εκπαίδευση, ήταν ακριβώς αυτό το γεγονός.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων): Κύριε Πρόεδρε, το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κύριε Υπουργέ, δεν έχετε το λόγο, σας παρακαλώ.

Η εκπαίδευση σε τοπικό επίπεδο υπήρχε από τα χρόνια της τουρκοκρατίας ακόμη και ήταν αυτό που συντήρησε τον Ελληνισμό, ήταν τοπική υπόθεση.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΦΩΤΗΣ (Νομός Άρτας - 2ο Λύκειο Άρτας): Κύριε Πρόεδρε, μία διευκρίνιση.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Όχι διευκρίνιση. Σας παρακαλώ. Είναι πάρα πολλά, δε μπορώ να διαβάσω όλα τα κείμενα, αγαπητό μου παιδί.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΦΩΤΗΣ (Νομός Άρτης - 2ο Λύκειο Άρτας): Διευκρινίζει αυτό που θέλω να πω. Τέσσερις γραμμές είναι μόνο, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Μα, γιατί τις τέσσερις γραμμές τις δικές σου και όχι τις δεκατέσσερις κάποιων άλλων. Δεν είναι μόνο τέσσερις γραμμές, είναι όλα αυτά.

Η πρώτη πρόταση λέει «Ζητώ να τεθεί σε συζήτηση η παραγραφή» –κατ' αρχήν, θέλεις να πεις «η διαγραφή»– «από τα Πρακτικά της Βουλής η άποψη της πρώτης εισηγήτριας, η οποία ανέφερε πώς θεωρείται αναγκαία η διοικητική αποκέντρωση της εκπαίδευσης». Αυτό ρώτησα και δε συμφωνούν τα παιδιά.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΦΩΤΗΣ (Νομός Άρτας - 2ο Λύκειο Άρτας): Υπάρχει η δικαιολόγηση παρακάτω.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Άσε τη δικαιολόγηση, κατάλαβαν.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΦΩΤΗΣ (Νομός Άρτας - 2ο Λύκειο Άρτας): Ναι, αλλά...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Μα, σε παρακαλώ!

Νομίζω ότι κατανοήσατε το ερώτημα, που σας έθεσα.

ΠΟΛΛΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Ναι.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Μία άλλη πρόταση είναι να καταργηθεί η θανατική ποινή απέναντι σε οποιαδήποτε μορφή εγκλήματος, ακόμη και στους εμπόρους ναρκωτικών.

(Θόρυβος, διαμαρτυρίες στην Αίθουσα)

Προσέξτε, αυτό, που ψηφίσατε, ήταν να καταργηθεί η θανατική ποινή.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Παρακαλώ. Η πρόταση είναι να καταργηθεί η θανατική ποινή και στους εμπόρους ναρκωτικών. Αυτό το ψηφίζετε;

(Θόρυβος, διαμαρτυρίες στην Αίθουσα)

Παρακαλώ. Παρακαλώ!

Κατ' αρχήν, γενικώς υπάρχουν δύο προτάσεις: Η μία λέει «κατάργηση της θανατικής ποινής». Η άλλη λέει «κατάργηση της θανατικής ποινής και στους εμπόρους ναρκωτικών».

ΠΟΛΛΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Ναι.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Καλώς.

Εγώ, λοιπόν, πρώτα θα σας ρωτήσω για την αποκλίνουσα περισσότερο πρόταση: «Κατάργηση της θανατικής ποινής για τους εμπόρους ναρκωτικών».

Ποιοι είναι υπέρ της κατάργησης αυτής;

(Διαμαρτυρίες στην Αίθουσα)

Σας παρακαλώ, επιτέλους! Παρακαλώ, δεν είναι δυνατόν όλοι να συζητήσουμε ένα θέμα διαδικασίας. Δε θα βρούμε άκρη. Προσπαθώ, λοιπόν, να προσεγγίσω και τις τυχόν διαδικαστικές άλλες απόψεις με αυτόν τον τρόπο που μιλώ μαζί σας.

Λοιπόν, ερωτώ. Προκειμένου ...

ΑΝΤΩΝΗΣ ΣΑΜΑΡΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Παρακαλώ, κύριε Σαμαράκη, όχι. Παρακαλώ.

(Διαμαρτυρίες στην Αίθουσα, κωδωνοκρουσίες)

Παρακαλώ! Σας παρακαλώ δεν είναι σωστό αυτό. Παρακαλώ να σεβαστούμε αυτήν τη διαδικασία.

Υπάρχει το θέμα της θανατικής ποινής, ένα θέμα. Υπάρχει μέσα σ' αυτό το θέμα –σε εκείνους που θα ήθελαν την κατάργηση της θανατικής ποινής– η διατήρηση της θανατικής ποινής για τους εμπόρους ναρκωτικών και υπάρχει και η άποψη «καθόλου θανατική ποινή για οποιοδήποτε αδίκημα».

ΜΕΡΙΚΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Υπάρχει θανατική ποινή; Αυτό ρωτάμε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Θα σας πω, λοιπόν.

Θανατική ποινή προβλέπεται από τη νομοθεσία μας μέχρι

ΕΙΔΙΚΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑΣ

αυτή τη στιγμή. Όταν θα γίνει η συνταγματική αναθεώρηση, ελπίζουμε –έτσι είναι οι προτάσεις που έχουν διατυπωθεί– ότι θα καταργηθεί η θανατική ποινή. Αλλά αυτό δεν μπορούμε από τώρα να το προδικάσουμε.

Εν πάση περιπτώσει, εφόσον διατυπώνονται αυτές οι προτάσεις πρέπει να τις θέσω υπόψη σας, για να διατυπώσετε την άποψή σας.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Παρακαλώ, μη μιλάτε μεταξύ σας. Παρακαλώ!

Ας αρχίσουμε, όπως βάζω τα ερωτήματα. Στο τέλος θα συνοψίσω και θα δείτε ότι θα συμφωνήσετε. Εμπιστευτείτε κάποια εμπειρία, που έχω σ' αυτές τις διαδικασίες.

Ερωτώ: Ποιοι πιστεύουν ότι πρέπει να επιβάλλεται θανατική ποινή στους εμπόρους ναρκωτικών;

Παρακαλώ να εγερθούν οι αποδεχόμενοι την πρόταση.

(Εγείρονται οι αποδεχόμενοι την πρόταση)

Επειδή δεν είμαι βέβαιος, όπως σας βλέπω, ότι σηκώθηκαν οι περισσότεροι, παρακαλώ να σηκωθούν, ειδικά γι' αυτήν την περίπτωση, αυτοί που έχουν την αντίθετη άποψη.

(Εγείρονται οι αποδεχόμενοι την αντίθετη άποψη)

Προφανώς, οι περισσότεροι δε θέλουν θανατική ποινή ούτε για τους εμπόρους ναρκωτικών.

(Ζωηρά χειροκροτήματα)

Κατά συνέπεια, σας ερωτώ πλέον για τη μείζονα πρόταση. Κατάργηση της θανατικής ποινής σε κάθε περίπτωση;

ΜΕΡΙΚΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Ναι.

ΜΕΡΙΚΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Όχι.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Οι περισσότεροι, εφόσον ψηφίζουν για τους εμπόρους ναρκωτικών, που η εμπορία των ναρκωτικών είναι το απεχθέστερο, για μια «Βουλή των Εφήβων», έγκλημα, προφανώς ψηφίζουν έτσι και σε κάθε άλλη περίπτωση.

Αλλά πρέπει να πω ότι υπάρχει μια άλλη πρόταση, σχετικά με τη θανατική ποινή, στην οποία θα επανέλθω εν συνεχεία, αφού δω, πώς ακριβώς διατυπώνεται.

Μια πρόταση είναι να δημιουργηθεί κρατικός φορέας για τη διεξαγωγή των εξετάσεων, για τη γνώση των ξένων γλωσσών, στη θέση των διαφόρων ινστιτούτων ξένων πανεπιστημίων.

Συμφωνείτε;

ΠΟΛΛΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Ναι.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Προφανώς οι περισσότεροι συμφωνείτε.

Η δεύτερη πρόταση, αφορά κάτι το επιθυμητό –είναι κάτι που όλοι θα το θέλαμε– και είναι να προσπαθήσουμε το GR που αναφέρεται, σε ό,τι αφορά τη Χώρα μας, την εθνικότητά μας, να αντικατασταθεί με τον όρο «HELLAS».

ΟΛΟΙ ΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Ναι.

(Ζωηρά χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Υπάρχει μια πρόταση, για την οποία δεν ξέρω κατά πόσον υπάρχει τέτοιο

θέμα, αλλά εγώ θα το θέσω, επειδή θυμάμαι ότι κάποτε υπήρξε κάποια φιλολογία για δυνατότητα πώλησεως, κάποιων μικρών νησιών, προκειμένου να κατοικηθούν κ.λπ.

Η συγκεκριμένη πρόταση λέει...

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Είναι πολύ διασκεδαστικό αυτό για σας; Σας παρακαλώ. Δεν κάνει να σας φερθώ όπως ο καθηγητής σας στο σχολείο. Έτσι δεν είναι; Ήλθατε εδώ, εσάς προσωπικώς εννοώ –όχι όλους– εκπροσωπώντας ένα ολόκληρο σχολείο, ή και τον νομό σας ολόκληρο.

Η πρόταση λοιπόν είναι: Αν τυχόν έχουν πουληθεί νησιά, αυτά να επανέλθουν στην κυριότητα του Κράτους και να υποστηριχθούν και να προστατευθούν όλα αυτά τα νησιά.

ΜΕΡΙΚΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Ναι.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Προφανώς, γίνεται δεκτό ομόφωνα.

ΕΝΑΣ ΕΦΗΒΟΣ ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ: Όχι ομόφωνα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Τότε, σχεδόν ομόφωνα.

Μια πρόταση είναι σχετικά με συμβούλια νεολαίας, τα οποία να σχηματίζονται σε κάθε δήμο, ως Συμβούλια Δημοτικής Νεολαίας, με εκπροσώπηση των μαθητικών κοινοτήτων.

Είναι μια καλή ιδέα. Συμφωνείτε;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Ναι.

(Ζωηρά χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Συμφωνούμε, λοιπόν. Ξέρω ότι σε ορισμένους δήμους, αυτό ήδη γίνεται.

Ακόμη, υπάρχει μια πρόταση η οποία λέει: Προτείνω την ένταξη της Τουρκίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Άποψη η οποία αναθεωρήθηκε μετά τη συνεδρίαση της Επιτροπής.

Επίσης άλλη πρόταση: Διαφωνώ με την πρόταση στη σελίδα 27, για διατήρηση του βέτο για τον έλεγχο της εντάξεως της Τουρκίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση και την τελωνειακή σύνδεσή της.

ΠΟΛΛΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Όχι.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Σηκωθείτε, να δούμε, γιατί ακούω φωνές.

(Εγείρονται πολλοί έφηβοι βουλευτές)

Παρακαλώ, η πρόταση είναι να αναδιατυπωθεί και να τεθεί στην συνολική πρόταση της Επιτροπής Εξωτερικών Υποθέσεων η διαγραφή του βέτο και για την ένταξη της Τουρκίας και η αποδοχή της ένταξης της Τουρκίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

ΠΟΛΛΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Όχι.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Δεν τη δέχεσθε, λοιπόν, αυτήν την πρόταση.

Επίσης υπάρχει και μια δεύτερη πρόταση για την ένταξη της Τουρκίας. Δε θα ήθελα να τη διαβάσω, είναι μιάμιση σελίδα. Αιτιολογείται. Κοιτάζετε, είναι σκέψεις που αιτιολο-

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΦΗΒΩΝ

γούνται, έχουν τη λογική τους. Μπορεί κανείς, αν τη μελετήσει καλύτερα, να την υιοθετήσει ή να μην την υιοθετήσει. Γι' αυτό πρέπει να σας πω ότι, πολλά απ' αυτά που προτείνουμε, θα πρέπει να τύχουν επεξεργασίας. Δε σημαίνει ότι εδώ συγκεντρώθηκε σήμερα το αλάθητο.

Προχωρούμε σε μια πρόταση που αφορά την κατάργηση του ν. 231/1995 που επιτρέπει την καθ' υπέρβαση του αριθμού των εισακτέων είσοδο μόνο περισσότερων μουσουλμανοπαίδων κατοίκων της Θράκης στα Α.Ε.Ι.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Επαναλαμβάνω για να καταλάβετε. Υπάρχει ένας νόμος ο οποίος προβλέπει ότι πέραν του αριθμού των παιδιών που εισάγονται στα πανεπιστήμια κάθε χρόνο, ένα ποσοστό 0,5% μουσουλμανοπαίδων της Θράκης να μπαίνουν καθ' υπέρβαση.

ΠΟΛΛΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Όχι, όχι.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Είστε λοιπόν, υπέρ ή κατά του νόμου αυτού; Όσοι είστε κατά του νόμου, παρακαλώ να σηκωθείτε.

(Εγείρονται οι περισσότεροι)

Μάλιστα. Η πρόταση, λοιπόν, αυτή γίνεται δεκτή.

Προχωρούμε: Αποστολή υλικού για τις βιβλιοθήκες. Διορισμός εκπαιδευτικών για σχολεία του Απόδημου Ελληνισμού. Σχέσεις μεταξύ Κράτους και Απόδημου Ελληνισμού. Είναι προτάσεις, που δε νομίζω, ότι έχει κανείς αντίρρηση.

Συγκεκριμένες τώρα προτάσεις. Πρώτον, όριο ηλικίας των Βουλευτών το 70ο έτος. Όσοι είστε υπέρ της προτάσεως παρακαλώ να σηκωθείτε.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Παρακαλώ!

(Εγείρονται οι ολιγότεροι)

Δεύτερη πρόταση. Θητεία του Πρωθυπουργού για δυο τετραετίες.

ΠΟΛΛΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Όχι.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Τρίτη πρόταση, να μη συμμετέχουν στην Κυβέρνηση εξωκοινοβουλευτικά πρόσωπα. Η πρόταση αυτή σημαίνει, ότι πρέπει στην Κυβέρνηση να είναι μόνο Βουλευτές. Όποιος δε συμφωνεί με το να είναι μόνο Βουλευτές, προφανώς δε συμφωνεί με την πρόταση αυτή.

Ποιοί λοιπόν νομίζετε ότι δεν πρέπει να συμμετέχουν στην Κυβέρνηση, πρόσωπα που δεν είναι Βουλευτές;

(Εγείρονται οι ολιγότεροι)

Απορρίπτεται και αυτή η πρόταση.

Θέσπιση Αντιπροέδρων Κυβέρνησης. Αυτό είναι καθαρά ένα θέμα που νομίζω ότι ρυθμίζεται από υπάρχοντα ήδη νόμο, που προβλέπει τη δυνατότητα αυτή.

Αναβάθμιση και τακτική συνεδρίαση του Συμβουλίου των Πολιτικών Αρχηγών: ποιοί είστε υπέρ της πρότασης;

(Εγείρονται οι περισσότεροι)

Ωραία!

Εδώ είναι και πάλι πρόταση εκλογής του Προέδρου Δημοκρατίας από το Λαό. Θα ήθελα να ξαναθέσω αυτή την πρόταση, γιατί έχω την εντύπωση μήπως αυτό που είπα στη συνέχεια εγώ, επηρέασε την κρίση σας.

Παρακαλώ, ποιοι έχετε τη γνώμη, ότι πρέπει να εκλέγεται ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας από το Λαό και όχι από το Κοινοβούλιο. Ποιοι είστε δηλαδή υπέρ της άμεσης και όχι της έμμεσης εκλογής.

(Εγείρονται οι αποδεχόμενοι την πρόταση)

Είστε οι λιγότεροι.

Σε αυτό το σημείο, θέλω να μου επιτρέψετε να πω ότι αυτές οι προτάσεις είναι ριζοσπαστικές, αλλά είναι και απόλυτες. Το ότι δε δεχθήκατε να υπάρχει όριο ηλικίας στους Βουλευτές, σημαίνει ότι θέλετε ο Λαός να κρίνει σε κάθε περίπτωση, ποιοι θα τον εκπροσωπήσουν.

Το ότι δε δεχθήκατε να έχει δύο θητείες και μόνον ο Πρωθυπουργός, σημαίνει και πάλι –έτσι το ερμηνεύω εγώ– ότι θέλετε σε κάθε περίπτωση ο Λαός να κρίνει για να μην υπάρχουν συνταγματικές απαγορεύσεις αυτού του τύπου. Το ότι δεν ψηφίσατε να μη συμμετέχουν εξωκοινοβουλευτικοί, σημαίνει ότι θέλετε ο λαός να έχει τους εκπροσώπους του στη Βουλή, αλλά εάν υπάρχουν ικανοί άνθρωποι, που μπορούν να προσφέρουν στην Κυβέρνηση, να είναι στην Κυβέρνηση. Το ότι ψηφίσατε την αναβάθμιση και τακτική συνεδρίαση ενός Συμβουλίου Πολιτικών Αρχηγών, και αυτό δείχνει ωριμότητα και πολιτική κρίση σωστή.

Ας μου επιτρέψουν, όσοι μας παρακολουθούν, που απονέμω αυτό το δημόσιο έπαινο σε σας, διότι έτσι ώριμα, όπως κρίνατε εσείς εδώ, δυστυχώς, πάρα πολλοί που νομίζουν ότι είναι ώριμοι, δεν αποφαινούνται.

(Ζωηρά χειροκροτήματα)

Σημειώτεον ότι έχω για μια δεκαετία τουλάχιστον περιθώριο σε ό,τι αφορά το όριο ηλικίας!

(Ζωηρά χειροκροτήματα)

Για την υπογεννητικότητα ετέθη και πάλι σε γνώση σας η πρόταση. Ερωτώ, συμφωνείτε να στρατεύονται οι νέοι αμέσως μετά το Λύκειο στο δέκατο όγδοο έτος της ηλικίας τους;

ΠΟΛΛΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Όχι.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Υπάρχει μια σειρά προτάσεων που αφορούν το θέμα γενικά των τροχαίων ατυχημάτων. Πιστεύω ότι είστε σύμφωνοι, είναι θετικές προτάσεις, δε νομίζω ότι χρειάζεται ψηφοφορία. Για τους κατασκευαστές των οδικών δικτύων, για τους υπαλλήλους του Υπουργείου Συγκοινωνιών, για τους Διεθνείς Κανονισμούς Οδικής Κυκλοφορίας κ.λπ.

Μία πρόταση λέγει να σταματήσει η στυγνή προσήλωση του κρατικού μηχανισμού στην οικονομία και να αναχθούν οι αξίες της Παιδείας και του Πολιτισμού σε ακρογωνιαίο λίθο της ελληνικής κοινωνίας.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα.

ΕΙΔΙΚΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑΣ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κανείς δε διαφωνεί.

Για το ειδικό μάθημα της ιστορίας της τέχνης, υπήρξε μια πολύ καλή εισήγηση, συμφωνείτε;

ΠΟΛΛΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Υπάρχει μία πρόταση για την κοινοβουλευτική εκπροσώπηση των Ελλήνων της Διασποράς. Συμφωνείτε;

ΠΟΛΛΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Πρέπει να σας πληροφορήσω ότι υπάρχει συνταγματική αδυναμία γι' αυτήν την πολύ σωστή πρόταση. Πέρσι έγινε στη Θεσσαλονίκη η συνέλευση του Απόδημου Ελληνισμού, συγκροτήθηκε το Συμβούλιο του Απόδημου Ελληνισμού και η Χώρα μας, η Πολιτεία προσπαθεί να αναπτύξει, όσο γίνεται, πιο στενά τη σχέση του εθνικού κέντρου με τον Απόδημο Ελληνισμό. Στα πλαίσια αυτά, βρισκόμαστε εδώ πενήντα επιπλέον Έφηβοι Βουλευτές.

(Χειροκροτήματα)

Επίσης, υπάρχουν προτάσεις για τα ακριτικά νησιά, τις οποίες υιοθετούμε, καθώς και για τη μόλυνση των θαλασσών.

Άλλη πρόταση είναι να διεκδικήσει η Ελλάδα το δικαίωμα οι Ολυμπιακοί Αγώνες να διεξάγονται μόνιμα εδώ.

(Ζοηρά χειροκροτήματα)

Δεν έχει κανείς αντίρρηση. Δημιουργία ειδικών σεμιναρίων για την ενημέρωση των νέων σε κάθε σχολείο για τα ναρκωτικά.

ΠΟΛΛΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Ναι.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Καθιέρωση της ελληνικής γλώσσας και γραφής στους Οργανισμούς της Ευρωπαϊκής Ένωσης και στα υπηρεσιακά έγγραφα.

Αυτό ισχύει, αλλά χρειάζεται συνεχής αγώνας, γιατί είναι συνεχής και η προσπάθεια φαλκιδεύσής του.

ΠΟΛΛΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Ναι.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Σε ό,τι αφορά τον αγροτικό κόσμο, υπάρχει η εξής πρόταση: «Το μητρώο των αγροτών και το κτηματολόγιο να συμπληρωθούν με την κατάρτιση των αγροτών, την παροχή κινήτρων και τη χάραξη εθνικής αγροτικής πολιτικής.

Όχι συχνές αλλαγές στην εκπαιδευτική νομοθεσία».

ΠΟΛΛΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Ναι.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Υπάρχουν περίπου είκοσι προτάσεις και θα θέσω υπόψη σας μόνο αυτές που θεωρώ, ότι δεν είναι γενικώς αποδεκτές, οπότε παρέλκει η αναφορά τους, ή που μπορεί να έχετε κάποιες διαφωνίες.

Όχι στην ιδιωτικοποίηση των μεγάλων κρατικών επιχειρήσεων:

Ποιοί συμφωνούν; Παρακαλώ να εγερθούν οι αποδεχόμενοι την πρόταση.

(Εγείρονται οι αποδεχόμενοι την πρόταση)

Παρακαλώ να εγερθούν οι μη αποδεχόμενοι την πρόταση.

(Εγείρονται οι περισσότεροι)

Επομένως, όχι στην ιδιωτικοποίηση των μεγάλων κρατικών επιχειρήσεων.

(Χειροκροτήματα)

Δεύτερον: Όχι στα ιδιωτικά πανεπιστήμια.

Παρακαλώ να εγερθούν οι αποδεχόμενοι την πρόταση.

(Εγείρονται οι περισσότεροι, χειροκροτούντες)

Συνεπώς, όχι στα ιδιωτικά πανεπιστήμια.

Όχι στην τόσο μεγάλη φιλελευθεροποίηση του παιδαγωγικού συστήματος.

Μάλλον, θα σας θέσω αλλιώς την πρόταση: Ναι, στη φιλελευθεροποίηση του παιδαγωγικού συστήματος;

ΠΟΛΛΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Ναι.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Είναι αυτονόητο.

Όχι στην υπερβολή; Πάλι νομίζω ότι συμφωνούμε.

Για τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης υπάρχουν προτάσεις, που ούτε εγώ θα τολμούσα να τις κάνω.

Κατάργηση των ιδιωτικών καναλιών.

(Θόρυβος)

Ποιοί είναι υπέρ της κατάργησης των ιδιωτικών καναλιών; Παρακαλώ να εγερθούν.

(Εγείρονται οι ολιγότεροι)

Επομένως, απορρίπτεται η πρόταση για την κατάργηση των ιδιωτικών καναλιών.

Αυστηρές ποινές για την παραπληροφόρηση;

Παρακαλώ να εγερθούν οι αποδεχόμενοι την πρόταση

(Εγείρονται οι περισσότεροι έφηβοι βουλευτές, χειροκροτούντες)

Κατάργηση της βουλευτικής ασυλίας;

Παρακαλώ να εγερθούν οι αποδεχόμενοι την πρόταση.

(Εγείρονται οι ολιγότεροι - χειροκροτούντες)

Όχι χειροκροτήματα, αλλά να ψηφίσετε.

Συνεπώς απορρίπτεται η πρόταση αυτή.

Εγώ θα έλεγα, όμως, ότι στην απόρριψη της πρότασης περιέχεται και η θέση σας «όχι κατάχρηση της βουλευτικής ασυλίας». Έτσι δεν είναι;

ΠΟΛΛΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Ναι.

(Χειροκροτήματα)

Αλλά αυτό, κατά το Σύνταγμα, το κρίνει κάθε φορά η Βουλή και πρέπει να το κρίνει με αυστηρά κριτήρια.

Μείωση του αριθμού των Βουλευτών.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Όχι.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κατάργηση των Κομμάτων, που χρωστούν δισεκατομμύρια στο Δημόσιο.

ΠΟΛΛΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Ναι.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Θα παρακαλέσω να υπάρξει ησυχία για να ακούγονται οι προτάσεις, έτσι ώστε να γνωρίζουν οι έφηβοι βουλευτές, τί ακριβώς ψηφίζουν.

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΦΗΒΩΝ

Φυσικά η προηγούμενη πρόταση προϋποθέτει την ύπαρξη Κομμάτων που οφείλουν δισεκατομμύρια. Έτσι δεν είναι; Εάν, λοιπόν, υπάρχουν Κόμματα, προτείνεται η κατάργησή τους.

(Θόρυβος)

Εγώ θα ήθελα να δω, πόσοι ψηφίζετε για την κατάργηση των Κομμάτων, που χρωστούν δισεκατομμύρια στο Δημόσιο. (Εγείρονται οι αποδεχόμενοι την πρόταση)

Η πρόταση αυτή προφανώς οφείλεται σε κακή ενημέρωση αυτού που την προτείνει. Τα Κόμματα δε χρωστούν στο Δημόσιο. Το Δημόσιο, το Κράτος, ο κρατικός Προϋπολογισμός επιχορηγεί τα Κόμματα για να λειτουργούν.

Είστε, λοιπόν, υπέρ της κατάργησης της κρατικής επιχορήγησης προς τα Κόμματα;

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Επειδή μιλάτε όλοι μαζί και ακούω και «να» και «όχι», ερωτώ:

Ποιοί είστε υπέρ της κατάργησης της επιχορήγησης των Κομμάτων από τον κρατικό Προϋπολογισμό;

(Εγείρονται οι ολιγότεροι)

Είστε λοιπόν κατά της κατάργησης της επιχορήγησης. Προφανώς ποικίλουν από εκεί και πέρα διάφορες απόψεις σχετικά με το ύψος της επιχορήγησης, του πως αξιοποιείται αυτή η επιχορήγηση και όλα τα συμπαρομαρτούντα.

Άλλη πρόταση: Έξω από την Ευρωπαϊκή Ένωση.

ΠΟΛΛΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Όχι.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Άλλη πρόταση: Έξω από το ΝΑΤΟ.

ΠΟΛΛΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Όχι.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Έχετε μία άλλη πρόταση,

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

που λέγει όχι στις ξενόδουλες κυβερνήσεις. Και νομίζω ότι δεν έχει νόημα μία τέτοια πρόταση, γιατί δεν θα υπήρχε κανείς, που θα έλεγε, ότι σ' αυτό τον Τόπο θέλει μία ξενόδουλη κυβέρνηση;

Παραλείπω άλλες απόψεις, όπως απελευθέρωση προσωπικά σκλαβωμένων πατριδών, θανατική ποινή για τα εξής παραπτώματα...

ΠΟΛΛΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Καταργήθηκε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ωστόσο, όμως, θέλω να ρωτήσω, γιατί είπαμε για τα ναρκωτικά. Υπάρχει εδώ και μία σειρά από άλλα αδικήματα όπου για ένα μόνο από αυτά προβλέπεται στο Σύνταγμα και μάλιστα σε περίοδο πολέμου. Αναφέρει εδώ ένα για την παιδερασία, άλλο για την αρχαιοκαπηλία, τρίτον για την σπατάλη δημόσιου χρήματος και τέταρτον για την εσχάτη προδοσία.

Θανατική, λοιπόν, ποινή σε κάθε περίπτωση, όπως ψηφίσατε, αποκλείεται.

Έξω από την Ελλάδα οι λαθρομετανάστες.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Παρακαλώ. Η πρόταση είναι έτσι διατυπωμένη. Το πνεύμα της είναι, όχι στη λαθρομετανάστευση. Υπάρχει αντίρρηση σ' αυτό; Η Χώρα πρέπει να είναι ανοιχτή σε όποιον θέλει, χωρίς να είναι πολιτικός πρόσφυγας, χωρίς να έχει κάποιους λόγους συγκεκριμένους για να καταφύγει στη Χώρα μας;

ΠΟΛΛΟΙ ΕΦΗΒΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Όχι.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Πρόταση: Υποχρεωτική στράτευση των γυναικών. Εδώ σας θέλω.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Παρακαλώ. Ποιοί ή μάλλον ποιες είναι κατά της στράτευσης των γυναικών;

(Εγείρονται οι αποδεχόμενοι την πρόταση)

Βλέπω ότι εδώ κάπου διχάζεσθε. Ας αφήσουμε αυτό το θέμα για επόμενες Συνόδους.

Έχει ολοκληρωθεί, κατά το δυνατόν, η αποδελτίωση των προτάσεων που καταθέσατε. Ζητώ συγγνώμη από όλους εκείνους των οποίων τις προτάσεις δεν κατόρθωσα να φέρω εδώ στην Ολομέλεια. Όλα τα κείμενα αυτά, όπως είπα, όταν αφορούν κάτι συγκεκριμένο, αρμοδιότητα κάποιου Υπουργείου, κάποιου άλλου φορέα, θα αξιοποιηθούν.

Σε ό,τι αφορά τη διαδικασία, ο φάκελος εκείνος με όλες τις προτάσεις, όπως σας είπα, επίσης θα μελετηθεί.

Θέλω να ανακοινώσω απλώς ότι έχουμε μηνύματα του Προέδρου της Γαλλικής Εθνοσυνέλευσης, του Προέδρου του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Προέδρου της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, διάφορα μηνύματα από φορείς της Χώρας που χαιρετίζουν τη «Βουλή των Εφήβων».

(Ζωηρά χειροκροτήματα στην Αίθουσα).

Ολοκληρώθηκε η συνεδρίασή μας. Υπάρχει και μία πρόταση, την οποία νομίζω ότι θα υιοθετήσετε και η οποία είναι η εξής: Να κλείσουμε με τον Εθνικό μας Ύμνο. Αφού πρώτα όμως ευχαριστήσουμε όλους όσοι συνέβαλαν με οποιονδήποτε τρόπο για να πραγματοποιηθεί και η φετινή Σύνοδος της «Βουλής των Εφήβων».

(Ζωηρά χειροκροτήματα στην Αίθουσα)

Θέλω να ευχαριστήσω κατά σειρά:

Τους Καθηγητές - Συνδέσμους των Σχολείων σας, τους εκπαιδευτικούς, που εργάστηκαν στο χώρο του Ολυμπιακού Σταδίου, με κλειστά τα γραπτά σας για να αποδελτιώσουν τις σκέψεις σας, τις προτάσεις σας, τις ιδέες σας.

Τα μέλη της Επιτροπής του Προγράμματος και προσωπικά τον Πρόεδρό μας Αντώνη Σαμαράκη...

(Ζωηρά και παρατεταμένα χειροκροτήματα).

...για όλη την προσπάθειά τους, για τη σύνθεση των Κειμένων και γενικά, για την παρακολούθηση όλου αυτού του προγράμματος. Και τους ευχαριστούμε από πριν για ό,τι σε συνεργασία μαζί μας θα κάνουν για τη βελτίωση αυτού του προγράμματος.

Εκτός από τον Αντώνη Σαμαράκη, μέλη της Επιτροπής

ΕΙΔΙΚΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑΣ

αυτής είναι ο καθηγητής του Πανεπιστημίου, πατέρας
Γεώργιος Μεταλληνός.

(Ζωηρά και παρατεταμένα χειροκροτήματα)

Ο καθηγητής του Πανεπιστημίου κ. Ιωάννης Μαρκαντώ-
νης.

(Ζωηρά και παρατεταμένα χειροκροτήματα)

Ο σχολικός σύμβουλος κ.Ιωάννης Γιαννόπουλος.

(Ζωηρά και παρατεταμένα χειροκροτήματα)

Ο εκπαιδευτικός κ.Χαράλαμπος Μελισσάρης.

(Ζωηρά και παρατεταμένα χειροκροτήματα)

Η δημοσιογράφος κα Λίνα Αλεξίου.

(Ζωηρά και παρατεταμένα χειροκροτήματα)

Ο καθηγητής του Παντείου Πανεπιστημίου κ. Ηλίας Κα-
τσούλης.

(Ζωηρά και παρατεταμένα χειροκροτήματα)

Ο καθηγητής Πανεπιστημίου κ. Αδαμάντιος Πεπελάσης.

(Ζωηρά και παρατεταμένα χειροκροτήματα)

Ο καθηγητής του Πανεπιστημίου Αθηνών κ. Γεώργιος
Κασιμάτης.

(Ζωηρά και παρατεταμένα χειροκροτήματα)

Και η κα Νίκη Γουλανδρή.

(Ζωηρά και παρατεταμένα χειροκροτήματα)

Το βράδυ θα συναντηθούμε όλοι στο Θέατρο του
Λυκαβηττού για να παρακολουθήσουμε το έργο του
Αισχύλου «Προμηθέας Δεσμώτης».

Μετά τη συνεδρίαση οι πενήντα έφηβοι Βουλευτές της
Κύπρου και του Απόδημου Ελληνισμού θα συναντηθούν με
τα μέλη της Διαρκούς Επιτροπής της Βουλής των Ελλήνων
για τον Απόδημο Ελληνισμό.

Και κλείνουμε τώρα με τον Εθνικό μας Ύμνο.
(Στο σημείο αυτό όρθιοι όλοι οι έφηβοι βουλευτές ψάλλουν
τον Εθνικό Ύμνο)

(Όρθιοι οι έφηβοι βουλευτές χειροκροτούν ζωηρά και παρα-
τεταμένα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Θα παρακαλέ-
σω, να εξέλθετε από την κεντρική έξοδο της Αίθουσας της
Ολομέλειας. Θα σας δοθεί ένας φάκελος με τα εικαστικά του
κ. Μακρή και ορισμένα βιβλία μέσα σε μία τσάντα. Και εκεί
θα περάσω για να σας χαιρετίσω έναν προς έναν.

Λύεται η συνεδρίαση

(Ώρα λήξης της συνεδρίασης 16.30').

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ